

DZINKI

Adoracyi Najświętszego Sakramentu.

Do odmawiania podczas wiecznej adoracyi
dla diecezji Wrocławskiej.

Napisane za pochwaleniem
Jego Eminencyi Ks. J. Kardynała Koppego
Księcia Biskupa Wrocławskiego
przez Ks. Augustyna Arndta T. J.

Królewska Huta.
DRUKARNIA ŚW. JAKA.
1897.

5032's

243

Książkę do modlenia pod tytułem „*Godzinki adoracyi Najświętszego Sakramentu*“ niniejszem aprobuje i przepisuje jako podręcznik do użytku w odprawianiu wiecznej adoracyi.

Wrocław 19. czerwca 1897.

J. Kard. Kopp.

ZBIORY ŚLĄSKIE

Jamina Borek

Reńska wieś pow. Kozłe

28.11.1969.r.

Jerzy,

z miłosierdzia Bożego i łaski Stolicy apostolskiej
kapłan kardynał świętego rzymskiego kościoła,
Ksiązę Biskup Wrocławski

przesyła wszystkim wiernym swej dyecezyi pozdrowienie i błogosławieństwo w Panu.

Najmilsi Dyecezanie!

Jak każdy czas w roku kościelnym, tak i czas świętego postu w szczególny sposób do serc naszych przemawia. Jest to czas jakiejś dziwnej powagi i wzywania do powrotu serc naszych do Boga i Pana naszego.

Poważne są czasy, w których żyjemy; świat od Boga ucieka. Wprawdzie duch ludzki zdobywa się na coraz to nowe odkrycia i wynalazki, coraz to głębiej wnikając w tajemnice natury; nie chce jednak uznać zakreślonych sobie granic, nie chce się zgodzić na to, że po nad rozumem jego są prawdy, których nigdy nie zbada, i dla tego ukorzyć się nie chce przed wcielonym Synem Bożym w stajence Betleemskiej. Na takie to manowce schodzi

człowiek, od dumnego i zarozumiałego ducha przeczenia posuwając się aż do otwartej nienawiści Boga.

I reszty ludzi życie i dążenie do tego samego zmierzają celu. Zmysłowy i cielesny człowiek bez Boga i wiary, jak może umiłować pracę i ubóstwo, jak może czcić żłóbek betleemski i warsztat nazaretański, jak w ogóle zastósować się do sądu, który Bóg u wrót raju nad grzeszną wypowiedział ludzkością! Z jak wielkim nakładem sił pracują odtąd, ażeby uleczyć ludzkość z tej choroby, w którą od tego czasu w stósunkach swych społecznych popadła! Z jak wielką bystrością rozumu, z jakim wyteżeniem umysłów, z jak wielką miłością, z jak szlachetnym zapalem pracują nad tem, by znaleźć sposoby uwolnienia ludzkości z pod gniotącego ją jarzma nędzy i ubóstwa! A jednak tyle wysiłków i tyle pracy nie wydadzą odpowiednich owoców, i zamiast ulgi, sprawę jeszcze pogarszą: bo zamyka się oczy na przyczynę złego, nie poznając lub nie chcąc poznać źródła wszelkiej nędzy i nieszczęścia ludzkiego. Dla tego pograża się ludzkość coraz głębiej w proch tej

ziemi, zwracając wszelkie jej zamiary i dążenia do potrzeb życia ziemskiego i spycha się ją w ten sposób z wyżyn jej życia, równając ją z nierozumnemi zwierzętami. Jednem słowem, uzdrowienia społeczeństwa ludzkiego szuka się jedynie w zmianie naturalnego trybu życia. Oby raz już poznano, do czego to wszystko prowadzi! Wszystkie tego rodzaju zamiary naprawy doli ludzkiej nie są w stanie przywrócić pokoju i pomyślności ludzkości, lecz przeciwnie popchną ją raezej do jeszcze większej nędzy.

Jak niegdyś za czasów apostołskich, tak powinnyby i dziś chrześciance jednym być sercem i jedną duszą; a jednak spotykamy się wszędzie z nienawiścią i zazdrością, i szczupłą zaiste jest garstka tych wiernych, noszących na sobie znamię prawdziwych uczniów Chrystusowych: jednomyślność w miłości. Samolubstwo jest tą straszną chorobą, rozdzielającą umysły i serca tak pojedynczych ludzi, jak i stanów i narodów całych.

Tak, najniłsi dyceczanie, czasy nasze potrzebują pokoju i miłości. »W pośrodku was stanął ten, którego wy nie znacie«,

tak wołał niegdyś kaznodzieja pokuty do swoich współczesnych na puszczy. (Jan I, 26). I do ludzi naszych czasów odnosi się jego wołanie; wprowadźcie Zbawiciel opowiadający ewangelią o błogosławieństwie ubóstwa i o szczęściu w pokorze zawartem, jest dla świata nas otaczającego, jak przedtem tak i dziś zgorszeniem i głupstwem. Nie znają go i znać go nie chcą.

Wy Go znacie, mili dycceczanie, i do Niego w niniejszem liście moim pasterskim chcę was zaprowadzić, i to tam, gdzie przed nami staje w największej pokorze i gdzie nam zarazem otworzył ustawicznie miłością swą bożą tryskające źródło. Tu macie i wy, jak niegdyś pierwsi chrześcijanie, czerpać pokój niebieski i prawdziwą miłość bożą tak dla siebie jak i dla rodzin swoich a zarazem wypraszać te dary dla całej ludzkości. Was, którzy wraz ze mną i z całym kościołem katolickim Serce naszego Boskiego Zbawiciela, przebywające w Najśw. Sakramencie, znacie i czcicie, chciałbym złączyć przy ołtarzach naszych w celu oddawania wiecznej adoracyi tej żywej wodzie, tryskającej miłością i pokojem. Św. Paweł w liście swoim do

Efezów (III, 18 i 19) mówi o miłości Chrystusa i błaga ze wzniesionemi do nieba rękoma, by wierni »pojąć mogli-ze wszystkimi świętymi, która jest szerokość i długość i wysokość i głębokość i poznać przewyższającą nauką miłość Chrystusową, aby byli napełnieni wszelakiej zupełności bożej.«

Miłość ta odnowiła świat pogański; ona działa dalej w cudowny sposób w najświętszej tajemnicy Sakramentu Ołtarza. O tej miłości w poczwórnej jej rozciągłości, jak ją apostoł narodów przedstawia, mówić do was obecnie będę, ażeby serca wasze coraz więcej tem żywym pragnieniem się wypełniały, odwdzięczania się miłością za miłość Jezusową i abyście przez waszą ustawiczną adoracyą i cześć oddawaną Jego miłości w Najśw. Sakramencie otrzymać mogli ten ogień na ziemi, który przyniósł Zbawiciel i który chce »aby coraz więcej na ziemi się palił.« (Łuk. XII., 49.)

I.

Wysoką jest miłość Pana; tak, nieskończenie wysoką okazuje się nam w Najśw. Sakramencie Ołtarza. Tylko nieskończona mą-

drość mogła wymyśleć tę tajemnicę po nad wszystkie tajemnice, tylko wszechmoc boża mogła zdziałać ten cud ponad wszystkie cudy, tylko nieskończona miłość takie źródło łaski nam otworzyć. Wzniosłym był cud mądrości bożej we wcieleniu Syna Bożego, połączenie znikomej, nędznej natury ludzkiej z nieskończoną naturą Boską w jedności Osoby Słowa Bożego. Dlatego to śpiewali aniołowie nad stajenką betleemską »Chwała na wysokości Bogu!« ponieważ to dziecko w żłobie złożone przedstawiło nam mądrość i miłość bóżą daleko jaśniej aniżeli stworzenie świata na początku czasów! A jednak mądrość boża jeszcze więcej jaśnieje, gdy nam przedstawia nieskończonego Boga pod jeszcze lichszą postacią chleba, nasze ołtarze przemieniając w wieczne Betleem.

Gdy nasz Pan i Zbawiciel niegdyś na ziemi widomie przebywał, Jego wszechmoc niezliczone działała cudy. Okazywał On wszechmoc swoją lecząc chorych, uśmierzając burzę na morzu, błogosławiąc rybolostwu Piotra, przemieniając istotę wody w istotę wina. Ten cud w Kanie był tylko obrazem daleko wznioślej-

szego cudu, cudu spełnionego w wieczniku. Tu przemienił istotę chleba w Swe najświętsze Ciało i istotę wina w Swą najświętszą Krew, — tu więc spełnił najwyższy z cudów wszechmocy swojej. Ale co więcej, najwyższy objaw wszechmocy bożej wyrażonej w tym Najśw. Sakramencie zawiera się w tem, że mocą Chrystusową wyposażone usta ludzkie ten sam cud spełniają. Co w wieczniku Pan Jezus uczynił, to samo spełnia się ustawicznie na ołtarzach naszych: Jednorodzony Syn Boży, z bóstwem i człowieczeństwem, z ciałem, krwią i duszą swoją prawdziwie, rzeczywiście i istotnie tak tu jak i tam obecnym jest pod świętymi postaciami po wypowiedzeniu słów przeistoczenia w każdej hostyi na całym świecie, w najmniejszej nawet jej części. I tak trwa ten cud, który wszechmoc boża niegdyś w wieczniku spełniła, coraz dalej przed naszemi oczyma na ołtarzach naszych kościołów.

Jeżeli mądrość boża i Jego wszechmoc cud ten zdziałały, to miłość boża była tą, która ten cud obmyśliła; ona to była tą sprężyną, która skierowała mądrość i wszechmoc bożą do spełniania tego dzieła, »umiłowawszy

swe, którzy byli na świecie, do końca je umiłował». (Jan XIII. 1.) »Żał mi tego ludu«, tak się niegdyś odezwało przepełnione miłosierdziem Serce naszego Zbawiciela do swych uczniów, widząc skupione około siebie tłumy ludu. Jego to wszechmocna ręka zaspokoila wtedy głód tysięcy cudownem pomnożeniem chleba. Lecz cóż widzimy? Widzimy po dziś dzień uczniów pańskich w ich następach, kapłanach kościoła katolickiego, obchodzących niezliczone tłumy zgłodniałego ludu, aby ich głód zaspokajać chlebem anielskim świętej Eucharystyi. Cudowne to nakarmienie na puszczy było więc tylko obrazem i zapowiedzią tego drugiego karmienia, które w Najśw. Sakramencie Ołtarza trwać miało do skończenia świata.

Jak wielką jest ta miłość, która wypełniała najświętsze Serce naszego Boskiego Zbawiciela ku ludzkości! Od pierwszej chwili swego wcielenia składa siebie z każdym uderzeniem Serca swojemu Ojcu niebieskiemu w ofierze, póki tej ofiary nie spełni na Golgocie. »Więszcż nad tę miłości żaden nie ma, aby kto duszę swą położył za nieprzy-

jacioły swoje», mógł tak słusznie o sobie powiedzieć (Jan XV, 13). A jednak nie wystarczało to bynajmniej Jego miłości. Jego Serce dopiero się uspokoi, kiedy nam się całkowicie odda i najściślej z nami zjednoczy. »Pożądaniem pożądałem pożywać tej paschy z wami« (Łuk. XXII, 15). W tych słowach przedstawia nam Pan Jezus swój plan. Jak niedościgłą przedstawia nam się ta miłość, jak wysoko wzniesioną ponad wszelkie ludzkie zamysły i oczekiwania! Gdzież jest człowiek, owszem, gdzież jest anioł, któryby zdobył się na tę myśl i przypuszczał, by sam Bóg, jednorodzony Syn Boży, oddał siebie ludziom za pokarm ich dusz pod postacią chleba? I gdyby Bóg-człowiek wszystkich mędrców tego świata, owszem wszystkie chóry anielskie zgromadził w celu zasignięcia od nich rady, jakaby pamiątkę zostawić swej miłości ludziom, cały rozum wszelkich stworzeń nie zdobył by się na to, by wymyślić ten tak wzniosły prawdziwie boski środek. To też jest właśnie, co nam stwierdza postępowanie boże: im wznioślejszą i mniej dającą się pojąć jest ta miłość, tem jaśniej nam potwierdza, że taki dar, jakim

jest Najśw. Sakrament, tylko od Boga pochodzić może.

Co Zbawiciel niegdyś przyobiecał, to też spełnił. Ostatnia noc przed Jego cierpieniem nadeszła. Co Mu przed oczyma stało przez cały czas Jego doczesnego życia, to teraz spotkać Go miało, spełnienie dzieła Odkupienia przez dobrowolną śmierć na krzyżu. Lecz nie tu są Jego myśli w tej ważnej chwili; na wszystko, co Go czeka, spogląda w świetle posłuszeństwa w obec niebieskiego Ojca swego; chce On także z nieskończonej swej ku nam miłości w tej ostatniej uroczystej chwili, w której się zabiera do spełnienia największej ofiary miłości, pozostawić nam najwspanialszy upominek. Ogłasza swój testament i oznajmia ostatnią swą wolę. Mało nam pozostawia, ale jasnych i nie podlegających różnemu rozumieniu słów, poczwórnie palcem bożym zapisanych w świętych księgach, słów oznaczających dla nas to samo, co słowa boże twórcze: »Stań się.« Przemienia chleb, przeistaczając go w swe Ciało, przemienia wino przeistaczając je w krew swoją, i ten zapis swój pozostawia uczniom swoim: »To jest ciało moje, to

jest krew moja, to czyńcie na moją pamiętkę.»

Zbawiciel tak powiedział; któż się poważy Jego słowa inaczej rozumieć, jak On je wypowiedział, jak je zrozumieli uczniowie Jego? Jak oni te słowa zrozumieli i jaką nam o ich zrozumieniu od początku podawali naukę, tego nas uczą pierwsi chrześcijanie, wypisujący ich znaczenie na ścianach podziemnych grobów, to nam zapisali ojcowie kościoła w swych pismach, tego apostołowie wiary przez wszystkie nauczali wieki a chrześcijanie po wszystkie wieki i czasy. Taką jest i nasza wiara. Przed Tym, przed którym chrześcijaństwo przez wieki całe w podziemnych lochach i we wspaniałych świątyniach padało na kolana, przed Tym i my zginamy kolana. »Wesel się, córko Syońska, królem Izraelskim Pan w pośrodku ciebie!« (Soph. III 14, 15) tak i my z prorokiem pańskim zawołać możemy. Ale też pamiętamy i na słowa psalmisty: »Błogosławieni, którzy mieszkają w domu Twoim, Panie, na wieki wieków będą Cię chwalić« (Ps. LXXXIII 5). Wieczna nieustająca pieśń chwały, to wyraz naszej radości i wdzięczności.

Wielką pociechą przepelnione jest serce moje, widząc, jak moi dyecezanie z wielką gorliwością cześć oddają Najśw. Sakramentowi. Kapłani wstąpili licznie do stowarzyszenia adoracyi Najśw. Sakramentu, aby widomie otaczać ołtarz pański, na którym niewidomie Aniołowie cześć Zbawcy oddają; nauczyciele przyłączyli się do straży Najśw. Sakramentu, ażeby jeszcze bliżej stanąć Tego, do którego przez spełnianie swych obowiązków tak się zbliżają, i ażeby zaczerpnąć od Niego tę miłość, która umacnia do ofiar i zapala w pracy dla dobra młodych dusz, ich kształceniu powierzonych. Inni świeccy ludzie gorąco pragną, aby istniejąca w niektórych miejscowościach piątkowa adoracya i u nich zaprowadzoną została. W obec tak licznych dowodów czci ku Najśw. Sakramentowi w mojej dyecezyi, nie mogę dłużej się ociągać z urzeczywistnieniem długo w sercu mojem obnoszonych myśli, aby wieczną nieustającą modlitwą, już w innych sąsiednich dyecezyach zaprowadzoną, nie wprowadzić w życie i w dyecezyi wrocławskiej. W tym celu wydám niebawem bliższe rozporządzenia, chcę bowiem ażeby cała dyecezya moja opasaną

była nierozzerwalnym łańcuchem modlitwy i żeby chwała naszego Boga ani w dzień ani w nocy nie ustawała.

Coraz więcej, najmilszy dyccezanie, znika ze świata miłość, coraz więcej stygną serca dla Boga i bliźnich, a wcale niedwuznaczne znaki okazują nam, jakie niebezpieczeństwa nam grożą. W tabernakulum każdego kościoła katolickiego jest gorejący ogień w tym celu zapalony, aby ogrzewał serca nasze. Do niego chcę was zbliżyć, około niego chcę was skupić, abyście cześć oddawali niepojętej miłości naszego Boga, a tak aby Jego Sercem zagrzane nasze serca szukały życia wiekuistego i złączone z Bogiem i między sobą aby przywdziały na się tę podwójną zbroję w celu odpierania i pokonywania wszelkich, w naszych czasach zagrażających nam, niebezpieczeństw.

II.

Wysoką, jak tron Boży jest miłość Chrystusa w Najśw. Sakramencie Ołtarza. Lecz któż zmierzy jej głębokość? Nieskończenie głęboko poniżył się Syn Boży, gdy ludzką naszą przyjął na siebie naturę. Ten który od wieków po nad Cherubiny wzniesiony, z miło-

ści ku nam przychodzi na świat w stajni w największym ubóstwie, przyszedł do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. Jak w stajni w tak wielkiem ubóstwie na świat przyszedł, tak też w ubóstwie spędził całe życie swoje ziemskie, tak, iż mógł o sobie powiedzieć, że Syn człowieczy nie ma, gdzieby głowę skłonił, i w tem ubóstwie dotrwał aż do krzyża, gdzie Mu szaty skradziono i gdzie śmiercią umarł, jaka tylko dla najuboższych niewolników przeznaczoną była. Gdyby nas wiara nie uczyła, ktoby w tem poniżeniu szukał Tego, który odblaskiem jest chwały ojcowskiej? Zaiste, ludzie nie szukali Go ani w Jego chwale ani nawet w Jego poniżeniu; tak wyniszczony i ukrzyżowany Zbawiciel był i będzie dla pysznego świata kamieniem zgorzenia, i tylko pokornym i niewzruszonym w wierze sercom ogłasza krzyż ich Zbawiciela i streszczenie ich szczęścia.

Żłóbek i krzyż chociaż są otchłanią głębokości upokorzenia Syna Bożego, jednak nie są jeszcze najgłębszą głębią Jego miłości. Gdy Zbawiciel zawisł na krzyżu, było wprawdzie Jego bóstwo zakryte i zasłonięte ludzką naturą,

którą każdy widział; w Najświętszym Sakramencie gdzież jest Jego postać ludzka? Ukryte i bóstwo i człowieczeństwo Jego, zasłonięte postaciami chleba. W żłóbku śpiew anielski, na krzyżu cała natura oddawały świadectwo, że to Bóg; — w Najśw. Sakramencie Ołtarza nie ma żadnego znaku widomego, któryby nam wskazywał, że pod postaciami chleba jest nasz Bóg i Pan. Nadmiar Jego miłości ztąd poznać możemy, że nie ociągał się z ustanowieniem tej tajemnicy, chociaż przewidywał, że będzie zapoznaną i wzgardzoną, zapominaną i pomiataną. Zapoznaną jest od tylu, którzy nie mogą uwierzyć w jej wielkość i głębią, i dla tego nabożeństwo i cześć, jaką wierni Bogu w Najświętszej utajonemu Tajemnicy oddają, jest dla nich kamieniem zgorszenia. Zapominają i pogardza nią tylu, którzy gardzą głosem i wezwaniem wewnętrznem, którem Bóg ich wzywa na gody sakramentalne, stroniąc od przystępowania do Najświętszego Sakramentu i od uczęszczania do kościoła. Gardzi nią tylu, co z grzesznem do niej przystępują sercem i dopuszczają się tej zbrodni, którą tak nam św. Paweł przedstawia: »A tak ktoby-

kolwiek jadł ten chleb, albo pił kielich Pański niegodnie, sąd sobie je i pije nierozsądzając ciała pańskiego.» (I Kor. XI, 27, 29). Tak to niewiedomość i nienawiść oddawna zawarły ze sobą przymierze, aby się sprzeciwiać miłości Jezusowej w Najśw. Sakramencie i odmawiać należącej się Jemu czci, co i w naszych widzimy czasach. Całą tę niewdzięczność i zaprzeczenie Mu czci prze-widziało wszystko widzące oko Jego, i prze-czuło Jego Boskie Serce, a mimo to nie dał się tem Zbawiciel nasz powstrzymać od usta-nowienia tej tajemnicy miłości; na wszystkie te zniewagi był z góry przygotowany, i nie powstrzymają Go one od pozostania wśród nas i od zlewania na nas całych strumieni błogo-sławieństw, byle tylko nasze dusze karcić mógł sobą na żywot wieczny. »Przepaść przepaści przyzywa«, mówi psalmista pański XI, 8. Odnosi się to i do miłości Pana Jezusa w Najśw. Sakramencie. Jest ona niezgłębiałą przepaścią poniżenia i wyniszczenia siebie, ale tem poniżeniem i wyniszczeniem woła do nas, wstrząsając głębokością serc naszych. Nie chcemy na ten głos zatykać uszu

naszych. Chcemy dniem i nocą zgromadzać się przy Najśw. Sakramencie, aby Go przepraszać za bezbożność i niewiarę, Jego miłości urągające; aby zadosyć uczynić Mu za niewdzięczność i złość, z jaką tylu przez niegodne przystępowanie do komunii świętej i niegodne obchodzenie się z Nim, zbeszczeszcza Tajemnicę miłości; ażeby Mu wynagrodzić obojętność i zapomnienie, jakimi inni obrażają i zasmucają Boskie Jego Serce. Chcemy Go w tej Tajemnicy poznawać i uczyć się od Jego serca pokory i posłuszeństwa, tych cnot, które wśród świata coraz więcej zanikają. I dla tego chcemy przed Jego tronem w tabernakulum w świętej miłości i pobożności utrzymywać straż honorową ku czci tej Najświętszej Tajemnicy.

Jeżeli głupota i złość ludzka natrząsać się z nas będą i według ciała żyjący ludzie naszych czasów nie zechcą nas zrozumieć, nie zapominajmy, że tak z Chrystusem od początku aż do końca Jego życia postępowano. Gdy po cudownem rozmnożeniu chleba na pustyni zdziwionemu ludowi przyobiecał jeszcze większy objaw miłości, obiecując mu nie już chleb,

ale ciało i krew swoją, któremi karmić go będzie, tę obietnicę nazwali twardą i mruczając opuścili Zbawiciela. Tak już natenczas Najśw. Sakrament był kamieniem zgorszenia, ale zarazem i probierczym kamieniem wiary. Gdy jedni Chrystusa opuścili, apostołowie skorzystali z tej okazji, by otwarcie wiarę swą wypowiedzieć: Odpowiedział mu tedy Szymon Piotr: »Panie, do kogóż pójdziemy? Słowa żywota wiecznego masz. A my wierzymy i poznaliśmy, żeś ty jest Chrystus Syn Boży.« (Jan VI, 69, 70). I naszej wiary doświadcza pod postaciami chleba ukryty Syn Boży: »Oto on stoi za ścianą naszą, poglądając okny, patrząc przez kraty.« (Pieśń nad p. II, 9). Nasze oko nie widzi Go, kryje się przed nim za ścianą nikłych postaci chleba; ale Jego oko z tego ukrycia spogląda na nas, widzi nas, naszą miłość i cześć, i wnika do głębin serc naszych. Przeto, najniłsi dyecezanie, chcemy się zgromadzać przed tabernakulum, wyznawać Go przed całym światem jako Boga i Pana naszego, ale także chcemy zjawiać się przed Nim z uczuciami, jakimi tylko żywa wiara i wdzięczna miłość natchnąć są zdolne.

III.

Wielką i głęboką jest miłość Boża w Najśw. Sakramencie Ołtarza, ale nie mniej jest szeroką, wszystko obejmującą.

Szeroką była miłość Jezusa, gdy Pan nasz żył na ziemi; bo Serce Jego święte więcej obejmuje niżli świat. Jeżeli uczeń Chrystusowy, św. Paweł, mógł o sobie powiedzieć: »Wszystkim stałem się wszystko« (I Cor. IX, 22), jak wielką dopiero musi być miłość mistrza, u którego miłości zapaliło się serce apostoła? Przyszedł, aby świat żywot miał i obficiej miał (Jan X, 10); przypatrzmy się więc, jak Jego miłość daleko się posunęła, i jak ogarniającą była, a to spiesząc za Chrystusem wśród Jego pielgrzymki przez ziemię obiecaną. „Przyszedł czyniąc dobrze“ (Dz. ap. X, 38), w tych krótkich słowach przedstawia nam pismo święte życie ziemskie Chrystusa. Wszyscy znachodzili u Niego pomoc i ratunek we wszelkich nędzach tak ciała jak i duszy: grzesznicy łaskę i przebaczenie, chorzy i ułomni uzdrowienie, smutni pocieszenie i pokój, rodzicom oddawał przywrócone do życia ich zmarłe dzieci, rodzeństwu w Betanii

wskrzeszonego brata. Nie zwracał uwagi na różnice narodowe, pogański setnik i samarytanka zarówno znaleźli u Niego pomoc jak żydzi. Nieprzyjaciółom swoim przebaczał, za swych morderców się modlił. Tylko gniewał się na zatwardziałych grzeszników i karał ich.

W daleko okazalszem świetle występuje przed nami miłosierna Jego miłość, gdy już widomie wśród nas nie przebywa. Wtedy ograniczała się Jego miłość dobrze czyniąca jak i jego widoma obecność tylko na naród wybrany. Dziś na całej ziemi nie ma kraju, gdzieby Chrystus nie był obecnym w Najśw. Sakramencie Ołtarza, a wszędzie, gdzie jest obecnym, zasiada na tronie miłości i miłosierdzia. Niegdyś wysoko i dla wszystkich łatwe do ujrzenia stało na Golgocie drzewo żywota, które tamże dla zbawienia ludzkości Chrystus osadził; w Najśw. Sakramencie rozciąga swe konary po nad całą ziemią i schyla się nad ołtarzami naszymi, abyśmy zeń owoce zrywać mogli. Tu na ołtarzu tryska nie wysychające nigdy źródło żywota, a tryska na żywot wieczny: »Kto pożywa ciała mego i pije moją krew ma żywot wieczny, a ja go wskrze-

szę w ostatni dzień» (Jan VI, 55). Tu jest zbrojownia, podająca nam broń do walki z grzechem i skłonnościami do grzechu, jako też z namiętnościami słabego serca ludzkiego. Tu jest siła, użyżniająca kościół i zdobiąca jego niwy różami męczeństwa i liljami czystości. Tu czerpią misjonarze i kapłani ducha ofiary, który ich uzdalnia do oddawania się całkowicie na usługę dusz ludzkich. Tu słabe niewiasty zakonne hartują wątłe swe siły, do bohaterskich wznosząc się ofiar, które przyjaciele i nieprzyjaciele kościoła podziwiają, ale które zrozumieć może tylko ten, który poznał siłę i moc tej chwalebnej boskiej Tajemnicy Ołtarza. A wy, najniłsi dyecezanie, czy z własnego doświadczenia nie znacie tego spokoju ducha, tego szczęścia serca, które udziałem jest tych, co godnie przystępują do stołu pańskiego? Przypomnijcie sobie dzień pierwszej waszej komunii świętej; przypatrzcie się dzieciom waszym, gdy po raz pierwszy uczestniczą w godowej wieczerzy Zbawiciela; odnówcie w sobie tę żywą, dziecięcą wiarę, zagłębcie się w tej prostej dziecięcej miłości, w której one i wy kiedyś spieszyliście na

spotkanie się ze Zbawicielem w pierwszej komunii świętej — a nie będę wam potrzebował dłużej przedstawiać, jak daleko sięga miłość Chrystusowa.

Lecz nie tylko przyjęcie Najśw. Sakramentu, już sama bliskość Chrystusowa jest pełną łask i błogosławieństw. Gdy niegdyś w widomej postaci przechodził po drogach przyobiecanej ziemi, wystarczało dotknąć się kraju szat Jego, aby zdrowie odzyskać, i święta ewangelia nam opowiada, że jakaś cudowna »moc zeń wychodziła i uzdrawiała wszystkie« (Łuk. XVI, 19). Jest On i między nami, chociaż nie w postaci widomej, to jednak pod postaciami chleba; jest rzeczywiście obecnym na naszych ołtarzach, i chodzi po ulicach naszych, czy to w świątecznej procesyi, czy gdy spieszy w cichości i ukryciu, by Sobą nakarmić chorego. Któżby śmiał powiedzieć, że Jego wszechmoc boża i Jego siła błogosławiąca dziś już nie są skutecznymi? Skuteczność tej mocy i siły choć się ukrywa przed oczyma ludzkimi, za to serca, które jej doznały, mogłyby nam wiele o niej powiedzieć. Jak Nikodem w nocy, jak Samarytanka

przy studni Jakubowej, jak Marya Magdalena u stóp Jego, tak i my nie napróżno doń się zbliżać będziemy, lecz będziemy odeń wracali pocieszeni, zasileni łaską, uspokojeni i umocnieni. »I nie masz inszego narodu tak wielkiego, któryby miał bogi tak przybliżające się do niego, jako Pan Bóg nasz przytomny jest na wszystkie prośby nasze«, możemy zachwyceni Jego łaską z Mojżeszem zawołać (V Moj. IV 7).

A. więc, najmilsi dyceczanie, idźmy do niego, spieszmy do przybytku Pana naszego, z którego zawsze cudowna siła błogosławieństw Jego tryska i który jeden jedynie choroby naszych niespokojnych czasów uzdrowić jest w stanie.

Wiele jest nędzy na świecie, pokój i szczęście rzadko na nim goszczą. Ze smutkiem patrzymy na to, jak w wielu rodzinach niezgoda i niepokój stale przebywają, zgodę zaś i miłość rzadko się spotyka. Wszelkie nieszczęście naszych czasów nie pochodzi z braku tylko pracy i pieniędzy, nie tylko ma swe źródło w ograniczonej ludzkiej wiadomości i możliwości. Wynalazki i odkrycia następują nieprzerwanie jedno po drugich; lecz nie są

one w stanie jedynie ludzkość uszczęśliwić. Żądza wygod i zmysłowość, samolubstwo a brak miłości drugich, krótko mówiąc, grzech i grzeszne skłonności zamieniają uszczęśliwienie, jakie postęp i wynalazki ducha ludzkiego ludzkości przynieść miały, często bardzo w nieszczęście, wypędzając pokój i szczęście z domów i rodzin, ze serc i z dusz ludzkich. Wielu odartych z pokoju i ciszy wewnętrznej wnosi swój rozstrój wewnętrzny między bliźnich i w całe społeczeństwo ludzkie, i tak odwracają siebie i innych od ołtarza Tego, który jedynie ludziom pokój dać może.

Jeżeli niegdyś w Nazarecie w gronie świętej Rodziny prawdziwie niebieski panował pokój, to wiemy my wszyscy, którzy wierzymy w Tego, który podjął się obowiązku pracy, gdzie dla nas jest pokój i szczęście, to jest w Najśw. Sakramencie w świątynach naszych. Każde tabernakulum, każdy ołtarz jest Nazaretem, w którym każde serce, każda rodzina i całe społeczeństwo zgodę, miłość, szczęście i pokój znaleźć mogą dla siebie. Tu prowadziła wiara apostołów pierwszych chrześcian. Pogardzani i prześladowani, wyśmiewani i dręczeni wiedzą,

gdzie pomocy i siły, odwagi i męztwa szukać mają. Widzimy ich skupionych około ołtarzy w katakumbach, ztąd spływa duch bohaterski do ich serc; obecny na ołtarzach Zbawiciel udziela im takiej siły, że nie lękają się ni miecza oprawców, ni dzikich zwierząt, i mimo wszelkich mąk i katuszy stoją wiecznie przy Tym, który z ołtarza wiedzie ich na plac boju za wiarę i wieńczy ich dusze koroną zwycięstwa. U stóp ołtarzy, postawionych nad grobami męczenników, krwią oddających świadectwo wierze, łączą się w modlitwie z nimi, w tem przeświadczeniu, że obcuja ze świętymi, na których świętych szczątkach zbudowano ołtarze Panu. Wszystkich do siebie przypuszczające Serce Jezusowe udziela im łaski, »aby jednoż między sobą rozumieli, aby jednomyślnie jednemi usty czcili Boga« (Rzym XV, 5 i 6). Tu nie masz różności Żyda i Greczyna, Poganina i Żyda i Barbarzyna i Tatarzyna, niewolnika i wolnego, ale wszystko i we wszech Chrystus (Rzym X, 12; Kol. III, 11). Przeciwnieństwo narodów i stanów nika w ogniu miłości ku Zbawicielowi, który do nich

woła z tabernakulum: »Ufajcie, jam zwyciężył świat« (Jan XVI, 33).

Najmilsi dyecezanie! Wiara nasza jest tą samą, jaką była u pierwszych chrześcian; oby tak samo w nas, jak w nich działała; oby nas tą samą wypełniała miłością, jaka ich ożywiała! Skupiajcie się z wiarą chrześcian z czasów apostołskich, z ich nadzieją niezłomną, i ich gorącą miłością około ołtarzów i wypraszaście wspólną modlitwą wszystkie skarby pokuju i błogosławieństwa, których udzielać z tabernakulum Zbawiciel tak pragnie, dla ludzkości, dla kościoła, dla ojczyzny, dla rodzin, ażeby Bóg pospieszył w pomoc potrzebom i nędzy naszych czasów. Uczcie się od tego Serca, co tu przebywa: cichości, przebaczenia, miłości nieprzyjaciół, zamięłowania w dobrem i prawdziwej miłości bliźniego, i nie pozwalajcie, by różność stosunków ludzkich dawała wam pochop do nieufności i niezadowolnienia, do rozdziału i kłótni. Wobec Zbawiciela ukrytego pod postaciami chleba, przypominajcie sobie słowa apostoła: »wy jesteście ciałem Chrystusowem i członkami z członku (I Kor. XII, 27).

IV.

Wśród ziemskiego swego życia miłowało nas Serce Jezusowe lat trzydzieści i trzy; gdyby miłość Jego ku nam tylko tak długo trwała, już by była miłością wielką. Między pierwszym a ostatniem uderzeniem Serca Jezusowego nie znajdziemy żadnego, któreby do nas się nie odnosiło, któremby nas nie miłował i nie ofiarował się za nas Ojcu niebieskiemu. Policzcie te wszystkie uderzenia Serca Boskiego i powiedzcie sobie, jak wielką i rozciąglą była za życia Jego miłość ku nam.

Miłość silniejszą jest od śmierci i sięga po za grób. »Umiłowawszy swe, którzy byli na świecie, do końca je umiłował (Jan XIII, 1). Chwila rozstania się zbliżyła; Zbawiciel ma świat opuścić, a jednak nie chce swoich osierocić. Ma On w niebie u ojca być rzecznikiem naszym, i dla tego musi wrócić do nieba i zasiąść po prawicy ojcowskiej; lecz serce Jego nie pozwala Mu oderwać się od swych przyjaciół na ziemi. Ojciec Go wzywa, a jednak nie może i nie chce opuścić swych braci; aniołowie tęsknią za Nim, by Mu mogli cześć oddawać jako królowi niebieskiemu, lecz

synowie ludzcy potrzebują jeszcze Jego obecności. Tak w Sercu Boskiem walczy miłość z miłością; — jak się ta walka skończy? Boska Jego mądrość i miłość Jego Serca obmyślają tajemnicę, któraby dozwoliła, żeby równocześnie i niebo i ziemię obecnością swą uszczęśliwiał. Niebo otrzymało Jego Ciało uwielbione w niezasłonionej chwale, ziemia zatrzymała Go pod zasłonami postaci chleba. Królowi wieków oddają w niebie z największą i najgoretszą pobożnością cześć aniołowie Boży — i nam dzieciom tej ziemi dano jest, że możemy przed tym Bogiem, acz zasłoniętym dla ziemskich naszych oczu, padać na kolana, aby Mu, temu prawdziwemu Królowi naszemu, nieść w ofierze cześć naszej wiary i oddanie się naszej miłości. Tak, długo, bardzo długo, aż do skończenia świata, dopóki jeszcze jedno serce ludzkie będzie na ziemi, będzie i Serce Jezusowe w Najśw. Sakramencie przebywało wśród nas, by w miłości swej oddawać się sercom, miłość w nich zapalać i miłość ich wynagradzać. »Nie zostawię was sierotami« (Jan XIV, 18). Tak spełnił swoją obietnicę: »Oto ja jestem z wami po wszy-

stkie dni aż do skończenia świata» (Mat. XXVIII, 20).

Zapytajmy się jeszcze, dlaczego Pan pozostał z nami na ziemi? Czyż nie mógł nam z nieba dopomagać i strzedz nas na ziemi? Chociaż troska Jego o nas tak wielka, że przewyższa troskliwość ojca i miłość matki, czyż nie może z swej niebieskiej chwały w każdej godzinie, owszem każdej chwili nam dopomódz? Któżby o tem watpil? Dla czego jednak pozostać chciał z nami, wśród nas mieszkać i zawsze tak bliskiem być nas, na to nam odpowiada, ustami mędra pańskiego: »Rozkoszą moją przebywać ze synami ludzkimi« (Przyp. VIII, 31). Ponieważ Syn Boży dla naszego zbawienia z nieba zstąpił na ziemię, ażeby nam, z wyjątkiem grzechu, we wszystkim stać się podobnym, ażeby stać się bratem naszym i dzielić z nami wszelką radość i smutek ziemski, dla tego nie wystarczyły mu 33 lata Jego życia ziemskiego wśród nas, nie wystarczył mu żłóbek i stajenka, krzyż i grób, droga z Betleemu na Golgotę. Chciał zostać z nami, w każdym i najuboższym kościółku na ziemi, chciał pod postaciami chleba

ukryty przebywać z nami aż do skończenia świata. Ta to miłość Jego nieskończona przykuła Go poniekąd nierozzerwalnym łańcuchem do naszych ołtarzów, ażeby, jeżeli wolno tak się wyrazić, dłużej nas umilować mógł, aż do dnia ostatecznego. Jakby Zbawiciel nie mógł się oderwać od tego padolu nędzy, dopóki jeszcze na nim żyją tacy, których obecność Jego pocieszyć i uszczęśliwić może.

Najmilsi dyecezanie, został Pan przy nas, abyśmy byli przy nim. »Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy pracujecie i jesteście obciążeni, a ja was ochłodzę« (Mat. XI. 28), tak nas zaprasza do siebie, a na tych, co niewdzięcznem sercem zaproszeniem Chrystusowem gardzą, wypowiada z góry swój straszny sąd. »Królowa z Południa powstanie na sądzie z tym narodem i potępi je: iż przyjechała z krajów ziemi słuchać mądrości Salomonowej a oto tu więcej niż Salomon.« (Mat. XII. 42.)

Zaiste, najmilsi dyecezanie, miłość Zbawiciela w Najśw. Sakramencie Ołtarza żąda odwzajemnienia się. Niech więc wszystkie nasze myśli, nasze serca, nasza miłość, cokol-

wiek tylko czynimy, w pracy i w troskach ziemskich, zwracają się ku Najświętszej Tajemnicy! Miłość domaga się miłości wzajemnej. Taka wieczna miłość wielonego Syna Bożego, jaką nam okazuje w Najśw. Sakramencie, żąda wiecznej wdzięczności, wiecznej miłości, wiecznej czci. I dla tego odtąd i w naszej dycezyi wieczna adoracya ma być otwartem wyznawaniem naszej gorącej wiary w Boga, który zamieszkał pośród nas, ma być tą radosną daniną naszej miłości ku Temu, który nas odwieczną umiłował miłością, skromnem zadośćuczynieniem za zapominanie ludzi na tę tajemnicę. »Nie chcemy, aby ten królował nad nami« (Łuk. XIX. 14), to jest hasło bezbożnego, od Chrystusa stroniącego ducha czasu. Odwraca on myśli i serca ludzi od Boga, dąży do usunięcia Boga z ludzkiego społeczeństwa, z publicznego życia, z publicznych zakładów, z rodzin. Z drugiej strony wyteża wszystko, by schlebiać naturalnym popędom i by myśli i żądze ludzkie przykuć do tej ziemi. Dlatego pyszny i zmysłowy świat nie pogodzi się nigdy z tajemnicą, tak się sprzeciwiającą ich zapatrywaniom i dążeniom.

Lecz czyż tak nie było od samego początku? Gdy Chrystus na puszczy zaspokoił w cudowny sposób głód ludu, chciał go wtedy wdzięczny lud królem obrać; ale gdy im obiecał daleko większy dowód swej miłości, obiecując im cudowny chleb anielski, wtedy odwrócili się odeń, nazywając jego mowę twardą. Czy na pustyni tylko spotkała Chrystusa taka przykrość? Koił wprowadzić nędze ludzką, gdzie tylko z nią się spotkał; ale nie przyszedł po to, by wszelkie ziemskie pragnienia zaspokoić i wszelkiej ziemskiej nędzy kres położyć! Cel Jego wyżej sięgał: ludzi napowrót przywieść do Boga i uwolnić z pod jarzma i nędzy grzechu. I jak niegdyś tak i dziś nie podoba się wielu ludziom, gdy się ich upomina, aby w obec trosk o pokarm ciała nie zapominali, że i nieśmiertelna ich dusza pokarmu potrzebuje; i tak zwracanie ich umysłów i serc do nieba i wieczności nazywają głupotą i zbrodnią, popełnianą na ludzkości, którą, jak mówią, pozbawia się szczęścia ziemskiego. .

Jak niezbędną jest rzeczą, najmilsi dyce-
cezanie, zapominającemu na Boga światu przy-

pominać, że ludzkość potrzebuje i posiada dobra sięgające po nad tę ziemię, że nasze oczy zawsze ku temu zwracać się winne, który po to do nas przyszedł, ażeby nam przywrócić stracone przez grzech skarby, który zawsze jest ten sam »Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten na wieki« (Żyd XIII. 8.). I dlatego to wieczna adoracya tak jest na czasie. Cóż innego przez to czynimy, jeżeli nie to, co według objawienia Świętego Jana czynią święci w niebie? Widzi w swem objawieniu apostoł miłości Baranka, zabitego i głodzącego grzechy świata, na tronie chwały; około niego zgromadzonych 24 starców wraz z aniołami i świętymi wołających głosem wielkim: »Godzien jest Baranek, który jest zabity, wziąć moc i bóstwo i mądrość i siłę i cześć i chwałę i błogosławieństwo« (Obj. V. 12). I my mamy na ołtarzach naszych Baranka, który dał się zabić za grzechy nasze; jak tam tak i tu wzniesiony tron Jego w pośrodku nas i jak tam tak i tu wieczna należy mu się chwała. Pozwólcież więc, najmilsi dyceczanie moi, że polegając na waszym pobożnym zapale, już

dziś do siedzącego na tronie w tabernakulum
odzywam się Pana: »Podnieś w około
oczy Twoje a oglądaj: ci wszyscy zgromad-
zili się, przyszli do Ciebie; synowie
Twoi z daleka przyjdą, a córki Twoje
z boku powstaną« (Is. LX, 4). Amen.

Wrocław, dnia 1. Lutego 1897.

Jerzy Kardynał Kopp

Ksiązę Biskup Wrocławski.

O d p u s t y.

Na prośbę Jego Eminencyi Kardynała J. Koppa Księcia-Biskupa Wrocławskiego, udzielił Ojciec św. (7. kwietnia 1897 i re-skryptem Św. Kongr. z dnia 19. czerwca 1897) następujących odpustów:

1. **Odpustu zupełnego** dostępują ci wszyscy, którzy biorą udział w wiecznej adoracyi, i przez niejakiś czas pomodlą się na inteneyą Ojca św. Wprzód jednak muszą się w tym celu szczerze wypowiadać i Komunię św. przyjąć. — Jest życzeniem Jego Świętobliwości Ojca św. Leona XIII., ażeby wierni dycecezyi Wrocławskiej jak najczęściej z tej łaski korzystali.

2. **10 lat odpustu i tyle kwadragen** zyskują wierni, ilekroć, znajdując się w stanie łaski biorą udział, czy to w dzień, czy w nocy, w wiecznej adoracyi.

Obydwa te odpusty mogą być ofiarowane za dusze w czyśćcu.

Wskazówki jak się ma odbywać wieczna adoracya.

I. Czas wiecznej adoracyi.

1. Wieczną adoracyę w ten sposób się urządza, że przez cały rok, o każdej godzinie dnia i nocy w jednym lub więcej kościołach a względnie i w publicznych kaplicach, według naznaczonego porządku, będzie do adoracyi wystawiony Najświętszy Sakrament. Dnie i godziny w ten sposób będą rozłożone dla pojedynczych kościołów i kaplic, że w ciągu roku w każdym kościele i publicznej kaplicy dycecezyi odbędzie się wieczna adoracya, nigdy nie przerywana, i to tak, aby w każdym kościele i kaplicy choć raz się odbywa. Porządek będzie podany w Kalendarzu.

2. Porządek dzienny zwykle trwa od godziny 6 rano do 6 lub 7 wieczór. Nocne adoracye przypadną w udziale zakonom i zgromadzeniom zakonnym. W kościołach zaś parafialnych może nocna adoracya odprawić się jedynie za szczególnem pozwoleniem Księcia-Biskupa.

3. Dnie adoracyi, a względnie godziny adoracyi, dla pojedynczych kościołów i kaplic już naprzód na cały rok oznaczone i regularnie w każdym numerze Posłańca Niedzielnego na następujący tydzień do wiadomości będą podane. Prócz tego rozpocząć się mającą adoracyę zapowie w niedzielę poprzedzającą ksiądz z ambony, przy czem na jej wysoką doniosłość i obfite łaski wskaże.

II. Sposób odprawiania wiecznej adoracyi.

1. Adoracya dzienna.

Liczba adorujących. Interesowany proboszcz postara się, aby w każdym czasie odpowiednia ilość adorujących zgromadzała się przed Najświętszym Sakramentem.

Przewodnik. Na każdą godzinę trzeba naznaczyć jednego na przewodnika, którego W. księża proboszczowie odpowiednio pouczają.

Modlitwa. Na odmawianie modlitw przeznaczona jest ta książeczka. Przydane pieśni śpiewa się tylko podczas dziennej adoracyi.

2. Adoracya nocna.

Drzwi kościelne będą wszystkie zamknięte.

Po kościołach publicznych w nocnych adoracyach będą brać udział tylko mężczyźni. Najmniej trzy osoby muszą być obecne. Podczas nocnej adoracyi nie śpiewa się.

III. Uwaga co do bractwa Najświętszego Sakramentu.

Istniejące w diecezyi bractwa Najświętszego Sakramentu nie nie cierpią wskutek zaprowadzenia wiecznej adoracyi. Członkowie tych bractw zostają przy zachowaniu swoich obowiązków.

Ponieważ jednak jest ono dzielnym środkiem do rozkrzewienia i pomyślnego rozwoju wiecznej adoracyi, przeto poleca się najusilniej zaprowadzenie tegoż, gdzie jeszcze nie istnieje.

Pierwsza godzina.

Uwaga: Gwiazdki oznaczają przestanki, które, dla lepszego w odmawianiu porządku, trzeba zachować.

Modlitwa wstępna.

(św. Alfonsa Liguorego.)

Przewodnik. Mój Panie, Jezu Chryste, który z miłości ku ludziom dzień i noc w tym Sakramencie jesteś obecny i pełen miłosierdzia i miłości, oczekujesz wszystkich, zapraszasz i przyjmujesz, którzy Cię nawiedzają, wierzę, że jesteś obecnym w Najświętszym Sakramencie Ołtarza.

Wszyscy. Wierzę.

Przewodnik. Czczę Cię, ukorzony w nicości mojej, i dziękuję Tobie za tak wiele mi wyświadczonych łask, a w szczególności, żeś mi się samego siebie w tym Sakramencie dał, żeś Twoją Matkę Najświętszą moją opiekunką ustanowił, i żeś mnie zaprosił, bym Cię w tym kościele odwiedził.

Wszyscy. Czczę Cię, ukorzony w nicości mojej, * i dziękuję Tobie.

Przewodnik. Pozdrawiam dziś Twoje, pełne miłości, Serce, i pragnę je aż po trzykroć pozdrowić. Najpierw, aby Ci podziękować za ustanowienie Najświętszego Sakramentu, za tyle świętych mszy i komunii, w których Ty siebie samego Ojcu niebieskiemu ofiarujesz i wiernym na pokarm dajesz. Następnie: Aby Ci wynadgrodzić za wszystkie krzywdy, które Ci nieprzyjaciele Twoi w tym Najświętszym Sakramencie wyrządzają. Wreszcie: pragnę przez tę adoracyą uczcić Cię na wszystkich miejscach ziemi, w których, przebywając pod postaciami chleba, najmniej jesteś czczony i w największem opuszczeniu.

Wszyscy. O mój Jezu, kocham Cię z całego serca. * Żałuję, żem Ciebie, Dobro nieskończone, dotychczas tyle razy obraził. * Przy pomocy Twojej łaski postanawiam na przyszłość Ciebie więcej nie obrażać.

Przewodnik. Na teraz daję Ci siebie i całkowicie Ci siebie oddaję, jakkolwiek jestem biedny i zrzekam się na rzecz Twoją we wszystkim mej woli własnej, wszystkich pragnień, skłonności, i wszystkiego, co moje jest, aby to Tobie ofiarować.

Wszyscy. Zrzekam się.

Przewodnik. Rozrządzaj odtąd mną i tem wszystkim, co posiadam zupełnie według Twojej woli. Nie szukam i nie pragnę niczego, jak tylko Twojej świętej miłości, w łasce wytrwania aż do końca, i doskonałego spełnienia Twojej najświętszej woli.

Wszyscy. Racz nam to dać, o Panie!

Przewodnik. Polecam Ci dusze w czyście, przedewszystkiem te, które w szczególniejszy sposób czciły Najświętszy Sakrament i Bogarodnicę Dziewicę Maryą. Wreszcie, o mój najukochańszy Zbawicielu, łączę wszystkie moje dobre uczucia serca z uczuciami Twego najbogatszego w miłość Serca, i tak złączone ofiaruję je Twemu

Ojcu niebieskiemu, prosząc go w imieniu Twojem, aby je z miłości ku Tobie raczył przyjąć i wysłuchać.

Wszyscy. Łączę wszystkie moje dobre uczucia serca z uczuciami Twego najbogatszego w miłość Serca, mój najdroższy Zbawicielu * i tak złączone, ofiaruję je Twemu Ojcu niebieskiemu, prosząc go w imieniu Twojem, * aby je z miłości ku Tobie raczył przyjąć i wysłuchać. Amen.

P I E Ś Ń.

(Jeśli pieśni śpiewać nie można, przewodnik odmawia ją z innymi na przemian.)

W Sakramencie utajony * Zbawicielu nasz Panie! * Z Panny czystej narodzony Duszy naszej kochanie: * Bądźże od nas pochwalony, * Przez nabożne śpiewanie.

W Majestacie swym niezmierny, * Tobie my się kłaniamy; * Pobłogosław lud Twój wierny, * Pokornie Cię błagamy; * Zbaw nas Jezu miłosierny, * Jako w Tobie ufamy.

Chwała Tobie w tej świętości, * Którąś
dla nas jedynie, * Postanowił z Twojej miło-
ści * Niech na wieki nie zginie; * A po śmierci
z Twojej dobroci, * Niech nas niebo nie minie.

Zaofiarowanie.

(100 dni odpustu raz na dzień.)

Przewodnik. Panie Jezu Chryste,
łącząc się z Twoimi Boskimi zamiarami,
dla spełnienia których sam raczyłeś ofia-
rować tu na ziemi Twe Najśłodsze Serce,
aby oddać Panu Bogu chwałę, i teraz
jeszcze bez ustanku ofiarujesz siebie w tym
Najświętszym Sakramencie Ołtarza po
wszystkich miejscach ziemi aż do skon-
czenia świata, ofiaruję Tobie ten cały
dzień, nie wyjmując i cząstki najmniej-
szej z niego, a pragnąc naśladować w
tem słodkie Serce po wszystkie czasy
Niepokalanie poczętej Dziewicy Maryi,
ofiaruję wszystkie moje zamiary i myśli,
wszystkie moje uczucia i pragnienia,
wszystkie moje czyny i słowa.

ROZMYŚLANIE.

Obecność Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie.

Przewodnik. Gdy Zbawiciel podczas ostatniej wieczerzy z uczniami siedział przy stole, wziął chleb i błogosławił i łamał i dawał uczniom swoim i rzekł: To jest ciało moje. A wzięwszy kielich, dzięki czynił i dał im rzekąc: To jest krew moja nowego Testamentu, która za was będzie wylana na odpuszczenie grzechów.

Wszyscy. Twem wszechmocnem słowem zmieniłeś chleb w ciało swoje, o Panie Jezusie, * chociaż się ono kryje pod postaciami chleba.

Przewodnik. O jak wielką jest Twa mądrość, nasz Zbawicielu! Ona jedna zdołała wynaleźć sposób, w jaki możesz się udzielać wiernym, aby ich na żywot wieczny zachować! Jak niegdyś pokazałeś Twą mądrość, kiedy złączyłeś w jednej osobie dwie najodleglejsze rzeczy, Bóstwo i ludzką naturę, stając się człowiekiem, tak również Twa mądrość dała

w tym Najświętszym Sakramencie Twe Bóstwo i ludzką Twą naturę na pokarm pod postaciami chleba i wina.

Wszyscy. Cieszcie się, Chrześciance, i śpiewajcie Panu chwałę! * My wszyscy, drogi Zbawicielu, * wierząc schylamy rozum nasz przed tem, co Twoja mądrość ustanowiła. * Nie ma nic tak wielkiego, czego by Twoja mądrość nie zdołała uczynić, * choćby tego mój rozum nie był w stanie pojąć.

Przewodnik. O Jezu pełen mądrości, w którym kryją się wszystkie skarby mądrości i poznania, udziel mi tychże, abym tak wielką łaskę mógł poznać, ocenić i za nią Ci podziękować.

Wszyscy. Amen.

Przewodnik. Uznajemy w tem dziele cudownem i potęgę Chrystusa. W mgnieniu oka przemienia On istotę chleba w Ciało swoje, tak że z istoty chleba nie pozostaje, jak tylko przypadłości kryjące Ciało jego. Tak to obecnem staje

się Ciało Twoje w Przenajświętszej Hostyi, o mój Zbawicielu, i w ten sposób, że w najmniejszej cząstce tejże prawdziwie jesteś obecny, i pozostajesz nietknięty, chociaż się Hostyą połamie. Wierzmy, o Panie, że to możesz uczynić, gdyż jesteś wszechmocnym. Wierzmy, o Panie, że to rzeczywiście uczyniłeś, gdyż nas o tem sam upewniasz.

Wszyscy. Niech będzie pochwalona i błogosławiona Twa potęga o Boski Zbawicielu! * Prosimy Cię Panie, abyś raczył nas przez tę Hostyą w nowych ludzi zmienić, * abyśmy się stali uczestnikami jej łask.

Przewodnik. Dziękujemy także Zbawicielowi za nieskończoną miłość i dobroć, jaką nam przez ustanowienie Najświętszego Sakramentu okazał. Jak Ojciec pokazał nam swą miłość, kiedy nam dał Syna swego jednorodzonego, tak Syn Boży dał dowody swej ku nam miłości i dobroci, kiedy nam to, co miał najdroższego, to jest samego siebie, swoje najświętsze

Ciało i co z niem nierozdzielnie jest złączone, dał. Dałeś, o Panie, z Ciałem Twojem i Krew Twoją najświętszą, Twoją Duszę, Twoje Bóstwo i wszystkie skarby Twych zasług i zadosyćuczynienia, aby tak z nami pozostać na zawsze i bez przestanku nam dobrze uczynić.

Wszyscy. O mój Zbawicielu, jak Ci się odpłacić za tę dobroć, za miłość, * jaką nam w tym Najświętszym Sakramencie pokazujesz?

Przewodnik. Dałeś mi, co masz najdroższego, pragnę Ci dać także, co mam najdroższego. Dałeś mi siebie samego i wszystko co masz, daję za to Tobie siebie samego, moje ciało, moją duszę, moje życie.

Wszyscy. To wszystko, czem jestem i co mam, ofiaruję Ci i proszę Cię, * pobłogosław mi, abym Ci w czynie okazał wdzięczność, * jaką moje serce teraz jest napełnione.

2. Przewodnik. To jest ciało moje, rzekł Zbawiciel. A więc, o Panie, dajesz

nam nie część Twego Ciała, ale całe Ciało Twoje, niepodzielne, doskonałe. Nie dla czego innego uczyniłeś tak, o Zbawicielu, jak aby nas pouczyć, że pragniesz Twemi Przenajświętszymi Członkami wszystkie członki tego, który Cię przyjmuje, uświęcić i całego człowieka do zdrowia i świętości przywrócić.

Wszyscy. O mój najśłodczy Jezu, który obecnym jesteś w tym Sakramencie, aby życie duszy mej utrzymać i zasilić, * uświęć oczy moje i uszy, gdy przyjdiesz do mnie w Komunii świętej, * abym nic nie widział, i nic nie słyszał, jak to, co Ci jest przyjemnem i miłym. * Oczyść język mój, aby nic takiego nie mówił, coby Cię mogło obrazić, wzmocnij nogi moje i ręce, * aby nie leniły się do tego wszystkiego, co należy do służby Twojej.

Przewodnik. O mój Zbawicielu, otwórz oczy miłosierdzia Twego i popatrz na mnie, aby me oczy, objaśnione Twem spojrzeniem, mogły Cię poznać i żywą wiarą wierzyć.

Wszyscy. Otwórz uszy Twoje, na słuchanie modlitwy mej i błagania mego, * i otwórz uszy moje, na słuchanie słowa Twego i świętych przykazań Twoich. * Otwórz usta Twe i przemów do serca mego, aby usta moje otworzyły się na chwalenie Ciebie, * a język mój nigdy nie ustawał w wychwalaniu Ciebie.

Przewodnik. Otwórz Serce Twoje, o mój Zbawicielu i wprowadź mnie do niego, abym rozgorzał ogniem miłości Twojej. Wyciągnij ręce Twe i dotknij mnie niemi, aby moje ręce uświęcały się w czynach, skierowanych na służbę Twą.

Wszyscy. Przez wszystkie kroki, jakie wykonały Twe święte nogi niegdyś na ziemi, * proszę Cię pokornie, racz kierować memi krokami i je prowadzić * aby upodobniły się do Twoich, * a całe ciało moje stało się żywym odbiciem świętości, * jaka w Twem ciele jaśniała.

3. Przewodnik. Miłość to była, o Panie, która Cię nakłoniła, żeś śmierć

poniósł za nas. Bierzcie ciało, rzekłeś, które za was będzie na śmierć wydane. Jak miłość nakłoniła Cię, abyś wydał Ciało Swoje na śmierć, tak też, abyś je pozostawił w Najświętszym Sakramencie. Miłość to spowodowała Cię do ustanowienia Najświętszego Sakramentu. Chcę też przeto rozważać Twoje pięć ran na Twem najświętszym ciele, otrzymanych na krzyżu. One nie są tylko znakiem Twojej śmierci, ale i mego życia. Proszę Cię przez nie, o Panie, ukryj mnie w nich, abym tam ożył i uświęcił się.

Wszyscy. O Najświętsze Ciało mego Zbawiciela, * przeszyte na krzyżu gwoździami i włócznią zranione, * ciało, które temi ranami ozdobione przebywa w niebie i w tym Najświętszym Sakramencie jesteś uwielbione, * czczę Cię i wielbię i proszę pokornie przez te rany, * abyś raczyło uleczyć rany duszy mojej i odjąć od niej szpetność, w jaką przez grzechy moje popadłem, * i uczynić mnie Tobie miłym i podobnym.

4. Przewodnik. Po przeistoczeniu chleba, wzięłeś, o Panie, kielich z winem i przeistoczyłeś je, mocą Twego świętego słowa, które wymówiłeś, w Krew Twoją. Stary Testament pieczętował się krwią zwierząt, która była figurą Krwi Pańskiej, nowy zaś pieczętuje się Krwią Twoją, o Zbawicielu. W Twoim Testamencie przyrzekasz nam przebaczenie grzechów i wiecznych kar, przyrzekasz nam łaskę, abyśmy się stali dziećmi Boga, przyrzekasz nam wszystkie cnoty, i wraz z miłością, dary Ducha świętego, wieczne dziedzictwo, wieczną szczęśliwość, wysłuchanie modlitw naszych, w przeciwnościach pomoc i ratunek: — a to wszystko stwierdzone jest i zapewnione Krwią Twoją.

Wszyscy. O jak wiele mamy przyczyn, aby się radować i aby Cię kochać! * Więc chcemy, ilekroć będziemy słuchali mszy świętej, albo przyjmowali Komunią świętą, * ofiarować tę Krew Ojcu Przedwiecznemu, silnie ufając, że wszystko otrzymamy, o co go poprosimy. O Przedwieczny Ojczy, ofiaruję Ci naj-

droższą Krew mego Zbawiciela, jako za-
twierdzenie i znak Testamentu Twego
Syna, * w którym On mi przyrzekł, że
o cokolwiek poproszę, Ty mi to dasz. * Do-
chowaj więc Testamentu Twego Syna i
wysłuchaj mych prośb!

Przewodnik. Nie dla Twojej korzy-
ści, o mój Zbawicielu, ale dla naszej prze-
lałeś kiedyś tę najświętszą Krew. Za was
będzie wylana, powiedziałaś. Wszystkich
ludzi i każdego pojedynczego człowieka,
a więc i mnie miałeś przed oczyma.

Wszyscy. O pełen miłości Zba-
wicielu, który przelałeś za mnie Krew
wśród tak wielu cierpień, * i ja mnie
z tak wielką miłością w świętej Komunii
podajesz, * udziel mi łaski, abym współ-
bolał z Tobą * i dla Twojej miłości sercem
wdzięcznem wiecznie Ci służył!

Przewodnik. Jak bardzo wspaniało-
myślnym byłeś, o Jezu, kiedy Krew Twoją
raczyłeś przelać za wszystkich ludzi! Nie
ma na całym świecie człowieka, choćby

był najgorszym, za którego nie byłbyś był przelał Krwi Twojej, i któremu nie byłbyś był przyrzekł uczestnictwa w jej owocach.

Wszyscy. O mój wspaniałomyślny Zbawicielu, * spraw, aby jak najwięcej ludzi uczestniczyło w owocach tej kosztownej Krwi, * której kropla wystarczyłaby na odkupienie całego świata. Amen.

Przewodnik. Przelewasz Krew Twoją, o mój Zbawicielu, na odpuszczenie grzechów. Nie ma więc żadnego grzechu, choćby nie wiem jak był ciężkim i szkaradnym, żeby nie mógł być zmyty Krwią Twoją! I za onych katów płynęła ona, którzy Cię z tak okrutną wściekłością dręczyli, i im przypadłoby łatwo w udziale przebaczenie, gdyby byli je zapragnęli.

Wszyscy. O najdroższa Krwi prawdziwego baranka wielkanocnego, * w której możemy obmyć wszystkie nasze szaty ze wszystkich plam grzechowych, * oczyść moją duszę i ozdób ją cnotami łaski Bożej. Amen.

PIEŚN.

Tyś jest pod postacią chleba,
Któryś dla nas zstąpił z nieba;
W tym Najświętszym Sakramencie,
W każdym zostajesz momencie.

W tej Hostyi jest Bóg żywy,
Choć zakryty lecz prawdziwy.
Jak wielki cud Bóg uczynił,
Ze chleb w ciało swe przemienił.

Teraz na ołtarzu czeka,
Aby mógł przyjść do człowieka.
Ni Anieli, Cherubiny,
Nie dostąpią Serafiny,

Czego człowiek dostępuje,
Ciało i krew gdy przyjmuje.
Więc o Boże utajony,
Bądź od wszystkich pochwalony.

Dziękczynienie.

(Psalm 83.)

Przewodnik. Jako miłe przybytki
Twoje Panie zastępów! Żąda i ustaje
dusza moja do pałaców Pańskich.

Wszyscy. Serce moje i ciało moje, * rozweseliły się w Bogu żywym.

Przewodnik. Bo i wróbel znalazł sobie domek, i synogarlica gniazdo sobie: gdzieby położyła ptaszęta swoje. Ołtarze Twoje Panie zastępów, Królu mój i Boże mój.

Wszyscy. Błogosławieni, którzy mieszkają w domu Twoim Panie, * na wieki wieków będą Cię chwalić.

Przewodnik. Błogosławiony mąż, któremu pomoc przychodzi od Ciebie, który postanowił przebyć dolinę płaczu i dojść do miejsca, które sobie obrał.

Wszyscy. Albowiem błogosławieństwo daje prawodawca; * postępuje z cnoty w cnotę, * możny Pan zjawion jest na górze Sion.

Przewodnik. O Panie, Boże zastępów, wysłuchaj mą prośbę, usłysz ją, o Boże Jakóba.

Wszyscy. Spójrz, o Boże, obrońco nasz, * i wejrzyj na pomazańców twoich.

Przewodnik. Albowiem lepszy jest jeden dzień w przedsionkach Twoich, niż tysiące innych.

Wszyscy. Wolę raczej być najmniejszym w domu Boga mego, aniżeli przebywać w mieszkaniu grzesznika.

Przewodnik. Albowiem miłosierdzie i prawdę lubi Bóg, łaskę i wspaniałość da Pan.

Wszyscy. Nie odmawia dobrego tym, którzy w niewinności żyją. * O Panie zastępów, błogosławiony mąż, który Tobie zaufał.

Przewodnik. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi świętemu.

Wszyscy. Jako było na początku, * teraz i zawsze * na wieki wieków. Amen.

Przebłaganie.

Przewodnik. O mój Zbawco, obecny w Przenajśw. Sakramencie, w pokorze upadamy przed Tobą, ażeby Ci odnowić nasze ofiarowanie, i umocnić nasze

postanowienie, że chcemy i pragniemy przez pomnożenie naszej wierności i miłości naprawić obelgi, wyrządzane Ci przez tak wielu ludzi. Im więcej złorzeczą prawdom naszej św. wiary,

Wszyscy. Tem więcej pragniemy w nie wierzyć, * o Jezu, prawdo, wiekuista.

Przewodnik. Im więcej niewiara się natęża, ażeby pozbawić nas nadziei,

Wszyscy. Tem więcej nadzieję naszą pokładamy w Tobie, o Jezu, * jedyna nadziejo ludzi.

Przewodnik. Im więcej sprzeciwiają się serca ludzkie dowodom Twojej Boskiej miłości,

Wszyscy. Tem więcej pragniemy Cię miłować, * Jezu utajony w Przenajśw. Sakramencie.

Przewodnik. Im więcej nastają na Twe Bóstwo,

Wszyscy. Tem większą pragniemy Ci cześć oddawać, * mój Jezu!

Przewodnik. Im więcej przekraczają Twoje święte przykazania,

Wszyscy. Tem więcej pragniemy je wypełniać, * mój Jezu!

Przewodnik. Im więcej znieważają Twoje św. Sakramenta,

Wszyscy. Z tem większą czcią i miłością pragniemy je przyjmować, * mój Jezu!

Przewodnik. Im więcej zaniedbują cnoty, których jesteś wzorem, o Panie,

Wszyscy. Tem więcej będziemy się starali w nich ćwiczyć, * mój Jezu!

Przewodnik. Im więcej piekło pracuje nad zgubą dusz,

Wszyscy. Tem więcej będziemy się starali o ich zbawienie, * o Jezu!

Przewodnik. Im więcej gardzą Kościołem Twoim,

Wszyscy. Tem więcej starać się będziemy, być wiernymi jego dziećmi, * o Jezu!

Przewodnik. Im więcej zasmucają i prześladują Ojca św., Twego na ziemi namiestnika,

Wszyscy. Tem wierniej chcemy przy Nim wytrwać, * mój Jezu!

Przewodnik. Z im większą obojętnością świat odwraca się od tego Najśw. Sakramentu,

Wszyscy. Tem goręcej pragniemy Ci zadośćuczynić, * o Jezu!

Ofiarowanie.

Przewodnik. Ojcie przedwieczny, ofiaruję Ci krew przenajdroższą Jezusa Chrystusa za grzechy moje i za potrzeby Kościoła św (100 dni odpustu za każdy raz).

Wszyscy. Chwała i dziękczynienie bądź w każdym momencie, * Jezusowi w Najświętszym i Boskim Sakramencie!
(100 dni odp. raz na dzień.)

M O D L I T W A.

(Św. Alfons Liguory.)

Przewodnik. O mój najmiłszy i najukochańszy Jezu, moje życie, nadziejo

moja, skarbie mój i jedyna miłości mej duszy! Ileż to kosztowało Cię, aby pomiędzy nami zamieszkać w tym Sakramencie.

Wszyscy. A jakie to obelgi znosić w tym Sakramencie musiałeś, * ażeby obecność Twoja została między nami!

Przewodnik. Wszystko to zwyciężyła miłość Twoja i pragnienie Twoje, być kochanym przez nas.

Wszyscy. Przyjdź więc, o Panie, i zamieszkaj w sercu mojem. * Zamknij drzwi jego na zawsze, * ażeby już nic prócz Ciebie nie wstąpiło do niego, i nie podzieliło się miłością, * która się Tobie należy, i którą Ci oddać pragnę.

Przewodnik. Ty sam, najukochańszy Zbawco, panuj nademną, Ty sam posiadź mnie całego zupełnie. A jeślibym Cię kiedy niezupełnie posłuchał, ukarż mnie, ażeby na przyszłość tem ochotniej spełniał wolę Twoją św. Spraw, ażebym niczego innego nie pragnął, ani innej uciechy

nie szukał, jak tylko by Tobie zadość sprawić, Ciebie tutaj często odwiedzać, z Tobą rozmawiać i Ciebie w Komunii św. przyjmować.

Wszyscy. Niech inni szukają innych bogactw, * ja nie kocham i nie pragnę innego jak tylko skarbu Twojej miłości, * i tej szukać chcę u stóp ołtarza Twego.

Przewodnik. Spraw, abym o sobie samym zapomniał, a tylko myślał i o Twojej dobroci! O święci Serafinowie, nie zazdrozczę wam waszej chwały, lecz zazdrozczę wam tylko waszej miłości względem waszego i mojego Boga; nauczcie mnie, co mam czynić, ażeby Go prawdziwie miłować i Jemu się podobać.

Wszyscy, Jezu mój, pragnę tylko Ciebie miłować, * tylko Tobie się podobać.

Modlitwa za Ojca św.

Przewodnik. Módlmy się za Ojca św.
(N. N.)

Wszyscy. Pan Bóg niech go zachowuje, ożywia i uszczęśliwia na ziemi * a nie pozwoli mu wpaść w ręce wrogów jego.

1 Ojciec nasz 1 Zdrowaś Marya.

(300 dni odpustu raz na dzień).

Komunia duchowna.

Przewodnik. Z silną wiarą i pokornym sercem wyznaję, o Panie, że jesteś tu na ołtarzu prawdziwie, rzeczywiście i istotnie obecnym. Ofiarujesz się tu Twemu Ojcu niebieskiemu na prawdziwą i żywą ofiarę, Ty, któryś kiedyś na świat przyszedł, cierpiał, i na krwawym ołtarzu krzyża św. me grzechy Twą śmiercią zmazał.

Wszyscy. Do Twych stóp, o Panie i Zbawicielu mój, * upadam z sercem skruszonym i żałującym, którem Ty, Panie, nie wzgardzisz. * Nie jesteś tu przecie obecnym, jako mój sędzia, * ale jako mój Zbawca * jako pokarm mej duszy * jako lekarz pragnący uleczyć moje wszystkie rany i uśmierzyć me boleści.

Przewodnik. Spuszczam się na Twoją nieskończoną miłość i dobroć i ufam, że mi nie odmówisz przebaczenia i obfitych nowych łask.

Wszyscy. Obym się mógł odważyć przystąpić teraz do Twojej św. uczty * i wprowadzić Ciebie do mej duszy! * Życzę sobie tego z całą gorącością świętej miłości,* ale nie wolno mi przyjąć Cię teraz pod postaciami sakramentalnemi.

Przewodnik. Wejrzyj więc, o Panie, na me pragnienie, ukój moją tęsknotę i przyjdź duchownie do mego serca, abym żył, lecz odtąd nie ja, ale we mnie Ty, o Jezu, który jesteś moim Zbawicielem i szczęściem.

Wszyscy. Amen.

Przewodnik. Chwała i dziękczynienie bądź teraz i na wieki

Wszyscy. Najświętszemu i Boskiemu Sakramentowi.

Przewodnik. Panie, wysłuchaj modlitwy moje,

Wszyscy. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Przewodnik. Chwalmy Pana.

Wszyscy. Chwała Bogu teraz i zawsze.

Przewodnik. Dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju.

Wszyscy. Amen.

(Jeżeli jeszcze trochę czasu pozostaje, można odmówić modlitwy znajdujące się w dodatku na końcu książki.)

Druga godzina.

Uwaga: Gwiazdki we wspólnych modlitwach oznaczają przestanki, które dla lepszego porządku trzeba zachowywać.

Przewodnik. W imię Ojca i Syna i Ducha św.

Wszyscy. Amen.

Przewodnik. Oddajmy cześć Jezusowi Chrystusowi, królowi wszystkich na-

rodów, który na nas w Najświętszym Sakramencie wszelką obfitość łask zlewa.

Wszyscy. Chwała i dziękczynienie bądź teraz i bez końca * Najświętszemu i Boskiemu Sakramentowi. (100 dni odpustu, raz na dzień.)

Przewodnik. Chodźmy, radujmy się Panu, weselmy się Bogu, Zbawicielowi naszemu. Z hymnem pochwały stańmy przed obliczem Jego a pieśniami uwielbijmy Go.

Wszyscy. Chwała i dziękczynienie bądź teraz i bez końca * Najświętszemu i Boskiemu Sakramentowi.

Przewodnik. Jego jest morze, On je stworzył, a ręce Jego osadziły ziemię. Chodźmy, oddajmy Mu cześć i upadajmy na twarze przed naszym Panem i Bogiem, płaczmy w żalu i dziękczynieniu przed Panem, który nas stworzył. On jest naszym Panem i Bogiem, my zaś jesteśmy Jego ludem i owieczkami państwa Jego.

Wszyscy. Chwała i dziękczynienie
bądź teraz i bez końca * Najświętszemu
i Boskiemu Sakramentowi.

Przewodnik. Kiedy dziś usłyszym
głos Jego, który nas wzywa do uczce-
nia, dziękczynienia, prześlągania i prośby,
nie zatwardzajmy serc naszych, jak to
kiedyś żydzi na pustyni uczynili, kusząc
Boga mimo cudów, na które patrzeli.

Wszyscy. Chwała i dziękczynienie
bądź teraz i bez końca * Najświętszemu
i Boskiemu Sakramentowi.

Przewodnik. Przez lat czterdzieści
był Bóg na pustyni blizkim tego narodu.
Ale On sam o nich świadczy: Zawsze
oddalają się odemnie w swych sercach,
nie chcą poznać dróg moich, tak że za-
prysięgłem w mym gniewie: nie wejdą
oni do spoczynku mego.

Wszyscy. O Panie, który w Naj-
świętszym Sakramencie towarzyszysz nam
przez pustynię życia * nie dopuść * aby
podobny wyrok na nas padł.

Przewodnik. Oddajmy cześć Jezusowi Chrystusowi, Królowi wszystkich narodów, który na nas w Najświętszym Sakramencie wszelką obfitość łask zlewa.

Wszyscy. Chwała i dziękczynienie bądź teraz i bez końca * Najświętszemu i Boskiemu Sakramentowi.

Przewodnik. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi św.

Wszyscy. Jak była na początku * i teraz i zawsze * i na wieki wieków. Amen.

Ofiarowanie.

Przewodnik. Otwórz, Panie, usta moje, abym uczył Twe święte Imię a oczyścić serce moje ze wszystkich próżnych i obcych myśli.

Wszyscy. Oświeć rozum, zapal serce, * abym godnie i pobożnie tego uczczenia dokonał * i zasłużył być wysłuchanym przed obliczem Twego Boskiego Maje-
statu.

Przewodnik. O Zbawicielu mój, w połączeniu z tą Boską intencją, przez którą Ty sam kiedyś przyniosłeś na ziemi Bogu chwałę i cześć, chcę odbyć tę godzinę adoracyi. Ofiaruję Ci ją przede wszystkim za Ojca św. i za cały Kościół.

Przebłaganie.

(200 dni odpustu każdorazowo.)

Przewodnik. Przeniknięty uczuciem najgłębszego uszanowania z wiary pochodzącego, o Boże mój i Zbawicielu mój, Jezu Chryste, prawdziwy Boże i prawdziwy człowiecze, kocham Cię z całego serca. Upadam przed Tobą, utajonym w Przenajświętszym Sakramencie ołtarza, na przebłaganie za wszystkie nieuszanowania, zniewagi i świętokradztwa, których na nieszczęście mogłem się być dotąd stać winnym, jako też i za wszystkie te, których się ktokolwiek dopuścił lub, co nie daj Boże, kiedybądź dopuści.

Wszyscy. Upadam więc przed Tobą, i cześć Ci oddaję, o Boże mój, * nie ja-

koś godzien lub ja powinien * ale przynajmniej jak mogę; * chciałbym módtw uczynić z taką doskonałością, * na jaką tylko wszystkie razem stworzenia rozumne zdobyć się mogą.

Przewodnik. A cześć tę najwyższą oddawać Ci pragnę teraz i zawsze, nie tylko za tych katolików, którzy Cię nie czczą i nie kochają, ale nadto za nawrócenie wszystkich niewiernych, schyzmatyków, mahometanów, żydów, bałwochwalców i złych chrześcian.

Wszyscy. O Jezu, mój Jezu! * Bądźże od wszystkich poznany * uczczony, pokochany i błogosławiony w każdym momencie * w Przenajświętszym i Boskim Sakramencie. Amen.

Przewodnik. Upadam przed Tobą w każdym momencie, żywy chlebie z nieba, wielki Sakramencie!

Wszyscy. Jezu i Serce Maryi, was będę słać * raczcie duszy mojej zawsze błogosłać. * Tobie, o Jezu, serce ofiaruję, * bo Cię, o Jezu, Zbawiciela czuję.

P I E Ś Ń.

Gdzie jest Jezu ma pociecha, * Mój
najmilszy Zbawiciel, * A gdzież jest naj-
większa radość, * Mejej duszy Pocieszy-
ciel? * Dusza moja jest strapiona, * wiel-
kim żalem obciążona, * Gdzież jest mój
najmilszy Jezus? * Aż będzie uzdrowiona.

Ach w boleściach serce wzdycha, *
Gdzież Jezus oddalony? * Dusza ma po-
koju nie ma, * Aż będzie z Nim złą-
czona: * Bym miał skrzydeł stotysięcy, *
Abym ja mógł co najprędzej * Przez
góry, lasy i skały, * szukać, gdzie Jezus
miły.

Wołam, krzyczę, usiłuję, * A gdzie-
żeś mój Jezusie! * Żem Cię stracił, ach
lituję, * Tyś pociecha mej duszy: * Pójdź,
uzdrów mnie z mych boleści, * A pomóż
mi z tych ciężkości; * Ciebie, Jezu, chcę
miłować, * Racz mi przybyć przy śmierci.

Nic nie pragnę oprócz Ciebie, * Mój
najmilszy Jezusie! * W utrapieniu, w mej
potrzebie, * Tyś pociechą mej duszy; * Bez
Ciebie dłużej nie wytrwam, * Przydź Jezu!

przydź, już omdlewam. * Sercem, ustmi
wołam, krzyczę, * Od miłości umieram.

ROZWAŻANIE.

Ustanowienie Najświętszego Sakramentu.

Przewodnik. W duchu przenoszę się do owego wieczornika, w którym Ty, Zbawicielu mój, ustanowiłeś Najświętszy Sakrament. Widzę, jak bierzesz chleb i błogosławisz go. Czemuż, Zbawicielu mój, wziąłeś go ze stołu, czemuż chciałeś go wziąć w Twe ręce błogosławione? Dla tego tylko, aby nam pokazać, że to przemienienie jest dziełem Twojej wszechmocy, hojności i uczynkiem zasługującym.

Wszyscy. Chwała i dziękczynienie, bądź teraz i bez końca * Najświętszemu i Boskiemu Sakramentowi. (100 dni odpustu raz na dzień.)

Przewodnik. Rozmnożenie chleba było dziełem Twojej Boskiej wszechmocy i tej potęgi, którą Tobie, jako człowiekowi Ojciec był dał. Dla tego też pozostając tam, gdzieś z uczniami Twymi był obe-

cnym, mógłś, Panie, darować się całkowicie i zupełnie uczniom Twoim.

Wszyscy. O wielkości wszechmocy Boskiej! * O Zbawicielu mój, cieszę się z całego serca, * że Twoje ręce są tak potężne. * Przemień mnie, Panie, rękami Twojemi * abym stał się uczestnikiem mocy tego Boskiego chleba.

Przewodnik. Wszystkich oczy oczekują, Panie, od Twojej nieskończonej hojności, abyś im dał pokarm w swym czasie, jak wówi prorok Dawid. Lecz jakąż hojność może być większą, jak ta, że Ty sam nam się oddajesz bez naszej zasługi i tylko z miłości ku nam.

Wszyscy. Chwała i dziękczynienie bądź Ci bez końca * o Zbawicielu, który nas Twem świętem Ciałem karmisz.

Przewodnik. Twoje zasługi, praca Twych rąk i pot Twego oblicza zyskały dla nas, Panie, ten chleb, który nam w świętej Komunii ofiarujesz. Ztąd też nie chcesz, aby ten chleb był pokarmem próżniaków, ale tych, którzy przez dobre

uczynki przygotowali się nań i którzy, posiliwszy się tym chlebem niebieskim, używają potem rąk swych do pracy w Twej służbie.

Wszyscy. O niebieski Adamie,* który jak Adam ziemski pracowałeś w pocie Twego czoła,* abyś Twoim dzieciom dał z tego chleba,* cześć Ci i chwała,* który mi dajesz za darmo to * co Cię tyle kosztowało.* Dla tego też obiecuję Ci dzisiaj,* że będę pracował i trudził się w Twej służbie,* abym nie był niegodnym tego chleba.

Przewodnik. Kiedy ten chleb w Twe ręce wzięłeś, podniosłeś Twe oczy do nieba, o Zbawicielu mój! Nie dla czego innego, jak aby nam przez to pokazać, że chleb, który nam dajesz, nie jest chlebem ziemskim, ale niebieskim, chlebem Aniołów, chlebem nadprzyrodzonym, który nam Ojciec dał.

Wszyscy. Dzisiaj się spełniło * co nam Zbawiciel obiecał: * nie Mojżesz dał nam chleba z nieba, ale wasz Ojciec daje

wam prawdziwego chleba z nieba. Ja jestem chlebem żywota * który z nieba zstąpił. (Jan 6.)

Przewodnik. Dla tego podniosłeś Twe oczy do nieba, abyś nas nauczył, że i my nasze serca z wielką ufnością, miłością i czystością podnosić mamy, oczekując od Ojca niebieskiego pokarmu Bożego i przygotowując się przez życie prawdziwie niebieskie na przyjęcie tegoż. Dla tego też woła Kościół we Mszy św. przez usta kapłana: Podnieście wasze serca! A wierni odpowiadają: Podnieśliśmy je do Pana.

Wszyscy. O Ojczy niebieski, * podnieś nasze serca do Ciebie * i daj nam dzisiaj tego chleba, który z nieba zstąpił, * aby całemu światu życie dał.

Przewodnik. Podziękowałeś potem Ojcu Przedwiecznemu za niesłychane dobrodziejstwo, które przez Ciebie światu wyświadczył, dając Cię jemu jako chleb na pokarm i pożywienie. Chciałeś nas przeto nauczyć, z jaką wdzięcznością ten

chleb pożywać powinniśmy. Czyż nie dlatego Kościół nazwał go Eucharystią, to jest dziękczynieniem? A gdy Ty, o Panie, dzięki czyniłeś Ojcu Twemu niebieskiemu za pomnożenie chleba, którym nakarmiłeś 5000 ludzi na pustyni, o ileż więcej dziękować Mu będziesz za ten chleb niebieski, który starczy dla wszystkich ludzi na puszczy tego świata!

Wszyscy. Ponieważ nie potrafię się dość wdzięcznym okazać, jakbym powinien, * dlatego ofiaruję Ci, Ojcze niebieski, to dziękczynienie za ustanowienie Najświętszego Sakramentu, * jakie Ci Zbawca kiedyś uczynił, * i na podziękowanie chcę przyjąć ten Najśw. Sakrament, na to ustanowiony.

Przewodnik. Po dziękczynieniu błogosławiłeś, mój Zbawco, chleb. Gdy my wzywamy błogosławieństwa do czego, to jeden Bóg dać je może. Ty zaś błogosławiłeś chleb, i sprawiłeś to, co to błogosławieństwo oznaczało, przeistocząc chleb w Twe Najświętsze Ciało.

Wszyscy. O Chryste, Panie nasz i Zbawco, i nas także pobłogosław. * Z Twojem błogosławieństwem ośmielić się mogę pożywać tego chleba sakramentalnego i mogę stać się uczestnikiem błogosławieństwa, * jakiego nam przezeń udzielasz.

Przewodnik. Potem połamawszy chleb, dałeś go twym Apostołom. Wszyscy mieli pożywać ten sam pokarm i pić ten sam napój, a tak w tejże samej miłości nawzajem się złączyć, jak gdyby wszyscy nawzajem jednym byli ciałem. Gdyż pomimo, że zewnętrzna postać tego chleba rozdzieloną im została, pozostało jednak to, co w rzeczywistości było, nierozdzielne: W każdej części i w każdym kawałku, jaki każdy z Apostołów przyjął, całe było Twe ciało podobnie jak i w całym chlebie. Lecz właśnie rozdzielenie powinno nas pobudzić do rozważania tego, co zawarte jest w tem chlebie. Jestto ciało Twe prawdziwe, o Panie, Twoja dusza, Twoja krew najdroższa, Twe bóstwo, i wszystkie Twoje zasługi. Każdą z tych

części z osobna rozważać znaczy tyle, co pożywać tego chleba duchownym sposobem rozdzielonego.

Wszyscy. O mój Zbawco, nie umiem tego chleba rozdzielać, * podziel Ty, o Panie, Twą ręką, bym go pożywał z pożytkiem, * i skorzystał ze wszystkiego, co się w nim zawiera.

Przewodnik. »Bierzcie i jedzcie«, powiedziałeś do uczniów swoich, mój Zbawco, »to jest Ciało moje.«

Wszyscy. O dawco najdroższy, tym darem wszystko nam dałeś, co miałeś, i to z czystej miłości. * O najhojniejszy dawco, proszę Cię, * udziel mi się, gdyż i ja Twym uczniem jestem, chociażem tej łaski nie godzien. * Przecież nie dajesz tej łaski dla naszych zasług, * lecz jedynie z dobroci, i ponieważ rozkosz masz w tem, * by nam tak wielkiego udzielić dobra, które wszelką zasługę przewyższa.

Przewodnik. Z jakążę czcią, oświeceni światłem wiary, przyjęli Apostołowie

ten Boski chleb, gdy im sam rzekłeś: Bierzcie i jedzcie wszyscy. Niech się nikt teraz nie wymawia pod pozorem pokory, gdy Ty, o Panie, wszystkim go nam dałeś, którzy rzeczywiście Twoimi są uczniami, i którzy nimi będą do skończenia świata.

Wszyscy. A więc chcę Ci być posłusznym, o mój Jezu, * i często Cię przyjmować w Komunii św. * Twe miłosierdzie i hojność niech uzupełnią za mnie niegodność.

P I E S N.

Przyjdź do serca w tym momencie, *
Mój najmiłszy Jezusie. * W tym Najświętszym Sakramencie, *
Tyś pociechą mej duszy; * Tyś jest źródło żywej wody, *
duszy dane dla ochłody; * Uczyń w sercu mem gospodę, *
ach mój Jezusie dobry.

Nalazłem kogo miłuję, * Kochanego Jezusa, *
Wielką radość w sercu czuję, *
Weseli się ma dusza; * Witaj drogi

Chrystusowego, należeli do jednej wiary i jednego Kościoła.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryo, Chwała Ojcu..

(Za Ojcze nasz, Zdrowaś, Chwała Ojcu na tę intencją odmówione raz na dzień 200 dni odpustu.)

Modlitwa do Krwi najdroższej.

Przewodnik. O Krwi Przenajdroższa żywota wiecznego, nagrodo i okupie całego świata, napoju i oczyszczenie dusz naszych, która przed tronem miłosierdzia najwyższego bezustannie sprawy ludzkiej bronisz;

Wszyscy. Z głębi serca pokłon Ci oddaję i chciałbym, * o ile mi to może-bnem, zadośćuczynić za wszystkie krzywdy i zniewagi, * które ustawicznie odbierasz od ludzi, stworzeń Twoich, a mianowicie od tych, którzy zuchwale po-ważają się przeciw Tobie bluźnić.

Przewodnik. O kóżby nie wychwalał tej Krwi nieocenionej? Kóżby nie gorzał miłością ku Jezusowi, który ją przelał? W cóżbym się obrócił, gdy-bym tą Krwią Bożą nie był odkupiony?

Wszyscy. A któż ją wysączył z żył
mojego Pana aż do ostatniej kropli? * Ach,
zapewnie, nic innego, tylko miłość.

Przewodnik. O miłości niezmi-
rzona, któraś nas udarowała tym naj-
zbawienniejszym balsamem!

Wszyscy. O balsamie nieoceniony,
wytryskujący ze źródła miłości niezmi-
rzonej, * spraw to, błagamy, by wszystkie
serca i języki chwaliły Cię, * wielbiły
i dzięki Ci składały teraz i zawsze i na
wieki wieków. Amen. (300 dni odp. raz na dzień.)

Z A K O Ń C Z E N I E.

(Św. Alfons Liguori.)

Przewodnik. Cóż żądasz, o mój
Jezu, za wszystko, coś uczynił dla mego
zbawienia? Niczego innego nie żądasz
jak tylko miłości naszej, według tego coś
sam kiedyś powiedział do swego ludu wy-
branego. Izraelu, coż innego żąda od
ciebie Pan, Bóg twój, jak tylko, byś się
Go bał, chodził po drodze Jego, miłował
Go i służył temu Panu, Bogu twemu,
z całego serca twego i z całej duszy twojej.

Wszyscy. O pełen miłości Jezu, cóż nam dajesz, co obiecujesz temu, który Cię miłuje? * Obiecujesz mu Twą miłość: Ja miłuję tych, którzy mnie miłują. * Przyrzekasz mu, że go z miłością przyjmiesz, * jeżeli przedtem odwrócił się od Ciebie: * „nawróćcie się do mnie, a nawrócę się do was.“ (Zach. 1, 3.)

Przewodnik. Dalej obiecujesz mu, o mój Jezu, że w duszy jego założysz mieszkanie wraz z Ojcem i Duchem św. „Kto mnie miłuje, będzie chował mowę moją; a Ojciec mój umiłuje go, i do niego przyjdziemy, a mieszkanie u niego uczynimy«. — (Jan. 14, 23.)

Wszyscy. Cóż jeszcze więcej możesz dać lub obiecać, mój Jezu, * by zachęcić ludzi do Twojej miłości? * A więc pragnę, mój Zbawco, Cię miłować. * Daj mi to, co rozkazujesz, a potem rozkaż, co chcesz.

Komunia duchowna.

(Patrz str. 64.)

Godzina trzecia.

WEZWANIE DUCHA ŚWIĘTEGO.

Przewodnik. Duchu święty z wysokości, Przyjdź, spuść naszej słabości, Promień Twojej jasności.

Wszyscy. Przyjdź, ojcze sierot Twoich, * Przyjdź, dawco darów Twoich, * Przyjdź, serdeczna światłości.

Przewodnik. Najlepszy Pocieszycielu, dusz słodki Nawiedzicielu, wdzięczny Ochłodzicielu.

Wszyscy. W pracy odpocznienie, * w gorącu ochłodzenie, * a w płaczu utulenie.

Przewodnik. Najszczęśliwsza światłości, napełnij z Twej łaskowości wiernych Twoich wnętrzności.

Wszyscy. Bo bez Twojej jasności * nie sporo mej krewkości, * nie sporo niewinności.

Przewodnik. Oczyść, co jest plugawego, pokrop, co jest suchego, uzdrów, co jest rannego.

Wszyscy. Nachyl, co jest twardego, *
zagrzej, co jest zimnego, * rządź, co jest
omylnego.

Przewodnik. Opatrz w Ciebie wie-
rzących i w Tobie ufających Dary siedmio-
rakiemi.

Wszyscy. Pomnóż w cnotach za-
sługę, * Daj zbawienia wysługę, * Daj
szczęśliwość w wieczności. Amen. (100 dni
odpustu za każdym razem.)

Przewodnik. Przyjdź, Duchu św.,
napęlnij serca Twych wiernych, którzy
tu zebrali się, by uczcić Zbawcę w Naj-
świętszym Sakramencie, chwalić Go, wynag-
rodzić Mu za wszystkie obelgi i prosić
Go o wszystko, czegokolwiek dla duszy
naszej potrzebujemy.

Wszyscy. W szczególności zaś ofia-
rujemy Tobie tę godzinę adoracyi za
naszego najczcigodniejszego Księcia-
Biskupa i za diecezyę Jemu powie-
rzoną.

Adoracya.

Przewodnik. Przenajświętszy Sakrament Ołtarza, w którym Jezus Chrystus nasz Zbawca ustawicznie na ziemi żyje i po wszystkie czasy z nami przebywa —

Wszyscy. Pójdźmy, odwiedzmy i pokłońmy się Mu!

Przewodnik. Jezusowi Chrystusowi, Jednorodzonemu Synowi Bożemu, który dla nas stał się człowiekiem i który dla naszego zbawienia cierpieć i umrzeć raczył,

Wszyscy. Pójdźmy, przynieśmy wieczną chwałę i dziękczynienie.

Przewodnik. Wołajmy ze wszystkimi Aniołami i Świętymi w niebie:

Wszyscy: Święty, Święty, Święty, Pan Bóg, zastępów; * pełne są niebiosa i ziemia chwały Jego.

Przewodnik. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi świętemu,

Wszyscy. Jak była na początku,
i teraz i zawsze * i na wieki wieków. Amen.

H Y M N.

Przewodnik. Witaj, Jezu najśłodszy,
Zbawicielu najdroższy! * W tej Hostyi
jesteś żywy, * Synu Maryi, * Któryś za
nas mękę cierpiał * Na Kalwaryi.

Wszyscy. O Boże utajony! * Bądź
od nas pochwalony, * Żeś nas srogą śmier-
cią Twoją * Z piekła wybawił, * A na
pokarm Krew i Ciało * Twoje zostawił.

Ofiarowanie.

Przewodnik. Upadamy przed Tobą,
Chryste, i błogosławimy Tobie.

Wszyscy. Żeś przez krzyż Twój
święty świat odkupić raczył.

Przewodnik. Pokłon Ci oddaję,
Ojcie przedwieczny, i dziękuję Ci za nie-
skończoną miłość z jaką raczyłeś zesłać
Syna swego Jednorodzonego, aby mię
odkupił i dał mi się na pokarm duszy.

Wszyscy. Ofiaruję Ci wszystkie akty uwielbienia i dziękczynienia, * które Ci składają Aniołowie i Święci w niebie i dusze sprawiedliwe na ziemi.

Przewodnik. Uwielbiam Cię, kocham Cię i dziękuję Ci wszystkimi pochwałami, wszelką miłością i wszystkimi podziękami, któremi Cię tenże Syn Twój wielbi, kocha i dzięki czyni w Przenajśw. Sakramencie. Spraw, proszę Cię, aby Go wszyscy uznali, kochali i czcili i godnie Go przyjmowali w tym Boskim Sakramencie.

Ojciec nasz. Zdrowaś Marya. Chwała Ojcu.

Przewodnik. Pokłon Ci oddaję, Synu wieczny i dziękuję Ci za nieskończoną miłość, przez którą stałeś się dla mnie człowiekiem, narodziłeś się w sta-jence, wychowałeś się w pracowni, zno-siłeś głód i pragnienie, zimno i upał, prace i trudy, wzgardę, prześladowania, biczowania, ciernie, gwoździe i śmierć na okrutnym drzewie krzyża.

Wszyscy. Dzięki Ci składam z całym walczącym i tryumfującym Kościołem * za nieskończoną miłość, którą ustanowiłeś Przenajświętszy Sakrament * jako pokarm duszy mojej.

Przewodnik. Pokłon Ci oddaję we wszystkich hostyach konsekrowanych na całym świecie i dziękuję Ci także za tych, którzy Cię nie znają i nie składają dziękczynienia.

Wszyscy. Pragnąłbym dać życie moje, aby sprawić, byś w tym Sakramencie miłości był od wszystkich poznany,* kochany i czczony,* i aby przeszkodzić nieuszanowaniom i świętokradztwom,* których się ludzie dopuszczają.

Przewodnik. Kocham Cię o mój Jezu, i pragnę Cię kochać i przyjąć Cię z miłością, czystością i uczuciami Najśw. Matki Twojej i z miłością i doskonałością samego Najświętszego Serca Twego.

Wszyscy. O najmilszy Oblubieniec duszy mojej, sprawże przy wejściu swoim sakramentalnem te skutki,* dla

których przychodzisz do mnie, i daj, *
abym raczej umarł, aniżeli Ciebie przy-
jął niegodnie.

Ojcze nasz, Zdrowaś — Chwała.

Przewodnik. Pokłon Ci oddaję,
Duchu Najświętszy, i dziękuję Ci za nie-
skończoną miłość, z jaką sprawiłeś nie-
wysłowioną tajemnicę wcielenia i za nie-
ograniczoną miłość, którą z najczystszej
Krwi Panny Maryi ukształciłeś Najświę-
tsze Ciało Jezusowe, będące w Przenaj-
świętszym Sakramencie pokarmem duszy
mojej. Błagam Cię, abys mój rozum
oświecał i serce moje i serca wszystkich
ludzi oczyścił, aby wszyscy wielkie to do-
brodzieństwo miłości należycie poznawszy,
Przenajświętszy Sakrament godnie przy-
jmowali.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryo. Chwała Ojcu.

Przewodnik. Ten więc Sakrament
z drzeniem czcimy w uniżności. Stare
prawo z swem istnieniem niech ustąpi no-
wości, wiara będzie dopełnieniem zmy-
słów naszych słabości.

Wszyscy. Ojcu z Synem przedwiecznemu chwała i wdzięczne pienie. * Żywot, możność i cześć k'temu bądź i błogosławienie, * od obu pochodzącemu zarówno bądź chwalenie!

Przewodnik. Dałeś nam z nieba chleb gotowy.

Wszyscy. Mający w sobie wszystkie rozkosze.

Przewodnik. Módlmy się. O Boże, któryś w prawdziwym Sakramencie pamiętkę swej męki zostawił, daj nam, prosimy Cię, święte tajemnice Ciała i Krwi Twojej tak cześć i wielbić, abyśmy owoców Twego odkupienia w nas ustawicznie doznawali, który żyjesz i królujesz na wieki wieków. —

Wszyscy. Amen. (100 dni odpustu. W czwartki 7 lat 7 kwadr.)

P I E Ś Ń.

Witam Cię witam, Przenajświętsze Ciało!
Któreś na krzyżu sromotnie wisało,
Za nasze winy, Synu jedyny,
Ojca wiecznego, Boga prawego,
Zbawicielu świata.

Dajemyć pokłon Bogu prawdziwemu,
W tym Sakramencie dziwnie zakrytemu;
Zebrzem litości, od Twojej miłości,
Byś gniew Twój srogi, o Jezu drogi!
Pohamować raczył.

Zmiłuj się, zmiłuj nad nami grzesznemi,
Nie racz pogardzić prośbami naszemi:
Zgrom hardych siły, daj pokój miły,
Wyniszczyć złe rady, wykorzeń zdrady,
Z pośród ludu Twego.

A kiedy przyjdzie z tym światem rozstanie,
Ratuj nas ratuj, dobrotliwy Panie!
Niech z Ciała Twego przenajświętszego,
Posiłek mamy i oglądamy,
Ciebie łaskawego.

R O Z W A Ź A N I E.

Święte postacie.

Przewodnik. Dlaczegoż, o Panie, ustanowiłeś dwie postacie Najświętszego Sakramentu, przeistocząc mianowicie chleb w Twoje Najświętsze Ciało, a wino w Krew Najświętszą? Czyż z ciałem nie jest i krew złączona, a z krwią czyż

nie jest prawdziwie i istotnie ciało po-
łączone, tak iż jedno bez drugiego nie
może się znajdować?

Wszyscy. Czyż nie uczyniłeś tego o Panie, dlatego, ponieważ chciałeś nam ucztę zgotować? * Podobnie jak przy ucztach światowych udziela się pokarm i napój, * tak i Ty także przy tej niebieskiej uczcie ustanowiłeś jedno i drugie z osobna, chociaż jedno z drugim złączone jest, i każda postać tak dobrze zaspakaja głód jak i pragnienie. * Dzięki Ci, o mój Zbawco, żeś we wszystkich Twych dziełach tak doskonaly.

Przewodnik. Przecież jeszcze jedna przyczyna spowodowała Cię, o Panie, do tego. Chciałeś nam bowiem pokazać, że w męce Twojej Krew Twa Najświętsza oddzieloną została od Twego Najświętszego Ciała aż do ostatniej kropli. Ile razy przeto obecny jestem na Mszy św., a zwłaszcza gdy Najświętsza Hostya w górę podniesioną bywa, a potem Krew.

lenie Najświętszej Krwi Twojej, i że w kielichu wszystka krew się znajduje, którą Pan przelał tak na Górze Oliwnej, jakoteż i przy biczowaniu, cierniem ukoronowaniu i ukrzyżowaniu. Tak więc i ja zawsze i teraz duchem te wszystkie miejsca przechodzę.

Wszyscy. O najdroższa Krwi mego Jezusa, * wychwalam Cię, i wysławiam, prosząc pokornie, * byś mię wybawiła od wiecznej trwogi i smutku, * na które zasłużyłem moimi grzechami a za które Tyś przelaną została.

Przewodnik. O najdroższy kielichu, pełny Krwi najświętszy, którą wylał mój Zbawca z tysiąca ran swoich, spraw, bym cały zupełnie pogrążył się w miłości Tego, który cię za mnie przelać raczył.

Wszyscy. Biorę ten kielich zbawienia i ofiaruję Ci, o mój Panie, krew w nim się znajdującą, * by Twe święte Imię wychwalać. Amen.

Przewodnik. Dlaczegoż, o Panie, chciesz i...

wino w Twe Ciało i w Twą Krew, nie dając żadnego zewnętrznego znaku, z czego by okazała się świetność Twojej ofiary? Czyż przyczyną tego nie była Twoja pokora, a z naszej strony ćwiczenie się w wierze i ufności?

Wszyscy. Jezu, cichy i pokornego serca, * uczynź serce moje według serca Twego! (300 dni odpustu raz na dzień).

Przewodnik. Jak niegdyś, * o Synu, Boży, gdyś się stał człowiekiem, ukryłeś majestat Twojej Boskości w niskości naszej natury ludzkiej, tak chciałeś się, o prawdziwy Boże i prawdziwy człowiecze, tak dalece unżyć w tym Sakramencie, iż ukrywasz pod temi postaciami Twą boską i ludzką naturę. — A gdy Cię bezbożni ludzie znieważają w Najśw. Sakramencie, z jaką cierpliwością znosisz to wszystko!

Wszyscy. O mój najpokorniejszy i najcierpliwszy Zbawco, * dziękuję Ci za niesłychaną Twą cierpliwość i pokorę,

którą mi tu dajesz za przykład. * O daj mi, mój Odkupicielu, bym Cię chętnie naśladował unikając, co mi u ludzi do próżnej może służyć chwały * i bym z cierpliwością znosił, gdy od drugich zaniedbany będę. * Oświecaj nasze oczy blaskiem Twej świętej wiary, byśmy wierzyli w Twój nieskończony majestat * ukryty pod temi sakramentalnemi postaciami i Ciebie czcili. Amen.

Przewodnik. Tak, Panie, pomnażaj naszą wiarę, byśmy z głębi serca czcili ten Sakrament, który zwie się w słowach konsekracyi kielicha tajemnicą wiary. Jak Apostołowie wierzyli, że, skoroś wymówił przenajświętsze słowa, już chleba nie było, lecz przeistoczył się w Twe najświętsze Ciało, tak i my także, ile razy słuchamy mszy św. i przyjmujemy Komunię św., chcemy ćwiczyć się w wierze i takową odnawiać.

Wszyscy. Panie, chociaż oczy moje widzą zewnętrzne przypadłości chleba, *

wierzę, iż nie naturalny chleb tu jest obecny, tylko Ty sam, Syn Boga żywego. *

Przewodnik. Jak wreszcie wielką musi być nasza ufność ku Tobie, gdy Ty, o mój Zbawco, pod postaciami chleba się ukrywasz! Gdybyś się nie ukrył, któżby mógł się odważyć Cię przyjąć? Dlatego, byś się ukrył, miłość Cię do tego spowodowała.

Wszyscy. Niech będzie pochwaloną i uwielbioną Twa miłość, * która zapominając o swym majestacie, tak się zniża do naszej słabości.

Przewodnik. Lecz o Zbawco, gdyś chciał zostać pomiędzy nami pod widomemi postaciami, czyż nie było innej postaci godniejszej nad postać chleba? O nie! bo co Twoja odwieczna wybrała mądrość, to jest najlepsze. Chciałeś się z nami złączyć nie tylko duchowo jako Bóg, ale i cieleśnie jako człowiek, i to w sposób najdoskonalszy. Cóż ściślej łączy się z człowiekiem jak pokarm i napój, które z człowiekiem jedno się stają?

Wszyscy. O najukochańszy Jezu! *
 coś innego spowodowało Cię do tego, byś
 się z nami połączył, jak nie Twa miłość
 bez granic? * O przyjdź, mój Zbawco, po-
 łącz się ze mną jak najdoskonalej, * bym
 nie był od Ciebie odłączony w wiecz-
 ności.

Przewodnik. Ale jeszcze co innego
 chciałeś nam, o mój Zbawco, przed oczy
 stawić, obierając jako widomy znak po-
 stacie chleba i wina, pod którymi się u-
 krywasz. — Czem jest chleb i wino dla
 naszego ciała, tem Twoje najmiłsze Ciało
 dla naszej duszy. Twoją Boską obecno-
 ścią żywisz nas, utrzymujesz i pomna-
 żasz nasze życie chrześcijańskie. Dajesz
 nam siłę, orzeźwiasz nasze serca, gasisz
 płomienie naszej miłości własnej i napra-
 wiasz szkody, jakie ona nam sprawia, wle-
 wasz w nas Twe cnoty i przymioty.

Wszyscy. Czyż mniej ma mi za-
 leżeć na życiu mej duszy, aniżeli na ży-
 ciu mego ciała? * Przyrzekam Ci więc
 dzisiaj, o chlebie niebieski, o chlebie aniel-

ski, mój Zbawco, * iż chcę Cię często w Komunii św. przyjmować.

Przewodnik. Św. Augustyn jeszcze trzecią podaje nam przyczynę, dlaczego Ci się spodobało, mój Zbawco, pod postacią chleba i wina między nami zostawać. Jak chleb składa się z wielu ziarn zmielonych i złączonych, a wino z wielu wyciśniętych winogron, czyż serca wszystkich wiernych nie mają być tak ze sobą złączone w prawdziwej miłości? A któż im udzieli tego węzła, jeżeli nie Ty, o Panie, w świętej Komunii? Dla tego to przyjęcie Twego najświętszego Ciała nazywa się Komunią, węzłem, bo przez to wielu łączy się ze sobą w Chrystusie i stają się uczestnikami Twego ducha.

Wszyscy. O daj mi, kochany Zbawco, * bym wszystkiemu umarł, co we mnie jest ze starego człowieka, * bym się stał godnym być z Tobą połączonym. * Złącz mię ze sobą w tem życiu przez świętą Komunią, * bym na wieki z Tobą pozostał. Amen.

Przeproszenie i zakończenie.

Przewodnik. Przejęty uczuciem najgłębszego uszanowania z wiary pochodzącego, o Boże mój i Zbawicielu mój, Jezu Chryste, prawdziwy Boże i prawdziwy człowiecze, kocham Cię z całego serca. Upadam przed Tobą, utajonym w Przenajświętszym Sakramencie ołtarza na przebłaganie za wszystkie nieuszanowania, zniewagi i świętokradztwa, których na nieścieście mogłem się być dotąd stać winnym, jakoteż i za wszystkie te, których się ktokolwiek dopuścił lub, co nie daj Boże, kiedybądź dopuści.

Wszyscy. Upadam więc przed Tobą, cześć Ci oddaję, o Boże mój, * nie jakoś godzien lub ja powinien, ale przynajmniej jak mogę, * a chciałbym módz to uczynić z taką doskonałością, * na jaką tylko wszystkie razem stworzenia rozumne zdołać się mogą.

Przewodnik. A cześć tę największą oddawać Ci pragnę teraz i zawsze nie tylko za tych katolików, którzy Cię nie

czczą, i nie kochają, ale nadto za nawrócenie wszystkich niewiernych, schyzmatyków, mahometan, żydów, bałwochwalców i złych chrześcian.

Wszyscy. O Jezu mój, Jezu! bądźże od wszystkich poznany, uczczony, pokochany i błogosławiony * w każdym momencie, w Przenajświętszym i Boskim Sakramencie. Amen.

Przewodnik. Upadam przed Tobą w każdym momencie, Żywy chlebie z nieba, wielki Sakramencie.

Wszyscy. Jezu i Serce Maryi, Was będę słać, * Racście duszy mojej zawsze błogosłać. * Tobie, o Jezu, serce ofiaruję, * Bo Cię, o Jezu, Zbawicielu czuję.

MODLITWA.

Przewodnik. Na uczczenie Najświętszego Sakramentu 5 Ojcze nasz, Zdrowaś Maryo, Chwała Ojcu.

Przewodnik. Módlmy się także o zgodę pomiędzy chrześciańskimi panują-

cymi, o wykorzenienie błędnych nauk, o nawrócenie grzeszników i o podwyższenie Kościoła świętego.

1 Ojcie nasz. Zdrowaś Maryo. Chwała Ojcu.

(Za 6 Ojcie nasz 300 dni odpustu za każdy raz, gdy się je odmówi przy odwiedzeniu Najśw. Sakramentu.)

Rozmaite prośby.

Przewodnik. Módlmy się za naszego najczcigodniejszego Księciabiskupa.

Wszyscy. O Jezu, który jako dobry pasterz i arcykapłan dusz naszych mieszkasz po wszystkie czasy między nami w Najświętszym Sakramencie, ześlij najobficiej z tego tabernakulum Twojej łaski promienie na naszego pasterza, najczcigodniejszego Księcia-biskupa.

Przewodnik. Uczyń go pasterzem według serca Twego, abyśmy byli Jego koroną i radością w dzień sądu; On zaś otrzymał koronę życia nieśmiertelną.

Wszyscy. Amen.

Przewodnik. Módlmy się o uwolnienie od klęsk i publicznych ucisków.

Wszyscy. O Panie nasz, Jezu Chryste, prawdziwy Boże i prawdziwy człowiecze, * Boże święty, Boże wielki, Boże nieśmiertelny, * zmiłuj się nad nami i nad całym rodem ludzkim; przez Krew Twoją Przenajdroższą oczyść nas teraz i zawsze od grzechów i słabości naszych, abyśmy na tym świecie i przez całą wieczność mogli żyć w Twoim świętym pokoju i miłości. Amen.

(Święty Benedykt Labre. 100 dni odpustu raz na dzień.)

Przewodnik. O Ojczy, o Synu, o Duchu święty, o najświętsza Trójco! O Jezus, o Maryo! O wy błogosławione Anioły i wszyscy święci w niebie! Wyproście mi następujące łaski, o które proszę przez Najdroższą Krew Jezusa Chrystusa: 1. bym zawsze wypełniał wolę Boga, 2. bym zawsze z Bogiem był złączonym, 3. bym tylko o Bogu myślał, Boga jedynie kochał, wszystko dla Boga czynił, tylko chwały Bożej szukał, bym tylko dla Boga pracował nad mojem zbawieniem, bym moją nicość dobrze

poznał, zawsze coraz lepiej wolę Bożą poznawał, wreszcie o szczególniejszą łaskę, mianowicie . . .

Wszyscy. O Najświętsza Maryo Panno: ofiaruj Ojcu Przedwiecznemu Najdroższą Krew Jezusa Chrystusa, * Za moją duszę, za biedne dusze w czyśćcu cierpiące, za potrzeby Kościoła św. * za nawrócenie grzeszników, i za cały świat.

Przewodnik (zaczyna.) Chwała Ojcu.. (do Najdroższej Krwi Chrystusa) Zdrowaś Maryo.. (do Matki Bożej bolesnej) Wieczne odpoczywanie racz im dać Panie.

(300 dni odpustu raz na dzień.)

Przewodnik. Módlmy się za tych wszystkich, którzy dziś umrzeć mają. O najłaskawszy Jezu, miłośniku dusz, błagam Cię przez konanie Serca Twego Przenajświętszego i przez boleści Matki Twej niepokalanej, obmyj we Krwi Twojej grzeszników całego świata, którzy w tej chwili konają i tych, co dziś jeszcze umrzeć mają.

Wszyscy. O Serce Jezusa konające, * zlituj się nad konającymi.

(100 dni odpustu za każdym razem.)

Przewodnik. Módlmy się za dusze zmarłych, rozważając przytem mękę Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Przewodnik (zaczyna) 5 Ojcze nasz,
5 Zdrowaś Marya.

Prosimy Cię Panie, przyjdź z pomocą sługom Twoim, którycheś odkupił Krwią Swoją najświętszą. Wieczny odpoczynek racz im dać Panie.

Wszyscy. A światłość wiekuista niechaj im świeci na wieki.

Przewodnik. Niech odpoczywają w pokoju.

Wszyscy. Amen. (300 dni odpustu (raz na dzień.)

Komunia duchowna.

(Zobacz str. 64.)

Czwarta godzina.

Przewodnik. W Imię Ojca i Syna i Ducha św. Amen. (50 dni odpustu.) Panie, otwórz wargi moje.

Wszyscy. A usta moje opowiadać będą chwałę Twoją.

Przewodnik. Boże! przybądź ku wspomózeniu memu.

Wszyscy. Panie! pospiesz się ku ratunkowi memu.

Przewodnik. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi świętemu.

Wszyscy. Jak była na początku, teraz, zawsze i na wieki wieków. Amen.

Przewodnik. Naszego Zbawcę, godnego uwielbienia, którego Imię jest ponad wszelkie imię.

Wszyscy. Pójdźmy uczcijmy.

Przewodnik. Cieszymy się i radujemy w Bogu, Zbawcy naszym, i z radością okażmy się przed Jego obliczem.

Wszyscy. Pójdźmy, przynieśmy Mu
odwieczny pokłon, chwałę, cześć, miłość,
dziękczynienie i zadośćuczynienie. —

Przewodnik. On jest Bogiem na-
szym a my owieczki pastwiska Jego.

Wszyscy. Pojdźmy, chwalmy, na-
szego Zbawcę.

Przewodnik. Pojdźmy, i mówmy z
wszystkimi Aniołami i Świętymi w niebie.

Wszyscy. Święty, Święty, Święty
jest Pan Bóg Zastępów. * Pełna jest zie-
mia chwały Jego. * Chwała Ojcu, chwała
Synowi, chwała Duchowi świętemu.

(100 dni odpustu raz na dzień.)

Przewodnik. Ofiaruję Ci tę godzinę
adoracyi mój Zbawco na wszystkie inten-
cye, o jakie Ty sam w Przenajświętszym
Sakramencie za nas prosisz Ojca niebie-
skiego w szczególności zaś ofiaruję Ci tę
godzinę za całą naszą parafią i za
wszystkie jej potrzeby tak ducho-
wne jak i doczesne.

Akt wiary, nadziei i miłości.

(7 lat i 7 kwadr. odpustu za każdym razem).

Przewodnik. *Akt wiary.* Wierzę mocno, dla tego, że Bóg, prawda nieomylna, objawił Kościołowi św., a przezeń objawił nam, że jest jeden Bóg w trzech osobach oddzielnych a sobie równych, które się zowią Ojcem, Synem i Duchem świętym.

Wszyscy. Wierzę, że Syn Boży stał się człowiekiem, przyjmując za pomocą Ducha świętego w łonie najczystszej dziewicy Maryi, * ciało i duszę ludzką, że za nas umarł na krzyżu, zmartwychwstał, wstąpił na niebiosy.

Przewodnik. Stamtąd przyjdzie przy końcu świata sądzić żywych i umarłych, by dobrym na wieki dać niebo, a złych na wieki wtrącić do piekła.

Wszyscy. Dalej wierzę we wszystko, w cokolwiek wierzy Kościół święty katolicki i czego tenże naucza.

Przewodnik. *(Akt nadziei.)* Mój Boże, ponieważ jesteś wszechmocny i nieskończenie dobry i miłosierny, spodzie-

wam się, że przez zasługi męki i śmierci Jezusa Chrystusa, naszego Zbawcy, obdarzysz mię wiecznym żywotem, obiecanym tym wszystkim, którzy w dziełach swych chrześcianami się okażą, co ja postanawiam z pomocą Twoją świętą czynić.

Wszyscy. (*Akt miłości*). Mój Boże, ponieważ jesteś dobrem najwyższem i najdoskonalszem, * miłuję Cię z całego serca i ponad wszystko i gotów jestem raczej wszystko stracić aniżeli Ciebie obrazić * A ponieważ Ciebie miłuję, miłuję także i bliźniego, * i chęć go miłować tak jak siebie samego.

Przeproszenie.

Przewodnik. Jezu, prawdziwy Boże i człowiecze, którego czczę z mocną wiarą obecnego tu w Przenajświętszym Sakramencie, jak święte jest Imię Twoje, w którym jedynie zbawienie nasze znaleźć możemy.

Wszyscy. Upadam tu przed Tobą w najgłębszej pokorze i uszanowaniu, *

o mój Jezu, by Cię przeprosić za wszystkie obrazy i krzywdy, jakich codziennie w Najświętszym Sakramencie ołtarza doznajesz.

Przewodnik. Czczę, wychwalam i wysławiam Twe najśłodsze Imię, by Ci zadośćuczynić za wszystkie obelgi, jakich doznajesz od niewdzięcznych ludzi, o Panie w Najświętszym Sakramencie.

Wszyscy. Prosimy Cię o przebaczenie za nasze i wszystkich ludzi grzechy * i złości, zmiłuj się nad nami, o Jezu! * dla Twego najświętszego Imienia.

P I E Ś Ń.

Twoja cześć, chwała, nasz wieczny Panie! * Na wieczne czasy niech nie ustanie.

Tobie dziś dajem z wojskiem tych ludzi, * Pokłon i pienie, my Twoi słudzy.

Dziękując wielce Twej wielmożności, * Za ten dar zacny Twej wszechmocności:

Żeś nam darował nam nic niegodnym, * W tym Sakramencie nam tu przytomnym.

Raczyłeś zostać w takiej osobie, *
Dla nas grzeszników nie folgując sobie.

Ciało Twe święte, co krzyżowali, * I
krew najświętszą, którą przelali.

Przyszedłszy na świat, Pan wiecznej
chwały, * Użyłeś wiele nędzy niemałej.

Dałeś się potem z wielkiej miłości, *
Na męki srogie bez Twojej litości.

Wstępując potem do chwały wie-
cznej, * Zostawiłeś nam, ten to dar zacny.

Przewodnik. Jakżeż, o Panie, w
Najśw. Sakramencie Ołtarza jesteś uprzy-
tomnieniem samej Trójcy Przenaj-
świętszej. Czyż nie ma tu osoby Słowa
boskiego złączonej z najświętszą ludzką
Jego naturą, w której pełność Bóstwa
istotnie przemieszkiwa? Gdzie bowiem
jest jedna osoba, muszą także i inne się
znajdować, a więc cała Trójca Przenaj-
świętsza, (choć w inny sposób, niż druga
osoba) gdyż wszystkie trzy osoby są je-
dnym tylko Bogiem. Wszystkie zaś
dzieła, jakie Syn Boży w Najśw. Sakra-

mencie w nas sprawuje, sprawuje także Ojciec i Duch św., chociaż Synowi wszystkie dzieła w sposób szczególny się przypisują, ponieważ On tylko Ciało i Krew przyjąwszy, sam tylko jako pokarm nam się podaje.

Wszyscy. Tak też i tu znajdują się wszelkie doskonałości i własności Boże, * wszelkie skarby mądrości i poznania, dobroci i miłości * a dają się one w Najśw. Sakramencie w dziwny sposób poznawać.

Przewodnik. Mądrość Twą okazujesz, o mój Jezu, iżeś ten środek wynalazł, prawdziwy człowieku i Boże zarazem, aby siebie ludziom za pokarm i napój podać. Okazujesz Twą dobroć, udzielając się tak łaskawie wiernym. Miłość Twą okazujesz stając się czemś jednym z przyjaciołmi Twymi. Miłosierdzie okazujesz, dając zgłodniałym pokarm i napój i Sam ochoczo przybywasz, aby chorych nawiedzić. Hojność Twą okazujesz dając nam wszystko, co masz, bezinteresownie.

Wszechmoc Twą okazujesz, czyniąc wielki cud przy świętem przeistoczeniu.

Wszyscy. O Panie i Boże nasz, * jakże wspaniałe i przedziwne imię Twoje na całej ziemi.

Przewodnik. Najśw. Ciało Twoje, o mój Zbawicielu jest też pomnikiem różnych i wielkich cudów Twej Boskiej wszechmocy, które tu, niewidzialny dla oczu ciała a widoczny oczom duszy wiarą oświeconym, działasz. Pierwszym cudem jest to, że słowem Twem naturalny związek, jaki zachodzi między postaciami chleba i wina a ich istotą, zupełnie znosisz a postaci bez istoty chleba zachowujesz. Widzimy wprowadzić oczami barwę, czujemy prawdziwie smak i zapach chleba, ale nie ma tu już istoty chleba i wina, ale w sposób dziwny przemieniły się w ciało i krew.

Wszyscy. O słowo Boże przenikliwejsze niż miecz obosieczny, * które postaci od istoty oddzielasz, * spraw to i we mnie, aby, jeżeli też zmysły moje żyją tem ży-

ciem naturalnem i zewnętrznem, * przez Twoje jednak Najśw. Ciało, w duszy mej życie Tve się rozpoczęło, * abym mógł powiedzieć z Apostołem: Żyję już nie ja, ale żyje Chrystus we mnie.

Przewodnik. Drugi cud czynisz mój Zbawicielu, przeistaczając tak drobną istotę chleba i wina w Tve Ciało taką wspaniałością, jaką toż ciało w niebie posiada. Tu jest Twa niegdyś cierniem ukoronowana głowa, tu są ręce i nogi niegdyś gwoździami przebite, tu jest Tve Serce, które niegdyś ostrze włóczni dla nas otworzyło. Całe zaś Ciało Twoje obdarzone darem jasności, świeci jaśniej niż słońce.

Wszyscy. O mój Jezu, przemień i mnie w innego człowieka. * Ponieważ dajesz mi się na pokarm ze wszystkim, co posiadasz, * dlatego chcę też to, czem jestem i co posiadam, ciało i duszę moją, serce i wolę moją Tobie oddać.

Przewodnik. Trzecim cudem, jaki działasz, o Panie mój, jest, że Ciało Tve

całe w tym Sakramencie, na sposób ducha naszego jest obecne tak, że cały jesteś w całej konsekrowanej hostyi i cały w każdej jej części. Jeżeli więc hostyę się połamie i podzieli, Ty się nie dzielisz, ale pozostajesz cały w każdej i najmniejszej jej części. Żyjesz dalej w Najświętszym Sakramencie również tylko na sposób ducha, również przed światem zewnętrznym zakryty. Bo chociaż w Najświętszym Sakramencie masz ręce, nogi i język, nie chodzisz, ani nie mówisz.

Wszyscy. O Oblubieńcze duszy mojej, jakże Ci godne dzięki złożyć? O gdybym mógł w tem ciele na sposób ducha postępować, * sobie umrzeć a Tobie żyć! * Oby dusza moja zawsze niepodzielnie do Ciebie należała.

Przewodnik. Czwartym cudem, jaki sprawujesz, o mój Zbawicielu, jest to, że jesteś obecnym w niebie i nie opuszczasz go nigdy a pomimo tego zstępujesz na nasze ołtarze, gdy kapłan uświęcony słowa wymawia. Nad to jesteś obecnym

na wszystkich ołtarzach, gdzie święta ofiara się sprawuje i gdzie Twoje Najsw. Ciało się przechowuje.

Wszyscy. O najwyższa wszechmocy mego Zbawiciela, * przez którą tak obmyśliłeś zbawienie dla wszystkich, że wszędzie chciałeś być przytomnym, gdzie Najsw. Sakrament się przechowuje, * jakżeż zdołam Ci inaczej za Twą dobroć podziękować, jak gdy zawsze i wszędzie na Twoje usługi się zaofiaruję.

P I E Ś Ń.

Na co my patrząc w tym Sakramencie,
Z pociechą wielką, serce nam roście.
Tobie my Boże teraz śpiewamy,
Przed Twą światłością nisko padamy.
Użycz nam łaski wszechmocny Boże,
Bez Twojej pomocy człek nic nie może.

DRUGIE ROZMYŚLANIE.

Przeistoczenie.

(Według świętego Ambrożego.)

Przewodnik. Któż jest Twórcą Sakramentów, jeżeli nie Ty, nasz Zbawco

Jezusie Chrystusie? Z nieba przyszedł nam te Sakramenta, bo wielki wyrok Boży z nieba pochodzi.

Wszyscy. Jakże prawdziwie wielkim i Boskim cudem było to, że Ty o Panie, * Izraelitom mannę z nieba spuściłeś. * Jednak większym niż tamten jest ten cud, że Ty siebie samego nam dajesz.

Przewodnik. Chleb ten przed wymówieniem słów sakramentalnych był zwykłym chlebem, skoro jednak konsekracya nastąpiła, chleb stał się Ciałem Chrystusa. Przez jakie bowiem słowa i na jaki rozkaz dzieje się ta konsekracya? Na Twoje słowo o mój Zbawicielu i na Twój wyrok. Wszystko bowiem inne co przy uroczystości mszy św. przychodzi, zawiera chwałę Bożą, modlitwę za lud i za różne potrzeby.

Wszyscy. Skoro się jednak dojdzie do konsekracyi Najśw. Sakramentu, * kapłan nie wymawia już słów swoich, ale Twoje o Jezu.

Przewodnik. Czem zaś jest to słowo Twoje o Jezu? Słowo, przez które wszystko się stało. Rozkazałeś a niebo jest stworzone, rozkazałeś a wszystkie morza powstały, rozkazałeś a wszelkie stworzenia ukazały się na ziemi.

Wszyscy. Jakże wszechwładne jest słowo Twoje o Panie!

Przewodnik. Jeżeli więc w Twych słowach taka jest wszechmoc, że to, czego nie było, istnieć zaczyna, jakżeż łatwiej jeszcze sprawuje to słowo, aby to, co już jest, w co innego się obróciło? Nieba nie było, morza nie było, ziemi nie było, rzekłeś a stała się, rozkazałeś i była stworzoną.

Wszyscy. Przed konsekracją chleb nie był Twem ciałem o mój Zbawicielu, po konsekracyi jednak jest Twem ciałem o Panie, * rzekłeś i stało się, * rozkazałeś i jest stworzone.

Przewodnik. Jezu słodkie pamiętanie, * Serca prawdziwe kochanie, * Nad

miód, nad wszelkie mniemanie, * Słodsze
z Tobą obcowanie.

Wszyscy. Nic wyspiewać wdzię-
czniejszego, * Nic usłyszeć weselszego,
Nic nie pomyśleć słodszeo, * Nad Cię
Jezusa miłego!

Przewodnik. Nadziejo pokutują-
cym, * Jako łaskawy proszącym, * Do-
bry Ciebie szukającym, * A coś więcej
znajdującym!

Wszyscy. Jezu słodkości serdeczna, *
Źródło prawdy, Jasność wieczna! * Prze-
wyższasz wesele wszelkie, * Toż i pożą-
danie wielkie.

Przewodnik. Ni język może wy-
mówić. * Ani też pismo wysłować; * Świa-
domy ten może zeznać, * Co to jest,
miłość Twą poznać.

Wszyscy. Z Maryą niegdyś wzdy-
chając, * Ciebie, mój Jezu! szukając, *
Z serca głosem wołam k'Tobie, * Szu-
kam Cię, weź mnie ku Sobie!

Przewodnik. Grób obleję memi-
łzami, * Miejsce napelnę prośbami; * Jezu

do Twych nóg upadnę, * Obejmując nie odpadnę.

Wszyscy. Ciebie Jezusa ściskając, *
Płacząc, twarz swą przytulając, * Będę
żebrał odpuszczenia, * Łaski i duszy
zbawienia.

Przewodnik. Mieszkaj ze mną ma
miłości! * Wyrzuć z mej duszy ciem-
ności! * Mą ślepotę racz oświecić, * Po-
ciechę w sercu racz wzniecić.

Wszyscy. Gdy nawiedzasz serce
moje, * W ten czas znam pociechy Twoje, *
Smierdzą mi świeckie próżności, * We-
wnątrz zapal Twojej miłości.

Przewodnik. Miłość Twa najucie-
szniejsza, * I prawdziwie najwdzięczniej-
sza, * O jak pobożnym smakuje! * Ża-
den tego nie pojmuje.

Wszyscy. Świadczy to Twe umę-
czenie, * Krwi niewinnej uронienie; * Boś
nam, Ty Panie! zbawienie * Sprawił, i
Boga widzenie.

Przewodnik. Jezu, Królu naj-
piękniejszy, * I zwycięzco najmocniejszy! *

Ty z niewymownej słodkości, * Zwycięzys
wszystko w miłości.

Wszyscy. Jezu mój, miłością Twoją, *
Zrań, a potem częstką moją, * Racz być
po skonaniu mojem, * A ja też niech
będę Twoim.

LITANIA

o Najświętszem Imieniu Jezus.

(300 dni odpustu raz na dzień.)

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie
elejson.

Jezu usłysz nas, Jezu wysłuchaj nas.

Ojcie z nieba Boże,

Synu Odkupicielu świata Boże

Duchu święty Boże

Święta Trójco jedyny Boże

Jezu, Synu Boga żywego,

Jezu, jasności ojcowska,

Jezu, blasku światła wiecznego,

Jezu, królu chwały,

Jezu, słońce sprawiedliwości,

Jezu, Synu Maryi Panny,

Zmiłuj się
nad nami.

Wszyscy
Zmiłuj się
nad nami.

Jezu, godny miłości,
Jezu, przedziwny,
Jezu, Boże mocny,
Jezu, Ojcie przyszedłego wieku,
Jezu, wielkiej rady aniele,
Jezu, najmożniejszy,
Jezu najcierpliwszy,
Jezu najposłuszniejszy,
Jezu, cichy i pokornego serca,
Jezu, miłośniku czystości,
Jezu, miłośniku nasz,
Jezu, Boże pokoju,
Jezu, dawco żywota,
Jezu, cudót przykładzie,
Jezu, pragnący zbawienia dusz,
Jezu, Boże nasz,
Jezu, ucieczko nasza,
Jezu, ojcie ubogich,
Jezu, skarbie wiernych,
Jezu, dobry pasterzu,
Jezu, światłości prawdziwa,
Jezu, mądrości wieczna,
Jezu, dobroci nieskończona,
Jezu, drogo i żywocie nasz,
Jezu, wesele Aniołów,

Wszyscy: Zmiłuj się nał nami

Jezu, królu Patryarchów,
Jezu, mistrzu Apostołów,
Jezu, nauczycielu Ewangelistów,
Jezu, męstwo Męczenników,
Jezu, światłości Wyznawców,
Jezu, czystości Dziewic,
Jezu, korono wszystkich Świętych,

Wszyscy:
Zmółoś się nad nami!

Bądź nam miłościw — Przepuść nam
Jezu!

Bądź nam miłościw — Wysłuchaj nas
Jezu!

Od wszelkiego złego,
Od grzechu każdego
Od gniewu Twego,
Od siideł szatańskich
Od ducha nieczystego,
Od śmierci wiecznej
Od zaniedbania natchnienia Twego
Przez tajemnicę św. wcielenia Twego,
Przez narodzenie Twoje
Przez dziecięstwo Twoje
Przez prawdziwe Boskie życie Twoje
Przez prace Twoje
Przez konanie i mękę Twoją
Przez krzyż i opuszczenie Twoje

Wszyscy: Wybaw nas Jezu.

Przez młodości Twoje
Przez śmierć i pogrzeb Twój
Przez zmartwychwstanie Twoje
Przez wniebowstąpienie Twoje
Przez radości Twoje
Przez chwałę Twoją

Baranku Boży, który gładzisz grzechy
świata. Przepuść nam Jezu!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy
świata. Wysłuchaj nas Jezu!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy
świata. Zmiłuj się nad nami Jezu!

Jezu usłysz nas — Jezu wysłuchaj nas.

Przewodnik. Panie Jezu Chryste,
któryś rzekł: Proście a otrzymacie, szu-
kajcie a znajdziecie, kołaczcie a będzie
wam otworzono, błagamy Cię, racz nam
dać proszącym Boskiej Twojej miłości u-
czucie, abyśmy Cię całym sercem, usty
i uczynkiem kochali i w chwaleeniu Cie-
bie nigdy nie ustawiali. Świętego Imie-
nia Twego bojaźnią oraz i miłością usta-
wiczną racz nas obdarzyć Panie, ponie-
waż tych nigdy z opieki Twojej nie wy-

puszczasz, krórch w gruntownej miłości
Twojej utwierdzasz, który żyjesz i królu-
jesz na wieki wieków. Amen.

O najśłodszy Jezu! nie bądź mi sę-
dziom ale Zbawicielem. (50 dni odpustu za
każdy raz.)

O Jezu mój, miłosierdzia! (100 dni od-
pustu za każdy raz.)

Jezu, Boże mój! — kocham Cię na-
dewszystko! (50 dni odpustu za każdy raz.)

Komunia duchowna.

(Zobacz str. 64.)

Godzina piąta.

Uwaga. Gwiazdki we wspólnych modlitwach oznaczają
pauzy, które dla lepszego porządku zachować należy.

A d o r a c y a.

Przewodnik. W imię Ojca i Syna
i Ducha świętego. Amen.

(50 dni odpustu za każdy raz.)

Otwórz Panie usta moje.

Wszyscy. A opowiadać będę chwałę
Twoję.

Przewodnik. Boże wejrzyj ku wspomnieniu memu.

Wszyscy. Panie pospiesz się ku ratunkowi memu.

Przewodnik. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi świętemu.

Wszyscy. Jak była na początku * teraz i zawsze * i na wieki wieków. Amen.

Przewodnik. Panie Jezu Chryste, który z miłości ku ludziom, dzień i noc, pełen miłości i dobroci w tym Sakramencie przytomny jesteś, wszystkich, którzy Cię szukają, oczekujesz, wzywasz i przyjmujesz, wierzę, że obecnym jesteś w Najśw. Sakramencie ołtarza, i pokłon Ci oddaję z głębokości nicości mojej.

Wszyscy. Dzięki Ci składam za wszystkie wyświadczone mi łaski, * mianowicie zaś za to, żeś mi Siebie samego w tym świętym Sakramencie podarował * i pociągnąłś mię, abym Cię teraz uwielbiał.

Przewodnik. Dziękuję Ci za ten wielki dar, oraz o ile w możliwości mojej,

chę Ci zadosyćuczynić za wszelkie obrazy,
wyrządzone Ci w tym wzniosłym Sakra-
mencie i proszę o wysłuchanie mego
płaczu we wszystkim, o co Cię błagam.
Godzinę tę ofiaruję w szczególności za
połączenie z prawdziwym kościołem od-
padłych schyzmatyków i innowierców.

Uwielbienie Zbawiciela w Najświętszym Sakramencie.

Hymn trzech młodzieńców w piecu ognistym.

Przewodnik. Błogosławcie wszystkie
sprawy Pańskie Panu! chwalcie i wy-
wyższajcie go na wieki.

Wszyscy. Błogosławcie Aniołowie
pańscy Panu * chwalcie i wywyższajcie
Go na wieki.

Przewodnik. Błogosławcie wody
wszystkie, które są na niebie, Panu:
chwalcie i wywyższajcie Go na wieki.

Wszyscy. Błogosławcie słońce i
miesiąc, Panu * błogosławcie gwiazdy
niebieskie Panu.

Przewodnik. Błogosławcie wszelki dżdżu i roso Panu, * błogosławcie wszystkie wiatry Boże Panu.

Wszyscy. Błogosławcie ogniu i gorąco Panu, * błogosławcie zimno i ciepło Panu.

Przewodnik. Błogosławcie rosy i szron Panu, * błogosławcie mróz i zimno Panu.

Wszyscy. Błogosławcie lody i śniegi Panu * błogosławcie nocy i dni Panu.

Przewodnik. Błogosławcie światłość i ciemności Panu * błogosławcie błyskawice i obłoki Panu.

Wszyscy. Niech błogosławi ziemia Panu, * niech chwali i wywyższa go na wieki.

Przewodnik. Błogosławcie góry i pagórki Panu, * błogosławcie wszystko rodzące na ziemi Panu.

Wszyscy. Błogosławcie źródła Panu, * błogosławcie morza i rzeki Panu.

Przewodnik. Błogosławcie wieloryby i wszystko, co się rusza w wodach Panu, * błogosławcie wszyscy ptacy powietrzni Panu.

Wszyscy. Błogosławcie wszystkie bestye i bydło Panu, * błogosławcie synowie ludzcy Panu!

Przewodnik. Niech błogosławi Izrael Panu i niech Go chwali i wywyższa Go na wieki!

Wszyscy. Błogosławcie kapłani pańscy Panu, * błogosławcie słudzy pańscy Panu!

Przewodnik. Błogosławcie duchowie i dusze sprawiedliwych Panu, * błogosławcie święci i pokornego serca Panu!

Wszyscy. Błogosławcie Ananiaszu, Azaryaszu, Misaelu Panu, * chwalcie i wywyższajcie Go na wieki.

Przewodnik. Błogosławmy Ojca i Syna i Ducha świętego, * chwalmy Go i wywyższajmy na wieki.

Wszyscy. Błogosławionyś jest Panie na firmamencie niebieskim, * chwalebny, sławiony i wywyższony na wieki!

**Przebłaganie i modlitwy strzeliste przed
Przenajświętszym Sakramentem.**

(200 dni odpustu na każdy raz.)

Przewodnik. Przeniknięty uczuciem najgłębszego uszanowania, z wiary pochodzącego, o Boże mój i Zbawicielu mój, Jezu Chryste, prawdziwy Boże i prawdziwy człowiecze, kocham Cię z całego serca. Upadam przed Tobą, utajonym w Przenajświętszym Sakramencie Ołtarza, na przebłaganie za wszystkie nieuszanowania, zniewagi i świętokradztwa, których na nieszczęście mogłem się być dotąd stać winnym, jakoteż i za wszystkie te, których się ktokolwiekbądź inny dopuścił, lub co niedaj Boże, kiedybądź dopuści.

Wszyscy. Upadam więc przed Tobą, cześć Ci oddaję o Boże mój, * nie jakoś godzien, lub ja powinien, * ale przynajmniej jak mogę, a chciałbym módz to

uczynić z taką doskonałością, * na jaką tylko wszystkie razem stworzenia rozumne zdobyć się mogą.

Przewodnik. A cześć tę najwyższą oddawać Ci pragnę teraz i zawsze nie tylko za tych katolików, którzy Cię nie czczą i nie kochają, ale nadto za nawrócenie wszystkich niewiernych schysmatyków, mahometanów, żydów, bałwochwalców i złych chrześcian.

Wszyscy. O Jezu mój, Jezu! bądźże od wszystkich poznany, uczczony, pokochany i błogosławiony w każdym momencie w Przenajświętszym i Boskim Sakramencie!

Przewodnik. Upadam przed Tobą w każdym momencie * Żywy chlebie z nieba, wielki Sakramencie.

Wszyscy. O Jezu i Serce Maryi was będę słać * raczcie duszy mojej zawsze błogosławić. O Jezu, Tobie w ogniu miłości serce ofiaruję * bo w Tobie drogi Jezu Zbawiciela czuję.

P I E Ś Ń.

Poklęknij na kolana * O duszo Bogu
wierna, * Bo się tobie pokazuje; * Miłość
niezmierna.

Pojrzyj na Boga twego, * Tu tobie
przytomnego, * Błagaj Go sercem skru-
szonem * O miłość Jego.

Bądźże od nas uczczony, * Pochwa-
lon uwielbiony, * Jezu Chryste najmi-
lejszy, * Tu wystawiony.

Pragnęli z dawna Ciebie, * Z nieba
Anielski chlebie! * I Królowie i Prorocy, *
Oglądać Ciebie.

Jednak nie doczekali, * Tego co po-
żądali, * Terazemy się grzesznicy, * Go-
dnemi stali.

Na Stwórcę Boga swego, * Poglądać
prawdziwego * W Przenajświętszym Sa-
kramencie * Utajonego.

Pokarm ten najgodniejszy, * Zażywa
najznacniejszy, * Ciało i Krew przenaj-
świętszą * Równie najmniejszy.

Ten, co ten świat zbudował, * Fir-
ament ufundował, * Jeszcze większy cud
pokazał, * Gdy się darował.

Z Aniołami w równości, * Z tej Jego
przytomności * Cieszyć się wszyscy mo-
żemy * Z takiej godności.

Jest źródłem żywej wody, * Tu dla
naszej ochłody, * Który rządzi, błogo-
sławi, * Nasze zagrody.

ROZWAŻANIE.

*(Jexus w Najświętszym Sakramencie, naszym
lekarzem, naszym nauczycielem, naszym
Zbawcielem i naszym pasterzem.)*

Przewodnik. Kiedy rozważam, o
mój Zbawco, owe cuda, jakie ustawicznie
działasz w Najświętszym Sakramencie, o
jakże wtedy nadziwić się nie mogę Twojej
nieskończonej miłości, a jeszcze mniej
należycie Tobie za nią podziękować! Po-
dobnie jak niegdyś lekarzem byłeś ludzi,
ich nauczycielem i Zbawcą, tak znowu
dzisiaj będąc obecnym w Najświętszym
Sakramencie tem samem stajesz się dla

każdego chrześcianina, czem niegdyś byłeś dla ludzi, o Panie, pośród nich żyjąc w ciele ludzkim.

Wszyscy. O daj mi, Jezusie Panie, * abym doświadczył skutków nieskończonej Twojej miłości.

Przewodnik. Niegdyś przebywając na ziemi w ciele ludzkim, o mój Zbawicielu, przywracałeś wzrok ślepy, uzdrowiałeś chorych, umarłych wskrzeszałeś do życia jednym Twojem słowem, jednym dotknięciem Twojej ręki lub szaty. Tą samą mocą, jaką rozlewałeś na ludzi, leczyłeś choroby ich duszy. O najdroższy Zbawicielu, czyliż nie na to obecnym jesteś w Najśw. Sakramencie, abyś dla nas wszystkich i dla każdego z osobna był w szczególniejszy sposób lekarzem? Czyliż najświętszem Twojem Ciałem i Krwią Twoją najdroższą pod postaciami sakramentalnemi nie leczysz dusznych chorób tych, którzy Ciebie w Sakramencie utajonego przyjmują? Ażaliż nie jesteś balsamem na ich rany — środkiem

odpornym przeciwko ich pożądliwościom, ażaliż nie przywracasz zupełnego zdrowia ich duszom — nieraz i zdrowia ciała, skoro Cię o to proszą i takowe na dobre im wychodzi?

Wszyscy. Ach, jakże potrzebuję tego najwyższego lekarza! Ileż to niebezpiecznych chorób nawiedza mię co chwila! Podobnie jak chorzy na ciele dużo i często zwykli są opowiadać, o swoich dolegliwościach, * tak też i ja, o lekarzu mojej duszy, pragnę Ci wiele opowiadać o dolegliwościach mej duszy.

Przewodnik. O, zlecź mnie Twoją Boską obecnością, zwłaszcza kiedy Cię w Komunii św. przyjmuję!

Wszyscy. O lekarzu niebieski, * który zstępujesz z nieba, chorych na ziemi nawiedzać, * przywróć zdrowie i mnie choremu. * A skoro to uczynisz, o wtedy niczego już więcej nie pragnę, * jak tylko Ciebie wielbić, Tobie służyć za owe dobrodziejstwa jakie mi wyświadczyłeś.

Przewodnik. Ty, o Panie, byłeś niegdyś na ziemi naszym nauczycielem. Tak samo i w Najśw. Sakramencie nauczycielem jesteś tych, którzy Ciebie godnie przyjmują. Ty jesteś światłością świata, światłością, która oświeca każdego człowieka, na ten świat przychodzącego.

Wszyscy. Niegdyś, o mój Zbawicielu, kiedy nauczałeś, * mała tylko garstka Boskiego Twego słowa słuchała. * lecz teraz obecnym jesteś dla wszystkich wiernych, * którzy na całej ziemi mieszkają.

Przewodnik. Podobnie jak niegdyś najpierw własnym przykładem a następnie dopiero słowem wszystkie cnoty nam zalecałeś, * tak samo czynisz i dzisiaj w Najświętszym Sakramencie, * dobry przykład łącząc ze słowami zachęty.

Wszyscy. Jakże wielkiem jest Twoje posłuszeństwo! * Na słowo każdego kapłana, jakimkolwiekby on był, zstępujesz z nieba na ziemię! * Jak głęboka Twoja pokora! Obecnym tutaj jesteś, jeśli się

godzi tak mówić, aż do nicości poniżony! *
Jakie zaparcie! Bez cudu nie możesz
używać własnych zmysłów! Jaka miłość! *
Z miłości ku nam przebywasz w Sakra-
mencie, aby nas uszczęśliwić!

Przewodnik. O mój Boże i Panie!
Jakże wielką jest niewdzięczność chrze-
ścian! Ty zstępujesz z nieba, aby nas
pouczać i kochać, a jak mała liczba przy-
chodzi odwiedzać Cię w tym Najświęt-
szym Sakramencie! Owszem, ileż to
uchyla się od Najświętszej Ofiary nawet
w tych dniach, w których pod karą pie-
kła nakazujesz im uczestniczyć w bez-
krwawej Ofierze jako powtórzeniu doko-
nanej przez Ciebie krwawej ofiary krzyża.

Wszyscy. Błagam Cię przeto o
przebaczenie za wszelką moję niedbałość. *
Pragnę też moją gorliwością wynagrodzić
Tobie, * za wszystkich chrześcian, którzy
zapominają o Tobie utajonym w Najśw.
Sakramencie. * O najwyższy nauczycielu,
któryś zstąpił z nieba aby nauczać, * oświeć
moją duszę tak, aby ona w obecności

Twojej napełnioną była prawdami i wszelkimi cnotami.

Przewodnik. Iluż to niegdyś ludzi, z ciałem i z duszą, wyrwałeś z mocy i tyranii szatana o mój Zbawicielu! Z jak wielu wypędziłeś czarta! Ale co wszelkie przechodzi pojęcie, za wszystkich ludzi życie Twoje ofiarowałeś na krzyżu, aby ich uwolnić z pod panowania okrutnego wroga!

Wszyscy. Jako pasterz, który miłuje swoje owce, * tak Ty o Panie oddałeś życie swoje, * aby nas od piekielnego wroga wybawić!

Przewodnik. O najdroższy Zbawicielu! I w Najśw. Sakramencie pozostajesz obecnym pośród nas, i przychodzisz do nas, aby nas uczynić uczestnikami bogatego w łaski Twego dzieła odkupienia, aby nas uwolnić z tyranii szatana, z niewoli ciała, z naszych złych skłonności, aby nas wyrwać z mocy grzechu i namiętności.

Wszyscy. Jak gdybym ja jedyny tylko był na świecie, * tak czuwasz jako pasterz dobry nad moją duszą, karmiąc ją ciałem i krwią Twoją własną. * Inni pasterze żywią się ciałem swych owiec, * Ty zaś o mój Zbawicielu pragniesz sam być pokarmem swoich owiec.

Przewodnik. Ale czyż ja jestem z liczby tych owiec, które słuchają Twego głosu? Ach mnie zagraża niebezpieczeństwo popadnięcia w moc wroga piekielnego i śmierć głodowa i nędzna zguba w dzikiej pustyni!

Wszyscy. O mój najlitościwszy Odkupicielu i najwyższy Pasterzu, * broń mnie przed napaścią piekielnego wilka. * Racz mnie nakarmić z tego stołu, jakiś zgotował na wzmocnienie przeciw moim wrogom, * i nakarmić tak, abym wzmocniony tym niebieskim pokarmem, chwalebne w tem życiu nad nieprzyjaciołmi odniósł zwycięstwo * i kiedyś stał się godnym do pożywania owej manny, * jaką hojnie szafujesz w wiekuistej szczęśliwości.

Przewodnik. Kościół św. uczy nas o Panie, że ten Najświętszy Sakrament jest jakoby znakiem i treścią wszystkich Twoich dobrodziejstw. O gdyby to za ten dar Twojej miłości, mogli Cię wszyscy odkupieni, wspólnie z Tobą uwielbiać, Ciebie z całego serca ukochać i w życiu swoim, podług najświętszej Twojej woli zawsze postępować!

Wszyscy. O najświętsza ucztę, w której * Chrystus staje się nam pokarmem * a jego bolesna męka się ponawia * w której serce napełnia się łaskami * a człowiek otrzymuje jakby zapowiedź przyszłej wiekuistej chwały.

Przewodnik. Dziękuję Ci o Panie za łaskę odkupienia, jakiegoś dokonał, — za łaskę poświęcenia, jakie w nas sprawiasz, za łaskę naszego zbawienia, którego sam jesteś zadatkiem.

Wszyscy. Chwała i dziękczynienie bądź w każdym momencie, * Jezusowi w Najświętszym Boskim Sakramencie.

P I E Ś Ń.

Nie zbraknie źródła tego, * Nigdy nie-
przebranego, * Które mamy z krwi i
ciała * Jezusowego.

Żli i dobrzy brać mogą, * Z tego
źródła żyć mogą, * Jednak pójdą do wie-
czności * Nie jedną drogą.

Co godnie zażywają, * Zbawienie przez
to mają, * Co niegodnie, potępieni, * Sami
się stają.

Jezusie dodaj mocy, * Broń nas od
złej niemocy, * O to Cię prosimy wszyscy*
We dnie i w nocy.

Dodaj nam Twojej miłości, * I udziel
obfitości, * Dodaj chleba potrzebnego, *
Nam z wysokości.

Niech tym chlebem wzmocnieni, * Po-
karmem zasileni * W drogę wieczności
zostaniem * Potem zbawieni.

Byśmy mogli w radości, * Na Cię
patrzeć w wieczności; * Śpiewać Święty,
Święty, Święty! * Na wysokości.

M O D L I T W Y.

Przewodnik. Boski Zbawicielu, Jezu Chryste, wierzymy, iż w Najświętszym Sakramencie prawdziwie i istotnie jesteś obecnym.

Wszyscy. Boże mój i moje wszystko (50 dni odpustu za każdy raz.)

Przewodnik. Obecny tutaj jesteś z Ciałem i Krwią pod postaciami Chleba, obecnym jesteś z żywym i uwielbionem Ciałem, z takim w jakim niegdyś zmarłychwstałeś z grobu i siedzisz na prawicy wszechmocnego Ojca.

Wszyscy. Najśłodszy Jezu nie bądź mi Sędzią, ale Zbawicielem. (50 dni odpustu za każdy raz.)

Przewodnik. Obecny jesteś w Najświętszym Sakramencie z Twojem człowieczeństwem, z całą pełnością Twego Bóstwa, jako Syn Boga żywego.

Wszyscy. Jezu, synu Dawidów, * zmiłuj się nademną. (100 dni odp. raz na dzień.)

Przewodnik. Przyjmij o Boski Zbawicielu nasze dziękczynienie za wszystko,

cokolwiek nam dałeś od początku aż do dnia dzisiejszego, który z Bogiem Ojcem i Duchem świętym równym jesteś w Bóstwie.

Wszyscy. Dla okazania Ci wdzięczności i dla zadosyćuczynienia za niewierności moje, oddaję Ci serce moje i cały się Tobie poświęcam, mój Jezu najmiłszy i za pomocą Twoją postanawiam nigdy już nie grzeszyć. (100 dni odpustu raz na dzień).

Przewodnik. Dziękujemy Ci o Boski Zbawicielu, Synu Boga żywego, Tobie i Ojcu i Duchowi świętemu, żeś nas na obraz i podobieństwo swoje stworzył i powołał do szczęścia wiecznego.

Wszyscy. Cześć i chwała, miłość i dzięki w każdej chwili Tobie, o Serce Jezusa w Najśw. Sakramencie na wszystkich ołtarzach, teraz i aż do końca tego świata. (100 dni odpustu raz na dzień).

Przewodnik. Spraw, o Jezu, abyśmy Tobie naszemu Panu i Bogu, naszemu Stwórcy i Ojcu, wiernie służyli, nasze grzechy sobie obrzydzili, nasze na-

miętności i złe skłonności wykorzenili i ciągle w pobożności i niewinności przed Tobą chodzili!

Wszyscy. O najśłodsze Serce Jezusa bądź moją miłością! (300 dni odp. raz nadzień).

Przewodnik. Spraw, o Jezu, abyśmy Twoich stworzeń nigdy nie nadużywali, ale w stworzeniach, jakby w zwierciadle, Twoją dobroć upatrywali, podziwiali Twoją mądrość a tak w poznawaniu Ciebie i miłości Twojej ciągle wzrastali.

Wszyscy. O najśłodsze Serce Jezusa proszę najgoręcej, * spraw niech Cię kocham, kocham coraz więcej. (300 dni odpustu za każdy raz.)

Przewodnik. Dziękujemy Ci o Bożki Zbawicielu, Synu Boga żywego, Tobie i Ojcu i Duchowi świętemu za łaskę, żeśmy się narodzili i wychowali w prawdziwej katolickiej wierze, dziękujemy Ci za pokarm i napój, jakimi nas obdarzasz i za wszystko inne, co nam jest potrzebne do życia.

Wszyscy. Niech się dzieje i niech będzie pochwalona i na wieki wysławiona

najsprawiedliwsza, najwyższa i najmiłociwsza wola Boża we wszystkim. (100 dni odpustu raz na dzień).

Przewodnik. Spraw o Jezu, abyśmy wszyscy Twoich darów podług Twej świętej woli wiernie używali.

Wszyscy. Udziel nam przedewszystkiem łaski, abyśmy żywego pokarmu dusz naszych w Najświętszym Sakramencie z upragnieniem łaknęli, * a kiedyś mogli zasłużyć na kosztowanie słodkości szczęścia wiecznego.

Przewodnik. Dziękujemy Ci o Boski Zbawicielu, Synu Boga żywego, Tobie i Ojcu i Duchowi świętemu, żeś nas dotąd, od niezliczonych niebezpieczeństw ciała i duszy zachować i uratować raczył, * a nawet przy nadużywaniu Twoich dobrodziejstw od siebie nie odpychał.

Wszyscy. Pragnę wielbić Imię Twoje, o Panie.

Przewodnik. Oświeć nas o Jezu światłem Twej łaski, abyśmy Twoją ku nam miłość coraz lepiej poznawać, naszą niewdzięczność względem Ciebie opłaki-

wać i za nią pokutować mogli, i zawsze starali się Tobie, Panie nasz i Boże, po wszystkie czasy się podobać.

Wszyscy. O najśłodsze Serce Jezusa prosić najgoręcej, * spraw niech Cię kocham, kocham coraz więcej.

Przewodnik. Dziękujemy Ci o najmiłościwszy Odkupicielu, Synu Boga żywego, iż pomimo trądu grzechowego, jaki nas obarcza, okazujesz nam Twoje miłosierdzie i dajesz nam sposobność do szczerej pokuty.

Wszyscy. Udziel nam łaski, błagamy Cię, abyśmy wszystkie grzechy, jakieśmy popełnili, przez szczery żal i pokutę zmazać, za wszystkie kary grzechowe zadość uczynić i od tej chwili podobające się Tobie życie prowadzić mogli.

Przewodnik. Dziękujemy Ci o Bożki Zbawicielu Synu Boga żywego, Tobie i Ojcu i Duchowi świętemu, za wszystkie łaski, jakieś nam zaskarbić i udzielić raczył, za wszystkie prośby, któreś wysłuchał, za wszystkie Sakramenta

któreś ustanowił i w których niezrównane skarby łaski przez Twoje sługi nam hojnie rozdajesz.

Wszyscy. W szczególności dziękujemy Ci za wszystkie święte rozgrzeszenia i Komunie św., jakieśmy otrzymali, za wszystkie ofiary Mszy świętej, w którychśmy uczestniczyli i które za nas były ofiarowane. Dziękujemy Ci za Twoją obecność w Najświętszym Sakramencie i za tę godzinę pobożnego rozważania.

Obietnica.

Przewodnik. Cześć i chwała niech będą naszemu Panu!

Wszyscy. Zawsze i wiecznie niech będzie Tobie, najdroższy w Sakramencie obecny Jezu, chwała i dziękczynienie!

Przewodnik. O miłości, godna wszelkiej miłości niebieskiej i ziemskiej, o miłości, która ze swej pełności raczyłaś dla mnie niewdzięcznego grzesznika przyjąć ludzką naszą naturę, a w bolesnem biczowaniu wylałaś swą przenajdroższą Krew i umarłaś na hańbiącym krzyżu, dla wie-

cznego zbawienia wszystkich! Teraz oświecony żywą wiarą z całym wylaniem duszy i najgorętszym zapalem serca, błagam Cię pokornie przez nieskończone zasługi bolesnej męki Twojej, udziel mi siły i męstwa, abym zniszczył wszystkie złe namiętności, panujące w mem sercu, bym Cię błogosławił w mych najcięższych utrapieniach, uwielbiał Cię przez dokładne wypełnianie wszystkich mych obowiązków, jak najwięcej nienawidził grzech i abym wreszcie doszedł do prawdziwej świętobliwości.

Wszyscy. Amen.

Modlitwa za Niemcy.

(100 dni odpustu raz na dzień.)

Przewodnik. O najmiłościwszy Jezu, dziękuję Ci, żeś mi w prawdziwej wierze narodzić się dozwolił! Spraw, abym jej nigdy nie utracił a wszystkich zaprowadź do jedności świętego naszego Kościoła.

Wszyscy. O najdroższa Matko Boża wstaw się za naszą ojczyzną! Święci Aniołowie, dopomóżcie nam! Błogosławiony Piotrze Kanizyuszu módl się za nami!

Przewodnik. Błagamy i Ciebie o najczystsza Dziewico, któraś pokonała wszystkie herezye — złącz Twoje prośby z naszymi modłami.

Wszyscy. Amen.

Modlitwa o nawrócenie innowierców i schyzmatyków.

(300 dni odpustu raz na dzień.)

Przewodnik. O Maryo, Matko miłosierdzia i Ucieczko grzeszników, prosimy Cię, spojrzysz Twemi litościwemi oczami na kacerskie i schyzmatyczne narody. Ty jesteś Stolicą mądrości, oświeć więc ich rozum tak okropnie pogrążony w ciemnościach, nieznajomości i grzechu, żeby jak najjaśniej poznali święty, katolicki, apostołski i rzymski Kościół, jako jedyny prawdziwy Kościół Jezusa Chrystusa, poza którym nie można znaleźć ani świętości, ani zbawienia.

Wszyscy. Dokonaj ich nawrócenia,* wyjednaj im łaskę * aby uznali i przyjęli wszystkie prawdy świętej wiary * i po synowsku poddali się zwierzchnictwu

rzymskiego Papieża, * zastępcy Jezusa Chrystusa na ziemi * a tak rychło połączeni z nami, słodkimi węzłami Bożej miłości * utworzyli jedną owczarnię, pod tymże samym jednym pasterzem * i byśmy Cię wszyscy, o Panno chwalebna, chwalili po wszystkie wieki, śpiewając: * Ciesz się Maryo Panno, * wszystkie herezye zniszczyłaś, na całym świecie. Amen

Przewodnik. (Zaczyna) 3 Zdrowaś Marya.

Komunia duchowna.

(Patrz str. 64.)

Godzina szósta.

Uwaga: Gwiazdki we wspólnych modlitwach oznaczają przestanki, które dla lepszego porządku należy zachowywać.

U c z e z e n i e.

Przewodnik. W Imię Ojca i Syna i Ducha św. Amen. (50 dni odp. na każdy raz.)

Boski Zbawicielu Jezu Chryste, który z miłości ku nam we dnie i w nocy

obecnym jesteś w Najświętszym Sakramencie i wszystkich dobrotnie przyjmiesz, którzy do Ciebie przychodzą, oto my zgromadziliśmy się przed Twoją oblicznością, aby Cię chwalić i Tobie dziękować, Ciebie wielbić, i nieść przebłaganie i święte wynagrodzenie i Tobie nasze prośby przekładać.

Wszyscy. Od Ciebie pochodzi chcenie i wykonanie o Panie, * spraw, aby ta godzina przyjemną Tobie była.

Przewodnik. Panie otwórz nasze wargi a nasze usta głosić będą Twoją chwałę.

Wszyscy. Boże ku wspomózeniu memu wejrzyj, Panie, ku ratunkowi memu pospiesz!

Przewodnik. Jezusowi, naszemu najmiłosierniejszemu Zbawicielowi, który pokutujących grzeszników przyjmuje łaskawie.

Wszyscy. Cześć, dzięki, przebłaganie i miłość niechaj zawsze będą.

Przewodnik. Niegdyś o Panie pożywałeś z grzesznikami i celnikami.

Wszyscy. Dozwól nam w głębokiej pokorze serca zbliżyć się do Ciebie.

Przewodnik. O Wszechmocności Ojca, wesprzej moją słabość i wyrwij mnie z przepaści mojej nędzy. O Mądrości Syna kieruj wszystkie moje myśli, słowa i uczynki. O Miłości Ducha św., bądź początkiem wszystkich czynności mej duszy, aby one zawsze Twemu Bożemu upodobaniu odpowiadały. (200 dni odpustu raz na dzień.)

Wszyscy. Ofiaruję Ci tę godzinę, o Panie, * na podziękowanie za to, iżeś nam siebie samego w Najświętszym Sakramencie darował; * na zadośćuczynienie i przebłaganie za wszystkie obrazy, jakich w nim doznajesz, * i za wszystkie prośby mego serca. Lecz przede wszystkim ofiaruję Ci ją za wszystkich ubogich, chorych i za tych, którzy dnia dzisiejszego umrzeć mają.

Ofiarowanie.

Przewodnik. Uwielbiamy Cię, o Zbawicielu nasz Jezu Chryste, który w Najświętszym Sakramencie Ołtarza jesteś obecnym.

Wszyscy. Oddajemy Ci cześć i uwielbienie, o Królu nasz.

Przewodnik. Jakże szczyć się z tego, iż mogę Cię nazywać królem moim i cześć ci publicznie oddawać.

Wszyscy. Potęga Twoja jest tak wielką, * iż nie jej oprzeć się nie zdoła,* ani w Niebie ani na ziemi, * Mądrość Twoja umie dochodzić do celów swoich,* Twa sprawiedliwość nie patrzy na godność osoby, lecz nagradza i karze, jak na to zasługujemy.

Przewodnik. Jak wielką jest miłość Twoja, która Cię skłania do oddalenia od nas wszelkiego złego.

Wszyscy. A gdzież jest jaki Twój poddany, * nad którymby wzrok Twój nie czuwał?

Przewodnik. Jakże więc mogłaś, duszo moja, przekraczać przykazania takiego króla?

Wszyscy. Jakżeż mogła ustać kiedyś ufność do takiego króla? O Zba-

wco mój, proszę Cię o przebaczenie za wszystkie moje niewierności i za me szemrania * i odtąd oddaję się zupełnie najświętszej woli Twojej.

Przewodnik. Serce moje niech będzie odtąd zupełnie pod panowaniem Twojem, o Jezu! Oddal zeń owe namiętności, któreby Twemu panowaniu sprzeciwić się chciały. Miłość bogactw i posiadania chce w mem sercu objąć panowanie.

Wszyscy. Wyrwij ją, Panie!

Przewodnik. Marność zamierza me serce oślepić.

Wszyscy. Uwolnij mię od niej, Panie!

Przewodnik. Pycha chce mnie owładnąć, zmysłowość zamierza mię opętać.

Wszyscy. Ty sam panuj we mnie, o Panie!

Przewodnik. Tak, nie chcę mieć innego pana i króla w mem sercu jak Ciebie samego, o Zbawicielu mój! dodaj mi siły do walki przeciw nieprzyjaciołom moim, bym się nie stał zdrajcą i nie przyjął ich do serca mego.

Przewodnik. Jezu, królu przedziwny,
Ty jesteś bohaterem szlachetnego rodu,
barankiem niewypowiedzianej słodyczy,
oblubieńcem upragnionym.

Wszyscy. Ach zostań przy nas po
wszystkie czasy i racz nam przyświecać *
rozpędź ciemności nocy * napełnij świat
słodkością.

Przewodnik. O Boże mój i królu
mój, tyś powiedział: Królestwo moje nie
jest z tego świata. Tak, nie jest ono
podobne do królestw tego świata. Ty
mówisz: Błogosławieni ubodzy, błogosła-
wieni ciszy, a słowo Twoje nie podoba
się tym, którzy idą za tym światem.

Wszyscy. Lecz my wierzymy, coś
Ty powiedział, o prawdo odwieczna, *
która ani siebie ani nas omylić nie może; *
Ty sam daj nam poznanie i miłość bło-
gosławieństw Twoich, * o Zbawco, obecny
tu na naszych ołtarzach.

Przewodnik. Sądzi świat, że, aby
być szczęśliwym, trzeba być bogatym i
doznawać przyjemności.

Wszyscy. Lecz Ty, o Zbawco, mówisz: * Błogosławieni ubodzy, błogosławieni, którzy się smucą. * Twoje słowo jest prawdą, o Panie, * za Tobą pójdziemy, daj nam szczęśliwość Twoją!

Przewodnik. Dzieci tego świata, ducha jego pełne, żyją w swarach i procesach w celu nabycia lichego dobra ziemskiego.

Wszyscy. Lecz Ty powiadasz: Błogosławieni ciszy. * — Żąda ktoś od ciebie płaszcza, daj mu nadto i suknię. * — Daj, o Królu i Panie nasz, byśmy głosowi Twemu posłusznymi byli!

Przewodnik. Wielu goni za zaśczytami, lecz my pragniemy iść za Tobą, o Panie, któryś powiedział: „Uczcie się odemnie, żem jest cichy i pokornego serca.“

Wszyscy. Tak, przyrzekamy Ci Zbawco, obecny w Najświętszym Sakramencie, * iż będziemy się ćwiczyli w cichości, cierpliwości, umartwieniu i pokorze, * byśmy się Tobie upodobnili.

Przewodnik. O Królu i Panie! Jakże moglibyśmy nie pojsć za Tobą, który nam we wszystkim przykładem swym przyświecasz.

Wszyscy. Ty urodziłeś się w największem ubóstwie, o Panie, * i umarłeś w najdotkliwszych boleściach! * Jakżeż Ci się kiedykolwiek za to dostatecznie odwdzięczymy, o Panie?

Przewodnik. Chociaż byłeś królem od wieków, nie pozwoliłeś jednak na to, by Ci służono, lecz starałeś się jedynie o to, byś Ty innym usługiwał.

Wszyscy. Od żłobu aż do krzyża towarzyszyły Ci cierpienia i prześladowania.

Przewodnik. Lecz, o Panie, chociaż znam upomnienia, któremi nas zachęcasz do naśladowania Ciebie we wszystkich cnotach, to przecież serce moje przeraża się trudnościami.

Wszyscy. Proszę Cię, o Boski Zbawicielu i Panie mój, * przeniknij me serce prawdami twemi tak, * iżbym już

nigdy nie dał się odwieść od Ciebie
zwodniczeni obietnicami świata, * i iżbym
niczego więcej nie pragnął jak wiernego
naśladowania Ciebie.

Przewodnik. Kiedyż będę zupełnie
o tem przekonany, że ubóstwo lepszem
jest od bogactwa, a smutek lepszym od
wesela?

Wszyscy. Pokaż nam, Panie i królu
nasz, Twoją piękność, * daj nam za-
kosztować Twej słodyczy.

Przewodnik. Wtenczas to całe me
serce posiędziesz, wtenczas będzie dla
mnie największą rozkoszą utracić wszystko
i przecierpieć wszystko, by pozostać z Tobą
i iść za Tobą, o Zbawicielu mój!

Wszyscy. Spójrzij na nas, Panie, *
odnawiających tu u stóp Twoich przy-
rzeczenie wierności.

Przewodnik. Raczej tysiąc kroć
pomrzemy, aniżeli grzech śmiertelny po-
pełnimy i od Ciebie się oddalimy.

Wszyscy. Postanawiamy to, o Panie!

Przewodnik. Stań się we wszystkim święta wola Twoja!

Wszyscy. Niech się stanie, niech będzie pochwaloną i na wieki uwielbioną najśluszniejsza, najwyższa i miłości najgodniejsza wola Boża we wszystkim.

(100 dni odpustu raz na dzień.)

P I E S N . •

U drzwi Twoich stoję Panie, * U
drzwi Twoich stoję Panie, * Czekam na
Twe zmiłowanie, * Czekam na Twe zmi-
łowanie.

Który pod osobą chleba, * Prawdziwy
Bóg jesteś z nieba.

W tym najświętszym Sakramencie, *
Z nieba stawasz tu w momencie.

W tej Hostyi jest Bóg żywy, * Choć
zakryty lecz prawdziwy.

Jak wielki cud Bóg uczynił, * Że chleb
w ciało swe przemienił:

A nam pożywać zostawił: * Chcąc,
aby nas przez to zbawił.

Święty, mocny, nieśmiertelny, * W
Majestacie swym niezmierny.

Aniołowie się lękają, * Choć na Jego
twarz patrzą.

R O Z W A Ź A N I E.

Słodkość Najświętszego Sakramentu.

Przewodnik Ponieważś pragnął,
mój Zbawicielu, aby pamięć śmierci Twej
i odkupienia naszego nigdy w kościele
świętym nie wygasła, ustanowiłeś tę naj-
świętszą ucztę, przy której nas codziennie
najdroższem Ciałem i Krwią swoją pod
postaciami chleba i wina karmisz.

Wszyscy. Sromoty i boleści pełną
była śmierć Twoja, o Panie, * jakże tedy
na pamiątkę ustanowiłeś ucztę pełną słod-
kości i pociechy mój Jezu!

Przewodnik. Jakaż tego inna przy-
czyna, jeśli nie ta, iżś nam chciał nie-
skończoną miłość swoją i dobroć objawić?
Tylko dla tego wybrałeś dla siebie to,
co sprawiało bole i cierpienia, nam zaś
dałeś to, co przy rozpamiętywaniu mąk

Twoich sprawia w nas słodkość, przez to że stajemy się współuczestnikami owoców cierpienia Twego.

Wszyscy. Chwała i dziękczynienie niech będzie Jezusowi po wszystkie czasy,* któryś nas Krwią swoją odkupić raczył.

Przewodnik. Lecz chciałeś nam przez słodycz tej uczty dać także poznać, o Zbawicielu mój, z jak wielką pociechą przyjąłeś na się wszystkie cierpienia. Czyliż razu pewnego nie powiedziałeś sam do apostołów: Pragnieniem pragnąłem pożywać tego baranka wielkanocnego z wami, zanim pójdę? Dla tego to, o drogi mój Zbawicielu, chciałeś, aby rozpamiętywanie twej męki było czemś takim, co by nas napawało słodkością i rozkoszą, abyśmy z tem większem oddaniem serc okazali się Tobie wdzięcznymi.

Wszyscy. Dzień męki Twej, o Panie,* był dniem zaślubin Twoich z kościołem,* i dla tego to pamiątkę jego ustanowiłeś na sposób uczty weselnej.

Przewodnik. Kto Ciebie miłuje, bierze jarzmo Twoje na siebie, mój Jezu! Czyliż uczta, którą ustanowiłeś, nie ma nam przypominać, iż jarzmo Twoje jest słodkie a brzemień Twoje lekkie? Dla tego to wszystkie Twe Sakramenta są słodkie i przyjemne, przed wszystkiemi ten Najświętszy Sakrament.

Wszyscy. Twoja słodka uczta, o Zbawco mój, przypomina nam obowiązek wdzięczności, * abyśmy pamiętali na Twe cierpienia i przyjęli na się dobrowolnie, co ciała naszemu jest przykre, * uczynki, pokuty i posty i wszystko, * co nas czyni podobnymi do naszego ukrzyżowanego Zbawiciela.

Przewodnik. Tak Panie, pragnę w sobie wszystko umartwić, co mię od Twej służby odciągać może, i przyjąć na się chętnie cierpienia dla miłości, którąś mi okazał.

Wszyscy. O umiłowany serca mego, * cóż mam uczynić, aby Ci za to

wielkie dobrodziejstwo * i za Twą nie-
skończoną miłość zadość uczynić?

Przewodnik. Lecz pocóż, o Zbawicielu mój, pozostałeś istotnie i prawdziwie w tym Sakramencie, chcąc być sam pamiętką swej męki? Przecież także chrzest jest obrazem Twojej śmierci i Twego pogrzebania. Jeżeli doń dostateczną była woda, to czemuż nie chciałeś, aby sam chleb i wino zachowywały pamięć Twojej męki?

Wszyscy. Widzę ztąd, Zbawicielu mój, jak wielce ceniłeś Twą mękę, * i żeś chciał sam być jej pamiętką. * W ten sposób chciałeś nas tem bardziej zobowiązać do wysokiego cenięcia Twojej męki * i do ustawicznego pamiętania na to wielkie dobrodziejstwo i dziękowania za nie. * Toć Ty sam jesteś, o Panie tym, który naszą pamięć odnawiasz i dziękczynienia żądasz!

Przewodnik. Lecz także miłość Twoja była tego przyczyną; ponieważ chciałeś nam żądzę swoją cierpienia za

nas jeszcze bardziej uwidocznąć. Albowiem jako we Mszy świętej ofiarę swoją w niekrwawy sposób ponawiasz, tak byłbyś gotów z miłości ku nam prawdziwie za nas cierpieć, umrzeć. A ponieważ tego nie potrzeba, to pragniesz przynajmniej w niekrwawy sposób ofiarę swoją ponowić.

Wszyscy. O miły Zbawicielu, Ty jesteś owym barankiem od początku świata zabitym, * (Obj. 13.) zabijanym niejako w owych zwierzętach, które ofiarowywano jako figury twej przyszłej ofiary. * Tak możemy nazwać Cię także barankiem, * zabijanym aż do końca świata.

Przewodnik. Tak Panie, w tem wyobrażeniu Twej śmierci, które do końca świata trwać będzie, bywasz zarówno zabijany.

Wszyscy. Daj nam, o Panie, * byśmy dla bliźnich naszych wzięli także na się nieco Twego cierpienia, * jako mówi Apostół: * Zawsze bywamy wydani na śmierć dla Jezusa.

Przewodnik. Jak mało wdzięczności okazują ludzie Bogu za wielorakie dobrodziejstwa, któremi ich obsypuje! I to także było dla Ciebie pobudką, mój Zbawco, do pozostania w Najświętszym Sakramencie, abyś tu niebieskiemu Ojcu za nas dzięki składał.

Wszyscy. Jako Duch święty prosi w nas wzdychem niewymownym, * tak i Ty, mój Zbawicielu w Najśw. Sakramencie dziękujesz za dobrodziejstwa odkupienia i za wszystkie inne dobrodziejstwa niewypowiedzianem błaganiem.

Przewodnik. Nuże tedy, składajmy i my dzięki głównie przez uwielbienie i miłość tego Sakramentu, który przecież zowie się eucharystyą czyli dziękczynieniem.

Wszyscy. O nieskończony dobroczyńco, cóż czynisz? * Jeżeli mi Ty za dziękczynienie, którem Tobie za tyle otrzymanych dobrodziejstw składać powinien, hojnie nagradzasz, * to jakżeż zdołam okazać Ci dostatecznie wdzięczność moją? * O mój Zbawicielu, ponieważ nic nowego

dać nie mogę, * to ten Kielich zbawienia wezmę a Imienia Pańskiego wzywać będę. (Ps. 115.)

Przewodnik. Kiedy spoglądam na postacie chleba i wina, o Zbawco mój, to zdaje mi się, jakoby i one uobecniały Twoje cierpienie. Jak bowiem chleb wyrabia się z wielu mielonych ziarn a wino z wytłaczanych jagód, tak też Twoje najświętsze Ciało było niegdyś cierpieniami starte, a Twoja Krew Najświętsza wyciśnięta w tłoczarni krzyża.

Wszyscy. Jako ten Chleb uświęcony pożywamy i tę Krew pijemy, * tak odtąd pragniemy, Zbawicielu mój, * Twą bolesną mękę i śmierć przyjąć do serc naszych.

Przewodnik. Lecz miłość Twa sięga dalej. We chrzcie bywa ten, który chrzest otrzymuje, jak mówi apostoł, przez chrzest w Twej śmierci pogrzebiony, kiedy go woda pokrywa; a w tym Sakramencie Ty sam wyobrażasz swoją śmierć i pogrzeb swój, gdy święte postacie przyjmujemy.

Wszyscy. O duszo moja, pamiętaj na to, * żeś jest niejako grobem, zgotowanym Panu, w którym on przychodząc w Komunii świętej szuka spoczynku, * żyjąc prawdziwie, * lubo zmysłom naszym ukryty.

Przewodnik. Jako twój grób był wspaniałym, o Zbawicielu mój, tak daj, aby także dusza moja była wspaniała cnotami.

Wszyscy. O najśłodszy Zbawicielu, uświęć duszę moją, * aby się stała godnem Ciebie mieszkaniem! * A jako do Twojego grobu nikt przedtem położony nie był, * tak proszę Cię, nie dopuść, * aby w moje serce weszło coś takiego, * coby Ci się mogło nie podobać. Amen.

P I E Ś Ń.

Wszyscy niebiescy Duchowie, * Lękają się i królowie.

Niebo, ziemia, ani morze, * Pojąć, co jest Bóg nie może.

Żaden z wojska Anielskiego, * Nie dostąpi nigdy tego:

Czego człowiek dostępuje, * Ciało i krew gdy przyjmuje.

Jam niegodzien Panie tego, * Abyś wszedł do serca mego.

Rzeknij tylko słowo Twoje, * A tem zbawisz duszę moję.

Kłaniam się Tobie samemu, * Bądź miłościw mnie grzesznemu.

Niechaj żyję z Tobą Panem, * Aż na wieki wieków. Amen.

M O D L I T W A.

(Sw. Alfons Liguori.)

Przewodnik. Ojcie przedwieczny, ofiaruję Ci dzisiaj wszystkie cnoty, wszystkie uczynki, wszystkie skłonności serca Twego najdroższego Jezusa. Przyjmij je za mnie dla jego zasług, które są również zasługami mojemi, ponieważ on mi je darował. Daj mi te łaski, o które Jezus dla mnie prosi.

Wszyscy. Z temiż zasługami składam Ci także dziękczynienie * za tak

wielkie zmiłowanie, jakieś względem mnie okazał.

Przewodnik. W tych zasługach daję Ci zadośćuczynienie za wszystko, com przeciw Tobie grzechami memi zawinił; dla tych zasług spodziewam się od Ciebie wszelkiej łaski, odpuszczenia grzechów, wytrwania w dobrem, szczęśliwości wiecznej i w dodatku daru miłowania Ciebie miłością czystą.

Wszyscy. Proszę Cię o to w Imię Jezusa Chrystusa, * który nam dał tę obietnicę: * Ocołkolwiek Ojca w Imię moje prosić będziecie, danem wam będzie. (Jan 16, 24.)

Przewodnik. Nie możesz mi zatem tego odmówić. Niczego więcej nie żądam, o Panie! jak abym Cię miłował, abym się Tobie całkowicie oddał, i pragnę nie być nadal tak niewdzięcznym, jak dotychczas.

Wszyscy. Kocham Cię, mój Boże, kocham Cię, dobroci nieskończona, * kocham Cię, miłości moja, mój raju, * moje najwyższe dobro, moje życie, me wszystko!

Modlitwy za wszystkie stany.

Przewodnik. Módlmy się za święty Kościół Boży, aby Bóg i Pan nasz zachował go na całym świecie w jedności, aby go bronić raczył, aby poddał mu wszelkie potęgi i mocy, aby nam dał życie ciche i spokojne, byśmy mogli wielbić Boga, Ojca wszechmogącego.

Wszyscy. Wszechmogący, wieczny Boże! któryś w Chrystusie majestat swój wszystkim narodom objawił, * strzeż dzieło miłosierdzia Twojego, Kościół na całym okręgu świata rozpowszechniony, * aby z niewzruszoną wiarą wytrwał w wyznawaniu imienia Twego; przez tegoż Jezusa Chrystusa Pana naszego.

Przewodnik. Módlmy się i za naszego Ojca św., Papieża N., aby Go Bóg i Pan nasz, który Go obrał na urząd biskupi, przy zdrowiu i życiu zachować raczył dla dobra Kościoła swego świętego, dla rządzenia ludem świętym Bożym.

Wszyscy. Wszechmogący wieczny Boże! od którego wyroku wszystko za-

wisło, * wejrzyj łaskawie na prośby nasze i zachowaj nam, według miłosierdzia Twego, najwyższego Pasterza dla nas wybranego, * aby lud chrześcijański, którym według Twego postanowienia rządzi tak wielki Arcykapłan, * wzrastał * przez zasługi jego wierności. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Przewodnik. Módlmy się i za wszystkich biskupów, kapłanów, diakonów, subdiakonów, akolitów, egzorcystów, lektorów, ostryaryuszów, wyznawców, za panny, wdowy i za wszystkich lud święty Boży.

Wszyscy. Wszechmocny wieczny Boże! którego duchem uświęca się i rządzi całe ciało Kościoła, * wysłuchaj nas proszących za wszystkie stany kościelne, * aby Ci, za pomocą Twojej łaski, wszystkie stopnie duchowieństwa wiernie służyły; * przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Przewodnik. Módlmy się i za chrześcijańskie książęta i zwierzchność, aby Bóg i Pan nasz pomagać im raczył w strzeżeniu powszechnego pokoju.

Wszyscy. Wszechmogący wieczny Boże! w którego rękę spoczywa wszelka władza i prawa wszystkich królestw: * wejrzyj łaskawie na chrześcijańskie kraje, abyśmy, po zwyciężeniu wszystkich nieprzyjaciół i niebezpieczeństw, mogli się cieszyć pewnym pokojem, * przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Przewodnik. Módlmy się i za naszych katechumenów, aby Bóg i Pan nasz otworzyć raczył uszy ich serc i drzwi miłosierdzia swego: aby i oni przez chrzest odrodzenia otrzymawszy odpuszczenie wszystkich grzechów, znaleźli się w Chrystusie Jezusie Panu naszym.

Wszyscy. Wszechmogący, wieczny Boże! który Kościół Twój nowym zawsze zastępem zasilasz, * pomnóż wiarę i oświeć rozum katechumenów naszych; * aby odrodzeni w krynicy chrztu, przyjętymi zostali między Twe syny przybrane; * przez Pana naszego. Amen.

Przewodnik. Módlmy się, najmilsi, do Boga Ojca wszechmogącego, aby świat

ze wszystkich oczyścił błędów, oddalił choroby, głód odpędził, więzienia otworzył, pęta rozwiązał, dał powrót pielgrzymom, chorym zdrowie, żeglującym przystań zbawienia.

Wszyscy. Wszechmogący wieczny Boże! smutnych pociecho, mocy cierpiących! * niech przyjdą do Ciebie prośby wołających w każdym utrapieniu, * aby się wszyscy cieszyli w potrzebach swoich miłosierdziem Twojem, * przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Przewodnik. Módlmy się i za heretyków i schyzmatyków, aby Bóg i Pan nasz wyrwał ich ze wszystkich błędów i do świętej matki Kościoła katolickiego i apostołskiego przyprowadzić raczył.

Wszyscy. Wszechmogący, wieczny Boże! który chcesz, aby wszyscy byli zbawieni a nikt nie zginął, * wejrzyj na dusze djabelską zdradą zwiedzione, * aby serca wszystkich błędzących, złożywszy wszelką złość heretycką, znowu przyszły do siebie i wróciły do jedności Twojej pra-

wdy, * przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem świętym żyje i króluje, Bóg na wieki wieków Amen.

Przewodnik. Módlmy się i za żydów niewiernych, aby Bóg i Pan nasz zdjął ze serc ich osłonę, aby i oni uznali Jezusa Chrystusa Pana naszego.

Wszyscy. Wszechmogący, wieczny Boże! który nawet i zatwardziałych żydów nie wyklucasz od Twego miłosierdzia: * wysłuchaj prośb naszych, które zanosimy za ludu tego ślepotę, aby, uznawszy światło Twej prawdy, którą jest Chrystus, ze swych ciemności zostali wyrwani; * przez tegoż Jezusa Chrystusa Pana naszego. Amen.

Przewodnik. Módlmy się i za pogan, aby Bóg wszechmogący zabrał z ich serc nieprawość, aby, porzuciwszy swoje bałwany, nawrócili się do Boga żywego i prawdziwego i do jedyne Syna Jego Jezusa Chrystusa, Boga i Pana naszego.

Wszyscy. Wszechmogący, wieczny Boże! który nie chcesz śmierci grzeszników, ale zawsze życia ich pragniesz; * przyjm łaskawie modlitwę naszą i wybaw ich od czci bałwanów i przyłącz do Kościoła Twego świętego na chwałę i cześć Imienia Twego; przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, a Syna Twego, który z Tobą i z Duchem świętym w jedności Bóstwa żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

K o m u n i a d u c h o w n a.

(Zobacz str. 64.)

Godzina siódma.

U w a g a: Gwiazdki w zwykłych modlitwach oznaczają przestanki, przy których trzeba się zatrzymać dla zachowania lepszego porządku.

Przewodnik. W Imię Ojca i Syna i Ducha świętego. Amen. Panie, otwórz wargi moje. (50 dni odpustu za każdy raz.)

Wszyscy. A usta moje niech opowiadają chwałę Twoją.

Przewodnik. Boże, wejrzyj ku
wspomożeniu memu,

Wszyscy. Panie pospiesz się ku
ratunkowi memu.

Przewodnik. Chwała Ojcu i Sy-
nowi i Duchowi świętemu.

Wszyscy. Jak było na początku *
i teraz i zawsze * i na wieki wieków.
Amen.

P o k ł o n .

Przewodnik. Jezusowi Chrystu-
sowi, Królowi wieczności, który nas karmi
swem Ciałem najświętszem.

Wszyscy. Chodźcie, złożmy Mu
pokłon.

Przewodnik. Najdroższemu Ciału
i najdroższej Krwi Jezusa Chrystusa
w Najśw. Sakramencie Ołtarza.

Wszyscy. Chodźcie, oddajmy im
pokłon, dziękczynienie, przebłaganie i
prośbę.

Przewodnik. Jezusowi, kapłanowi
według obrządku Melchizedechowego.

Wszyscy. Chodźcie złożmy Mu pokłon.

Przewodnik. Zbawicielowi, który przyjmuje wszystkich grzeszników, którzy się w żalu doń uciekają.

Wszyscy. Chodźcie, złożmy Mu pokłon.

Przewodnik. Zbawicielowi, który nas tylu dobrodziejstwami obsypał.

Wszyscy. Chodźcie, złożmy Mu pokłon.

Przewodnik. Zbawicielowi, który nam chce dać niebo.

Wszyscy. Chodźcie, złożmy Mu pokłon.

Ofiarowanie.

Przewodnik. O Zbawicielu nasz, ofiarujemy Ci tę godzinę za wszystkie łaski nam wyświadczone, szczególnie za to, żeś nam samego siebie oddał w Najświętszym Sakramencie i natchnął nas, byśmy ten Kościół odwiedzili i złożyli wynagrodzenie za wszystkie zniewagi, ja-

kich doznajesz w tym Sakramencie miłości.

Wszyscy. Ale w szczególności ofiarujemy Ci, o Jezu, te godziny * za dusze w czyśćcu cierpiące.

Akty uczczenia i zadośćuczynienia.

(300 dni odpustu raz na dzień.)

Przewodnik. Upadam przed Tobą z najgłębszą czcią o Jezu mój w Przenajśw. Sakramencie utajony.

Wszyscy. Wyznam Cię prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem, * i tym aktem czci najwyższej pragnę wynagrodzić Tobie za oziębłość tylu chrześcian, * którzy przechodząc przed Twemi kościołami a niekiedy nawet przystępując przed ołtarze Twoje, * na których z miłościwą niecierpliwością udzielania się wierным Twoim ciągle gościć raczysz, * ani się Tobie pokłonią i w obojętności swojej zdają się być jako żydzi na puszczy, unudzeni tą manną niebieską.

Przewodnik. Ofiaruję Tobie Krew przenajdroższą, którą wylałeś z rany le-

wej nogi Twojej, na zadośćuczynienie za tak obmierzłą oziębłość, i zamykając się duchownie w tej świętej ranie tysiąc i tysiąc razy powtarzam:

Wszyscy. Niech będzie pochwalony i błogosławiony Przenajświętszy i Boski Sakrament, teraz i zawsze i na wieki wieków.

Przewodnik (zaczyna): Ojciec nasz. Zdrowaś Marya. Chwała.

Przewodnik. Upadam przed Tobą z najgłębszą cześcią, o Jezu mój, wyznawam Cię obecnym w Przenajświętszym Sakramencie.

Wszyscy. I tym aktem czei najwyższej pragnę wynagrodzić Tobie za niewdzięczność tylu chrześcian, * którzy widząc Cię idącego do biednych chorych, by ich wzmocnić na wielką drogę do wieczności, * nie towarzyszą Tobie i za ledwie raczą zewnętrznym znakiem Tobie się pokłonić.

Przewodnik. Ofiaruję Tobie na zadośćuczynienie za taką oziębłość krew

przenajdroższą, którą wylałeś z rany prawej nogi Twojej, i zamykając się duchownie w tej świętej ranie tysiąc i tysiąc razy powtarzam:

Wszyscy. Niech będzie pochwalony i błogosławiony Przenajświętszy i Boski Sakrament, teraz i zawsze i na wieki wieków.

Przewodnik (zaczyna): Ojciec nasz. Zdrowaś Marya. Chwała.

Przewodnik. Upadam przed Tobą z najgłębszą czią, o Jezu mój, prawdziwy chlebie żywota wiecznego.

Wszyscy. I tym aktem czi najwyższej pragnę wynagrodzić Tobie za tyle boleści, * których Serce Twoje codziennie doznaje z powodu zniewag wyrażonych kościołom Twoim, * w których pod postaciami sakramentalnemi przebywać raczysz, by Cię wierni Twoi czcili i kochali.

Przewodnik. Ofiaruję Tobie na zadośćuczynienie za te wszystkie zniewagi Krew przenajświętszą, którą wylałeś

z rany lewej ręki Twojej, i zamykając się duchownie w tej świętej ranie powtarzam w każdej chwili:

Wszyscy. Niech będzie pochwalony i błogosławiony Przenajświętszy i Boski Sakrament, teraz i zawsze i na wieki wieków.

Przewodnik (zaczyna): Ojciec nasz. Zdrowaś Marya. Chwała.

Przewodnik. Upadam przed Tobą z największą czcią o Jezu mój, żywy chlebie, któryś zstąpił z nieba.

Wszyscy. I tym aktem czci najwyższej pragnę wynagrodzić Tobie za tak liczne i tak wielkie nieuszanowania * codziennie przez wiernych Twoich popełniane przy słuchaniu mszy św., * w której przez zbytek miłości Twojej odnawiasz też samą ofiarę, * chociaż niekrwawą, którą spełniłeś na górze Kalwaryi dla zbawienia naszego.

Przewodnik. Ofiaruję Tobie na zadośćuczynienie za taką niewdzięczność

Krew przenajdroższą, którą wylałeś z rany prawej ręki Twojej, i zamykając się duchownie w tej świętej ranie łącznie z aniołami otaczającymi Cię i wielbiącymi powtarzam:

Wszyscy. Chwała, uwielbienie i dziękczynienie bądź teraz i bez końca * Najświętszemu i Boskiemu Sakramentowi.

Przewodnik (zaczyna.) Ojciec nasz, Zdrowaś i Chwała.

Przewodnik. Upadam przed Tobą z największą czcią. O Jezu mój, prawdziwa ofiara za grzechy nasze,

Wszyscy. I ofiaruję Ci ten akt czci najwyższej za świętokradzkie zniewagi * Tobie wyrządzone przez tylu niewdzięcznych chrześcijan, * poważających się przystępować do Ciebie i przyjmować Cię w Komunii św. z grzechem śmiertelnym na duszy.

Przewodnik. Na zadośćuczynienie za tak okropne świętokradztwa ofiaruję Tobie ostatnie krople przenajdroższej Krwi

Twojej, którą wylałeś z rany Twego boku, a zamykając się w tej świętej ranie, pokłon Ci oddaję, uwielbiam i kocham Cię, i nie przestaję wołać z wszystkimi duszami, mającemi wielkie nabożeństwo do Najśw. Sakramentu:

Wszyscy. Niech będzie pochwalony i błogosławiony Przenajśw. i Boski Sakrament, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

Przewodnik (zaczyna:) Ojciec nasz, Zdrowaś i Chwała Ojcu.

P I E Ś N.

Witam Cię witam, przenajświętsze Ciało! * Któreś na krzyżu sromotnie wisiało, * Za nasze winy, Synu jedyny, * Ojca wiecznego, * Boga prawego, * Zbawicielu świata.

Dajemyć pokłon Bogu prawdziwemu,* W tym Sakramencie dziwnie zakrytemu;* Zebrzem litości, * Od Twojej miłości, * Byś gniew Twój srogi, * O Jezu drogi! * Pohamować raczył.

Zmiłuj się zmiłuj, nad nami grzesznymi, * Nie racz pogardzać prośbami naszymi: * Zgrom hardych siły, * Daj pokój miły, * Wyniszcz złe rady, * Wykorzeń zdrady, * Z pośród ludu Twego.

A kiedy przyjdzie z tym światem rozstanie, * Ratuj nas, ratuj, dobrotliwy Panie! * Niech z Ciała Twego przenajświętszego, * Posiłek mamy * I oglądamy, * Ciebie łaskawego.

ROZWAŻANIE.

Miłość Zbawiciela w Najśw. Sakramencie.

Przewodnik. Jak wielką była Twa dobroć o mój Zbawco, iżś ustanowił siedm Sakramentów jako znaki łaski i środki do udzielenia nam owoców Twej męki, t. j. uświęcenia naszego!

Wszyscy. Jak wielkiem przedewszystkiem było Twe poniżenie, * kiedy chcesz nam sam osobiście i prawdziwie w Najświętszym Sakramencie Ołtarza owoców Twej męki udzielać. * O jak wielką musi być Twa miłość ku nam! * O jak

wiele musi Ci zależeć na naszym uświęceniu!

Przewodnik. Lekarz przepisuje choremu lekarstwo, troskę jednak o nim pozostawia innym. Ty, o mój Zbawco, jesteś lekarzem i lekarstwem zarazem. Nie widomie wstępujesz do serc naszych, uzdrawiasz nas i udzielasz nam łask.

Wszyscy. Jezu, synu Dawida, * zmiłuj się nademną. (100 dni odpustu raz na dzień.)

Przewodnik. Bogaty i znamienity Pan uwalnia swego niewolnika za okupem, lecz Ty, o mój Zbawco jesteś zarazem naszym Zbawcą i okupem. Ty nas czynisz uczestnikami zasług Twojej Krwi Najśw. i dajesz nam przez siebie prawdziwą wolność dzieci Bożych.

Wszyscy. O Najśłodszy Jezu, * kochamy Cię nadewszystko! (50 dni odpustu za każdy raz).

Przewodnik. Ty nie jesteś oną matką, co porodziwszy dziecko w boleściach, mamce je powierza; nie, Ty po-

rodziwszy nas na drzewie krzyża św. w wielkich boleściach dla nieba, chcesz nas sam własnem Ciałem i Krwią karmić.

Wszyscy. Ty nie jesteś onym królem rozkazującym swym sługom wyczekiwać na zaproszonych na ucztę gości! * lecz sam zapraszasz nas, i usługujesz i siebie samego dajesz za pokarm.

Przewodnik. A chociaż kapłani są Twymi sługami, rozdającymi Komunię św. to jednak Ty sam jesteś przy tem obecnym, ukryty pod postaciami chleba.

Wszyscy. Jakżeż nie mam sobie wysoce cenić łaski mego uświęcenia, * gdy mój Zbawca sam się mi udziela by tego dokazać. * Jakżeż nie mam łaknąć tak kosztownej uczyty, na której sam Bóg, który mię do niej zaprasza, jest pokarmem? * O najdobrotliwszy Zbawco, daj, abym nie był niewdzięcznym za Twą dobroć, * ani się nie ościagał zbliżyć się do Ciebie.

Przewodnik. Któż zdoła te dobra wyliczyć, z których Ty, o Panie, duszom,

w które wstępujesz, udzielasz? Tu napełniasz serce miłością i łaską, siedmiorakiemi darami Ducha św. i wszelkimi cnotami w wyższym stopniu, jak w innych Sakramentach.

Wszyscy. W tym Sakramencie jest źródło łask wszelkich. * i Ty o Panie mój i Zbawco, rozdawco tychże.

Przewodnik. Gdy jaki król pozwala swemu pełnomocnikowi małe rozdawać jałmużny, to się temu nie dziwimy. Lecz gdy on sam dary rozdaje, i to znaczne, odpowiednie jego majestatowi, któż by go nie wychwalał?

Wszyscy. Tak rozdajesz Ty sam, o mój Zbawco, bogate dary w tym Sakramencie, * dary, które od samego Boga pochodzą. * Ty otaczasz nas litością * i z obfitością spełniasz nasze prośby. (Psaln 102.)

Przewodnik. Otwórzcie się przeto naościę drzwi serca mego, gdy nadejdzie Umiłowany.

Wszyscy. I ty, duszo moja przy-
ozdób się cnotami, * by cię Zbawiciel
błogosławieństwem napełnił.

Przed tak wielkim Sakramentem
Upadajmy na twarze,
Niech ustąpią z testamentem
Nowym prawom już starzy,
Wiara będzie suplementem
Co się zmysłom nie zdarzy.
Ojciec z Synem niech to sprawi,
By Mu dzięki zabrzmiała.
Niech Duch św. błogosławi,
By się Jego moc stała.
Niech nas nasza wiara stawi,
Gdzie jest wieczna cześć, chwała.

Amen.

A K T W I A R Y.

(Według św. Cyryla z Jerozolimy.)

Przewodnik. Raz o Panie, prze-
mieniłeś w Kanie wodę na wino, które
ma pewne powinowactwo z krwią, a my
czyż mielibyśmy się wahać w wierze,
że Ty możesz przemienić wino w Twą
Krew najświętszą?

Wszyscy. Zaproszony na takie gody weselne, przy których łączą się serca, * uczyniłeś, o Jezu, ten cud wbrew wszelkiemu oczekiwaniu, * a my czyż nie daleko więcej winniśmy być przekonani, * że nam dałeś Twe Ciało i Krew na pokarm?

Przewodnik. Tak więc, przyjmując Twe Najśw. Ciało, stajemy się jakby monstrancyami; nosimy Cię Panie w naszym sercu, gdy Twe Ciało i Krew przyjmujemy.

Wszyscy. I tak stajemy się wedle św. apostoła Piotra, * uczestnikami Boskiej natury.

Przewodnik. Z Twego ołtarza, o Panie, pozywamy Chrystusa.

Wszyscy. W Nim raduje się serce nasze i dusza nasza.

Przewodnik. O święta ucztę, w której Chrystusa pozywamy, pamiątkę Jego męki odnawiamy, łaskę Ducha św. odbieramy. i przyszłej chwały zadatek otrzymujemy.

Wszyscy. Chleb niebieski im podałeś * wszelką słodkość w sobie zawierający.

H Y M N.

(Psalm 33).

Przewodnik. Będę błogosławił Pana na każdy czas, zawzdy chwala Jego w uściach moich.

Wszyscy. W Panu się chlubić będzie dusza moja * niechaj słyszą cisi i niech się weselą.

Przewodnik. Wielbiecie Pana zemną: a wywyższajmy imię Jego społecznie.

Wszyscy. Szukałem Pana i wysłuchał mię, * i ze wszech utrapień moich wyrwał mię.

Przewodnik. Przystąpcie do niego, a oświecajcie się: a oblicza wasze nie będą zawstydzone.

Wszyscy. Ten ubogi wołał, * a Pan go wysłuchał; i z wszystkich ucisków jego wybawił go.

Przewodnik. Wpuści Anioł Pański w około bojących się go i wyrwie je.

Wszyscy. Skosztujcie i obaczcie, iż słodki jest Pan; * błogosławiony mąż, który w nim ma nadzieję.

Przewodnik. Bójcie się Pana wszyscy Święci jego; bo nie masz niedostatku bojącym się go.

Wszyscy. Bogacze niedostatek cierpieli i łaknęli, * lecz szukającym Pana * na żadnem dobrem nie będzie schodziło.

Przewodnik. Pójdźcie sam, synowie, słuchajcie mnie! Bojaźni Pańskiej nauczę was.

Wszyscy. Który jest człowiek, który chce żywota * pragnie dni dobrych widzieć?

Przewodnik. Strzeż języka twego od złego a usta twoje niech nie mówią zdrady.

Wszyscy. Odwróć się od złego, a czyn dobrze, * szukaj pokoju a ścigaj go.

Przewodnik. Oczy Pańskie nad sprawiedliwymi a uszy jego na prośby ich.

Wszyscy. A twarz Pańska nad czyniącymi źle * aby wygładził z ziemi pamiętkę ich.

Przewodnik. Wołali sprawiedliwi, a Pan je wysłuchał i z wszech ucisków ich wyswobodził je.

Wszyscy. Bliski jest Pan tym, którzy są utrapionego serca * i zbawi pokorne w duchu.

Przewodnik. Mnogie uciski sprawiedliwych, a z tych wszystkich Pan je wybawi.

Wszyscy. Strzeże Pan wszystkich kości ich * jedna z nich się nie skruszy.

Przewodnik. Śmierć grzeszników najgorsza a którzy nienawidzą sprawiedliwego, zgrzeszą.

Wszyscy. Pan odkupi dusze sług swoich, * a nie zgrzeszą wszyscy, którzy w nim nadzieję mają.

Przewodnik Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi świętemu,

Wszyscy. Jak była na początku,
tak i teraz i zawsze i na wieki wieków.
Amen.

P I E Ś Ń.

Dajemy w tym momencie * Bogu prawdziwemu * Pokłony, w Sakramencie * Dziwnie zakrytemu! * Wzrok, smak i dotykanie * W Tobie się omyła, * Słów tylko Twych słuchanie * W wierze nas posila.

Na krzyżuś Bóstwo Twoje * Ukrył, tu i Ciało * Taisz przed nami swoje, * Które tam wisiało; * Ten cud, któryś z miłości * Uczynił dla ludzi, * Niech do dziek i wdzięczności * Serca nasze wzbudzi.

O Jezu, dobry Panie! * Dla ludu grzesznego * Niech Krew Twa łąźnią stanie, * Zmyje grzech każdego; * Tu zakrytego Ciebie * Pokornie błagamy, * Daj, niech Cię jawnie w niebie * Wszyscy oglądamy.

PROŚBA.

Modlitwa za naszego cesarza i króla.

Przewodnik. Wszechmogący Boże, Panie nieba i ziemi, królu wszelkich królów, od którego wszystka ziemską potęgą i władza pochodzi i za którego zrządzeniem królowie i książęta ziemscy panują: prosimy Cię usilnie o błogosławieństwo dla cesarza i króla naszego i dla całego jego domu.

Wszyscy. Ponieważ w Twojem imieniu panuje * daj mu Twego łagodnego, ojcowskiego ducha * i nam serca niewinne i jemu oddane.

Przewodnik. Niech duch prawdy i sprawiedliwości, * duch mądrości i dobroci na nim spoczywa.

Wszyscy. Uczyń go ojcem wdów i sierót, * wybawicielem niewinności oczernionej, obrońcą wszystkich dobrych poddanych, * ale zarazem sędzią i postrachem wszystkich zbrodniarzy.

Przewodnik. Spraw, aby krajowi dawał zawsze prawa pożyteczne i w du-

chu chrześcijańskiej mądrości, aby je z odwagą nieustraszoną wykonywał i utrzymywał. Spraw, niech Twoje prawo nadewszystko ceni, aby Ciebie ukochał i Ciebie się bał.

Wszyscy. Napełnij go Twoją wszechmocną łaską, * aby się starał o wszelkie dobro dla rozszerzenia Twego Bożego królestwa na ziemi, * aby po ojcowsku szczęście swego narodu ustalił, długo żył i wszystko czynił i cierpiał dla tego, * aby kiedyś w Twojem państwie na wieki zbawionym został, przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Polecenie się Panu Jezusowi.

(300 dni odpustu każdorazowo.)

Przewodnik. Boski Jezu, Synu Boży wcielony, któryś dla naszego zbawienia raczył narodzić się w stajence, życie wieść w ubóstwie, utrapieniach i nędzy, a na krzyżu w strasznej męce umrzeć, proszę, abys gdy będę umierał, rzekł do Twego Ojca Boskiego: Ojcze, przebacz mu! Powiedz do ukochanej Matki Twojej: Oto

syn twój! Powiedz do duszy mojej:
Dziś ze mną będziesz w raju.

Wszyscy. Boże mój, Boże mój, nie
opuszczaj mnie w owej godzinie. * Pragnę,
tak, Boże mój, dusza moja pragnie Ciebie, *
któryś jest źródłem żywych wód.

Przewodnik. Życie moje jako cień
przemija, jeszcze malutko i dokona się
wszystko! Przeto o czcigodny Zbawi-
cielu mój, od tej chwili aż na całą wie-
czność w ręce Twoje oddaję ducha mego.

Wszyscy. O Panie Jezu, przyjmij
duszę moją. Amen.

Modlitwa w uciskach terażniejszych.

(Leon XIII. 200 dni odpustu raz na dzień.)

Przewodnik. O Panie, Ty widzisz,
jak ze wszystkich stron nawałnice się
ściągają, jak morze się burzy, a jego
bałwany wysoko się podnoszą.

Wszyscy. Ty, który to jedynie po-
trafisz, * rozkazuj burzom i morzu. *
Wróć rodzajowi ludzkiemu prawdziwy

pokój, jakiego świat dać nie może,* wróć mu spokój i porządek.

Przewodnik. Spraw to natchnieniem Twej łaski, aby ludzie do odpowiedniego porządku wrócili; spraw, aby na nowo zakwitła między nimi pobożność ku Bogu, zapanowanie nad samym sobą; niech rozum hamuje namiętności, jak tego święte Twoje prawo żąda.

Wszyscy. Przyjdź królestwo Twoje * a ci, którzy w płochem dążeniu prawdy i zbawienia zdala od Ciebie szukają, * niech poznają, jak potrzebną jest rzeczą, * być Ci poddanym i służyć Ci.

Przewodnik. Prawa Twe są pełne sprawiedliwości i ojcowskiej łagodności; a Twemi potężnymi łaskami sprawiasz, że możemy je bez trudności zachowywać.

Wszyscy. Walką jest życie człowieka * ale Ty przypatrujesz się walce i pomagasz człowiekowi * aby zwyciężył, Ty go podnosisz, kiedy upada * i koronujesz go, kiedy zwycięża.

Ofiarowanie najdroższej Krwi Zbawiciela.

(100 dni odpustu każdorazowo.)

Przewodnik. Ojcze przedwieczny, ofiarujemy Tobie Krew Przenajdroższą Jezusa z taką miłością i boleścią za nas wylaną z rany jego św. prawej ręki.

Wszyscy. Przez zasługi i moc jej błagamy Twego Majestatu Boskiego, * byś nam dał święte Twoje błogosławieństwo * żebyśmy niem wzmocnieni od nieprzyjaciół naszych obronieni * i od wszystkiego złego uwolnieni być mogli, mówiąc: * Błogosławieństwo Boga Wszechmogącego, Ojca i Syna i Ducha św. niech zstąpi na nas * i zamieszka w nas na zawsze. Amen.

Przewodnik (zaczyna): Ojcze nasz. Zdrowaś Marya. Chwała Ojcu.

Przewodnik. Najmiłościwszy Jezu, Ty sam jesteś naszym zbawieniem, naszym życiem, naszym zmartwychwstaniem. Dla tego prosimy Cię, nie opuszczaj nas w naszych potrzebach i trudnościach, lecz przez konanie Twego Najświętszego Serca i przez boleści Twej Niepokalanej Matki

przyjdź na pomoc Twym wiernym sługom, których odkupiłeś drogocenną Krwią Twoją. (100 dni odpustu raz na dzień.)

Wszyscy. O Jezu, który żyłeś w Maryi * przyjdź i żyj w Twych służbach w duchu Twej świętości * w pełni Twojej potęgi, w prawdzie Twych cnót * w doskonałości Twych dróg, w łączności Twych tajemnic; * panuj nad każdą wrogą potęgą w imię Twego Ducha ku uczczeniu Ojca. Amen. (300 dni odpustu raz na dzień.)

Przewodnik. Wszechmogący Panie, który dopuszczasz złe, aby z niego dobre wypłynęło, wysłuchaj nasze pokorne prośby, w których Ciebie błagamy, abyśmy Ci wierni pozostali aż do śmierci.

Wszyscy. Udziel nam wreszcie za przyczyną Najśw. Panny siły, * abyśmy się wszędzie z Twoją Najśw. wolą zgadzać potrafili. (100 dni odpustu raz na dzień.)

Za dusze zmarłych.

(Psalm 129.)

Przewodnik. Z głębokości wołam ku Tobie, Panie: Panie wysłuchaj głos mój.

Wszyscy. Niechaj będą uszy Twoje
nakłonięne * na głos modlitwy mojej.

Przewodnik. Jeżeli będziesz pilnie
uważał na nieprawości: Panie, Panie, a
któż się ostoi?

Wszyscy. Albowiem u Ciebie jest
zlitowanie * i dla zakonu Twego * cze-
kałem Cię, Panie!

Przewodnik. Czekala dusza moja
na słowa Jego: ufała dusza moja w Panu.

Wszyscy. Bo u Pana jest miło-
sierdzie * i obfite u Niego odkupienie.

Przewodnik. Wieczny odpoczynek
racz im dać, Panie.

Wszyscy. A światłość wiekuista
niechaj im świeci.

Przewodnik. Niech odpoczywają
w pokoju.

Wszyscy. Amen.

(Kto ten psalm 3 razy dziennie odmawia, ten
zyskuje 50 dni odpustu.)

Przewodnik. Zmówmy jeszcze 5
Ojczy nasz i tyleż Zdrowaś Marya za

dusze czyścowe, rozważając przytem pobożnie mękę Pańską. (300 dni odpustu raz na dzień).

5 Ojcie nasz i tyleż Zdrowaś Marya!

Przewodnik. Ojcie Przedwieczny, przez drogocenną Krew Jezusa Chrystusa.

Wszyscy. Miłosierdzia.

Przewodnik. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie.

Wszyscy. A światłość wiekuista niechaj im świeci.

Przewodnik. Niech odpoczywają w pokoju.

Wszyscy. Amen.

Komunia duchowna.

(Zobacz str. 64.)

Ósma godzina.

Uwaga. Gwiazdki we wspólnych modlitwach oznaczają pauzy, które dla lepszego porządku zachować należy.

Przewodnik. W Imię Ojca i Syna i Ducha św. (50 dni odpustu za każdy raz.)
Panie, racz otworzyć usta moje,

Wszyscy. A będą opowiadać chwałę Twoją.

Przewodnik. Boże, ku wspomoczeniu memu wejrzyj.

Wszyscy. Panie ku ratunkowi memu pospiesz.

Przewodnik. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi świętemu,

Wszyscy. Jak była na początku * tak i teraz i zawsze * i na wieki wieków. Amen.

Przewodnik. Przybądź, Duchu św. i napełnij serca wiernych Twoich.

Wszyscy. I zapal w nich ogień miłości Twej.

Przewodnik. Jezusowi Chrystusowi, Zbawicielowi naszemu, który otworzył nam skarby swej łaski w Najśw. Sakramencie.

Wszyscy. Chodźmy, pokłońmy się.

Przewodnik. Jezusowi Chrystusowi, królowi naszemu.

Wszyscy. Chodźmy, oddajmy cześć,*
podziękowanie i prześlągajmy Go.

Przewodnik. Panie Jezu Chryste,
który dla miłości, jaką ku ludowi pałasz,
dniam i nocą w tym Sakramencie obe-
cnym jesteś, i pełen miłosierdzia i miło-
ści wszystkich oczekujesz, którzy Cię od-
wiedzić przychodzą, wierzę, że jesteś obe-
cnym w Przenajświętszym Sakramencie
ołtarza.

Wszyscy. Uwielbiam Cię z głębo-
kości nicości mojej * i dziękuję Ci za
wszystkie łaski.

Przewodnik. Przedewszystkiem dzie-
kuję Ci, że Ty Panie, darowałeś mi sie-
bie samego w tym Przenajświętszym Sa-
kramencie i powołałeś mnie po to, abym
Cię w tej godzinie odwiedził. Pozdrawiam
więc dzisiaj Twe miłości pełne Serce, i
chcę Ci podziękować za ten wielki dar
i zadosyćuczynić za krzywdy, jakich od
tak wielu ludzi w tym Sakramencie mi-
łości doświadczasz.

Wszyscy. Przedewszystkiem zaś ofiaruję Ci tę godzinę * za wychowanie katolickiej młodzieży.

Ofiarowanie.

(Sw. Ignacy Lojola.)

Przewodnik. Panie i Boże mój! Kocham Cię, ponieważ Ty pierwszy ukochałeś mnie. Ofiaruję Tobie moją wolność, abyś Ty sam we mnie panował.

Wszyscy. Niechaj mi pamięć nie nie przypomina * coby nie było jedynie ku Twojej chwale * a rozum mój niechaj służy jedynie na to, * aby Ciebie dobrze poznał.

Przewodnik. Niczego pragnąć nie będę, jak tylko tego, czego Ty i jak Ty, miłości moja, zapragniesz; a co Twojej łaskawości zawdzięczam, to Tobie w zamian ofiaruję.

Wszyscy: Od Ciebie wszystko otrzymałem * zabierz to * abyś z tem rozporządzał według myśli Twojej; czynь wszy-

stko tak, jak się Tobie podoba * a nie pozostaw nic mnie samemu.

Przewodnik. Daj mi tylko Twoją łaskę i Twoją miłość, o Boże, teraz i zawsze; w Twojej miłości pozwól mi zawsze żyć i w niej umrzeć.

Wszyscy. Amen.

Ofiarowanie.

(Sw. Alfons Liguori.)

Przewodnik. Mój Zbawco najmilszy! przyszedłem tu dziś, aby Cię odwiedzić. O dobry Odkupicielu, Ty odpowiadasz na me odwiedziny, przychodząc do mnie w Komunii świętej. Ze szczególniejszej Twojej miłości, jesteś dla mnie nie tylko obecnym, ale dajesz mi się za pokarm, łączysz się zupełnie zemną, i tak mi się ofiarujesz, że mogę powiedzieć: Jezusie, teraz jesteś całkiem moim.

Wszyscy. Ponieważ Ty mi się cały oddajesz, * wypada, abym i ja się Tobie oddał.

Przewodnik. O Boże miłości, i kiedy ja cały do Ciebie należeć będę, nie tylko słowami ale i czynami? Ty możesz to uczynić, pomnóż więc przez zasługi Twej Krwi moją ufność ku Tobie, abym przynajmniej tę łaskę otrzymał, że jeszcze przed śmiercią będę ze wszystkim do Ciebie należał, a w niczem do siebie.

Wszyscy. Chcę Cię miłować ze wszystkich mych sił * chcę Ci być posłusznym we wszystkim, czego pragniesz,* bez korzyści własnej, bez zapłaty.

Przewodnik. Chcę Ci jedynie z miłości służyć, jedynie aby Ci radość sprawić, jedynie aby się przypodobać Twemu Sercu, które miłością ku mnie płonie.

Wszyscy. O umiłowany Synu odwiecznego Ojca * weź moją wolność i moją wolę * wszystko co mam i czem jestem. * Kocham Cię i chcę jedynie Ciebie samego.

Przebłaganie.

(Sw. Alfons Liguori.)

Przewodnik. O najśłodszy Jezu! obym mojemi łzami a nawet krwią moją

mógł zmyć te nieszczęsne miejsca, na których Twoje najmiłościwsze Serce w tym Najświętszym Sakramencie tak często i tak głęboko obrażonem zostało.

Wszyscy. Ponieważ to jednak, o Panie, nie jest w mej mocy * chcę Cię przynajmniej często odwiedzać.

Przewodnik. Tak, postanawiam sobie często to czynić i oddawać Ci cześć, tak jak Ci i teraz się kłaniam, dla wynagrodzenia za nieuszanowania, jakie ludzie w tej Boskiej tajemnicy Ci okazują.

Wszyscy. Przyjm, Ojcie przedwieczny, tę cześć nieudolną, * jaką Ci najniebezpieczniejszy z ludzi * dzisiaj oddaję.

Przewodnik. Chcę zadosyćuczynić za wszelką w Najświętszym Sakramencie wyrządzoną Ci krzywdę. Przyjmij to, Ojcie niebieski, w połączeniu z tą chwałą wewnętrzną, którą Ci Jezus Chrystus na krzyżu oddał i którą Ci jeszcze dzisiaj co dnia oddaje.

Wszyscy. Obym to mógł sprawić, * aby wszyscy ludzie miłością do Najświętszego Sakramentu przejęci byli!

P I E Ś Ń.

Chwalmy niewysławiony, * Sakrament
wystawiony, * Który Jezus tu zostawił, *
Nam dla obrony.

Ta Jego Krew i Ciało, * Dobrem wiel-
kiem się stało; * Gdy Go godnie przyj-
mujemy, * Da łask niemało.

Niech Cię uczci lud wierny, * Boże
pociecch niezmierny! * W czasie głodu,
moru, wojny, * Bądź miłosierny.

Błogosław prosim Ciebie, * Z niebios
Najświętszy Chlebie; * Ulecz, broń, ratuj
i zasil * W każdej potrzebie.

Wierzemy stale Panie, * Żeś tu jest:
niech wyznanie, * Które sercem Ci skła-
damy, * Ofiarą stanie.

Rozum, wolą dajemy, * Serca ofia-
rujemy, * O Jezu nasz Zbawicielu! * Ko-
chać Cię chcemy.

R O Z W A Ż A N I E.

*Życie Zbawiciela w Najświętszym Sakramencie
życiem miłości i uwielbienia.*

Przewodnik. Czemuż nie zadowo-
liłeś się Panie, tem, żebyś był nam obe-

cnym jedynie w czasie Mszy św., kiedy św. Ofiarę składamy? Czyżby to nie wystarczyło, aby te dusze, które Ci są oddane, miały Cię osobiście przy sobie?

 Wszyscy. Nie, to nie wystarczyło Twemu miłującemu Sercu. * Chciałeś pozostać na zawsze pod postaciami Najświętszego Sakramentu. * Chciałeś być zawsze naszym zakładnikiem i naszym zaufanym.

Przewodnik. Mogłeś się tem zadowolnić, żebyś był obecnym tylko na jednym miejscu w środku każdego kraju, lub w jednym kościele; lecz Ty chciałeś być wszędzie obecnym, gdzie się znajdują Twoi wierni.

Wszyscy. Tylko Betleem widziało kiedyś Twoje narodzenie się, * tylko po Ziemi św. chodziłeś nauczając, * lecz teraz na wielu miejscach z nieba zstępujesz * i wystawiasz się na tysiączne niebezpieczeństwa, że Cię nie uczczą.

Przewodnik. Oby nasze pragnienie pozostania zawsze przy Tobie było

takie, jak Twa miłość, która Cię na cierpienia wydaje.

Wszyscy. I czegoż Ty żądasz, abyśmy się do Ciebie zbliżyć mogli? Jakie hołdy królowi doczesnemu składać potrzeba! Ile przygotowań potrzebowali kapłani izraeliccy, aby się zbliżyć mogli do świętości arki starego Testamentu? Zbliżeniu się do Ciebie nie przeszkadza ubóstwo, ni brzydkość, nie przeszkadza niski stan osoby, ni skromny ubiór. Wystarczy Ciebie kochać, aby mieć prawo być przyjętym od Ciebie z niesłychaną łaskawością i z Tobą, jak z przyjacielem przestawać.

Wszyscy. O niepojęta miłości! o poniżenie bez granic!

Przewodnik. I dokądże to nieraz dozwalasz się zanosić? Na miejsca, w których wielu ludzi zgroza przejmuje, udajesz się, zstępujesz do więzień i serc, Ciebie niegodnych.

Wszyscy. O mój Zbawco, jakżeż mam Ci się za Twą miłość odwdzięczyć?

Przewodnik. I im więcej pragniesz z nami zostawać, tem więcej nas wspomagasz, o Panie, w wypełnianiu obowiązków stanu, które nam Twa Opatrzność nałożyła. Ty wyczekujesz, dopóki nie będę miał czasu znowu Cię odwiedzić. Ty pozwalasz nam na rozrywki i dozwolone uciechy. O co za przedziwna miłość!

Wszyscy. Zdaje się, o Panie, jakbyś Ty sam w tem pociechę znajdował, * by nam Twa służba ciężką nie była, albo żebyś nam w jakiej rzeczy przykrym nie był.

Przewodnik. Przez tyle godzin dnia i nocy pozostajesz sam w tej świątyni, a podczas gdy my śpimy, Twe Serce czuwa za nas i nas ochrania. Ty czuwasz i prosisz Ojca niebieskiego za nami, Ty czuwasz i zasłaniasz nas przed wielu niebezpieczeństwami.

Wszyscy. O cicha, o nieustająca, * o dobroczynna miłości mego Zbawiciela!

Przewodnik. Kto tę miłość rozważa bez wzruszenia, ten albo nie ma wcale

wiary, albo serce jego jest niegodne, by się poruszało, a tem mniej, by żyło!

Przewodnik. O mój Boże, o niepojęta miłości! Ponieważ raczysz okazywać się nam tak dobrym, iż aby się do nas zbliżyć, nie wahałeś się zstąpić na nasze ołtarze, przeto postanawiam sobie Ciebie tutaj często odwiedzać. Chcę, o ile będę mógł, cieszyć się Twą słodką obecnością, która stanowi szczęście Świętych w niebie.

Wszyscy. Obym mógł zawsze tutaj przebywać, aby Cię adorować, * i akty Twojej miłości wzbudzać!

Przewodnik. Pozwól, proszę Cię, by Twe wołanie w mej duszy się rozbrzmiało, gdybym z opieszałości lub z powodu świeckich zajęć Ciebie odwiedzić miał zaniedbać. Zapal we mnie gorące pragnienie przebywania zawsze w bliskości tego Najśw. Sakramentu.

Wszyscy. O mój najukochańszy Jezu, * obym ja Cię był zawsze miło-

wał, * Obym ja zawsze Tobie się był podobał! * To mię pociesza, że jeszcze mi czas pozostaje do czynienia tego, * nie tylko w przyszłem, ale też i w tem życiu.

Przewodnik. Ja chcę to czynić, ja pragnę odtąd Ciebie miłować, moje najwyższe dobro, moja miłości, moje skarby i wszystko moje!

Wszyscy. Ja Cię pragnę miłować ze wszystkich sił moich!

P I E Ś Ń.

Nieskończona, najśliczniejsza Jezu miłości! * Niepojętej i prawdziwej źródło słodkości! * Słońce, miesiąc i z gwiazdami,* Niebo wszystko z Aniołami * Piękności się Twej dziwują, * Lecz nie pojmują!

Tyś lilija, Tyś kwiateczek wdzięczny, różany, * Nader wonny, nader śliczny, wszystek rumiany; * I na ziemi i na niebie, * Panie Jezu nic nad Ciebie * Nie masz nigdzie piękniejszego * I wdzięczniejszego.

O jedyne serca mego kochanie, *
 Wszchemogący, wszystkiej ziemi i nieba
 Panie; * Nad perły i złoto droższy, * Nad
 sam kanar i miód słodszy, * Wdzięczna
 duszy mej ochłodo, * I żywa wodo!

Jakżeś dla mnie był na krzyżu bar-
 dzo zraniony, * I od głowy aż do stopy
 wszystek skrwawiony, * Gwoźdźmi srodze
 przykowany, * Okrutnie ubiczowany, * Ze-
 plwany, koronowany, * Policzkowany.

Rany Twoje przenajświętsze mile
 całuję, * A ztąd rozkosz niepojętą na
 sercu czuję, * W nich zanurzam moją
 duszę, * Doświadczywszy przyznać muszę, *
 Iż są rajem Twoje rany, * Jezu kochany!

Z serca Twego Najświętszego źródło
 wypływa, * Które szpetne dusze ludzkie
 ślicznie obmywa. * Kto zupełnej jest na-
 dzieje, * By był murzyn wybieleje, * Krwią
 Najświętszą Twą polany, * Jezu kochany!

Twoje rany są skarbnicą wszelkiej
 słodkości, * Nieskończony, niepojęty, upał
 miłości! * Lodowate rozgrzewają, * I ka-
 mienne rozpalają, * Serca ludzkie, nasy-
 cają * I roztapiają.

O nadziejo wdzięczna Jezu pokutujących! * O wesele niepojęte w smutku będących! * Tyś pociechą, Tyś radością, * Tyś rozkoszą i słodkością, * Jezu z serca ulubiony * Bądź pochwalony!

Ciebie pragnąć dusza moja już nie przestanie, * O dobroci nieskończona! aż Cię dostanie: * Nie opuszczaj serca mego, * Ciebie wielce pragnącego, * Jezu mile pożądanym, * I ukochanym.

Przeto jako z dzikiej knieje gdy szczwanem gnana, * Pędem bieży do strumienia łania stroskana; * Tak i dusza moja licha, * Do Ciebie spragniona wzdycha, * O Jezu ukrzyżowany! * Z serca kochany!

Więc Cię o to proszę Jezu mocno błagając, * Do najświętszych Nóg pokornie Twych upadając: * Przy konaniu, ducha mego * Przyjm do serca zranionego, * Łaskawie mi odpuść złości, * Jezu miłości!

Od łaski Twojej nie oddalaj sługi Twojego, * Do Królestwa racz przypuścić pożądanego; * Niech Oblicze święte Twoje, * Oglądam kochanie moje, * Wychwalając Jezu Ciebie, * Na wieki w niebie.

ROZWAŻANIE II.

Działalność Zbawcy w Najśw. Sakramencie.

Przewodnik. Jakaż jest tego przyczyna, że Ty, o mój Zbawco, między nami przebywasz, jak nie chwala Ojca niebieskiego i dusz zbawienie? Do tego złącza całe Twe usiłowanie. Z tego cichego tabernakulum kierujesz Twym Kościołem. Na tej Boskiej uczcie jesteś karzącym pasterzem, który swe owieczki, dusze ludzkie, ożywia. Tu jesteś wychowawcą i nauczycielem, tu wzmacniasz i wspierasz słabe.

Wszyscy. Tu rozbudzasz i upominasz, pełen dobroci i miłości, dusze schorzałe, umierające i duchowo obumarłe. * Tu rozbudzasz ospałych ojcowskim wyrzutem * a słabych orzeźwiasz pociągającymi obietnicami.

Przewodnik. Cokolwiek dobrego otrzymaliśmy, to wszystko pochodzi z tego tabernakulum. Twe w nim ukryte Serce, o Zbawicielu, jest niezgłębionem morzem światła, miłości, świętości, królestwa du-

chowego, które się nad całym Twym mistycznym ciałem, Kościołem, rozciąga.

Wszyscy. O Panie, daj mi, * by Twe natchnienia w mem sercu się przyjmowały!

Przewodnik. Jakiemiś są me myśli, słowa i uczynki w mem życiu? Czym przynajmniej coś uczynił na chwałę Bożą, lub na zbawienie dusz? Ach, to jest niemożliwem Ciebie, mój Zbawicielu, prawdziwie miłować, a nie dla Ciebie nie czynić, nie cierpieć, żadnej ofiary nie ponosić.

Wszyscy. Jestem gotów, o Panie, z Tobą i dla Ciebie działać, * cierpieć i ofiary ponosić. * Szczęśliwa miejscowość, rodzina, * w której wszyscy członkowie takie postanowienie Ci ofiarują!

Przewodnik. Twoje pełne tajemnic życie w najświętszym Sakramencie, o Panie, jest także obrazem wszystkich przykładów Twego życia ziemskiego. Bez względu i oglądania się na chwałę ziemską dokonałeś tych wielkich czynów ku

uczczeniu Boga i dałeś nam wzór wszelkich cnót. Działales tu na ziemi ową cichą wewnętrzną łaską, wpływając na myśli i zamiary ludzkie, a z największą cierpliwością i słodyczą wlewałeś najzbawienniejsze poruszenia łaski w serca ludzkie, wspierając wszystkich Twą pomocą, którzy się do Ciebie zbliżali. Ale jak wielu niechce na to wszystko kiedykolwiek zwrócić swojej uwagi!

Wszyscy. Daj nam, o najukochańszy Zbawco, * abyśmy, rozważając tu Twe przykłady i takowe poznając, * w życiu naszym je naśladowali * by i inni to widząc szli za naszym przykładem.

Przewodnik. I cóż mam dla Ciebie uczynić, o mój Zbawicielu? Jedna zbawienna rozmowa, jedna dobra rada, przyjazna prośba, jedno z miłością wyrzeczone słowo, jedno uprzejme spojrzenie, jedno uczciwe zachowanie się wobec drugiego, często złamało zawzięte serce i podbiło je sobie. Jeśli to czynią ludzie światowi dla swoich celów, czyżby

ma miłość dla Ciebie czegoś podobnego nie miała uczynić.

Wszyscy. Daj nam, o Panie, zawsze co jest słuszne i prawdziwe poznawać * i z Twą łaską współdziałać.

Przewodnik. Największa trudność jest wprowadzić dobre do rodziny lub miejsca, dopóki każdy nie postara się sam dobre w czyn wprowadzić.

Wszyscy. Chcemy się przeto odtąd starać, o Panie, * abyśmy tę zasługę sobie zyskali.

Przewodnik. Drugą Twą czynnością, o mój Zbawco, w Najśw. Sakramencie, jest modlitwa. W tej tajemnicy miłości, jesteś zawsze ofiarą i pośrednikiem, składając i za nas ofiarując Twemu Ojcu okup i pośrednictwo w Twojej własnej osobie.

Wszyscy. Modlitwa polegająca na pośrednictwie i ofierze, * jest najlepszym środkiem uczczenia, Boga; * której racz nas nauczyć, o Panie!

Przewodnik. Modlitwa ożywia i uzupełnia inne środki służące do rozszerzenia chwały Bożej i to z podwojoną siłą. Modlitwa upewnia nieodzowną pomoc, wedle Twojej nauki, o Panie, choćby wszystko inne było stracone, a wszelka zapobiegliwość udaremnioną, lub uciążliwą.

Wszyscy. Naucz nas modlić się, o Panie!

Przewodnik. Chcę przeto, o mój Zbawco, wszystkie moje modlitwy zjednoczyć z Twoją modlitwą w Najśw. Sakramencie.

Wszyscy. Cokolwiek czynię i cierpię * o mój Zbawicielu, ofiaruję Ci teraz i na zawsze w zjednoczeniu z Twemi modlitwami i Twoją intencją, o Jezu w Najśw. Sakramencie.

P I E Ś Ń.

O Przenajświętsza Hostya! * Dla której nam niebo sprzyja: * Broń od nieprzyjaciół wszelkich, * Dodaj mocy i sił wielkich.

Bądź chwała Panu naszemu, * Z Dzie-
wicy narodzonemu, * Ojcu, Duchowi Świę-
temu, * Bogu w Trójcy jedynemu. Amen.

**Ofiarowanie Najdroższej Krwi Jezusa
Chrystusa**

*na radość uczynienie za wszystkie wyrządzone
Mu obrazy.*

(300 dni odpustu za każdym razem.)

Przewodnik. Ojcie przedwieczny,
ofiaruję Ci zasługi Krwi Przenajdroższej
Jezusa, najmilszego Syna Twego, a Bo-
skiego Odkupiciela mego, za rozszerzenie
i podwyższenie Kościoła św., tej drogiej
Matki mojej, za zachowanie i pomyślność
widzialnej głowy jego, Ojca św., papieża
rzymskiego, za kardynałów, biskupów, dusz-
pasterzy i wszystkie sługi Kościoła świętego.

Wszyscy. Chwała Ojcu i Synowi
i Duchowi świętemu, * jak była na po-
czątku * i teraz i zawsze * i na wieki.
Amen. * Zawsze błogosławmy i dziękujmy
Jezusowi, * że nas swoją Krwią odkupił.

Przewodnik. Ojcie przedwieczny,
ofiaruję Ci zasługi Krwi Przenajdroższej

Jezusa Chrystusa, najmilszego Syna Twego a Boskiego Odkupiciela mego, za pokój i zgodę królów i panów katolickich, za poniżenie nieprzyjaciół Wiary św. i za pomyślność ludu chrześcijańskiego.

Wszyscy. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi św., * jak była na początku, * teraz i zawsze * i na wieki. Amen. Błogosławmy i dziękujmy zawsze Jezusowi, * że nas swoją Krwią odkupił.

Przewodnik. Ojcze przedwieczny, ofiaruję Ci zasługi Krwi Przenajdroższej Jezusa, najmilszego Syna Twego a Boskiego Odkupiciela mego, za oświecenie niewiernych, za wytępienie herezyi i za nawrócenie grzeszników.

Wszyscy. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi św. * jak była na początku, teraz i zawsze * i na wieki. Amen. * Błogosławmy i dziękujmy zawsze Jezusowi, * że nas swoją Krwią odkupił.

Przewodnik. Ojcze przedwieczny, ofiaruję Ci zasługi Krwi Przenajdroższej Jezusa, najmilszego Twego Syna a Bo-

skiego Odkupiciela mego, za wszystkich moich krewnych, przyjaciół i nieprzyjaciół, wszystkich ubogich, chorych i strapiionych, i za tych wszystkich, za których wiesz, że winienem się modlić, i chcesz abym się modlił.

Wszyscy. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi św., * jak była na początku, teraz i zawsze * i na wieki. Amen. * Błogosławmy i dziękujmy zawsze Jezusowi, * że nas swoją Krwią odkupił.

Przewodnik. Ojcie przedwieczny, ofiaruję Ci zasługi Krwi Przenajdroższej Jezusa, najmilszego Syna Twego a Boskiego Odkupiciela mego, za tych wszystkich, co w dniu dzisiejszym przejdą do przyszłego żywota, abyś ich od kar piekielnych wybawił i jak najprędzej do posiadania chwały Bożej przypuścić raczył.

Wszyscy. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi św., * jak była na początku, teraz i zawsze * i na wieki. Amen. * Błogosławmy i dziękujmy zawsze Jezusowi, * że nas swoją Krwią odkupił.

Przewodnik. Ojcze Przedwieczny, ofiaruję Ci Krew Przenajdroższą Jezusa Chrystusa, najmilszego Syna Twego a Boskiego Odkupiciela mego, za tych wszystkich, co się całym sercem kochają w tak wielkim skarbie, za wszystkich, co razem ze mną cześć mu i pokłon oddają, i za tych наконец, którzy przyczyniają się do rozszerzenia nabożeństwa do Krwi Chrystusowej.

Wszyscy. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi św., * jak była na początku, teraz i zawsze, * i na wieki. Amen. * Błogosławmy i dziękujmy zawsze Jezusowi, * że nas swoją Krwią odkupił.

Przewodnik. Ojcze Przedwieczny, ofiaruję Ci zasługi Krwi Przenajdroższej Jezusa, najmilszego Syna Twego a Boskiego Odkupiciela mego, za moje potrzeby duchowne i doczesne, za święte dusze czyścowe, a w szczególności za te, które miały najwięcej nabożeństwa do ceny naszego odkupienia i do boleści i cierpień najsw. i najmilszej Matki naszej Maryi.

Wszyscy. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi św., * jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki. Amen. * Błogosławmy i dziękujmy zawsze Jezusowi, * że nas swoją Krwią odkupił. * Niechaj będzie uwielbiona najdroższa Krew Jezusa, * teraz i zawsze i po wszystkie wieki. Amen.

Modlitwa na zakończenie.

(Św. Alfons Liguori.)

Przewodnik. O najmilszy Synu Ojca Przedwiecznego, uznaję, że Ty zasługujesz na miłość nadewszystkie rzeczy. Pragnę Cię kochać, o ile na to zasługujesz. Poznaję to dobrze, że zdradziwszy Cię i tak często Twojej miłości się oparłszy, nie jestem godzien Ciebie kochać, że nie jestem wart tak blisko Ciebie przebywać, jako teraz w tym kościele.

Wszyscy. Lecz ja wiem, że Ty tylko mej miłości szukasz, * ja słyszę Ciebie mówiącego: Synu mój, daj mi serce twoje (Przyp. 23, 26). * Będiesz miłował Pana Boga Twego z całego serca twego (Mat. 22. 37).

Przewodnik. Ja poznaję, że dlatego mnie przy życiu zachowałeś i do piekła nie wtrąciłeś, abym się zupełnie do Twojej miłości zwrócił. A że jeszcze i mej miłości pragniesz, teraz przeto oddaję Ci się, o mój Boże, który jesteś samą dobrocią i miłością.

Wszyscy. Obieram Cię sobie za jedynego króla i pana serca mego nędznego. * Ty tego żadasz odemnie, ja Ci je chętnie oddaję. * Jest ono wprawdzie zimne i brudne, ale gdy je przyjmiesz sam je odmienisz.

Przewodnik. Tak odmień mnie, o Panie! odmień! Ja nie mam już śmiałości tak żyć jak dotąd: tak niewdziecznie i tak mało Cię miłując wzajemnie Ciebie, nieskończoną dobroć, która mię ponad wszelki wyraz miłuje.

Wszyscy. Daj, o Panie, abym od dzisiaj pokornem poddaniem się Twojej woli * i gorącym spełnianiem Twoich pragnień, * naprawił tę miłość, w której dotąd tak skąpym byłem dla Ciebie.

Komunia duchowna.

(Zobacz str. 64.)

Godzina dziewiąta.

Uwaga: Gwiazdki we wspólnych modlitwach oznaczają przestanki, które dla lepszego porządku należy zachowywać.

Przewodnik. W Imię Ojca i Syna i Ducha św. Amen. (50 dni odpustu). Panie otwórz usta moje.

Wszyscy. I będą opowiadać chwałę Twoją.

Przewodnik. Boże, wejrzyj ku wspomnieniu memu,

Wszyscy. Panie pospiesz się ku ratunkowi memu.

Przewodnik. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi świętemu.

Wszyscy. Jak była na początku, * teraz i zawsze * i na wieki wieków. Amen.

Ofiarowanie.

Przewodnik. O mój Panie Jezu Chryste, który dla miłości ku ludziom, dniem i nocą w tym Sakramencie pełen dobroci i miłości jesteś obecnym, oczeku-

jąc, wołając i uprzejmie przyjmując wszystkich, którzy Cię przychodzą odwiedzić, wierzę, żeś jest obecnym w Najświętszym Sakramencie.

Wszyscy. Uwielbiam Cię z głębi mojej duszy * i dziękuję Ci za wszystkie łaski, * jakich mi udzieliłeś, zwłaszcza, żeś mi siebie samego w tym Sakramencie ofiarował * i dziś do tego kościoła zawołał. Pozdrawiam Twe Najśłodsze Serce, * by Ci podziękować za łaskę, że mogę Cię tutaj pozdrowić, * by Ci wynagrodzić za wszystkie zniewagi, * wyrządzone Ci w tym Najśw. Sakramencie, * a szczególnie ofiaruję Ci tę godzinę za Rodziców i rodzeństwo.

Przebłaganie.

Przewodnik. Jezu Chryste, prawdziwy Boże i człowiecze, którego niewysławionej miłości zawdzięczamy Najświętszy Sakrament Ołtarza, w pokorze i prawdziwej skruszce Cię uwielbiam, aby Cię przebłagać za wszystkie w tej nieskończonej Tajemnicy wyrządzone Ci zniewagi.

Wszyscy. W tej Świątyni Twojej przychodzę przed Tron Twego Majestatu,* a dusza moja wzbiera wdzięcznością i szczęściem, * iż raczysz dniem i nocą przy nas w tabernakulum przebywać.

Przewodnik. Już za Twego życia ziemskiego znosiłeś dotkliwą niewdzięczność Twego ludu, dobrodziejstwa, które ludziom z niewymowną świadczyłeś miłością, tak mało ceniono, iż się musiał na to uskarżać: Izali nie oczyściłem dziesięciu trędowatych, gdzież są tamtych dziewięć? Czyż niema żadnego, by Bogu chwałę oddał, jak tylko ten Samarytanin?

Wszyscy. Przepraszam Cię, o Pannie, * za wszystkie niewdzięczności, oziębłości i obojętności.

Przewodnik. Pomnąc jednak na mą własną niegodność, zwracam się do Twej Matki Najśw., aby Cię Ona ze mną przepraszała i składała dzięki. Ofiaruję Ci miłość i uwielbienie, jakie Ci, o Pa-

nie, Twoja Matka Najśw. od pierwszej chwili Twego Wcielenia składała.

Wszyscy. Składam Ci cześć, * jaką Ci, swemu królowi, składają nieustannie aniołowie.

Przewodnik. Ofiaruję Ci miłość i dziękczynienie wszystkich Świętych i wybranych niebieskich, wiarę Apostołów, męstwo Męczenników, gorliwość Wyznawców, pokutę wszystkich świętych Pustelników i Mnichów, czystą miłość Dziewic, miłosierdzie wdów i niewiast, czystość niewinnych dziełek, a to wszystko jako wynagrodzenie.

Wszyscy. Przyjmij, o Jezu łaskawie * tę ofiarę miłości i pojednania.

Przewodnik. Bądź pozdrowione Ciało, zrodzone z Maryi czystej Dziewicy, które zniósłszy męki i krzyż, chce być za nas ofiarowanym.

Wszyscy. Z Twego boku przebitego płynie krew z wodą obficie. * Przyjdź o Jezu, * przyjdź prosimy, * nim ustanie Twoje życie.

Odnowienie obietnie Chrztu św.

Przewodnik. Wszechmogący Boże i Panie, Jezu, uwielbiam Cię w pokorze i dziękuję Ci za niewymowną łaskę, iżś mi przez Chrztst św. na Twego brata i dziedzica Królestwa Twego odrodzić się dozwolił, i żeś mię uczynił członkiem Twego mistycznego ciała przyjmując mię na łono Twego św. katolickiego Kościoła.

Wszyscy. O mój Zbawicielu, com Ci wtedy przez mych chrzestnych rodziców obiecał, * to chcę teraz sam z ochotnem sercem znowu przyrzec * na Twoją cześć a moje zbawienie.

Przewodnik. Wyrzekam się przeto w Twojej świętej obecności na zawsze szatana i jego zasadzek, świata i pychy jego, grzechu i zdrady jego, siebie samego i wszelkiej złości serca mego, a chcę Ciebie wielbić i Tobie się poświęcić.

Wszyscy. Wierzę we wszystko, cokolwiek objawiłeś, * i przez Kościół Twój święty, tę skarbnicę prawdy, nam do wierzzenia podajesz.

Przewodnik. Całą moją nadzieję pokładam w Tobie, i cokolwiek dobrego kiedyś mieć mogę, oczekuję, spodziewam się i pragnę jedynie z rąk Twoich, o mój Zbawicielu, i jedyna moja nadziejo!

Wszyscy. Kocham Cię jak najwyższe dobro, i to jedynie dla Ciebie, * z całej duszy mojej i ze wszystkich sił moich * i pragnę Cię miłować tą miłością, jako Cię miłują i chwalą Aniołowie i Święci w niebie. * Z ich miłością łączę moją niedoskonałą miłość, * abyś ją łaską swoją udoskonalił.

Przewodnik. Ofiaruję Twemu Boskiemu Majestatowi wraz z zasługami życia i śmierci Jezusa Chrystusa jakoteż z zasługami Najświętszej Maryi Panny i wszystkich Świętych teraz i zawsze moje uczynki, słowa i myśli i zanurzam je w Twojej najdroższej Krwi, o Zbawicielu mój!

Wszyscy. Żałuję z całej duszy za me grzechy * i postanawiam mocno, iż już na wieki Twojej dobroci nie obrażę.

P I E Ś Ń.

Jezusa słodkie wspomnienie, * Daje
duszy pocieszenie: * Wszystkie słodczy
przechodzi, * Kiedy Jezus wśród nas chodzi.

Ani wdzięcznych śpiewów pienie, * Ani
miłe uszom brzmienie, * Świętych myśli
nie pomnoży * Jak Ty Jezu, Synu Boży!

Jezu greszników nadziejo! * Gdy
w pokucie łązy swe leją: * Kto Cię szuka,
kto Cię prosi, * Skarb Twojej łaski w
sobie nosi.

Jezu! pociecho serc czystych: * Źródło
prawd Boskich wieczystych: * Wszelkie
pociechy przechodzisz, * Tysiąc pragnień
w sercu rodzisz.

Żaden język nie opowie: * Żaden wy-
raz nie wysłowi; * Samo uczy doświad-
czenie, * Co jest Jezu! Twe kochanie.

Jezu Królu wielkiej chwały! * Zwy-
cięzco śmierci wspaniały: * W słodczy
niewymówiony; * Cały od nas upragniony.

Zostań Panie! zostań z nami, * Oświeć
nas Twemi łaskami: * Rozpędź rozumu
ciemnoty, * Daj nam poznać słodczy cnoty.

ROZWAŻANIE.

*Życie Zbawiciela w Najświętszym Sakramencie
jest życiem ofiary.*

Przewodnik. O Zbawicielu mój, jak wielką jest miłość Twoja! Z miłości ku niebieskiemu Ojcu i ku nam złożyłeś samego siebie w ofierze na krzyżu! Lecz w owej ofierze była nienawiść i złość Twoich nieprzyjaciół przyczyną Twych cierpień; ta nowa ofiara w Najświętszym Sakramencie jest zupełnie i jedynie wynalazkiem i dziełem Twego kochającego serca.

Wszyscy. Wszakże Panie przez ofiarę Twoją na krzyżu dostatecznie zadośćuczyniłeś chwale Bożej i zbawieniu ludzkiemu,* po cóż tedy tę ofiarę ponawiasz?

Przewodnik. Wiem to dobrze, o Panie, na przebłaganie nieskończonej sprawiedliwości Ojca wystarczała wprawdzie ofiara Twoja na krzyżu, lecz nie wystarczała ona na zaspokojenie nieskończonej miłości Twego serca. W ofierze krzyża wystarczało, iżes swój Boski Majestat

ukrył przed wrogami Twymi, ponieważ, gdyby Cię byli poznali jako Boga potężnego, nie byliby Cię ukrzyżowali.

Wszyscy. Lecz kiedy się na nowo w Najświętszym Sakramencie ofiarujesz, * chcesz przed umiłowanymi Twymi nawet święte Twoje człowieczeństwo ukryć.

Przewodnik. O Zbawicielu mój, czyżby nie wystarczało, gdybyś raz na rok tę ofiarę ponawiał, tak jak raz na rok odnawia się pamiątkę innych tajemnic? Dla czegoż nie chciałeś przynajmniej mieć większego względu na Twą Boską powagę w tem nowem ofiarowaniu? Dla czego chciałeś w tych tajemnicach wystawić się na tyle nieczci i świętokradztw?

Wszyscy. Tylko miłość Twoja zdolna na to odpowiedzieć, * tylko nadmiar Twojej miłości był tego przyczyną.

Przewodnik. Obym do Ciebie należał, o Zbawicielu mój! Cóż mam czynić, abym tego szczęścia stał się uczestnikiem? Będę Cię naśladował. Twoja

miłość ku mnie jest tak wielką, iż całego siebie za mnie poświęcasz; jeśli ja Ciebie miłuję, to ja również Tobie się poświęcę.

Wszyscy. On wstręt do ofiar, który tak często czuję, jest znakiem, że Cię jeszcze mało miłuję.

Przewodnik. Albowiem jakaż inna tego przyczyna, że mi tak trudno być samotnym, ubogim, posłusznym względem mych przełożonych? Ze się tak długo ociągam z poskromieniem mych namiętności? Lecz teraz zacznę już ponosić ofiary z miłości ku Tobie Zbawicielu mój. Każda mała ofiara przyczyni mi stopień miłości i będzie mi szczeblem, po którym się wzniosę do nowej ofiary.

Wszyscy. O jakże małemi są moje ofiary * w porównaniu do Twoich ofiar, o Zbawicielu mój! * A przecież tak często odmawiam Ci nawet tych drobnych ofiar!

Przewodnik. Jeśli kiedyś moje ofiary będą wielkimi, wtenczas to, Zbawicielu mój, nadejdzie dla mnie dzień łaski Twojej.

Dzień ten będzie dla mnie dniem, w którym pocznę być świętym i na wieki szczęśliwym.

Wszyscy. Często będę mówił woli mojej i skłonnościom moim, o Zbawco mój: * Idźmy i umrzyjmy z nim!

Przewodnik. Jezu cichy i pokornego serca.

Wszyscy. Uczynić serce moje według serca Twego, (300 dni odpustu raz na dzień.)

P R O Ś B A

Przewodnik. Święta pamiętko śmierci Pana mego, żywy pokarmie człowieka nędznego! spraw, by me serce Tobą samym żyło, a nadewszystko w Tobie się cieszyło! Niech dobry Jezu! szczodry pelikanie, mnie się nędznemu krew Twa łaźnią stanie, której kropelka z grzechu wszelakiego, oczyścić może każdego grzesznego. Proszę mój Jezu! miłosierdzia Twego, którego teraz widzę ukrytego: niechże, czego ja tu jedynie żądam, w chwale niebieskiej jawnie Cię oglądam.

P I E Ś Ń.

Święty, Święty, Święty * Nigdy nie-
pojęty; * Jezu Chrystus niech pochwalon
będzie, * W przенajświętszym Sakramencie.
(Trzy razy).

DRUGIE ROZMYŚLANIE.

Obecność Pana.

(Sw. Jan Złotousty).

Przewodnik. Ponieważ powiedziałeś,
o Panie: To jest Ciało moje, to i my
potwierdzamy to i wierzymy i patrzymy
na Cię oczyma dusz naszych. Nie dałeś
nam coś zmysłowego, o Panie, lecz pod
postacią zmysłową dałeś nam rzecz du-
chową. Tak samo ma się przy Chrzcie
świętym. Pod znakiem widzialnym, t. j.
wodą, spływa dar łaski; duchowem jest
to, co się dokonuje, — odrodzenie.

Wszyscy. Gdybyśmy byli bez ciała, *
tobyś nam, Panie, Twoje dary łaski u-
dzielał bez zasłony i zmysłowego znaku, *
lecz ponieważ dusza nasza złączona jest
z ciałem, * dla tego to rzeczy duchowe
dajesz nam w znakach zmysłowych.

Przewodnik. Niektórzy mówią: Chciałbym widzieć postać Pana, Jego odzienie, Jego trzewiki. Lecz tu w Najświętszym Sakramencie widzimy Ciebie samego, w Komunii świętej dotykamy się Ciebie, pożywamy Ciebie samego. Owi chcieliby widzieć Twoje odzienie, a Ty pozwalasz mi nie tylko patrzeć na siebie, lecz także pożywać siebie, dotykać się, przyjmować.

Wszyscy. Człowiek pewien zgotował wielką ucztę * i wysłał sługę swego o godzinie uczyty, * by zapowiedział zaproszonym, aby przyszli, ponieważ już wszystko gotowe.

Przewodnik. Przyjdźcie, jedzcie mój chleb i pijcie wino, które wam zgotowałem.

Wszyscy. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi świętemu, * jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

PROSBA.

Przewodnik. Ran Panie Twoich z Tomaszem nie widzę, jednak Cię Bogiem wyznać się nie wstydzę.

Wszyscy. Daj mi się w wierze, nadziei pomnażać, * a nadewszystko miłość Twą poważać!

Przewodnik. Na krzyżuś Bóstwo ukrył, tu i Ciało Twe święte taisz, które tam wisiało.

Wszyscy. Ja gdy oboje, wierząc być wyznawam, * z pokutnym łotrem pokłon Ci oddawam. * Proszę mój Jezu! miłosierdzia Twego, * którego teraz widzę ukrytego; * niechże czego ja tu jedynie żądam, * w chwale niebieskiej jawnie Cię oglądam.

MODLITWY.

Przewodnik. O Zbawicielu mój, przedkładając u stóp Twoich moje prośby przypominam Ci miłosierdzie Twoje, które niegdyś za życia doczesnego wszystkim, proszącym okazywałeś.

Wszyscy. Powiedziałeś: »Pójdźcie do mnie wszyscy«, * którzy pracujecie i jesteście obciążeni, a ja was ochłodzę.« * Usłysz tedy me wołanie i wysłuchaj go.

Przewodnik. Jezu, jednorodzony Synu Ojca, w którym On ma upodobanie, wołam do Ciebie z pokornym Janem świętym: Ochrzcij mię najdroższą Krwią Twoją! Oczyść mię ze wszystkich grzechów i daj mi łaskę wytrwania.

Wszyscy. Jezu, Boże mój, * miłuję Cię nadewszystko. (50 dni odpustu za każdy raz).

Przewodnik. O Jezu, Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, proszę Cię o przebaczenie wszystkich grzechów, jakie od pierwszego używania rozumu aż do tej chwili popełniłem. Pokaż Ojcu niebieskiemu Twe rany, abym dla zasług Twoich otrzymał odpuszczenie mych grzechów, oraz zasłużonej kary.

Wszyscy. Najśłodszy Jezu, * nie bądź mi sędzią, lecz Zbawicielem. (50 dni odpustu za każdy raz.)

Przewodnik. Jezu, Odkupicielu mój, Tyś na prośby Najświętszej Matki Twojej uczynił pierwszy cud, zamieniając na godach w Kanie wodę we wino. Daj mi ły gorzkiej skruchy za moje grzechy, a kiedy niemi obmyję duszę moją, podaj mi Najświętszy Sakrament, to wino, które rodzi panny.

Wszyscy. Mój Jezu, miłosierdzia!
(100 dni odpustu za każdy raz.)

Wszyscy. Niechaj będzie uwielbioną bez końca, o Jezu. * Twoja wszechmoc i dobroć w Najświętszym Sakramencie!

Przewodnik. Jezu, mój Zbawco, Ty okazałeś Twą potęgę i Twoje miłosierdzie, wskrzeszając córkę Jaira do życia. Tyś chwycił ją za rękę i rzekłeś: „Dzieweczko, tobie mówię, wstań!“ I natychmiast powstała ze śmierci do nowego życia. Uczyń, Panie, ten sam cud łaski ze mną, abym powstał ze swej gnuśności i oziębłości do życia gorliwości i miłości.

Przewodnik. Jezu, mój najmiłsiwszy Zbawicielu, jak pełnemi pociechy

są owe słowa, któremi niegdyś uczniów swoich od wszelkiej trwogi uwolniłeś: Jam jest, nie bójcie się! Tak, mój Jezu, toś Ty jest, którego tu w Najświętszym Sakramencie uwielbiam, Tyś jest, któryś mnie umiłował aż do śmierci, Tyś jest, który raczyłeś stać się pokarmem życia w Komunii świętej.

Wszyscy. Niechaj będzie uwielbioną bez końca, o Jezu, * Twoja wszechmoc i dobroć w Najświętszym Sakramencie.

Przewodnik. O Jezu, Ty ulitowałeś się nad oną wielką rzeszą, która przez trzy dni szła za Tobą by ze słodką pociechą nauki Twojej słuchać. Jakiż cud uczyniłeś, iżś pięć tysięcy ludzi kilkoma chlebami nakarmił! Ulituj się także nademną, dobry Zbawicielu, kiedy Cię tu w Sakramencie miłości nawiedzam, nakarm mię Twem Najświętszem Ciałem i pokrzep duszę moją mocą tego chleba niebieskiego.

Wszyscy. Jezu, daj mi tego chleba, mającego w sobie wszelką słodycz, * abym

nim wzmocniony tak jak niegdyś Eliasza dostał się na górę Horeb * a na drodze do nieba nie uległ!

Przewodnik (rozpoczyna): 1 Ojciec nasz, 1 Zdrowaś Maryja, 1. Chwała Ojcu.

Przewodnik. Przed Twem, o Jezu, świętem obliczem stoję przejęty czcią i miłością. Przysięgłem Ci wierności na wieki i oddałem Ci serce moje; znam jednak moją ułomność i mnóstwo niebezpieczeństw mnie otaczających. Nie przypuszczam, bym Ci kiedyś miał być niewiernym.

Wszyscy. Jezu, Synu Dawidów, * zmiłuj się nademną! (100 dni odp. raz na dzień.)

Przewodnik. Jezu, mój Zbawicielu i Boże, oto wzdycham do Ciebie przyniesiony memi ułomnościami z owym chorem nad sadzawką w Jeruzalem: Panie, nie mam człowieka, któryby mi pomógł, Ty sam możesz mnie uzdrowić, zmiłuj się nademną!

Wszyscy. Z dziecięcą ufnością zbliżam się do ołtarza, o Panie, * Ty znasz

moją duszę aż do najskrytszych jej tajników, * pomóż mi w mych troskach, * pociesz mnie w mej nędzy.

Przewodnik. Jezu, mój Zbawicielu, Twoje to zawsze miłości pełne Serce uzdrowiło ową niewiastę, która się tylko rąbka Twej szaty dotknęła. Czegóżbym się nie miał spodziewać od Twej miłości, kiedy Cię nietylko dotknąć, ale i do mego serca przyjąć mogę? Oto mój Zbawicielu, przychodzę do Ciebie, byś mię od wszelkich chorób dusznych uzdrowić raczył.

Wszyscy. Zmiłuj się nad nami Jezu!

Przewodnik. O Jezu, Ty obiecałeś Samarytance żywą wodę łaski! Daj i nam też, o Panie, tej wody, która płynie na żywot wieczny, byśmy już nie pragnęli próżności tego świata.

Wszyscy. Chwała i dziękczynienie bądź w każdym momencie * Jezusowi w tym świętym Boskim Sakramencie. (100 dni odpustu raz na dzień.)

Przewodnik. O Jezu, Ty umarłeś za mnie na krzyżu, bym uszedł śmierci wiecznej. Ach, nie dozwól by Twe cier-

pienia i męki dla mnie były daremne. Twe Najświętsze Ciało, które w Komunii św. przyjąłem, niech strzeże mej duszy do żywota wiecznego. Amen.

Wszyscy. O mój Boże, daj abym Cię pokochał, * a niech to będzie jedyną nagrodą za mą miłość, * bym Cię zawsze coraz więcej kochał. (Św. Ignacy Loyola — 100 dni odpustu raz na dzień).

Przewodnik. Chwała i uwielbienie, miłość i dziękczynienie bądź w każdym momencie

Wszyscy. Tobie, o Serce Jezusa w Najświętszym Sakramencie, na wszystkich ołtarzach całej ziemi, aż do końca świata. Amen. (100 dni odpustu raz na dzień.)

Trzy ofiarowania i dziękczynienia.

(100 dni odpustu za każdy raz.)

Przewodnik. Ofiarujmy Trójcy Przenajświętszej zasługi Jezusa Chrystusa na podziękowanie za Krew przenajdroższą, jaką wylał za nas w ogrodzie, a przez te zasługi błagajmy jego Boskiego Majestatu o odpuszczenie grzechów naszych. *1 Ojcze nasz. 1 Zdrowaś Maryo. 1 Chwała.*

Przewodnik. Ofiarujmy Trójcy Przenajświętszej zasługi Jezusa Chrystusa na podziękowanie za najdroższą śmierć, jaką poniósł dla nas na krzyżu, a przez te zasługi błagajmy jego Boskiego Majestatu o odpuszczenie kar należących się nam za grzechy nasze.

1 Ojcze nasz. 1 Zdrowaś Marya. 1 Chwała.

Przewodnik. Ofiarujmy Trójcy Przenajświętszej zasługi Jezusa Chrystusa na podziękowanie za niewymowną miłość, z której On z nieba na ziemię zstąpił, by przyjął ciało ludzkie a w niem dla nas cierpiał i umarł na krzyżu, a przez te zasługi błagajmy jego Boskiego Majestatu, aby po śmierci naszej dusze nasze do niebieskiej chwały przyjąć raczył.

1 Ojcze nasz. 1 Zdrowaś Maryo. 1 Chwała.

K O R O N K A

o Krwi Przenajdroższej Chrystusa Pana.

(7 lat 7 kwadragen odpustu raz na dzień.)

Przewodnik. Boże, wejrzyj ku wspomożeniu memu,

Wszyscy. Panie, pospiesz się ku ratunkowi memu.

Przewodnik. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi świętemu,

Wszyscy. Jak było na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

Przewodnik. *Tajemnica pierwsza.* Najmilszy nasz Zbawiciel wylał po raz pierwszy drogą Krew swoją ósmego dnia po narodzeniu swoim, kiedy dla wypełnienia prawa Mojżeszowego był obrzezanym. Zważmy, iż Jezus uczynił to na zadośćuczynienie sprawiedliwości Boskiej za nasze rozwiozłości i pobudzajmy się szczerze do żalu za nie, przyrzekając mu przy pomocy przemożnej łaski jego być odtąd prawdziwie czystymi na ciele i na duszy. Amen.

5 Ojcie nasz. 1 Chwała Ojcu.

Przewodnik. Ciebie więc prosimy,

Wszyscy. Racz poratować Twe sługi,* któreś odkupił drogą Krwią Twoją.

Przewodnik. *Tajemnica druga.* Jezus wylał też Krew swoją w ogrodzie oliwnym i tak obficie, że ziemia około Niego napojoną nią była, a to na widok przyszłych niewdzięczności, jakimi ludzie odpłacać Mu mieli za Jego miłość. Ach! żałujmy więc serdecznie, żeśmy dotąd tak źle używali niezliczonych dobrodziejstw Bożych i postanówmy lepiej już odtąd korzystać ze wszystkich łask i świętych natchnień Jego.

5 Ojciec nasz. 1 Chwała Ojcu.

Przewodnik. Ciebie więc prosimy,

Wszyscy. Racz poratować Twe sługi, któreś odkupił drogą Krwią Twoją.

Przewodnik. *Tajemnica trzecia.* Jezus wylał Krew swoją drogą także w bolesnem biczowaniu swoim, gdy z całego ciała okrutnie poszarpanego strumieniami zewsząd płynęła, a on ją ofiarował Ojcu Przedwiecznemu na zadośćuczynienie za naszą niecierpliwość i za pieszczanie ciała naszego. Pohamujmy więc na przyszłość nasz gniew i miłość własną. O tak, starajmy się być odtąd cierpliwymi w utra-

pieniach, szczerze wżgardźmy sobą i spokojnie znośmy wszelkie zniewagi, jakie nas spotkają.

5 Ojcie nasz. 1 Chwała Ojcu.

Przewodnik. Ciebie więc prosimy,

Wszyscy. Racz poratować Twe sługi, któreś odkupił drogą Krwią Twoją.

Przewodnik. *Tajemnica czwarta.* Połała się też Krew droga z Przenajśw. Głowy Jezusowej cierniem ukoronowanej za naszą pychę i za złe myśli nasze. A zważając to, czyż moglibyśmy jeszcze się paść dumą i budzić w umyśle naszym obrazy nieczyste i grzeszne myśli? Ach, przynajmniej już odtąd pamiętajmy zawsze na nasze nicstwo, na naszą nędzę i na naszą ułomność; i mężnie się opierajmy wszelkim niecnym podszeptom złośliwego nieprzyjaciela.

5 Ojcie nasz. 1 Chwała Ojcu.

Przewodnik. Ciebie więc prosimy,

Wszyscy. Racz poratować Twe sługi, któreś odkupił drogą Krwią Twoją.

Przewodnik. *Tajemnica piąta.* O ileż to krwi wylał z żył swoich Jezus nasz najmilszy w tej najboleśniejszej drodze, którą przeszedł, idąc obciążony ciężkiem drzewem krzyża na górę Kalwaryi, krwią swą drogą zlewając ulice Jerozolimskie i wszystkie miejsca, przez które przechodził. A to wszystko na zadośćuczynienie za zgorszenia i za złe przykłady, któremi stworzenia Jego jedno drugie pociągają na drogę zguby. Ach! któż wie, czy i my nie należymy do liczby tych nieszczęsnych! Kto wie, ile to dusz ludzkich nasze złe przykłady do piekła zaciągnęły! A my jeszcze nie myślimy, jak za dane zgorszenia, o ile to możebne, zadośćuczynić! Ach! przynajmniej postanówmy sobie przyczyniać się odtąd do zbawienia bliźnich wedle sił upominaniem, poprawieniem się i przykładem dobrych i świętych uczynków.

5 Ojciec nasz. 1 Chwała Ojcu.

Przewodnik. Ciebie więc prosimy,
Wszyscy. Racz poratować Twe sługi,
któreś odkupił drogą krwią Twoją.

Przewodnik. *Tajemnica szósta.* Wylał dalej Zbawiciel Krew swoją najobficiej w okrutnem ukrzyżowaniu swoim, gdy po przebiciu rąk i nóg Jego z rozdartych żył Jego wytrysnął potokami balsam ten zbawienny żywota wiecznego na opłacenie złości i nieprawości całego świata. I miałaby się jeszcze kto znaleźć, coby patrząc na to, chciał trwać w grzechu, a przez to odnawiać to okrutne ukrzyżowanie Syna Bożego! Ach! oplakujmy gorzko grzechy nasze, złożmy je u nóg spowiednika, a naprawiwszy życie i obyczaje nasze, prowadźmy odtąd żywot prawdziwie chrześcijański, mając bezustannie na myśli, że tyle krwi Jezusowej kosztowało zbawienie nasze wieczne. —

5 Ojciec nasz. 1 Chwała Ojcu.

Przewodnik. Ciebie więc prosimy,
Wszyscy. Racz poratować Twe sługi,
któreś odkupił drogą Krwią Twoją.

Przewodnik. *Tajemnica siódma.* Wylał na koniec Jezus Krew swoją już po śmierci swojej, gdy Mu włożyli bok otwo-

rzono i Serce Jego miłości najgodniejsze zraniono, a nawet ze krwią wyszła wtedy i woda, na okazanie, że dla zbawienia naszego wszystka krew Jego wylaną już była aż do ostatniej kropli. O dobroci nieskończona Odkupiciela naszego, któżby Cię nie kochał? Któż się nie przejmie miłością ku Tobie, któryś tyle uczynił, by odkupić nas? Ach, gdy nam już słów nie staje, przyzywamy wszystkich Świętych i Aniołów Nieba, a w szczególności Najmilszą Matkę Naszą Maryę do błogosławienia, chwalenia i wysławiania Przenajdroższej Krwi Twojej. Niech żyje Przenajświętsza Krew Jezusowa teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

5 Ojcze nasz. 1 Chwała Ojcu.

Przewodnik Ciebie więc prosimy,

Wszyscy. Racz poratować Twe sługi, któreś odkupił drogą Krwią Twoją.

Przewodnik. O Krwi Przenajdroższa żywota wiecznego, nagrodo i okupie całego świata, napoju i oczyszczenie dusz naszych, która przed tronem miłosierdzia

najwyższego bezustannie sprawy ludzkiej bronisz! Ach! z głębi duszy pokłon Ci oddaję i chciałbym, o ile mi to możebnem, zadośćuczynić za wszystkie krzywdy i zniewagi, które ustawicznie odbierasz od ludzi, stworzeń Twoich, a mianowicie od tych, którzy zuchwale považają się przeciw Tobie bluźnić.

Wszyscy. O któżby nie wychwalał tej Krwi bez ceny? * któżby nie gorzał miłością ku Jezusowi, który ją przelał?

Przewodnik. W cóżbym się obrócił, gdybym tą Krwią Bożą nie był odkupiony? A któż ją wydobył z żył mojego Pana aż do ostatniej kropli? Ach, za prawdę, nic innego, tylko miłość.

Wszyscy. O miłości niezmierzona, któraś nas udarowała tym najzbawieniejszym balsamem! * O balsamie nieoceniony, wytryskujący ze źródła miłości niezmierzonej, * spraw to, błagamy, by wszystkie serca i języki wszystkie chwaliły Cię, * wielbiły i dzięki Ci składały, * teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

Przewodnik. Odkupiłeś nas, Panie,
we Krwi Twojej.

Wszyscy. I z nas uczyniłeś jedno
Królestwo Boże.

Przewodnik. Módlmy się. Wszech-
mogący wieczny Boże, któryś Swego je-
dnorodzzonego Syna na Zbawiciela świata
użyczyć raczył i przez Jego Krew prze-
błagany być chciał — daj nam, pro-
simy Cię, abyśmy okup naszego zbawie-
nia tak czcili, i mocą jego tak skutecznie
się opierali wszelkim nędzom doczesnym,
abyśmy z Nim w niebie wiecznie królo-
wać mogli. Który z Tobą żyje i kró-
luje Bóg na wieki wieków.

Wszyscy. Amen.

Komunia duchowna.

(Patrz str. 64.)

Dziesiąta godzina.

Uwaga. Gwiazdki we wspólnych modlitwach oznaczają pauzy, które dla lepszego porządku zachować należy.

Dobra inteneya.

Przewodnik. W Imię Ojca i Syna i Ducha świętego. Amen. (50 dni odpustu za każdorazowe przeżegnanie się.) Panie otwórz usta moje.

Wszyscy. Aby chwałę Twoją głosiły.

Przewodnik. Boże wejrzyj ku wspomózeniu memu;

Wszyscy. Panie pospiesz się ku ratunkowi memu.

Przewodnik. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi świętemu.

Wszyscy. Jako była na początku, * teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

Przewodnik. Jezusowi Chrystusowi najmiłosierniejszemu pośrednikowi między Bogiem a ludźmi w Najśw. Sakramencie ukrytemu.

Wszyscy. Oddajmy cześć.

Przewodnik. Nieskończenie dobremu i wiernemu Bogu, który się sam dla zbawienia naszego ofiarował.

Wszyscy. Oddajmy cześć.

Przewodnik. Miłosiernemu Zbawcy, który na ten świat przyszedł szukać, co było zgineło,

Wszyscy. Oddajmy cześć.

Przewodnik. Jezusowi Chrystusowi, najdroższemu naszemu Orędownikowi przed tronem Bożym — przez którego jedynie zbawienia się spodziewamy.

Wszyscy. Oddajmy wieczną cześć.

Przewodnik. Przybądź Duchu św. napełnij serca nasze.

Wszyscy. I zapal w nas ogień miłości ku Zbawcy naszemu.

Przewodnik. Panie nasz Jezu Chryste! który z miłości ku ludziom w tym Najśw. Sakramencie we dnie i w nocy przebywasz pełen dobroci i miłości, i wszystkich wzywasz do Siebie a przybywających łaskawie przyjmujesz, wierzę iż

obecnym jesteś w tym Najświętszym Sakramencie.

Wszyscy. Adoruję Cię z głębi duszy mojej: * i dziękuję za wszystkie łaski, jakie mi wyświadczyłeś, * zwłaszcza żeś się Sam w tym Najśw. Sakramencie mi użyczył * i mnie wezwał, abym Cię w tym kościele odwiedził.

Przewodnik. Pozdrawiam dziś Twoje miłości pełne Serce, aby mu podziękować za łaskę, iż Cię tu mogę uczcić i Tobie zadośćuczynić za wszystkie krzywdy i zniewagi przez nieprzyjaciół Ci wyrządzone.

Wszyscy. Mój Jezu! ofiaruję Ci tę godzinę * zwłaszcza za misye katolickie i rozszerzenie wiary świętej wśród pogan.

W I A R A.

Przewodnik. Gdy wieczerał Pan z Uczniami, siedząc jak Ojciec z dziećmi, wziął chleb i błogosławił, mówiąc: „To jest moje Ciało, co za was będzie cierpiało, wszyscy je pożywajcie.“

Wszyscy. Wziął i kielich z winem w ręce, * wspominając o swej męce, * rzekł: „Oto jest Krew moja, * która wnet będzie wylana, * za grzesznych ofiarowana, * picie Uczniowie wierni.

Przewodnik. To rzekłszy Jezus, Pan nieba, mieni się Istota chleba, w ciało jego prawdziwe; wino zaś w Jego Krew świętą, wszechmocnością niepojętą, a chleb z winem istnieje.

Wszyscy. Kazał też same obrządki, * Uczniom czynić dla pamiątki * męki i śmierci swojej; * swoją moc im udzieliwszy, * kapłanami poczyniwszy, * Nowego Testamentu.

Przewodnik. Ta moc uczniom udzielona, kapłanom naszym zlecona, jest od Jezusa Pana: by chleb z winem przemieniali, dusze wiernych posilali Ciałem i Krwią Najświętszą.

Wszyscy. O jak dobry, miłościwy, * na nas grzesznych pamiętliwy, * jest nasz świata Zbawiciel; * z miłości dla ludu swego, * użycza nam się całego, * w przymiotach chleba, wina.

Przewodnik. Przystępujmyż z pobożnością, z wiarą, nadzieją, miłością, do tej wieczerzy Pańskiej; płaczmy rzewnie nad grzechami, przystrojmmy serce cnotami, a jego pożywajmy.

Wszyscy. Niechaj się żaden nie waży, * czując w duszy grzechów zmaży * przyjmować te świętości; * bo kto niegodnie przyjmuje, * sąd sobie straszny gotuje, * będzie winien Krwi Pańskiej.

Przewodnik. Dajmyż pokłon Najświętszemu, w Sakramencie ukrytemu, naszemu Jezusowi; dziękujmy za dobroć Jego, iż udziela Ciała swego, na pokarm człowiekowi.

U w i e l b i e n i e .

(Daniel 3.)

Przewodnik. Błogosławiony jesteś Panie Boże ojców naszych: Tyś jest chwalebny i sławny i wywyższony ponad wszystko na wieki. Święte i błogosławione Imię chwały Twojej — i chwalebne i wywyższone po wszystkie wieki.

Wszyscy. Błogosławionyś jest w Kościele świętym chwały Twojej * i prze-najchwalebniejszy i przenajsławniejszy na wieki.

Przewodnik. Błogosławionyś jest na Stolicy królestwa Twego: i prze-najchwalebniejszy i przenajwyższy na wieki.

Wszyscy. Błogosławionyś jest na firmamencie niebieskiem i sławny — i chwalebny na wieki.

Przewodnik. Błogosławcie Pana aniołowie Pańscy, chwalcie a wywyższajcie Go na wieki.

Wszyscy. Błogosławcie wszyscy na-bożni Panu Bogu Bogów: * chwalcie i wyznawajcie mu: bo na wszystkie wieki miłosierdzie Jego.

P I E Ś Ń.

Bądź pozdrowione, Serce mego Pana,*
Przed Tobą grzesznik pada na kolana;*
Przyjmij ten pokłon lubo grzesznej duszy,
Niech ją Twa dobroć żalem szczerym
skruszy.

Tyści jest Boskiej stolicą dobroci, *
 Niechaj ta moja, proszę, złość ukróci; *
 Niech Krwi serdecznej ten odniosę skutek, *
 Za grzechy moje bolejący smutek.

Wiem, że Ci bardziej nad włóczęgią
 Longina, * Wskroś święte Serce rani
 moja winą. * Na moje serce Twoją prze-
 nieś ranę, * Tak rany lecząc szczęśliwym
 zostanę.

Z tą raną wszystkie życia mego
 chwile, * Prowadzić myślę, z tą umierać
 mile; * Z tą święte serce mieć, żyć z Tobą
 w niebie, * Czegóż tam więcej mam pra-
 gnać nad Ciebie.

ROZWAŻANIE.

*Ukryte życie Zbawiciela w Najświętszym
 Sakramencie.*

Przewodnik. Jeżeli na Ciebie spo-
 glądamy w Przenajśw. Sakramencie, o mój
 Jezu któżby sądził — że Ty jesteś ten
 sam, który rządzi niebem, gwiazdami,
 słońcem, aniołami, ludźmi i wszystkimi
 stworzeniami.

Wszyscy. Ani Twej Opatrzności ani mądrości ani potęgi oko ludzkie tu dostrzedz nie może.

Przewodnik. W rzeczy samej dla żadnego innego celu tu nie przebywasz, jak tylko dla zbawienia dusz. Cóż bowiem widzimy? Samotność, pokorę, cierpliwość, opuszczenie, ukryte i wewnętrzne życie.

Wszyscy. Chcę Cię w tem naśladować o mój Jezu!

Przewodnik. Duch Twój niech będzie sprężyną naszych czynności. We wszystkim chcę odtąd Tobie być podobnym, o mój Boże i Panie. Wszystkiem wzgardz , czem Ty gardzisz, co za nic poczytujesz i co nie jest Twą świętą wolą.

Wszyscy. Niech mi się nic nie wydaje podłem i wzgardzonym * czego żądać będziesz odemnie — abym uczynił.

Przewodnik. O mój Zbawicielu w Najśw. Sakramencie ukryty — składam Ci moje postanowienia w ofierze:

Nie chcę się odtąd dobrymi uczynkami mojemu przed innymi popisować; będę miłował skupienie ducha — i będę unikał wszelkich nadzwyczajności w pełnieniu cnót — coby uwagę innych na mnie zwracało.

Wszyscy. Wielkość moich błędów pochodzi ze złych okazji, * jakie moja zepsuta natura znajduje w otoczeniu zewnętrznem. * Przeto obiecuję Ci mój Panie * unikać wszystkiego — co nie będzie z Twoją chwałą lub dobrem bliźnich połączone.

Przewodnik. W ten sposób zmniejszy się we mnie przywiązanie do wszelkich rzeczy światowych — a Ty Panie używaj sercu mojemu pokoju i zachowaj mnie w nim. W ten sposób i czasu mi nie braknie na modlitwę — a Ty Panie nawiedzisz mnie Twoją łaską.

P I E Ś Ń.

O Przenajświętsza Hostya! * Dla której nam niebo sprzyja: * Broń od nie-

przyjaciół wszelkich, * Dodaj mocy i sił wielkich.

Bądź chwała Panu naszemu, * Z Dziewicy narodzonemu, * Ojcu, Duchowi świętemu, * Bogu w Trójcy jedynemu.

Ofiarowanie się.

(100 dni odpustu raz na dzień).

Przewodnik. Ja N. N. z wdzięczności ku Tobie i dla zadośćuczynienia za niewierności moje, oddaję Ci serce moje i cały się Tobie najzupełniej ofiaruję i poświęcam o Jezu najmilszy!

Wszyscy. I za pomocą Twoją postanawiam nigdy już nie grzeszyć. —

Akty strzeliste.

Przewodnik. Niech zawsze i wszędzie będzie miłowane Najśłodsze Serce Jezusowe (100 dni odpustu.)

Wszyscy. Słodkie Serce Jezusa * bądź moją miłością! (300 dni odp. raz na dzień).

Przewodnik. Jezu cichy i pokornego Serca

Wszyscy. Uczyń serce moje podług
Serca Twego. (300 dni odpustu.)

Przewodnik. Chwała i uwielbienie,
miłość i dziękczynienie bądź w każdym
momencie

Wszyscy. Tobie o Serce Jezusa w
Najświętszym Sakramencie — na wszy-
stkich ołtarzach całej ziemi aż do końca
świata. Amen. (100 dni odpustu raz na dzień.)

ROZWAŻANIE.

K o m u n i a ś w i ę t a .

(Sw. Jan Chryzostom.)

Przewodnik. Nie poprzestałeś na
tem o Panie, żeś się stał człowiekiem,
dał się ubiczować i ukrzyżować — ale
łączysz się także z nami — i czynisz nas
swojami członkami nie tylko przez wiarę
świętą, lecz w rzeczywistości tak, iż je-
steśmy z Tobą połączeni jak ciało z głową.

Wszyscy. Chlebem anielskim kar-
misz swój lud * i dałeś im chleb z nieba.

Przewodnik. Dozwól nam przeto
Panie od Stołu Twego odstąpić jako

lwom ogniem zionącym i jako strasznym nawet djabłom. Dozwól nam spamiętać, kto jest naszą głową — i jakiej miłości dowody nam ona dała.

Wszyscy. Często się zdarza, że rodzice dają swoje niemowlęta innym do karmienia * lecz Ty Panie tak nie czynisz * ale karmisz nas własnem Ciałem swoim.

Przewodnik. Ty nam się Sam oddajesz na pokarm — uszlachetniasz nas — i wlewasz w nas nadzieję szczęśliwej przyszłości. Jeśli bowiem tu na ziemi za nas się ofiarowałeś, o ileż bardziej będziesz się wstawiał za nami w przyszłości.

Wszyscy. Chciałeś być bratem naszym, * i dla tego przyjąłeś na się Ciało i Krew, * a teraz nam udzielasz Ciała i Krwi swojej, * przez które się stałeś bratem naszym o Panie.

Przewodnik. Użycz nam o Zbawicielu nasz — byśmy na siebie uważali — ponieważ takiego dobra uczestnikami nas uczyniłeś. Gdybyśmy przeto chcieli kie-

dykolwiek coś szpetnego wymówić lub mieli się dać ować gniwowi albo jakiegolwiek zły — namiętności, Panie przypomnij nam wtedy, żeś nas raczył uczynić Twoimi członkami.

Wszyscy. A to o Panie uśmierzy w nas wszelkie złe namiętności.

Przewodnik. Panie Boże nasz daj nam tę łaskę — abyśmy zawsze o tem pamiętali — iż Tego pożywamy — który w niebie króluje — którego aniołowie Boży uwielbiają i który siedzi po prawicy Ojca Niebieskiego.

Wszyscy. Uczyniłeś nas Twoimi członkami, użyczasz nam Twego Ciała, czyż to nie jest wystarczającym, by nas od złego odwieść.

Przewodnik. Kłaniam się Tobie, Boże nieskończony, pod przymiotami chleba utajony; Tobie me serce całe się poddaje, gdy Cię uważa, aż w sobie ustaje.

Wszyscy. Wzrok, smak, dotknięcie w Tobie się omyła, * sam słuch

Twoich słów, w Wierze mię posila. *
Wierzę coś Ty rzekł: To jest Ciało
moje; * cóż prawdziwszego nad to słowo
Twoje.

Przewodnik. Boże mój Jezu, mi-
łosierdzia Twego, którego teraz widzę u-
krytego!

Wszyscy. Niechże czego ja tu je-
dynie żądam, * w chwale niebieskiej ja-
wnie Cię oglądam!

Zadośćuczynienie.

(100 dni odpustu raz na dzień.)

Przewodnik. O Jezu, duszy mej
najmilszy Odkupicielu! gdy przed Tobą
ukrzyżowanym upadam, sumienie moje
wyrzuca mi, żem Cię tylekroć rękami
mojemi do krzyża przybijał, ilekroć do-
puszczając się największej niewdzięczno-
ści, obrażałem Ciebie grzechami ciężkimi.

Wszyscy. Boże mój, Dobro najwyższe
i najdoskonalsze, godny wszelkiej miłości
mojej * za ustawicznie świadczone mi do-
brodziejstwa, * ja nędzarz nie mogę już

cofnąć, jakobym pragnął, grzesznych spraw moich, * ale serdecznie je nienawidzę z żalem i boleścią, żem Ciebie, Dobro nieskończone, obraził; * a upadając do nóg Twoich, pragnę przynajmniej współboleć z Tobą, * Tobie dzięki składać i wołać do Ciebie o przebaczenie i o poprawę, * sercem i ustami tak do Ciebie mówiąc:

Przewodnik. (*Do rany nogi lewej*). Upadam przed Tobą, o najświętsza rano nogi lewej. Współbolewam z Tobą, o Jezu mój, nad boleścią okrutną, którą wycierpiałeś, dzięki Ci składam za miłość, dla której tak się utrudziłeś, by dogonić mnie na drodze zepsucia, po której chodząc na cierniach grzechów moich tak się zakrwawiłeś.

Wszyscy. Ofiaruję Ojcu Przedwiecznemu miłość i boleść, które najświętsze Człowieczeństwo Twoje na zadośćuczynienie za wszystkie nieprawości moje wycierpiało, które teraz z serdecznym a gorzkim żalem szczerze nienawidzę.

Przewodnik (zaczyna): Ojcze nasz. Zdrowaś Marya. Chwała.

Przewodnik. Święta Matko, spraw to, proszę,

Wszyscy. Niech Jezusa rany noszę w sercu mojem, ach! głęboko.

Przewodnik. (*Do rany nogi prawej*). Upadam przed Tobą, o najświętsza rano nogi prawej! Współbolewam z Tobą, o Jezu mój, nad boleścią okrutną, którąś wycierpiał, składa Ci dzięki za miłość, z której, wśród mąk straszliwych i krwi rozlewu, przebitym być chciałeś za zboczenia moje i występne rozkosze, których dozwalałem rozuzdanym namiętnościom moim.

Wszyscy. Ofiaruję Ojcu Przedwiecznemu boleść i miłość Najświętszego Człowieczeństwa Twego * i błagam Go o łaskę opłakiwania gorącemi łzami grzechów moich, * o łaskę wytrwania na drodze rozpoczętej poprawy życia mego, * abym już nigdy więcej nie wyłamywał się z pod posłuszeństwa Boskim przykazaniom.

Przewodnik (zaczyna). Ojcze nasz. Zdrowaś Marya. Chwała.

Przewodnik. Święta Matko, spraw to, proszę,

Wszyscy. Niech Jezusa rany noszę w sercu mojem, ach! głęboko.

Przewodnik. (*Do rany ręki lewej.*) Upadam przed Tobą, o przenajświętsza rano ręki lewej. Współbolewam z Tobą, o Jezu, nad boleścią okrutną, którąś wycierpiał; dzięki Ci składam, żeś z taką miłością wstrzymał nademną straszne karanie i wieczne potępienie, na które zasłużyłem przez nieprawości moje.

Wszyscy. Ofiaruję Ojcu Przedwiecznemu boleść i miłość Najświętszego Człowieczeństwa Twego * i błagam Go o łaskę korzystania z czasu, który mi zostaje w tem życiu, do czynienia godnych owoców pokuty i rozbrojenia zagniewanej Boskiej sprawiedliwości.

Przewodnik (zaczyna): Ojcze nasz. Zdrowaś Marya. Chwała.

Przewodnik. Święta Matko, spraw to, proszę,

Wszyscy. Niech Jezusa rany noszę w sercu mojem, ach! głęboko.

Przewodnik. (*Do rany ręki prawej*). Upadam przed Tobą, o przenajświętsza rano ręki prawej. Współbolewam z Tobą, o Jezu, nad boleścią okrutną, którąś wycierpiał; dzięki Ci składam za Twe dobrodziejstwa, których mi nieustannie udzielałeś z tak wielką miłością bez względu na to, żem tak źle odpowiadał tym Twoim łaskom.

Wszyscy. Ofiaruję Ojcu Przedwiecznemu boleść i miłość Najświętszego Człowieczeństwa Twego * i błagam Go o przemienienie serca mego i uczuć moich i o tę łaskę, * abym wszystkie uczynki moje spełniał według Boskiego upodobania Jego.

Przewodnik (*zaczyna*): Ojciec nasz. Zdrowaś Marya. Chwała.

Przewodnik. Święta Matko, spraw to, proszę,

Wszyscy. Niech Jezusa rany noszę w sercu mojem, ach! głęboko.

Przewodnik. (*Do rany Serca Jezu-sowego.*) Upadam przed Tobą, o Prze-

najświętsza rano Serca! Współubolewam z Tobą o Jezu, nad okrutną zniewagą Tobie wyrządzoną i dzięki Ci składam za miłość, dla której zezwoliłeś na takie zranienie i Boku i Serca Twego, by oddać ostatnie krople Krwi i wody Serca Twego dla tem obfitszego zbawienia mojego.

Wszyscy. Ofiaruję Ojcu Przedwiecznemu wszystkie zniewagi i wszelką miłość Najświętszego Człowieczeństwa Twego * na ubłaganie, by w to Najświętsze Serce, zawsze gotowe i o chętne do przyjęcia największych grzeszników * weszła nakoniec nędzna dusza moja i nigdy już zeń nie wyszła.

Przewodnik (zaczyna.) Ojcze nasz. Zdrowaś Marya. Chwała.

Przewodnik. Święta Matko, spraw to, proszę,

Wszyscy. Niech Jezusa rany noszę w sercu mojem, ach! głęboko.

Przewodnik. *Do Matki Boskiej Bolesnej.* O Najświętsza Panno Maryo,

Matko Boża, Męczennico miłości i boleści w patrzaniu na rany i boleści Jezusowe!

Wszyscy. Tyś się przyczyniła do dobrodziejstwa odkupienia mego niezliczonemi cierpieniami i smutkami i ofiarowaniem Ojcu Przedwiecznemu * Jednorodzonego Jego i Twojego Syna na ofiarę zupełną i przebłagalną za grzechy moje.

Przewodnik. Dzięki Ci składam za miłość nieskończoną okazaną w oddaniu owocu żywota Twojego, prawdziwego człowieka i wraz prawdziwego Boga, dla zbawienia mnie grzesznego.

Wszyscy. Błagam Cię, bym za Twą zawsze skuteczną modlitwą u Ojca i Syna stale się poprawił, * nigdy już nowymi grzechami nie krzyżował więcej najmiłościwszego Zbawiciela mojego, * a w łasce Jego aż do śmierci trwając, otrzymał żywot wieczny * przez zasługi bolesnej męki Jego i śmierci krzyżowej.

Przewodnik. *Módlmy się:* Panie Jezu Chryste, który godziny szóstej dla zbawienia świata na drzewo krzyża wstąpiłeś i Krew Swoją na odpuszczenie grzechów przelałeś, daj nam pokornie proszącym, abyśmy po zejściu naszym z tego świata do bram niebieskich z weselem wejść mogli.

Wszyscy. Niech się wstawia za nami do Twej łaskawości, prosimy Cię, Panie Jezu Chryste, * teraz i w godzinę śmierci naszej Błogosławiona Panna Marya, Matka Twoja, * której duszę przenajświętszą w godzinę męki Twojej miecz boleści przeniknął. * Przez Ciebie, Jezu Chryste, Zbawicielu świata, * który z Ojcem i z Duchem świętym żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

PROŚBY.

Modlitwa przy nawiedzeniu Najświętszego Sakramentu.

(100 dni odpustu raz na dzień).

Przewodnik. Wejrzyj, o Panie, Ojcie święty, z świątnicy Twojej i z wyniosłego

niebios mieszkania i obacz tę przenajświętszą ofiarę, jaką ofiaruje Tobie wielki nasz kapłan, święty Syn Twój, Pan nasz Jezus Chrystus, za grzechy swych braci, i daj się przebłagać za mnóstwo złości naszych.

Wszyscy. Oto głos Krwi Brata naszego Jezusa woła do Ciebie z krzyża.

Przewodnik. Wysłuchaj Panie, daj się ubłagać, Panie, obacz a uczyni, nie omieszkaj sam dla siebie, Boże mój, bo imię Twoje wzywane jest nad miastem i nad ludem Twoim. Postąp z nami według nieskończonego miłosierdzia Twego.

Wszyscy. Amen.

Przewodnik. Abyś miasto bronić, pokojem obdarzyć, strzedz, zachować i błogosławić raczył.

Wszyscy. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

Wezwania.

Szczególnie polecane przez św. Ignacego z Lojoli.
(300 dni odp. każdorazowo).

Przewodnik. Duszo Chrystusowa poświęć mię, Ciało Chrystusowe zachowaj mię.

Wszyscy. Krwi Chrystusowa napójmnie. * Wodo z Boku Chrystusowego obmyj mię. * Męko Chrystusowa pokrzep mię.

Przewodnik. O dobry Jezu, wysłuchaj mię. W ranach Twoich ukryj mię.

Wszyscy. Nie dopuść mi oddalić się od Ciebie. * Od nieprzyjaciela złośliwego broń mię.

Przewodnik. W godzinę śmierci wezwij mnie i każ mi przyjść do Siebie,

Wszyscy. Żebym z świętymi Twymi chwalił Cię na wieki wieków. Amen.

M o d l i t w a.

(100 dni odpustu raz na dzień).

Przewodnik. Wszechmocny Panie, który złe dopuszczasz, aby z niego wyprowadzić dobre, wysłuchaj pokornych prośb naszych, któremi Cię błagamy, abyśmy aż do śmierci pozostali zawsze Tobie wiernymi.

Wszyscy. Za pośrednictwem Najświętszej Panny Maryi udziel nam mocy,

abyśmy zawsze do Twojej woli najświętszej zastosowali naszą.

Ofiarowanie.

(Sw. Alfons Liguori.)

Przewodnik O Słowo Przedwieczne, o mój Jezu, widzę, żeś całkowicie się wydał na ofiarę, żeś z miłości ku mnie na ołtarzu zupełnie się wyniszczył. Słusznem więc jest, żebym podobnie jak Ty dla mnie uczyniłeś ze Siebie krwawą ofiarę miłości, tak i ja Tobie w zupełności się ofiarowałam.

Wszyscy. Składam Ci dzisiaj w ofierze, mój najwyższy Panie i Boże, * moją duszę, całe moje jestestwo, całą wolę moją, życie moje całe.

Przewodnik. Drobną tę i niedoskonałą ofiarę łączę z ofiarą nieskończoną, którą Ty, o mój Odkupicielu, na tej ziemi przebywając, złożyłeś we własnej osobie na krzyżu i tak często jeszcze codziennie ją ponawiasz na ołtarzach naszych,

Wszyscy. Przyjm ją, o Panie Jezu,* a zarazem daj mi łaskę, * abym ją przez

wszystkie dni życia mego odnawiał * i aż do śmierci ku czci Twojej ją spełniał nieustannie.

Przewodnik. Obym dostał łaski, jaką od Ciebie otrzymało tylu męczenników, bym z miłości ku Tobie mógł umrzeć! Gdybym jednak tak wielkiej łaski nie był godnym, to przynajmniej tej jednej łaski mi nie odmawiaj, mianowicie abym gorącym sercem uczynił Ci ofiarę z życia mego, przyjmując z radością tę śmierć, którą na mnie zesłać Tobie się będzie podobało.

Wszyscy. O Panie, tę łaskę mieć pragnę, * obym kiedyś umierając, miał wielką żądzę uczczenia Ciebie moją śmiercią i przypodobania się Tobie. — Od tej chwili oddaję Ci moje życie i śmierć moją składam Ci w ofierze, * jakkolwiek ona będzie i kiedykolwiek nastąpi,

Modlitwa o nawrócenie niewiernych.

(Św. Franciszek Xawery. — 300 dni odp. raz na dzień.)

Przewodnik. Boże Przedwieczny, Stwórcu wszechrzeczy, pomnij, że dusze

niewiernych są dziełem rąk Twoich, uczynione na obraz i podobieństwo Twoje. Oto, Panie! ku zelżywości Twojej piekło się temi duszami napełnia. Pomnij, że Syn Twój Jezus Chrystus dla ich zbawienie poniósł najokrutniejszą śmierć.

Wszyscy. Nie dopuszczaj, błagam Cię, aby Syn Twój u tych niewiernych miał być dłużej przedmiotem wzgardy. Daj się ubłagać modlitwami dusz świętych i wołaniem Kościoła, najświętszej Oblubienicy najświętszego Syna Twego.

Przewodnik. Pomnij na miłosierdzie Twoje, a zapomniawszy na ich bałwochwalstwo i niewierność spraw, by i oni przyszli do uznania Tego, którego posłałeś, Pana Jezusa Chrystusa, który jest Zbawicielem, Życiem i Zmartwychwstaniem naszym, przez któregośmy wybawieni i uwolnieni zostali, któremu niechaj będzie chwała na wieki wieków.

Wszyscy. Amen.

Polecenie się Panu Jezusowi

(100 dni odpustu raz na dzień.)

Przewodnik. Jezu najłaskawszy, Ty jesteś jedynem naszym zbawieniem, życiem i zmartwychwstaniem.

Wszyscy. Błagamy Cię przeto, nie opuszczaj nas w utrapieniach i niepokojach naszych, ale przez konanie Serca Twego najświętszego i boleści Matki Twojej niepokalanej przybądź na pomoc sługom swym, których drogą Krwią odkupiłeś.

Modlitwa za konających.

(100 dni odpustu każdorazowo.)

Przewodnik. O najłaskawszy Jezu! miłośniku dusz, błagam Cię przez konanie Serca Twego Przenajświętszego i przez boleści Matki Twojej Niepokalanej, obmyj we Krwi Twojej grzeszników całego świata, którzy w tej chwili skonają i tych, co dziś jeszcze umrzeć mają.

Wszyscy. O Serce Jezusa konające, zlituj się nad konającymi. Amen.

Komunia duchowna.

(Zobacz str. 64.)

Jedenasta godzina.

Uwaga. Gwiazdki we wspólnych modlitwach oznaczają przerwę, którą dla lepszego porządku należy zachowywać.

Przewodnik. W Imię Ojca i Syna i Ducha świętego. Amen. (50 dni odpustu za każdy raz.) Otwórz, o Panie, usta moje, bym słauił Twoje święte Imię, oczyść moje serce ze wszystkich próżnych, grzesznych i niedorzecznych myśli, abym z uszanowaniem, uwagą i pobożnością przepędził tę godzinę nabożeństwa i został wysłuchanym w obliczu Boskiego Maje statu Twego.

Wszyscy. Łączę moją modlitwę z ową Bożą intencją, * z którą Ty niegdyś, na ziemi przebywając, * oddawałeś chwałę i cześć Swojemu Ojcu Przedwiecznemu * i teraz jeszcze oddajesz w Przenajświętszym Sakramencie.

Przewodnik. I z ową intencją, z jaką Niepokalana Dziewica, Matka Twoja Najśw. Ciebie uwielbiała.

Wszyscy. Dzięki Ci składam, o Panie, * za wszystkie łaski, których mi udzieliłeś; * w szczególności jednak za ustanowienie tego Najśw. Sakramentu * i powołanie mnie do chwalenia Ciebie.

Przewodnik. Ofiaruję Ci tę godzinę na podziękowanie Ci za łaskę, że Ci tu cześć Boską oddawać mogę, tudzież w celu zadośćuczynienia za zniewagi, których w tym Najśw. Sakramencie doznajesz.

Wszyscy. Przedewszystkiem zaś ofiaruję Ci tę godzinę, o mój Zbawicielu, * za kapłanów i osoby zakonne.

ADORACYA.

Przewodnik. Jezu Chryste, mój Panie i Boże mój, Odkupicielu mój i Zbawco! Jakże cudownie objawia się Twoja mądrość, wszechmoc i dobroć w ustanowieniu Najśw. Sakramentu, w którym ukryłeś i Twoje Bóstwo i człowieczeństwo Twoje.

Wszyscy. Dzięki Twej nauce, wier-
nie strzeżonej przez Kościół Twój, * w

którą mocno wierzę, * mam tę niezachwianą pewność, że pod postacią chleba tu w tym przybytku prawdziwie, * rzeczywiście i istotnie jesteś obecnym.

Przewodnik. Nie chleb ziemski, lecz Ty sam, mój Boski Odkupicielu, prawdziwy chlebie anielski, tu się znajdujesz.

Wszyscy. Wierzę w to, o Panie,* aczkolwiek Ciebie oczyma ciała nie oglądam. * Błogosławieni, rzekłeś niegdyś do apostoła Twego, Tomasza, * gdy ten uwierzyć nie chciał, że uczniowie Twoi po Twem zmartwychwstaniu Ciebie oglądali,* błogosławieni, rzekłeś wówczas, * którzy nie widzieli a uwierzyli.

Przewodnik. Tak, mój Panie, nie w obrazie tu jesteś, ani też w taki tylko sposób, jak wszędzie jesteś obecnym według Twego Bóstwa; ale przebywasz tu prawdziwie jako Bóg i człowiek zarazem. Jest tu i Ciało Twoje i Twoja Krew, a nadto i Dusza Twoja istotnie obecna.

Wszyscy. Mocno w to wierzę; *
Tyś bowiem wyraźnie powiedział i nie-
omylnie: * To jest Ciało moje; to jest
Krew moja.

Przewodnik. O dzięki Twojej miłości,
która dla naszej słabości tak bardzo się
uniża a pod postacią chleba Boży ukrywa
Majestat.

Wszyscy. Szczęśliwi jesteśmy, * że
z ufnością możemy przystąpić do tronu
łaski. * O jakże niezmiernie nas kochasz,
Zbawicielu nasz, * skoro nieustannie po-
między nami mieszkać raczysz. * Spraw,
byśmy i my ponad wszystko Ciebie ko-
chali.

U w i e l b i e n i e.

Przewodnik. Ile gwiazd na niebie,
ile iskier w ogniu, ile w powietrzu pył-
ków a kropelek we wodach, tylekroć
niech będzie pochwalonym i uwielbionym
Najśw. Sakrament ołtarza. Ile widzial-
nych tworów znajduje się we wszechświecie,
tylekroć bądź uwielbianym, o mój Zba-
wco w Najświętszym Sakramencie ukryty.

Wszyscy. Godzienieś wszelkiej chwały,
o Panie wszystkich światów, * który pod
postaciami chleba i wina * obecnym je-
steś jako prawdziwie utajony Bóg. (Iśaj. 45.)

Przewodnik. Niech będzie pochwalo-
nym i uwielbianym Najśw. Sakrament
ołtarza tyloma pochwałami, ile wszyscy
ludzie kiedykolwiek wymówić zdołają lub
wymyśleć.

Wszyscy. Godzienieś wszelkiej chwały,
o Panie, * nasz najdobrotliwszy wspomo-
życielu, * który nam codziennie pokarm
dawasz i napój. * Najdroższą Krwią Twoją,*
Krwią Niepokalanego Baranka jesteśmy
odkupieni.

Przewodnik. Niech będzie pochwa-
lonym i uwielbianym Najśw. Sakrament
ołtarza tyloma pochwałami, ile wszyscy
aniółowie mogą wyrazić, owszem ile sama
nawet Przenajśw. Trójca w Swej wszech-
mocy wymówić, pojąć w Swej mądrości
lub w Swej dobroci zapragnąć może.

Wszyscy. Godzienieś wszelkiej chwały,
o Panie, * który nam nie tylko Swoje czło-

wieczność darowałeś, * lecz także Bóstwo Swoje, mój Panie i Boże mój, * nadewszystko chwalebny i wspaniały i niepojęty na wieki.

P I E S N.

Sław języku chwalebnego * Ciała i krwi świętości, * Które na okup całego * Świata z wielkiej miłości, * Wydał Owoc Panieńskiego * Płodu, Król wielmożności.

Nam jest dany, nam się zrodził * Z czystych Panny wnętrzości, * I po świecie siejąc chodził * Ziarno Boskiej mądrości; * Gdy mu czas zejścia przychodził * Cud czynił swej miłości.

Ostatni raz, gdy za stołem * Siedząc z Apostołami, * Wieczerezając z nimi społem, * Zakon wprzód z obrządkami * Wypełniwszy, wszystkim kołem * Dał się swemi rękami.

Słowo co się Ciałem stało, * Słowem swem chleb prawdziwy * Przemienia w swe własne Ciało, * Wino w krwi napój żywy; * Lubby się zmysłom nie zdało, * Wierz, a bądź niewątpliwy.

ROZWAŻANIE.

Ciało Zbawiciela w Komunii świętej.

Przewodnik. Jesteś w Najśw. Sakramencie, o mój Zbawicielu, na to, abyś nas uczynił uczestnikami najściślejszego połączenia się z Tobą. Kto pożywa Ciało mego a pije moją Krew, we mnie mieszka a ja w nim. (Jan. 6.)

Wszyscy. Zostajemy w Tobie, o Panie, * przez miłość, łączącą nas z Tobą zostajemy w Tobie, o Zbawco * przez łaskę, z którą otrzymujemy wspólnie wszystkie dobra, * mające swe źródło w Twojej miłości.

Przewodnik. To ściśle jednak połączenie nie tylko tak długo trwa, jak długo w nas pozostają postacie, lecz bezustannie. Chociaż bowiem w nas już nie pozostajesz według Najśw. człowieczeństwa Twego wówczas, gdy postacie uległy zniszczeniu, to mimo to pozostajesz według Twego Bóstwa z nami, a my z Tobą we związku miłości.

Wszyscy. Kochasz nas, o Panie, * i my też kochamy Ciebie, * a tak się

spełnia, co pisze św. Jan * Bóg jest miłość, a kto mieszka w miłości: * w Bogu mieszka a Bóg w nim. (1. Jan. 16.)

Przewodnik. Ty o Panie jesteś według Bóstwa Twego istotną miłością, której stajemy się uczestnikami przez ten Najśw. Sakrament. Stąd też kto Ciebie przyjmuje, zostaje w miłości i w Bogu jakby w miejscu schronienia, a Bóg w nim jakby w swojej świątyni.

Wszyscy. O duszo moja, jak to się dzieje, że się nie rozpływasz w aktach miłości i dziękczynienia, * gdy rozważasz wielkość tego dobrodziejstwa i bezden tej miłości, * którą twój Odkupiciel w tym Sakramencie z Tobą się dzieli? * Jeśli Chrystus miłością, * to czegoż jeszcze lepszego zapragnąć możesz? * Jeśli w Chrystusie zostaje ten, kto trwa w miłości, * to gdzież bezpieczniejszym będziesz? * Jeśli Chrystus z tobą, * to cóż cię jeszcze cieszyć będzie mogło?

Przewodnik. Skoro to wszystko otrzymujemy w Komunii św., to zaiste

nie masz nic na świecie, cobyśmy bardziej kochać powinni lub mogli.

Wszyscy. O uczto miłości nieskończonej, * w której sama miłość pod postaciami chleba i wina we mnie się wciela, aby mnie w siebie przeistoczyć! * O Zbawicielu, przemień mnie w Samego Siebie, żebym Cię zawsze kochał, czcił, uwielbiał na wieki. Amen.

Przewodnik. Rozważ też, moja duszo, kim jest ten, kto cię na takową ucztę zawezwał. Jest nim Bóg, sama miłość. I to też rozważ, że pokarm ów również miłością jest. Przejmij się tem słodkiem przeświadczeniem, że Bóg w Tobie mieszka jakby w przybytku jakim, a ty w Nim jako w swoim Obrońcy.

Wszyscy. Najśłodsze Serce Jezusa mego, * spraw abym Cię kochał coraz więcej. (300 dni odpustu raz na dzień.)

Przewodnik. Każdy inny pokarm, którego używamy, przemienia się w ciała nasze. Ty jednak, o pokarmie niebieski, przemieniasz nas w siebie. Jak słońce

rozprasza chmury, tak Ty rozpraszasz z mego serca, co w niem pozostało po starym Adamie; wymiatasz z niego ciernie a wszczepiasz w nie Twoją miłość, pokorę, cierpliwość i inne cnoty. A chociaż nas obdarzasz wszystkimi cnotami, to jednak najobficiej każdemu dajesz te, których kto najwięcej potrzebuje, podobnie jak niegdyś manna na puszczy, choć wieloraki miała smak, ten jednak szczególnie każdemu dawała odczuwać, jakiego sobie kto życzył.

Wszyscy. Jezu, cichy i pokornego serca, * uczynź serce moje podobne do Serca Twego. (300 dni odpustu raz na dzień).

Przewodnik. Ty, Panie, jesteś winną macicą, my latoroślami. „Kto mieszka we mnie, a ja w nim, powiedziałeś niegdyś, ten siłą owocu przynosi.“ (Jan 15. 5.)

Wszyscy. O wszczep Siebie Samego, Ty Boża winna macico, w serce moje, * i złącz ze Sobą wszystkie winne latorośle mojej duszy, * rozum mój, moją wolę i wszystkie duszne władze moje. * Daj mi

siłę, * abym w Tobie owoce przynosił, mianowicie * owoce zbożnych myśli, pragnień gorących, świętych słów i uczynków doskonałych.

Przewodnik. Ty, o Panie, nie tylko jesteś winną macicą, lecz także ogrodnikiem, który winne latorośle obcinasz, aby wiele owoców rodziły.

Wszyscy. Podaj mi tedy, o Panie, do serca, * co mam obcinać lub umartwiać * a zarazem dopomóż mi, * żebym się z Tobą nigdy nie rozstawał * a bogate Ci zawsze przynosił plony.

Przewodnik. Odłączone od Ciebie winne latorośle na nic się nie przydadzą; do ognia wrzucone będą.

Wszyscy. Spraw, Panie, abyśmy z Tobą złączeni * uszli ognia piekielnego * a palali wiecznie ogniem Twojej miłości.

Przewodnik. Nadto, o mój Zbawicielu, jesteś w Najśw. Sakramencie także Słowem, które dusze nasze zbawić może. We wcieleniu Twojem zostałeś

w szczepionym jako różczka szlachetna w dzikie drzewo natury ludzkiej. Teraz zaś prychodysz w Najśw. Sakramencie do mnie, com z natury jest takim drzewem dzikiem, nie rodzącem żadnych owoców na wieczność, a to na to, aby się we mnie wszczepić. Z Tobą złączony i z Ciebie soki czerpiąc żywotne, spodziewam się przynieść owoce słodkie, godne Ciebie.

Wszyscy. O Jezu, drzewo żywota,* z nieba nam zesłane, * zostań zawsze w mem sercu, ze mną ściśle złączony, * abym po wszystkie czasy w słodkie owoce obitował.

P I E Ś Ń.

Przed tak wielkim Sakramentem * Upadajmy na twarzy; * Niech ustąpią z Testamentem * Nowym sprawom już starzy; * Wiara będzie suplementem * Co się zmysłom nie zdarzy.

Ojciec z Synem niech to sprawi * By mu dzięki zabrzmiała; * Niech Duch święty błogosławi * By się Jego moc

stała; * Niech nas nasza wiara stawi *
Gdzie jest wieczna cześć, chwała.

Hymn do Zbawiciela.

Przewodnik. Przyjmij od nas pokłony, o Jezu utajony! W tym Najświętszym Sakramencie nam wystawiony.

Wszyscy. Jak najmocniej wierzymy, * Żeś tu jest, nie wątpimy, * Z Duszą, z Ciałem, z Bóstwem swoim, * Choć nie widzimy.

Przewodnik. Ty wszystek skarb mądrości, całą moc wszechmocności wyczerpnałeś na ten pokarm, dla nas z miłości.

Wszyscy. Niech Ci brzmi wdzięczne pienie, * Za to ustanowienie, * Najświętszego Sakramentu, * Nam na zbawienie.

Przebłaganie i modlitwy strzeliste przed Przenajświętszym Sakramentem.

(200 dni odpustu każdorazowo.)

Przewodnik. Przeniknięty uczuciem najgłębszego uszanowania z wiary pocho-

dzącego, o Boże mój i Zbawicielu mój, Jezu Chryste, prawdziwy Boże i prawdziwy człowiecze, kocham Cię z całego serca. Upadam przed Tobą, utajonym w Przenajświętszym Sakramencie ołtarza na przebłaganie za wszystkie nieuszanowania, zniewagi i świętokradztwa, których na nieszczęście mogłem się być dotąd stać winnym, jakoteż i za wszystkie te, których się ktokolwiek dopuścił lub, co nie daj Boże, kiedybądź dopuści.

Wszyscy. Upadam więc przed Tobą, cześć Ci oddaję, o Boże mój, nie jakoś godzien lub ja powinien, ale przynajmniej jak mogę, a chciałbym módz to uczynić z taką doskonałością, na jaką tylko wszystkie razem stworzenia rozumne zdobyć się mogą.

Przewodnik. A cześć tę najwyższą oddawać Ci pragnę teraz i zawsze nie tylko za tych katolików, którzy Cię nie czczą i nie kochają, ale nadto za nawrócenie wszystkich niewiernych, schyzmatyków, mahometanów, żydów, bałwochwalców i złych chrześcian.

Wszyscy. O Jezu mój, Jezu! bądźże od wszystkich poznany, uczczony, pokochany i błogosławiony w każdym momencie w Przenajświętszym i Boskim Sakramencie. Amen.

Przewodnik. Upadam przed Tobą w każdym momencie, żywy Chlebie z nieba, wielki Sakramencie.

Wszyscy. Jezu i Serce Maryi, was będę słać, racie duszy mojej zawsze błogosłać. Tobie, o Jezu, serce ofiaruję, bo Cię, o Jezu, Zbawiciela czuję.

DRUGIE ROZWAŻANIE.

Połączenie się Pana z nami w Komunii św.
(św. Cyryll z Aleksandryi).

Przewodnik. Powiedziałeś, o Panie: »Kto pożywa mego Ciała i pije moją Krew, we mnie mieszka a ja w nim.« Jako gdy kto do roztopionego wosku dolewa innego, również roztopionego, obydwa zupełnie się zmieszają, podobnie ten, kto przyjmuje Ciało i Krew Pańską, tak się z Chrystusem jednoczy, że obaj jakby jedno się stają.

Wszyscy. Takież podobieństwo znajdujemy u św. Mateusza. * »Podobne jest królestwo niebieskie kwasowi, * który wzięwszy niewiasta zakryła we trzy miary mąki«. * (Mat. 13. 33. Jako obrobina kwasu wielką ilość mąki zakwasza, * tak mała Hostya przenika całego człowieka * i napęlnia go skarbami łaski. * W taki to cudowny sposób, o Panie i Zbawco Jezu Chryste, w nas przemieszkiwasz * a my w Tobie.

Przewodnik. O ukochany Zbawicielu, spraw, żebyśmy tą ucztą niebieską posilani osiągnęli wieczny żywot. Obyśmy zawsze na to zważali, żeby pożywanie Twego najświętszego Ciała nie wyszło nam na wieczne potępienie za sprawą szatańskiego oszukaństwa. Mówi bowiem Apostół narodów: »A tak ktobykolwiek jadł ten chleb, albo pił kielich Pański niegodnie: będzie winien Ciała i Krwi Pańskiej. Albowiem który je i pije niegodnie, sąd sobie je i pije, nie rozsądzając Ciała Pańskiego.« (I. Kor. 11, 27. 29.)

Wszyscy. Niejeden, o Panie, mówi: *
Badam się i poznaję, że jestem niego-
dnym. * Lecz kiedyż taki człowiek go-
dnym będzie? * Gdyby jednak ta nie-
godność pochodziła z grzechów, teły
z nich czem prędszej powstać należy. *
Nie przystępować bowiem do stołu Pań-
skiego dla niegodności pochodzącej z grze-
chów * a mimo tego grzeszyć nie prze-
stawać, * znaczy to samo, * co pozba-
wiać się na zawsze najskuteczniejszego
środka, * z którego życie nadprzyrodzone
i uświęcenie czerpać możemy i powinniśmy.

Przewodnik. Przyrzekamy Ci, Panie,
że odtąd będziemy się starali tak żyć,
żebyśmy jak najczęściej mogli brać udział
w Twojej prawdziwie Boskiej uczcie.

Wszyscy. Gdy przebywasz w nas,
o Zbawicielu, * wówczas gasisz żar na-
szych namiętności, * uzdrawiasz chorych,
podnosisz upadłych, * a jako dobry pa-
sterz, który życie swoje daje za swoje
owce, * chronisz nas od wszelkiego u-
padku.

Uczczenie Najśw. Sakramentu i Serca Pana Jezusa.

(Sw. Genowefa. — 100 dni odpustu raz na dzień.)

Przewodnik. Jezu najukochańszy, owóz, gdzie doszła miłość Twa bez granic! Z własnego Ciała i z własnej a przenajdroższej Krwi Twojej zgotowałeś mi Boską ucztę, byś mi się cały najzupełniej oddał. Któż Cię do tego nadniaru miłości pobudził? Nikt zaiste, jedno najmiłosierniejsze Serce Twoje.

Wszyscy. O Serce najczcigodniejsze Jezusa mojego, ognisko miłości Bożej ciągle gorejące! przyjmij duszę moją do Twojej przenajdroższej rany, abym w tej szkole miłości nauczył się kochać wzajemną miłością tego Boga, który mi dał tak przedziwne dowody swej miłości. Amen.

MODLITWA

na pamiątkę konania P. N. Jezusa Chrystusa.

(300 dni odpustu za każdorazowe odmówienie.)

Przewodnik. Boże, wejrzyj ku wspomnieniu memu,

Wszyscy. Panie, pośpiesz się ku ratunkowi memu.

Przewodnik. Chwała Ojcu i Synu i Duchowi świętemu,

Wszyscy. Jako była na początku, i teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

Przewodnik. *Pierwsze słowo: Ojcze odpuść im, bo nie wiedzą, co czynią.*

Kłaniamy Ci się, Chryste i błogosławimy Tobie.

Wszyscy. Żeś przez krzyż Twój święty świat odkupił.

Przewodnik. O Jezu najukochańszy, który dla miłości mojej konasz na krzyżu, by męką Swoją spłacić długi grzechów moich, i Boskie Twe usta otwierasz dla przebłagania za mnie sprawiedliwości wiecznej, zmiłuj się nad wszystkimi wiernymi konającymi i nademną w ostatniej mojej godzinie

Wszyscy. A przez zasługi najdroższej Krwi Twojej wylanej dla zbawienia naszego, daj nam żal za winy nasze tak żywy, byśmy w nim skonali i duszę naszą na łono Twego nieskończonego miłosierdzia oddali.

Przewodnik (zaczyna): Chwała Ojcu
(trzy razy.)

Przewodnik. Zmiłuj się nad nami,
Panie,

Wszyscy. Zmiłuj się nad nami.

Przewodnik. O Boże mój, wierzę
w Ciebie, mam nadzieję w Tobie.

Wszyscy. Kocham Ciebie i żałuję
nadewszystko, że Cię grzechami moimi
obraził.

Przewodnik. *Drugie słowo: Dzisiaj
ze mną będziesz w raju.*

Kłaniamy Ci się, Chryste, i błogo-
sławimy Tobie,

Wszyscy. Żeś przez krzyż Twój
święty świat odkupił.

Przewodnik. O Jezu najukochań-
szy, który dla miłości mojej konasz na
krzyżu a wiarę dobrego łotra, wśród ta-
kiego upokorzenia Twego Synem Cię Bo-
żym wyznawającego, tak skwapliwie i hoj-
nie nagradzasz i raj mu zapewniasz, zmi-
łuj się nad wszystkimi wiernymi kona-

jącymi i nademną w ostatniej mojej godzinie,

Wszyscy. A przez zasługi najdroższej Krwi Twojej, wzbudź w duszach naszych wiarę tak mocną i stateczną, by się na żadne poduszczenie szatańskie nigdy nie zachwiała, abyśmy i my także otrzymali nagrodę niebieską.

Przewodnik (zaczyna): Chwała Ojcu
(*trzy razy.*)

Przewodnik. Zmiłuj się nad nami, Panie.

Wszyscy. Zmiłuj się nad nami.

Przewodnik. O Boże mój, wierzę w Ciebie, mam nadzieję w Tobie.

Wszyscy. Kocham Cię i żałuję naderwieszko, że Cię grzechami moimi obraził.

Przewodnik. *Trzecie słowo: Oto Syn Twój, oto Matka Twoja.*

Kłaniamy Ci się, Chryste i błogosławimy Tobie,

Wszyscy. Żeś przez krzyż Twój święty świat odkupił.

Przewodnik O Jezu najukochańszy, który dla miłości mojej konasz na krzyżu, a zapominając o cierpieniach swoich w zakład miłości Twojej zostawiasz nam własną Matkę Swoją najświętszą, byśmy za Jej pośrednictwem w największych naszych potrzebach z ufnością do Ciebie się uciekali, zmiłuj się nad wszystkimi wiernymi konającymi i nademną w ostatniej mojej godzinie;

Wszyscy. A przez wewnętrzne męczeństwo tak Ci drogiej Matki, ożyw w sercach naszych mocną nadzieję w nieskończonych zasługach najdroższej Krwi Twojej, byśmy zdołali uniknąć wiecznego potępienia, na któreśmy przez grzechy nasze zasłużyli.

Przewodnik (zaczyna): Chwała Ojcu
(*trzy razy.*)

Przewodnik. Zmiłuj się nad nami, Panie.

Wszyscy. Zmiłuj się nad nami.

Przewodnik. O Boże mój, wierzę w Ciebie, mam nadzieję w Tobie.

Wszyscy. Kocham Cię i żałuję nadewszystko, że Cię grzechami moimi obraził.

Przewodnik. *Czwarte słowo: Boże mój. Boże mój, czemuś mię opuścić?*

Kłaniamy Ci się, Chryste i błogosławimy Tobie,

Wszyscy. Żeś przez krzyż Twój święty świat odkupił.

Przewodnik. O Jezu najukochańszy, który dla miłości mojej konasz na krzyżu, a przydając boleści do boleści Twoich, oprócz boleści ciała wycierpiałeś z nieskończoną cierpliwością najboleśniej-sze utrapienie ducha w opuszczeniu Twojem przez Ojca Przedwiecznego, zmiłuj się nad wszystkimi wiernymi konającymi i nademną w ostatniej mojej godzinie.

Wszyscy. A przez zasługi najdroższej Krwi Twojej, daj nam łaskę zniesienia z prawdziwą cierpliwością wszyst-

kich boleści i utrapień konania naszego, abyśmy łącząc je z Twojami mogli się stać uczestnikami chwały Twej w niebiesiach.

Przewodnik (zaczyna): Chwała Ojcu
(trzy razy).

Przewodnik. Zmiłuj się nad nami, Panie.

Wszyscy. Zmiłuj się nad nami.

Przewodnik. O Boże mój, wierzę w Ciebie, mam nadzieję w Tobie.

Wszyscy. Kocham Cię i żałuję naderwieszystko, żem Cię grzechami mojami obraził.

Przewodnik. *Piąte słowo: Pragne.*

Kłaniamy Ci się, Chryste, i błogosławimy Tobie.

Wszyscy. Żeś przez krzyż Twój święty świat odkupił.

Przewodnik. O Jezu najukochańszy, który dla miłości mojej konasz na krzyżu, a tylu cierpieniami i zniewagami jeszcze

nienasycony, chciałbyś ich jeszcze więcej doznać, byleby tylko wszyscy ludzie byli zbawieni, okazując przez to, że całe morze cierpień Twoich nie starczy na ugaszenie pragnienia Serca Twojego, miłością ku nam gorejącego.

Wszyscy. Zmiłuj się nad wszystkimi wiernymi konającymi i nademną w ostatniej mojej godzinie, a przez zasługi najdroższej Krwi Twojej zapal w sercach naszych ogień miłości tak wielki, iżby ustały z tęsknoty za połączeniem się z Tobą na wieki.

Przewodnik (zaczyna): Chwała Ojcu
(*trzy razy*).

Przewodnik. Zmiłuj się nad nami, Panie.

Wszyscy. Zmiłuj się nad nami.

Przewodnik. O Boże mój, wierzę w Ciebie, mam nadzieję w Tobie.

Wszyscy. Kocham Ciebie i żałuję nadewszystko, żem Cię grzechami moimi obraził.

Przewodnik. *Szóste słowo: Wykonało się.*

Kłaniamy Ci się, Chryste, i błogosławimy Tobie.

Wszyscy. Żeś przez krzyż Twój święty świat odkupił.

Przewodnik. O Jezu najukochańszy, który dla miłości mojej konasz na krzyżu i z tej kazalnicy prawdy oznajmujesz nam, żeś spełnił dzieło odkupienia naszego, przez które z synów gniewu i zatracenia staliśmy się synami Bożymi i dziedzicami nieba.

Wszyscy. Zmiłuj się nad wszystkimi wiernymi konającymi i nademną w ostatniej mojej godzinie i przez zasługi najdroższej Krwi Twojej oderwij nas zupełnie od świata i od nas samych, a w chwili konania naszego udaruj nas łaską złożenia Ci sercem całym ofiary z życia naszego na zadośćuczynienie za grzechy nasze.

Przewodnik (zaczyna): Chwała Ojcu
(trzy razy).

Przewodnik. Zmiłuj się nad nami, Panie.

Wszyscy. Zmiłuj się nad nami.

Przewodnik. O Boże mój, wierzę w Ciebie, mam nadzieję w Tobie.

Wszyscy. Kocham Cię i żałuję nade wszystko, że Cię grzechami moimi obraził.

Przewodnik. *Siódme słowo: Ojcze, w ręce Twoje polecam ducha mego.*

Kłaniamy Ci się, Chryste, i błogosławimy Tobie.

Wszyscy. Żeś przez krzyż Twój święty świat odkupił.

Przewodnik. O Jezu najukochańszy który dla miłości mojej konasz na krzyżu i dla spełnienia tak wielkiej ofiary jednocząc się z wolą Ojca Przedwiecznego w ręce Jego polecasz ducha Twego, by potem zaraz skłonić Twą głowę i skonać, zmiłuj się nad wszystkimi wiernymi konającymi i nademną w ostatniej mojej godzinie.

Wszyscy. A przez zasługi najdroższej Krwi Twojej daj nam w chwili konania naszego doskonałe zgadzanie się z Boską wolą Twoją, byśmy zarówno gotowi byli żyć lub umierać, podług tego, co się Tobie bardziej podoba, i abyśmy nie pragnęli nic innego, jedno by najdoskonalej spełniała się w nas czcigodna wola Twoja.

Przewodnik (zaczyna): Chwała Ojcu
(*trzy razy*).

Przewodnik. Zmiłuj się nad nami,
Panie.

Wszyscy. Zmiłuj się nad nami.

Przewodnik. O Boże mój, wierzę
w Ciebie, mam nadzieję w Tobie.

Wszyscy. Kocham Ciebie i żałuję
nadewszystko, że Cię grzechami moimi
obraził.

Przewodnik. O Najświętsza Matko
Bolesna, przez to najsroższe męczeństwo,
któreś wycierpiała pod krzyżem w czasie
trzygodzinnego konania Jezusowego, racz

nas wszystkich, dzieci boleści Twoich, w chwili konania naszego wspierać, abyśmy za przyczyną Twoją z łoża śmierci do nieba byli przeniesieni i tam w Twojem świętem towarzystwie się cieszyli.

Przewodnik (zaczyna): 3 Zdrowaś Marya.

Przewodnik. Maryo Matko łaski, Matko miłosierdzia,

Wszyscy. Ty nas broń od nieprzyjaciół naszych i w godzinę śmierci ratuj nas.

Przewodnik. Od nagłej i niespodziewanej śmierci,

Wszyscy: Wybaw nas, Panie.

Przewodnik. Od siideł szatańskich,

Wszyscy. Wybaw nas, Panie.

Przewodnik. Od śmierci wiecznej,

Wszyscy. Wybaw nas Panie.

Przewodnik. Módlmy się. Boże, który dla zbawienia ludzkiego w najboleśniejszej śmierci Syna Twojego zostawiłeś nam przykład i ratunek, daj nam, bła-

gamy, abyśmy w ostatniem niebezpieczeństwie konania naszego owoców tej niepojętej miłości dostąpić i chwały samego Zbawiciela uczestnikami stac się mogli. Przez tegoż Chrystusa Pana naszego.

Wszyscy. Amen.

Przewodnik. Jezu, Maryo, Jozefie, Wam oddaję serce i duszę moją!

Wszyscy. Jezu, Maryo, Jozefie, bądźcie ze mną przy skonaniu.

Przewodnik. Jezu, Maryo, Józefie, niech przy Was w pokoju Bogu ducha oddam.

Ofiarowanie siebie samego.

(Sw. Ignacy z Lojoli. — 300 dni odpustu raz na dzień.)

Weźmij, Panie i przyjmij całą moją wolność. Przyjmij pamięć, rozum i wszystką wolę moją. Cokolwiek mam i posiadam, Tyś mi tego wszystkiego udzielił, Tobie też to napowrót wszystko oddaję. Twoje jest wszystko, więc tem według upodobania rozrządzaj. Daj mi

tylko Twoją miłość wraz z łaską Twoją,
a jestem nader bogatym i niczego więcej
nie żądam.

Komunia duchowna.

(Zobacz str. 64.)

Dwunasta godzina.

Uwaga: Gwiazdki we wspólnych modlitwach ozna-
czają przestanki, które dla lepszego porządku
należy zachowywać.

Wezwanie Ducha św.

Przewodnik. W imię Ojca i Syna
i Ducha św. Amen. (50 dni odpustu każdo-
razowo.)

Przyjdź Duchu święty Stworzycielu,
serc ludzkich Nawiedzicielu, racz łaską
Twoją obdarzyć serca, któreś raczył
sprawić.

Wszyscy. Tyś Pocieszycielem zwany,
darem Bożym mianowany, żywem źródłem
i miłością, ogniem i duszną światłością.

Przewodnik. Darów Twoich siedm
liczymy, palcem Bożym Cię być wiemy.

Obietnicąś jest ojcowską, zdobiąc w nas miłość synowską.

Wszyscy. Racz dać zmysłom dar światłości, przynnażaj w sercach miłości, krewkość masz naszego ciała, mocą utwierdź Bóstwa swego.

Przewodnik. Odpędź, co w nas złośliwego, nabaw pokoju Twojego, aby za Twoją obroną złe odeszło inną stroną.

Wszyscy. Domieść nas Twojej radości, użyż łaski obfitości, oddal niesnaski troskliwe, zjednoczenie daj szczęśliwe.

Przewodnik. Ojca poznać niebieskiego daj, poznać i Syna Jego, i Ciebie, Ducha świętego, od obu pochodzącego.

Wszyscy. Bogu Ojcu wszechmocnemu i Synowi Jego jedynemu z Duchem świętym społecznie niech brzmi chwała na wiek wiecznie. Amen.

W czasie wielkanocnym:

Bogu Ojcu wszechmocnemu Synowi
zmartwychwstałemu z Duchem świętym

społecznie niech brzmi chwała na wiek wiecznie. Amen. (100 dni odpustu).

Pozdrowienie.

(Sw. Alf. Liguorego. — 100 dni odpustu każdorazowo.)

Przewodnik. Panie Jezu Chryste, z miłości, którą masz ku ludziom, przebywający dzień i noc w tym Sakramencie i pełny miłosierdzia i miłości czekając na wszystkich, którzy przychodzą, by Cię nawiedzić, wierzę, iż jesteś obecny w Najświętszym Sakramencie ołtarza.

Wszyscy. Pokłon Ci oddaję z przepaści nicestwa mego i dziękuję Ci za tyle wyświadczonych mi łask, * a szczególnie za to, żeś siebie samego mi dał w tym Sakramencie, * żeś mi Maryę, Najświętszą Matkę swoją dał za patronkę, * i żeś mię pobudził, abym Cię w tym kościele nawiedził.

Przewodnik. Pozdrawiam więc dziś Serce Twoje najmiłościwsze i pragnę pozdrawiać je w trojakim celu: Najprzód, aby Ci podziękować za ten wielki dar, potem, aby Ci zadośćuczynić za wszystkie

krzywdy, których doznałeś od wszystkich nieprzyjaciół Twoich w tym Sakramencie, a wreszcie zamierzam zarazem przez to nawiedzenie pokłon Ci oddać na wszystkich miejscach całego świata, gdzie w obecności Swojej sakramentalnej najmniej jesteś czczony i najwięcej opuszczony.

Wszyscy. O mój Jezu, kocham Cię z całego serca. * Boli mię, żem nieskończoną dobroć Twoją dotąd tak często zasmucał. * Za pomocą łaski Twojej postanawiam sobie już nadal Cię nie obrazac. * Na teraz zaś poświęcam i oddaję Ci się zupełnie, choć nędzny jestem, wyrzekam się wszelkiej woli mojej, wszystkich pragnień i skłonności i wszystkiego, co moje, aby to wszystko Tobie ofiarować.

Przewodnik. Rozporządzaj mną od-
tąd i wszystkim, co posiadam, zupełnie według Twego upodobania. Nie szukam i nie pragnę nic od Ciebie, jak tylko świętej miłości Twojej, wytrwałości do końca i zupełnego spełnienia Twojej woli najświętszej.

Wszyscy. Polecam Ci dusze czy-
scowe, * zwłaszcza te, które miały szcze-
gólne nabożeństwo do Przenajświętszego
Sakramentu i do Najświętszej Panny
Maryi. * Polecam Ci też wszystkich bie-
dnych grzeszników. * Na koniec, uko-
chany Zbawicielu, łączę wszystkie uczucia
moje z uczuciem najmiłociwszego Serca
Twego * i w ten sposób złączone ofia-
ruję je Ojcu Twemu przedwiecznemu * i
proszę Go w Twojem imieniu, aby je
z miłości ku Tobie przyjąć i wysłuchać
raczył.

Przewodnik. Słodkie Serce Jezusa
mego spraw, abym Cię kochał coraz
więcej.

Wszyscy. Godzinę tę adoracyi o-
fiarujemy, o Zbawicielu nasz, przede-
wszystkiem za robotników.

A D O R A C Y A.

Przewodnik. Utajony Boże i Zba-
wicielu mój, Panie Jezu! Upadam na
kolana przed Tobą i adoruję Cię wyzna-
jąc, żeś Ty rzeczywiście jest tu obecnym

pod postacią chleba, nie tylko według Bóstwa ale i człowieczeństwa; podobnie jak w niebie po prawicy Ojca Przedwiecznego, tak i tu w tej przenajświętszej tajemnicy jesteś obecnym z ciałem i duszą, Bóstwem i człowieczeństwem w tej samej osobie, jak wówczas kiedyś na ziemi błogosławił ludowi Twemu, kiedyś umarł na krzyżu i w chwale zmartwychwstał, kiedy przyjdiesz sądzić żywych i umarłych.

Wszyscy. O mój Panie i Boże! spojrzij na mnie łaskawie z Twego łubego ukrycia i pobłogosław duszy mojej. Bądź dobrym dla mnie tak, jak czyniłeś dobrze wszystkim tym, którzy się do Ciebie z ufnością zbliżyli.

Przewodnik. Napełnij mnie tą siłą Boską, spływającą na tych, co się w duchu wiary rąbka szaty Twojej dotknęli. Otwórz mi źródło łask obfitych, abym razem z Tobą mógł godnie spojrzeć ku tronowi Ojca przedwiecznego i razem się połączyć z Twą ofiarą wiecznie trwającą, o mój Jezu, który jesteś przedmiotem

upodobania i miłości Ojca przedwiecznego i Ducha św.

Wszyscy. Tyś jest pociechą aniołów i chwałą świętych, pocieszycielem strapionych i mojem upragnieniem, moją nadzieją i życiem mojem na wieki. Amen.

Przebłaganie.

Przewodnik. W wielką uroczystość przebłagania Boga w starym zakonie wchodził arcykapłan do miejsca przenajświętszego w świątyni i gołą ręką skropił je krwią bydła ofiarnego.

Wszyscy. W dniu prawdziwego przebłagania wchodzisz Ty, Panie Jezu, jako kapłan najwyższy święty i bez zwały do wiecznych przybytków nie ręką człowieka ale Boga zbudowanych, i składasz w ofierze, własną Twą Krew płynącą z przebitych Boskich rąk Twoich, aby uświęcić cały rodzaj ludzki.

Przewodnik. Najkosztowniejszą krew tę ofiaruję Tobie, o mój Jezu, za moje grzechy i grzechy całego świata. Kropelka

jedna przecież wystarczy już, aby mnie oczyścić.

Wszyscy. Święta Matka Twoja, wszyscy aniołowie, wszyscy wybrani łączą swe zasługi z Twoimi i chwalą Cię i błagają, abyś nie pamiętał tego, co niewdzięczni ludzie robią.

Przewodnik. Upadam na kolana przed Tobą, Panie Jezu, Tyś Synem Jednorodzonem Ojca Przedwiecznego, światłością z światłości, odblaskiem chwały Ojca, który swą własną chwałę ukrywasz pod postacią chleba, wyznaję w najgłębszej pokorze, żeś godzien, aby Cię wszyscy ludzie i aniołowie na wieki chwalili.

Wszyscy. Celem prześlągania grzechów, które przeciwko Tobie się popełniają w tym Przenajświętszym Sakramencie, ofiaruję Ci wszelkie modły aniołów i wyznaję razem z nimi: Chwała i dziękczynienie bez końca Jezusowi w Przenajświętszym i Boskim Sakramencie!

Przewodnik. Adoruję Cię w najgłębszej pokorze, o Jezu miłosierny, Zba-

wicielu świata i wyznaję, żeś Ty najpotężniejszym naszym pośrednikiem u Ojca Przedwiecznego. Celem prześlągania za wszystkie grzechy wyrządzone Ci w tym Przenajświętszym Sakramencie ofiaruję Ci wszelkie modły aniołów i chwałę Cię razem z nimi: Chwała i dziękczynienie bądź w każdym momencie i bez końca Jezusowi w Przenajświętszym i Boskim Sakramencie.

Wszyscy. Adoruję Cię w najgłębszej pokorze, o Jezu mój, i ofiaruję Ci na zadośćuczynienie za nieuszanowania i obojętność dla pokarmu duchowego, czem wielu chrześcian Cię zasmuca, miłość i uszanowanie (cześć) Twojej Najśw. Matki, w połączeniu z którą wołam: Chwała i dzięki niech będą teraz i bez końca Najśw. i Boskiemu Sakramentowi!

Przewodnik. O mój Zbawicielu, najwyższe dobro, adoruję Cię w najgłębszej pokorze. Wyznaję, że Ty jedynie wszystkie pragnienia ludzkiego serca zadowolnić możesz i że ono tylko w Tobie

spoczynek znachodzi. Na zadośćuczynienie za wszystkie znieważenia popełnione w kościołach Tobie poświęconych ofiaruję Tobie gorącą tęsknotę, z którą Patryarchowie Twego przybycia oczekiwali i wołam z nimi: Chwała i dziękczynienie niech będzie teraz i na wieki Najśw. i Boskiemu Sakramentowi.

Wszyscy. Adoruję Cię w najgłębszej pokorze o Jezusie, któryś Siebie Bogu na ofiarę za grzechy całego świata na krzyżu ofiarował a teraz jeszcze niezliczone razy na naszych ołtarzach Ojcu Siebie ofiarujesz. Na zadośćuczynienie za tych, którzy Twoją św. ofiarę gardzą, ofiaruję Tobie wiarę i miłość wszystkich męczenników, którzy dla Ciebie swe życie ponieśli w ofierze i wołam z nimi: Chwała i dziękczynienie niech będzie teraz i na wieki Najśw. i Boskiemu Sakramentowi.

Przewodnik. Wyznam, że Ty jesteś obecny w Najśw. Sakramencie prawdziwie i rzeczywiście z ciałem i duszą, z ciałem

i krwią, z Bóstwem i człowieczeństwem, o Królu wszystkich świętych. Na zadośćuczynienie za wszystkie zniewagi, Twoim kapłanom wyrządzone, łączę się z wszystkimi Świętymi i wołam z nimi: Chwała i dziękczynienie niech będzie teraz i na wieki Najśw. i Boskiemu Sakramentowi.

Wszyscy. O mój Zbawicielu, Boski pasterzu, na zadośćuczynienie za grzechy, których się dopuszczają ludzie przy przyjęciu Twego Najśw. Ciała, ofiaruję Tobie gorliwość wszystkich tych, którzy Ciebie w Najśw. Sakramencie tak serdecznie adorują i wołam z nimi: Chwała i dziękczynienie niech będzie teraz i na wieki Najświętszemu i Boskiemu Sakramentowi.

Przewodnik. O mój Zbawicielu, na zadośćuczynienie za wszystkie grzechy, dla których my, Twoi wierni, staliśmy się niegodnymi, aby być Twoimi członkami i Ciebie w świętej Komunii przyjąć, ofiarujemy Tobie wszystkie pieśnia pochwalne, które do Ciebie zanoszą

Kościół tryumfujący i wołamy z nim razem bez końca:

Wszyscy. Chwała i dziękczynienie niech będzie teraz i na wieki Najśw. i Boskiemu Sakramentowi.

Wyznanie wiary.

Przewodnik. Tomasz oglądał blizny, ja zamykam oczy, i Panem Cię, mym Bogiem, wyznawam ochoczy! Pomnażaj coraz więcej świętą we mnie wiarę, przyjm z nadzieją miłości serdecznej ofiarę.

Wszyscy. O pamiątko okrutnej śmierci mego Pana! o chlebie, o potrawo niebu tylko znana! Niech Tobą tchnę i żyję, o boska słodczy, niech mi Twój chleb niebieskiej mądrości użyczy!

Przewodnik. Obmyj mię nieczystego, o najczystszy Panie! obmyj mię o mistyczny, Krwią Twą pelikanie! Jedna kropla Krwi Twojej, zbawi mię o Boże! wszakże ona i cały świat oczyścić może.

Wszyscy. Jezu, którego teraz przez wiarę oglądam, proszę Cię niech się sta-

nie, czego zawsze żądam: abym Cię w chwale Twojej widząc bez zasłony, na wieki Twym widokiem był uszczęśliwiony Amen.

P I E Ś Ń.

Nie opuszczaj nas, nie opuszczaj nas *
Jezu nie opuszczaj nas! * Tyś powiedział,
że na ziemi, * Nie zostawisz nas samemi. *
Twoje serce czuło w niebie, jak nam
ciężko żyć bez Ciebie. * Nie opuszczaj
nas i t. d.

Gdzie pociechę my znajdziemy, * gdzie
łzy żalu ukojemy? * w sercu Twojem
tylko Panie, i pociecha i wytrwanie. *
Nie opuszczaj nas i t. d.

W Serca Twego słodkiej Ranie, *
wszystko mamy dobry Panie. * Tam
ucieczka, tam schronienie, tam wesele,
tam wzmocnienie. * Nie opuszczaj nas itd.

Już Ci służyć będziem wiernie, * bę-
dziem kochać krzyż i ciernie, * będziem
płakać nad grzechami, Serce Twe obmy-
jem łzami. * Nie opuszczaj nas i t. d.

O pociągnij. nas za Sobą, * Byśmy
krzyż dźwigali z Tobą, * ~~przy~~ Twem
Sercu zawsze byli, i dla niego tylko żyli. *
Nie opuszczaj nas i t. d.

ROZMYŚLANIE.

*Zbawiciel w Najśw. Sakramencie Oltarza
zadatek przyszłej chwały.*

Przewodnik. O mój Zbawicielu w
Najśw. Sakramencie utajony, Ty jesteś
zadatkiem przyszłej chwały, jesteś przecie
najwyższem dobrem, jakie Bóg mógł dać
a tak wielkiej wartości, jak sama chwała,
którą On nam przyobiecał. — Podobnie
jak ludzie dają zadatek jako dowód swo-
jej szczerości i wierności, tak też i Ojciec
dał nam Ciebie jako zadatek tego, co
przyobiecał.

Wszyscy. Co miał Przedwieczny
Ojciec kosztowniejszego i co więcej ko-
chał nad Ciebie, o Panie, swego własnego
Syna? Ten dał nam swego jednorodzo-
nego Syna jako Zbawcę, darował nam
Go jako pokarm naszej duszy; jakżeżby

On nie miał nam z Nim dać wszystkiego, także łaskę i zbawienie.

Przewodnik. Tak jest, w tejże łasce mieści się wszystko inne, co nam przypaść w udziale może.

Wszyscy. O najdobrotliwszy Ojciec w niebiesiech, dziękuję Tobie za ten zadatek mojego zbawienia. O spraw, aby to, co z Twojej strony pewnem jest, przez moją winę nie stało się wątpliwem, ale dopomóż mi, abym z użyzonego mi zadatku ciągnął korzyści dla wiecznego życia.

Przewodnik. Również Ty, mój Zbawicielu nie mógłś nam dać kosztowniejszego zadatku, jak siebie samego w Najśw. Sakramencie. Ty jesteś bowiem w tym Sakramencie naszym bratem, jednorodzonym wiecznego Ojca i dziedzicem nieba. To niebo wyjednałeś dla nas i nam jego bramę otworzyłeś, abyśmy używając środków nam przez Ciebie wskazanych, do niego weszli. Jeżeli więc Ty sam tutaj jesteś, jakież lepszy zadatek naszej wiecznej szczęśliwości dać nam mogłeś?

Wszyscy. Ciebie adoruję w każdym momencie, o chlebie żywota z nieba, wielki Sakramencie! O Jezu mój i serce Maryi, proszę was, błogosławcie duszy mojej. Tobie poświęcam moje serce w czystej miłości, o Jezu, najświętszy mój Zbawco.

Przewodnik. O Ojcie i Synie, jakież droższy zadatek chwały mogliście dać, jak samego Ducha św., który jest zadatkim naszego niebieskiego dziedzictwa? A ten zadatek włożyłeś w serca nasze, abyśmy pewni byli Twoich przyrzeczeń. W tymże celu przyszedłeś na ten świat, o Synu wiecznego Ojca i pozostajesz na nim za pomocą tego Najśw. Sakramentu. Tak tedy mamy w nim największy zadatek naszej szczęśliwości, widzialny ten sam Najśw. Sakrament i niewidzialny, Ducha świętego, który przypada nam w udziale przez ten Sakrament.

Wszyscy. O najświętsza Trójco, chwale i czczę Cię bez końca za ten dany nam zadatek Twoich najwyższych przyrzeczeń. Nie może być Tobie ciężko

je wypełnić, o Panie, któryś nam dał taki zadatek. Ciesz się moja duszo, że go posiadasz, rozwesel się w nadziei, która na tymże polega i służy Temu bez końca, który ci go dał, abyś kiedyś tę szczęśliwość i błogość osiągnęła, która tobie jest obiecaną. Amen.

Przewodnik. Ty jesteś, o Panie, w Najświętszym Sakramencie nie tylko jako zadatek obiecanej nam szczęśliwości, lecz również jesteś potężnym środkiem do osiągnięcia tejże. Żaden zadatek nie jest pewniejszym od tego, który zarazem jest środkiem do dostąpienia tejże obietnicy.

Wszyscy. Aby szczęśliwości dostąpić, o mój Zbawicielu, jest rzeczą konieczną, abyś nam popełnione grzechy odpuścił, od przyszłych strzegł i nas w Twojej łasce aż do śmierci zachował. Dziękujemy Tobie z całego serca, żeś to wszystko nam w Najświętszym Sakramencie udzielić raczył.

Przewodnik. Gdy także w Sakramencie chrztu i pokuty grzechy się od-

puszczają, to przecież ten Najświętszy Sakrament potwierdza odpuszczenie grzechów w szczególny sposób. Król, który przez swoich kapłanów grzechy odpuścił, pozwolił nam przy swoim stole miejsce zająć na dowód, że nam całą winę odpuścił. Ty zachowujesz nas także, o Panie, od przyszłych grzechów, ponieważ gasisz w nas ziemskie skłonności i czynisz nas silnymi względem wszystkich pokus szatana i względem niebezpieczeństw, które nam świat gotuje. W końcu żywisz i utrzymujesz życie łaski i powiększasz ją tak, że ona nam aż do końca wytrwałości udziela.

Wszyscy. Toś przyrzekł, o Panie, albowiem mówisz: Ja jestem chlebem, który z nieba przyszedł, aby, kto go pożywa, nie umarł. Kto tego chleba pożywa, będzie żył na wieki. Kto moje ciało je i moją krew pije, ten ma życie wieczne a ja na sąd ostateczny go obudzę.
(Jan 6.)

Przewodnik. Tak nas upewniłeś, że nas ten Boski chleb od wszystkiego

uwalnia, co się sprzeciwia życiu wiecznemu. On nas uwalnia od śmierci grzechu i od drugiej śmierci duszy przed potępieniem a uwolni nas kiedyś także od śmierci ciała przy zmartwychwstaniu. Tak, o Najświętszy Sakramencie, Ty nadajesz nam również i łaskę aż do końca i udzielisz nam kiedyś szczęśliwości, którą ciało i dusza dzielić mają.

Wszyscy. O drzewo żywota, zasadzone od Boga w pośród raju * na znak i zadatek nieśmiertelności i życia wiecznego, daj mi kosztować owocu Twego słodkiego, któryby mą duszę zachował od śmierci grzechu i wiecznej, a zaszczerpił w mem ciele ziarno nieśmiertelności!

Przewodnik. Twa jednak obecność w Najśw. Sakramencie, o mój Zbawco, więcej jeszcze czyni; ona bowiem daje mi część żywota wiecznego już teraz będąc źródłem i początkiem tegoż. Przez Twą łaskę, mój Zbawicielu, i miłość Ducha świętego jednoczymy się z Tobą. Najśw. Sakrament jest zadatkiem tylko na to

życie danym, zjednoczenie bowiem z Tobą, mój Zbawicielu, jest zarazem zapłatą i początkiem chwały, wiecznie trwać mającej, jeśli jej sami nie lekceważymy.

Wszyscy. O najmilszy Oblubieńcze mej duszy, * sam mi się ofiarujący na zapłatę, łączący z sobą mą duszę węzłem miłości, nie uchylaj odemnie nigdy Twego miłosierdzia, chociaż tego wcale godnym nie jestem.

Przewodnik. »Ja wam odkazuję królestwo, jako mi odkazał Ojciec mój: abyście jedli i pili u stołu mego w królestwie mojem.« (Łuk. 22. 30.) Taką obietnicę dałeś kiedyś Twoim apostołom, o mój Zbawco. Tam w niebie karmiąc Błogosławionych, pamiętasz na Twych braci na ziemi żyjących, i zapraszasz ich na ucztę Twego Najśw. Ciała, i to nam dodaje otuchy, że Cię kiedyś zupełnie posiadziemy.

Wszyscy. O mój Najukochańszy, który mieszkając w niebie, zstąpiłeś na ziemię, pomnóż we mnie wiarę i miłość,

abym przez tę ucztę zdążał na gody wieczne, które mi w przyszłym życiu obiecałeś.

Przewodnik. Odtąd, o Panie, chcę za życia to czynić, co święci w niebie zawsze czynią, t. j. spełniać Twą najświętszą wolę.

Wszyscy. Tak nas sam nauczyłeś w modlitwie, którą nam zostawiłeś: Bądź wola Twoja, jako w niebie tak i na ziemi. * Tak staniemy się godnymi nieba.

Przewodnik. O najśłodszy Zbawicielu, bądź mi początkiem uczyt niebieskiej, zwłaszcza w onej godzinie rozstania się z tym światem, gdy Cię w świętym Wijatyku będę przyjmował.

Wszyscy. Daj mi naonczas głęboką wiarę, silną nadzieję i doskonałą miłość.

Przewodnik. Jako Eliasza, który o posiłku przez anioła mu podanym (3 król. 19), 40 dni i 40 nocy siedł na

góre Pańską Horeb, tak wzmocnij i mnie kiedyś tym Boskim Chlebem, bym moją pielgrzymkę do górnej światłości szczęśliwie ukończył.

Wszyscy. Tak więc już teraz chcę przyjmować zawsze Komunię św. tak, jakby była już ostatnią w mem życiu i Wijatykiem moim.

Przewodnik. Ustanowiłeś, o Panie, ten Najśw. Sakrament w nocy przed Twą męką, aby nam przypomnieć, że ten pokarm jest na wzmocnienie duszy przed cierpieniami i śmiercią, i na drogę z tego do przyszłego żywota.

Wszyscy. O mój najśłodszy Zbawicielu, który przy rozstaniu się z tym światem rzekłeś do uczniów Twoich: Ja przyjdę zasię i wezmę was do mnie samego, iżbyście, gdzie ja jest, i wy byli. (Jan 14. 3.) Proszę Cię, racz przyjść i nawiedzić mą duszę Twą łaską i obecnością tego Najśw. Sakramentu, a z pomocą tegoż dojść do Ciebie, bym to kiedyś ujrzał, w co teraz tylko wierzę, a

posiadł to, czego się teraz tylko spodziewam i zażywał Twojej słodkiej obecności wiecznie. Amen.

PIESN.

Nie opuszczaj nas, nie opuszczaj nas,*
Jezu nie opuszczaj nas! * Zostań słodki
Jezu z nami, * Świeć nam serca promieniami,
* Świeć nam słońcem Twojej miłości,
* Na tej ziemi i w wieczności.

Nie opuszczaj nas, nie opuszczaj nas,*
Jezu nie opuszczaj nas! * Matko coś
pod krzyżem stała, * Coś nam życie wypłakała,
* Proś niech Syn Twój się zlituje,
* Serce swoje nam daruje. * Nie opuszczaj nas i t. d.

KORONKA

do Serca Pana Jezusa.

Przewodnik. Boże, wejrzyj ku wspomnieniu memu,

Wszyscy. Panie, pospiesz się ku ratunkowi memu.

Przewodnik. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi św.

Wszyscy. Jaka była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

Przewodnik. O Jezu mój najmiłociwszy! na wspomnienie Przenajświętszego Serca Twojego, pełnego litości i słodkości dla biednych grzeszników, serce się moje raduje i napełnia ufnością, że mnie łaskawie przyjąć, Panie, raczysz. Niestety, ileżem to już popełnił grzechów! Lecz teraz z Piotrem i z Magdaleną płaczę i nienawidzę grzechów moich, że Ciebie, Dobro najwyższe, obrażają.

Wszyscy. O Panie, przebacz mi, ach! przebacz wszystkie grzechy moje. Przez Najświętsze Serce Twoje błagam Cię, * o Panie! niech umrę, tak, niech umrę raczej, aniżeli bym Cię miał jeszcze obrazić; * a niech żyję na to jedynie, bym za miłość Twoją odwdzięczał miłością. —

Przewodnik (zaczyna). 1 Ojciec nasz i 5 Chwała Ojcu ku czci Najśłodszego Serca Jezusowego.

Przewodnik. O Najśłodsze Serce Jezusa mojego,

Wszyscy. Niech Cię kocham, kocham coraz więcej.

Przewodnik. O Jezu mój najmilszy! błogosławię Sercu Twemu najpokorniejszemu i Tobie dziękuję, że dawszy mi je za wzór, nie tylko z największym naleganiem do jego naśladowania pobudzić mnie raczysz, ale nadto kosztem tylu upokorzeń Twoich wskazałeś mi do tego i ułatwiłeś drogę.

Wszyscy. O jakżem ja był szalony i niewdzięczny! * O jakżem od tej drogi zboczył! * Przebacz mi, ach! przebacz. * Już brzydzę się pychą, już wywyższenia nie pragnę, * lecz z sercem pokornem i wśród upokorzeń chcę, idąc za Tobą, dojść do pokoju i do zbawienia. * Ty mnie wspomagaj i wspieraj, a na wieki Twe Serce błogosławić będę.

Przewodnik (zaczyna): 1 Ojcze nasz i 5 Chwała Ojcu.

Przewodnik. O Najśłodsze Serce Jezusa mojego,

Wszyscy. Niech Cię kocham, kocham coraz więcej.

Przewodnik. O Jezu mój najmilszy! podziwiam najcierpliwsze Serce Twoje i dzięki Ci składam za tyle zostawionych nam przedziwnych przykładów niezwykłej cierpliwości Twojej.

Wszyscy. Boleję nad tem, że na próżno dotąd wymawiały mi tak wielką miękkość moją, * niemogącą znieść najmniejszej nawet przykrości. * Ach! Jezu mój ukochany, wlej w serce moje szczerą i stateczną miłość utrapień i krzyżów, * umartwienia i pokuty, ażebym idąc za Tobą na górę Kalwaryi, * doszedł za Tobą do chwały i wesela w niebie.

Przewodnik. (zaczyna): 1 Ojciec nasz i 5 Chwała Ojcu.

Przewodnik. O Najśłodsze Serce Jezusa mojego,

Wszyscy. Niech Cię kocham, kocham coraz więcej.

Przewodnik. O Jezu mój ukochany! O jakże wobec Serca Twego brzydzić się muszę mojego, że tak od Twojego różne. Za lada cieniem, za lada poruszeniem, za lada słówkiem wzruszam się i narzekam!

Wszyscy. Ach! Panie, przebacz tym wybuchom moim i daj mi łaskę, * bym na przyszłość w każdej przeciwności naśladował niewzruszoną słodycz Twoją * i opływał tym sposobem w ciągły pokój święty.

Przewodnik (zaczyna): 1 Ojcze nasz i 5 Chwała Ojcu.

Przewodnik. O Najśłodsze Serce Jezusa mojego,

Wszyscy. Niech Cię kocham, kocham coraz więcej.

Przewodnik. Niech wszystko śpiewa chwałę i cześć, o Jezu mój, mężnemu Sercu Twojemu, zwycięzcy śmierci i piekła, bo wszelkiej chwały jest godne. Ale jakimże wstydem więcej niż kiedykolwiek winienbym spłonąć na widok

serca mego tak tchłórzliwego, że się lęka próżnego nawet słówka, najmniejszej zniewagi.

Wszyscy. O już będzie inaczej! Dlatego błagam Cię, udaruj mię taką mocą i mężstwem, * iżbym walcząc i zwyciężając z Tobą na ziemi, * z wesclem tryumfował z Tobą w niebie.

Przewodnik (zaczyna): 1 Ojciec nasz i 5 Chwała Ojcu.

Przewodnik. O Najśłodsze Serce Jezusa mego,

Wszyscy. Niech Cię kocham, kocham coraz więcej.

Przewodnik. Obróćmy się do Maryi, a znowu Jej służbie się oddając, w Jej macierzyńskim Sercu ufność naszą złożmy, mówiąc:

Wszyscy. O wielka Matko Boża i Matko moja, Maryo, * przez niezrównane zalety Najśłodszego Serca Twego * wyjednaj mi prawdziwe i stałe nabożeństwo do Przenajświętszego Serca Jezusa, Syna Twojego, * ażebym myślami i uczuciami

mojemi w Sercu Jego zamknięty, * dopełniał wszystkich obowiązków moich i z wesołym sercem zawsze, * a szczególnie w dniu dzisiejszym, służył P. Jezusowi.

Przewodnik Serce Jezusowe miłością ku nam gorejące,

Wszyscy. Zapal serca nasze miłością ku Tobie.

Przewodnik. Módlmy się. Tym nas ogniem, prosimy Cię, Panie, niechaj Duch św. zapali, który Pan nasz Jezus Chrystus z ogniska Serca swojego puścił na ziemię i chciał, aby jak najmocniej był zapalon. Który z Tobą żyje i króluje w jedności tegóż Ducha świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków.

Wszyscy. Amen.

Komunia duchowna.

(Patrz str. 64.)

Trzynasta godzina.

Uwaga. Gwiazdki w modlitwach wspólnych oznaczają pauzy, które zachować należy dla lepszego porządku.

Dobra intencya.

Przewodnik. W Imię Ojca i Syna i Ducha świętego. Amen. (50 dni odpustu za każdy raz.) Panie, otwórz usta moje.

Wszyscy. A opowiadać będą Twoją chwałę.

Przewodnik. O Boże, pamiętaj o wspomózeniu mojem.

Wszyscy. Panie, przybądź mi z pomocą.

Przewodnik. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi świętemu.

Wszyscy. Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

Przewodnik. Otwórz, Panie, usta moje, bym wysławiał Przenajśw. Sakrament, oczyść moje serce ze wszystkich próżnych, grzesznych i obcych myśli, abym z uszanowaniem, uwagą i nabożeństwem

tę adoracyę odprawił i został wysłuchanym w obliczu Twego Majestatu Bożego.

Wszyscy. Łączę moją modlitwę z ową Bożą intencyą, w jakiej Ty na tej ziemi widomie przybywając, Ojca Swego Przedwiecznego chwaliłeś i uwielbiałeś, i teraz jeszcze w Przenajśw. Sakramencie chwalisz i uwielbiasz.

Przewodnik. Chcę tę godzinę adoracyi odprawić, aby Ci podziękować za łaskę, że Ci tu cześć oddawać mogę, jak również, by Ciebie przeprosić za wszystkie zniewagi, które Ci w tym Sakramencie Twoi wrogowie wyrządzają i za opuszczenie, w którym to Najwyższe Dobro na wielu miejscach się znajduje.

Wszyscy. W szczególniejszy jednak sposób ofiaruję Ci, o mój Zbawco, tę godzinę, abyś nam wszystkim, którzy teraz i w innych czasach wieczną adoracyę odprawiamy, szczęśliwej śmierci użyć raczył.

A D O R A C Y A.

Przewodnik. O Słowo Przedwieczne, które się człowiekiem stało i dla mnie obecnem jest w Najśw. Sakramencie, jakąż radość sprawia mi to przeświadczenie, że teraz przed Tobą stoję, który moim Bogiem jesteś, nieskończonym Majestatem, Dobrem niepojętem.

Wszyscy. Dusze, Boga kochające, gdziekolwiek się znajdujecie: w niebie czy na ziemi, kochajcie Go za mnie.

Przewodnik. Maryo, moja Matko, pomóż mi Go kochać, a Ty, mój Najukochańszy Panie, spraw, abyś był przedmiotem wszystkiej mojej miłości. Zapamiętaj nad moją wolą, posiadź mnie całego.

Wszyscy. Poświęcam Ci mój rozum, aby zawsze Twoją Dobroć rozważał; poświęcam Ci moje ciało, aby mi pomogło przypodobać się Tobie; poświęcam Ci całą moją duszę.

Przewodnik. O Oblubieńcze mej duszy, jakżeż bardzo pragnę, żeby wszyscy ludzie poznali tkliwość tej miłości, którą

żywisz względem nich, aby wszyscy tylko na to żyli, by Ciebie czcić i Tobie się podobać, jak tego żadasz i godzien jesteś.

Wszyscy. Obym przynajmniej ja sam zawsze był przejętym miłością do Twojej piękności nieskończonej. Od dzisiaj poczynawszy chcę wszystko uczynić co będzie w mocy mojej, aby Twoją łaskę pozyskać.

Przewodnik. Postanawiam wyzbyć się wszelkiej rzeczy, gdybym poznał, że ona się Tobie nie podoba, choćby mi to z największem zaparciem przyjść miało.

Wszyscy. Szczęśliwym będę, gdy wszystko utracę, by pozyskać Ciebie, mój Boże, Miłość moja, moje wszystko.

Przeproszenie.

Przewodnik. O Jezu, Synu Boga żywego! 33 lat przepędziłeś na tej ziemi dla zbawienia i ocalenia człowieka.

Wszyscy. Panie, nasz Zbawco, przebacz nam niewdzięczność naszą.

Przewodnik. Przed bolesną śmiercią Twoją na krzyżu, o Panie, zawołałeś: Dokonało się! Spełniłem dzieło odkupienia.

Wszyscy. Pochwalonem niech będzie po wszystkie wieki Jezus Chrystus, który nas wszystkich wyswobodził z niewoli szatańskiej a z niedoli nas wyrwał sromotną śmiercią Swoją; niech będzie pochwalonym Jezus Chrystus po wszystkie wieki.

Przewodnik. Zniszczyłeś, o Panie nasz cyrograf, zawiesiwszy go na krzyżu; grzechy nasze są zmazane a my znowu staliśmy się dziećmi bożymi, dziedzicami nieba.

Wszyscy. O Jezu z całego serca Ci za to dziękujemy a zarazem przepraszamy Cię za niewdzięczności ludzkie.

Przewodnik. O Jezu, mając serce przepełnione wdzięcznością i miłością najtkliwszą oddaję Ci pokłon w tym Najśw. Sakramencie, przez który dzieło naszego zbawienia wciąż jeszcze sprawujesz. Ni-

gdy nie przestanę Cię kochać i cześć Boską Ci oddawać.

Wszyscy. Na wieki chcę wychwalać Twoje miłosierdzie,

Przewodnik. Lecz wielki smutek napęłnia moje serce, gdy na myśl mi się nasuwa czarna niewdzięczność, którą ludzie za Twą miłość Ci płacą. Tyś ich wybawił z wiecznego potępienia a oni Tobą gardzą! Tyś im niebo otworzył a oni w swem nieszczęsnem zaślepieniu wzbraniają się wejść na drogę, która doń prowadzi.

Wszyscy. O Najdostojniejszy Panie, chcemy Ci za tę niewdzięczność zadosyć uczynić!

Przewodnik. O Jezu, godny uwielbienia, nawet w Twoim Najśw. Sakramencie obrażają Cię i znieważają!

Wszyscy. Oto, Panie, zawstydzony przewrotnością świata, rzucam się przed Tobą na ziemię.

Przewodnik. Z głębokim żalem oplakuję, o Panie, wszystkie grzechy,

które sam kiedykolwiek popełniłem przeciw Twojej Najśw. Tajemnicy, oplakuję również z całego serca wszystkie nieuszanowania, których inni się dopuścili.

Wszyscy. O Jezu, przebacz nam wszystkim, którzyśmy tak ciężko zgrzeszyli a dla miłości Twojej odpuść nam winę i karę,

Modlitwa na cześć pięciu ran Pańskich

(ułożona przez św. Klarę z Assyżu.)

Przewodnik. *Do św. rany prawej ręki.* Chwała niech będzie Tobie, o Panie, mój Jezu Chryste, za najświętszą ranę prawej ręki Twojej. Przez tę najczcigodniejszą ranę prawej ręki i przez najświętszą mękę Twoją odpuść mi wszystkie grzechy moje, których się przeciw Tobie dopuściłem myślą, mową, uczynkiem i niedbalstwem w Twojej służbie, jako też przez zmysłowość, której stałem się winnym we śnie i na jawie.

Wszyscy. Dozwól mi łaski, bym mógł nabożnie rozpamiętywać najbole-

śniejszą śmierć i Boskie rany Twoje, *
i udziel mi łaski umartwienia ciała mego
na dowód wdzięczności mojej ku Tobie,
który żyjesz i królujesz na wieki wie-
ków. Amen.

Przewodnik (zaczyna): Ojciec nasz.
Zdrowaś Marya.

Przewodnik. *Do świętej rany lewej
ręki.* Niech ci będzie chwała i uwielbie-
nie, o najśłodszy Panie Jezu Chryste, za
najświętszą ranę lewej ręki Twojej.

Wszyscy. Dla tej najczcigodniej-
szej rany miej litość nademną i racz wy-
korzeńić ze serca mego wszystko, co ci
się nie podoba.* Daj mi zwycięstwo nad
nieprzyjaciołmi Twymi przewrotnymi, *
iżbym z pomocą łaski Twojej mógł ich
pokonać, * a przez zasługi śmierci Two-
jej najboleśniejszej wybaw mię z wszel-
kich niebezpieczeństw teraźniejszego i
przyszłego życia i spraw, * bym w
chwale niebieskiej żył z Tobą, który ży-
jesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Przewodnik (zaczyna). Ojcze nasz.
Zdrowaś Marya.

Przewodnik. *Do św. rany prawej nogi.* Niech Ci będzie chwała i uwielbienie, o najśłodszy Panie Jezu Chryste, za najświętszą ranę Twojej prawej nogi i przez tę najczcigodniejszą ranę daj mi łaskę, bym mógł czynić pokutę za grzechy moje.

Wszyscy. A przez najmiłosierniejszą śmierć Twoją błagam Cię najgoręcej, * abyś w nocy i we dniu utrzymywał nędznego sługę Twego w połączeniu z Twą świętą wolą * i oddał od niego wszelkie nieszczęścia duszy i ciała. * Gdy wreszcie się zbliży dzień gniewu, przyjmij mnie na łono Twego miłosierdzia * i doprowadź mnie do wiecznej szczęśliwości, * który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Przewodnik (zaczyna). Ojcze nasz.
Zdrowaś Marya.

Przewodnik. *Do św. rany lewej nogi.* Niech Ci będzie chwała i uwielbienie, naj-

miłosierniejszy Panie Jezu Chryste, za Twoją ranę przenajświętszą lewej nogi, i przez tę najdosłojniejszą ranę udziel mi łaski zupełnego odpuszczenia mych grzechów, bym z pomocą Twą zasłużył ujść wyroku potępienia wiecznego.

Wszyscy. Nadto proszę Cię jeszcze przez najświętszą śmierć Twoją, o najboleśniejszy mój Zbawicielu, bym przed mojem skonaniem mógł się wyspowiadać z grzechów moich * i przy doskonałej pokucie i czystości duszy i ciała przyjąć Najświętszy Sakrament Ciała i Krwi Twojej. * Spraw to, o Panie, bym także był godnym przyjąć ostatnie Olejem św. Namaszczenie * ku wiecznemu zbawieniu mej duszy; * który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Przewodnik (zaczyna): Ojcze nasz. Zdrowaś Marya.

Przewodnik. *Do świętej rany boku najświętszego.* Niech Ci będzie chwała i uwielbienie, o najdobrotliwszy Panie Jezu Chryste, za najświętszą ranę boku Twego,

i przez tę najdostojniejszą ranę i przez niezgłębione miłosierdzie Twoje, które okazałeś żołnierzowi Longinowi przy otwarciu Twego boku i teraz nam wszystkim okazujesz, proszę Cię o najłagodniejszy Jezu, jakoś mię obmył przez Chrztost święty z grzechu pierworodnego, tak i teraz racz przez najdroższą Krew Twoją, która na całym świecie się ofiaruje i pożywa, uwolnić mię od wszystkich nieszczęść przeszłych, teraźniejszych i przyszłych.

Wszyscy. A przez Twoją tak gorzką śmierć daj mi żywą wiarę, * stałą nadzieję i doskonałą miłość, * bym Cię kochał z całego serca, z całej duszy i ze wszystkich sił, * utwierdź mię i umacniaj mię w wykonywaniu dobrych uczynków * i daj mi wytrwanie w Twej św. służbie, * abym zasłużył sobie zawsze na Twe upodobanie. Amen.

Przewodnik (zaczyna): Ojcze nasz. Zdrowaś Marya.

Przewodnik. Kłaniamy Ci się, Chryste, i błogosławimy Tobie,

Wszyscy. Ześ przez śmierć i Krew
Twą odkupił świat.

Przewodnik. Módlmy się: Wszech-
mogący wieczny Boże, któryś przez pięć
ran Syna Twojego a Pana naszego Jezusa
Chrystusa rodzaj ludzki odkupił, daj pro-
szącym Cię, abyśmy, którzy Jego rany
czcimy codziennie, przez drogą Krew
Jego od śmierci nagłej i wiekuistej za-
chowani być mogli. Przez tegoż Chry-
stusa, Pana naszego.

Wszyscy. Amen.

P I E Ś Ń.

Gdzie jest Jezus mój pociecha, mój
najmilszy Zbawiciel, * a gdzież jest naj-
większa radość, mej duszy Pocieszyciel? *
Dusza moja jest strapiona, wielkim żalem
obciążona, * gdzież jest mój najmilszy
Jezus, aż będzie uzdrowiona.

Ach w boleściach serce wzdycha,
gdzież Jezus oddalony? * dusza ma po-
koju nie ma, aż będzie z Nim złączona: *
bym miał skrzydeł sto tysięcy, abym ja

mógł co najprędzej * przez góry, lasy i skały szukać gdzie Jezus miły.

Wołam, krzyczę, usiłuję, a gdzieżeś mój Jezusie! * żem Cię stracił ach lituję, Tyś pociecha mej duszy: * Pójdź uzdrów mnie z mych boleści, a pomóż mi z tych ciężkości; * Ciebie Jezu chcę miłować, racz mi przybyć przy śmierci.

Nic nie pragnę oprócz Ciebie, mój najmilszy Jezusie! * w utrapieniu w mej potrzebie, Tyś pociecha mej duszy; * bez Ciebie dłużej nie wytrwam, przyjdź Jezu! przyjdź już omdlewam; * sercem, ustmi wołam, krzyczę, od miłości umieram.

ROZWAŻANIE I.

Ofiara Melchizedecha (św. Cypryan).

Przewodnik. W kapłanie Melchizedechu widzimy wyobrażoną tajemnicę Ofiary Pańskiej, jak to Pismo św. stwierdza: »Ali Melchizedech król Salem wyniósłszy chleb i wino, bo był kapłanem Boga Najwyższego, błogosławił mu (t. j. Abrahamowi).« Że zaś Melchizedech był

figurą Chrystusa, wypowiada Duch św. w Psalmach, gdy w osobie Ojca tak mówi do Syna: »Z żywota przed jutrzienką zrodziłem cię... ty jesteś kapłanem na wieki według porządku Melchizedechowego.« (Ps. 109.) Porządek zaś ten niechybnie pochodzi od owej ofiary, ponieważ Melchizedech był kapłanem Boga Najwyższego, ponieważ chleb i wino ofiarował a błogosławił Abrahamowi.

Wszyscy. Coś utajony w tym Sakramencie * nad wszelki rozum i nad pojęcie, * Boże nasz, Jezu, bądź uwielbiony, * Tobie padając dajem pokłony.

Przewodnik. Któż jest bardziej kapłanem Boga Najwyższego od Pana naszego Jezusa Chrystusa, który Bogu Ojcu złożył ofiarę taką samą, jaką był złożył Melchizedech, t. j. chleb i wino, mianowicie Swoje Ciało i Krew Swoją. A owe błogosławieństwo, udzielone Abrahamowi, odnosiło się do nas. Jak bowiem Abraham Bogu uwierzył a ta wiara jego poczytaną mu została ku usprawie-

dliwieniu, tak samo z pewnością każdy, który w Boga wierzy i we Wierze żyje, jest usprawiedliwiony i wyobrażony we wiernym Abrahamie jako błogosławiony i usprawiedliwiony.

Wszyscy. Przed Tobą w tej świętości, * Skryty Boże, padam, * Twój Boskiej wielmożności * Winny ukłon składam; * Zapieram się na Twoje słowo mej żrenicy * Ciebie, Boże wyznaję tu w tej tajemnicy.

Przewodnik. Oby tedy błogosławieństwo udzielone przez kapłana Melchizedecha Abrahamowi, uroczyście udzielonem być mogło, przeto spełniono wprzód wyobrażenie ofiary Chrystusa na chlebie i winie. Tego zaś wyobrażenia dokonując i wypełniając, ofiarował Pan chleb i wino i w ten sposób On, który jest pełnością prawdy, wypełnił to, co oddawna w obrazie było przepowiedzianem.

ROZWAŻANIE II.

Ofiara Mszy św.

Przewodnik. »To czyńcie na moją pamiątkę!« tak rzekłeś niegdyś, o Panie

do Swoich Apostołów, a tem samem dałeś im i wszystkim święconym kapłanom, władzę przemieniania chleb i wino w Twoje Najśw. Ciało i Krew, owszem rozkazałeś im to czynić, coś sam był uczynił.

Wszyscy. O jakżeż nieskończoną miłość, mój Panie, nam okazałeś. Nie aniołom lecz ludziom na ziemi dałeś władzę nad Swem prawdziwym Ciałem i nad Swoją prawdziwą Krwią, aby oni w Twojem Imieniu i w Twojej Osobie te słowa nad chlebem wymawiając przemieniali mocą tychże słów chleb w Twoje Najśw. Ciało, jakoś Ty sam był uczynił.

Przewodnik. Tysiąckroć więcej razy, o mój Panie, odnawiasz ten cud niż niegdyś ślepym przywracałeś wzrok, głuchym słuch, chorym zdrowie a umarłym życie.

Wszyscy. O mój Zbawicielu, cóżes nam mógł więcej uczynić jak uczyniłeś, gdy ludziom dałeś moc, przewyższającą godność wszystkich aniołów. Niech Cię za tę łaskę wychwalają wszystkie stwo-

zenia a moja dusza niech Cię nigdy za to nie przestanie sławić. Amen.

Przewodnik. Było w Twojej mocy zarządzić, o Panie, żeby na całym świecie albo w każdym kraju lub w każdym mieście jeden tylko był kapłan, albo żeby żaden kapłan nie mógł ofiary Ciała Twego i Twojej Krwi sprawować, któryby się nie odznaczał najwyższą świętością. Ty jednak chciałeś, aby wielu kapłanów na różnych miejscach i w każdym dniu, nawet w najszczuplejszych kaplicach tę świętą Ofiarę sprawowali.

Wszyscy. Miłość Twoja, o Panie, nie zna miary a dobroczynności Twej nie masz końca. O gdybyśmy za tę miłość również szczerze się odwdzięczali!

Przewodnik. Niezmierną jest Twoja pokora, o mój Zbawco, że na głos każdego kapłana natychmiast z nieba zstępujesz, choćby tenże był bezbożnym jak Judasz Z miłości ku Twoim wybranym, o Panie, dałeś kapłanom tak wielką władzę.

Wszyscy. Spraw, o Panie mój, żebym przykład Twego posłuszeństwa naśladował i we wszystkim, co dozwolone, chętnie był posłusznym tym, którzy mi rozkazywać mają prawo.

Przewodnik. Ofiara cóż innego jest jeśli nie złożeniem daru Tobie miłego, aby Ciebie, mój Boże uczcić i Twój Boski Majestat uznać? Cóż zaś Przedwiecznemu Ojcu poświęconem i ofiarowanem być może droższego i miłszego nad samego Jednorodzonego Syna, prawdziwego Boga i człowieka prawdziwego, w którym Sobie upodobał?

Wszyscy. O mój Zbawicielu, czemuże się Tobie odpłacimy za to, że w tym Najśw. Sakramencie i w tej Najświętszej Ofierze dałeś nam, co najdroższego miałeś, t. j. Siebie Samego.

Przewodnik. Nadto, aby tą Ofiarą nie gardzono dla niegodności ofiarującego, tudzież aby ona godniejszą była oblicza Boskiego Majestatu, sprawujesz Ty ją sam, o mój Panie, jako wieczny kapłan

według porządku Melchizedecha przez ręce Swoich kapłanów.

Wszyscy. O jakież skarby zawiera w sobie ta święta Ofiara. Przez nią składamy, o Panie, dzięki za wszystkie otrzymane dobrodziejstwa; tą Ofiarą czynimy zadość za nasze grzechy, przez tę Ofiarę wypraszamy sobie doczesne i wieczne dobro.

Przewodnik. Z jakąż ufnością więc powinienem na tej Ofierze być obecnym, o mój Zbawco. Ufam, że nią rozbroisz gniew Przedwiecznego Ojca, Jemu za grzechy nasze zadośćuczynisz a mnie wszystkie cnoty i niebieskie dary, których potrzebuję, wyjednasz. A także za dusze w czyśćcu cierpiące można Ci składać tę świętą Ofiarę.

Wszyscy. Któryż grzech mógłby być tak ciężkim, żeby ofiarą Twego Najśw. Ciała i Krwi Najśw., o mój Zbawicielu, którą to ofiarę tu składasz jak niegdyś na ołtarzu krzyża, nie wyjednała jego przebaczenia? albo na jakie kary mogli-

byśmy byli zasłużyć przez nasze grzechy, na których odpuszczenie nie wystarczałyby, o Jezu, ta zapłata? A wreszcie o jaką łaskę moglibyśmy Boga poprosić, którejby nam nie zdołała wyjednać Twoja, mój Jezu Najśw. Ofiara?

Przewodnik. O Ojcie Przedwieczny, skoro przyjemną Ci była ofiara Abła, to o ileż więcej ta właśnie Ofiara przyjemną Ci być musi!

Wszyscy. Przyjmij ją, Ojcie Niebieski, jako dziękczynienie za niezliczone dobrodziejstwa, które z Twojej szczodrej ręki otrzymałem. Użyć mi przez nią łaskę w tem życiu a szczęście wieczne w życiu przyszłym. Amen.

Przewodnik. Ofiara przez Ciebie, o mój Zbawco, złożona, podwójną była. Nie wystarczała Ci ofiara krzyżowa; chciałeś jeszcze złożyć ofiarę bezkrwawą. Rozkazałeś, o Jezu, aby ta składana była na pamiątkę ofiary krzyżowej.

Wszyscy. Nie dla innego powodu, o Jezu; taka była Twoja wola, jak dla

tego, abyśmy zawsze pamiętali o tem, jak wielkie dobra przysporzyła nam Twoja męka. Biorąc udział w sprawowaniu bezkrwawo odnawianej Ofiary Twojej krzyżowej, będziemy się starali poznać Twoje dobrodziejstwo, takowe wysoko cenić a Ciebie za to kochać i Tobie służyć.

Przewodnik. O jakżeż wielką, Panie nasz, powinaby być nasza wdzięczność za wszystkie dobrodziejstwa, któremi nas obsypujesz! Ale ponieważ dostatecznie wdzięcznymi być nie umiemy, przeto Ty sam, o Panie, uzupełnij nasze braki i chciej stać się naszą ofiarą, którąbyśmy mogli złożyć Niebieskiemu Ojcu za udzielone nam łaski.

Wszyscy. O mój Zbawicielu, i ta ofiara jest nowem dobrodziejstwem! Jakżeż Ci za nią mam podziękować? Chcę w niej częsty brać udział a w oznaczonych czasach Ciebie samego z wdzięczności przyjmować w Komunii świętej.

Przewodnik. Ta Najśw. Tajemnica zwraca nam dalej uwagę naszą na wszy-

stkie cnoty, które wykonywałeś w Twem życiu a w szczególniejszy sposób w czasie Twej męki. Tu uwielbiam Twoją miłość, miłosierdzie Twoje, Twoją szczerobliwość, cierpliwość i cichość, Twoje posłuszeństwo i stałość Twoją.

Wszyscy. O Panie, który te cuda niezliczone oczom naszym przedstawiasz a nadto Siebie samego bojącym się Ciebie na pokarm dawasz, udziel mi łaskę, bym te tajemnice nie tylko rozważał i na ich sprawowaniu był obecnym, lecz także owoce z nich odnosił, naśladować Twój święty przykład. Amen.

Przewodnik. Przychodźcie wszyscy, których na ziemi dręczy niedola, wyrzekły Twe usta, — a ja wam ceną Krwi mojej zwrócę życie nowego i wiecznego przymierza.

Wszyscy. Zbliżamy się ze świętym zapalem, by skosztować życia błogosławionej wieczności. Ty nas kiedyś napowrót do życia powołasz i dasz zażyć spokoju szczęśliwości wiecznej.

P I E Ś Ń.

Przyjdź do serca w tym momencie, *
Mój najmilszy Jezusie * W tym Naj-
świętszym Sakramencie, * Tyś pociecha
mej duszy; * Tyś jest źródło żywej wody, *
Duszy dana dla ochłody; * Uczyń w sercu
mem gospodę, * Ach mój Jezusie dobry!

Nalazłem kogo miłuję, * Kochanego
Jezusa, * Wielką radość w sercu czuję, *
Weseli się ma dusza; * Witaj drogi Ba-
raneczku, * Skarbie i mój kochaneczku, *
Ciebie pragnę serce moje, * Przerozkoszny
kwiateczku!

Ach umieram od miłości * Kocha-
nego Jezusa, * Sercu ulżyj i ciężkości, *
Pocieszona ma dusza; * Daj Jezu po
tym żywocie * Widzieć Cię w twym Ma-
jestacie, * Daj w niebie patrzeć na Cie-
bie * I miłować Cię wiecznie.

P R O Ś B A.

Przewodnik. Na krzyżu samo tylko
Bóstwo skryte było, tu zaś i człowieczeń-
stwo nam się utaiło; ta świętość poka-

zuje wielką miłość Boską, gdy na pamięć przywodzi, śmierć Jezusa gorzką.

Wszyscy. Oczyszc nas we Krwi Twojej * Z naszych nieprawości, * A zapal serca nasze * Ogniem Twojej miłości; * Niechaj w niebie na Twoje * Oblicze patrzymy, * Którzy Cię w tej świętości * Obecnego czcimy.

Modlitwy do Pana naszego Jezusa Chrystusa o dobrą śmierć.

Przewodnik. O Panie Jezu! Boże dobroci! Ojczy miłosierdzia!

Wszyscy. Oto ja z sercem upokorzonym stawam przed Tobą, i ostatnią godzinę moją i to, co mnie przy niej czeka, Tobie polecam.

Przewodnik. Gdy nogi moje już bezwładne ostrzegają mię, że droga tego życia już się kończy dla mnie,

Wszyscy. Jezu miłosierny, zmiłuj się nademną.

Przewodnik. Gdy ręce moje drżące i skostniałe nie będą już mogły uścisnąć

Ciebie ukrzyżowanego i mimowolnie opuszczą Cię na łożę boleści mojej,

Wszyscy. Jezu miłosierny, zmiłuj się nademną.

Przewodnik. Gdy oczy moje przyćmione i trwogą śmierci przerażone wejściem omdlewającym i już konającym spoczną na Tobie,

Wszyscy. Jezu miłosierny, zmiłuj się nademną.

Przewodnik. Gdy usta moje zimne i drżące po raz ostatni wymówią imię Twe błogosławione,

Wszyscy. Jezu miłosierny, zmiłuj się nademną.

Przewodnik. Gdy twarz moja blada i zsiniała wzbudzi w otaczających litość i przerażenie, a włosy moje śmiertelnym potem przeniknione na głowie mojej powstawszy zapowiadać będą już blizki mój koniec,

Wszyscy. Jezu miłosierny, zmiłuj się nademną.

Przewodnik. Gdy uszy moje zamykając się na zawsze na głosy ludzkie, otworzą się na usłyszenie głosu Twojego, mającego wyrzec nademną wyrok ostateczny o losie moim na całą już wieczność stanowią mający,

Wszyscy. Jezu miłosierny, zmiłuj się nademną.

Przewodnik. Gdy wyobraźnia moja okropnemi i straszliwemi widziadłami miotana w smutku śmiertelnym zanurzać się będzie, a duch mój widokiem nieprawości moich i bojaźnią sprawiedliwości Twojej zatrwożony z aniołem ciemności usiłującym odwrócić mnie od pocieszającego widoku miłosierdzia Twego i wtrącić mnie w przepaść rozpacz, ostatecznie pasować się będzie,

Wszyscy. Jezu miłosierny, zmiłuj się nademną.

Przewodnik. Gdy słabe serce moje boleściami wycieńczone, śmiercią przerażone, w walce przeciw nieprzyjaciołom zbawienia mojego omdlewać już będzie,

Wszyscy. Jezu miłosierny, zmiłuj się nademną.

Przewodnik. Gdy już na znak nadchodzącego zniszczenia mego z oczów moich ostatnie łzy spadną, racz je przyjąć za dowód żalu serdecznego, bym skończył jako ofiara pokuty, i w onej straszliwej chwili,

Wszyscy. Jezu miłosierny, zmiłuj się nademną.

Przewodnik. Gdy krewni i przyjaciele moi w około mnie zebrani nad moim opłakanym stanem rozczulać się i nademną wzywać Cię będą,

Wszyscy. Jezu miłosierny, zmiłuj się nademną.

Przewodnik. Gdy wszystkie zmysły we mnie już przygasną i cały świat zniknie już przedemną, a ja w boleściach śmierci i w ostateczności konania nędzny jęczeć będę,

Wszyscy. Jezu miłosierny, zmiłuj się nademną.

Przewodnik. Gdy ostatnie westchnienie serca mego duszę moją z ciała wypierać już będzie, przyjmij je za wyraz świętej niecierpliwości, by co prędzej połączyć się z Tobą, wtedy,

Wszyscy. O Jezu miłosierny, zmiłuj się nademną.

Przewodnik. Gdy dusza moja po raz ostatni poruszy me usta i ze świata tego wyjdzie już na zawsze, zostawując ciało me blade, zimne i bez życia, przyjmij to zniszczenie istoty mojej za hołd należny Boskiemu Majestatowi Twemu i wtedy,

Wszyscy. Jezu miłosierny, zmiłuj się nademną.

Przewodnik. Nakoniec, gdy dusza moja stanie już przed Tobą i ujrzy po raz pierwszy jasność nieśmiertelną Majestatu Twego, nie odrzucaj jej od obliczności Twojej,

Wszyscy. A racz mię przyjąć na łono tak nas miłujące miłosierdzia Twego,

bym chwałę Twoją wyśpiewywał wiecznie,
Jezu miłosierny, zmiłuj się nademną.

Przewodnik. *Do Ojca Przedwiecznego.* O Boże, który skazawszy nas na śmierć, dzień i godzinę śmierci zakryłeś przed nami, daj, abym w sprawiedliwości i świętości pędząc wszystkie dni życia mojego, zasłużył na to, bym w miłości Twojej schodził z tego świata. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha świętego.

Wszyscy. Amen.

(100 dni odpustu raz na dzień.)

Komunia duchowna.

(Zobacz str. 64.)

Te Deum laudamus.

Ciebie, Boże! wielbimy, * Ciebie Stwórcę wszechmocnego, * Ze wszystkich sił wielbimy; * Dawco wszystkiego dobrego, * W dobroci nieskończony, * Bądź na wieki chwalony.

Tobie Anieli w niebie * Nuca: Święty
Święty! Święty! * I bez ustanku Ciebie, *
Wielbią, Boże niepojęty! * Chwała Twa,
wieczny Panie! * Na wieki nie ustanie.

Ojcze! któryś z niczego, * Wszystko
stworzył, utrzymujesz, * Tyś początkiem
wszystkiego, * Wszystkiem rządysz, za-
wiadujesz, * I my wielbimy Ciebie, *
Wzorem Aniołów w niebie.

Chrystusa Syna Twego, * Współ z
Tobą, uwielbiamy; * Także Ducha świę-
tego, * Bogiem naszym wyznawamy; *
Tyś w Osobach trojaki, * Ale w Bóstwie
jednaki.

Ojcze! Syn Twój jedyny, * Przyszedł
z nieba wysokiego, * Dla grzechów na-
szych winy, * Wyniszczył siebie samego,*
Z miłości niepojętej * Rodził się z Panny
świętej.

Rodząc się, nie naruszył * Swej Ro-
dzicielki panieństwa, * By żądło śmierci
skruszył, * Nie wzdrygnął się człowie-
czeństwa; * Wziął na się postać sługi,*
By zgładził nasze długi.

O Jezu miłosierny! * Zbaw nas, wo-
łamy rzewliwie: * Zbaw nas, lud Tobie
wierny! * Pobłogosław miłościwie * Nam,
dziedzictwu Twojemu, * Drogą Krwią
kupionemu.

Póki życia naszego * Będziemy Cię
wielbić, Panie! * Ty z miłosierdzia Twego,*
Wysłuchaj nasze wołanie, * A zmiłuj się
nad nami, * Nędznemi grzesznikami.

Broń nas od wszego złego, * Pro-
simy, przez Twe zasługi, * Gdy przyj-
dziesz dnia sądneho, * Policz nas między
Twe sługi, * Niechaj chwalimy Ciebie, *
Na wieki wieków w niebie!

DODATEK.

(Z tego dodatku można dodać niektóre modlitwy, jeżeli te, które na każdą godzinę są naznaczone, nie wystarczają.)

1. Ofiarowania.

Krótkie Ofiarowanie Krwi Jezusowej.

(100 dni odpustu każdorazowo.)

Przewodnik. Ojcze Przedwieczny, ofiarujemy Tobie Krew Przenajdroższą Jezusa z taką miłością i boleścią za nas wylaną z rany Jego św. prawej ręki, a przez zasługi i moc jej błagamy Twego Majestatu Boskiego, byś nam dał święte Twoje błogosławieństwo, żebyśmy 'niem wzmocnieni, od nieprzyjaciół naszych obro-nieni i od wszystkiego złego uwolnieni być mogli, mówiąc:

Wszyscy. Błogosławieństwo Boga Wszechmogącego, Ojca i Syna i Ducha

świętego niech zstąpi na nas i zamieszka w nas na zawsze. Amen.

Przewodnik (zaczyna): Ojcze nasz. Zdrowaś Marya. Chwała Ojcu.

Trzy ofiarowania.

(300 dni odpustu za każdorazowe odmówienie.)

Przewodnik. Ojcze przedwieczny, ofiaruję Ci Krew przenajdroższą Jezusa Chrystusa w połączeniu z Najświętszą Niepokalaną Panną, ze wszystkimi Świętymi nieba i ze wszystkimi wybranymi na ziemi, na podziękowanie za dary i przywileje, którymi wzbogaciłeś Maryę jako najposłusznieszą córkę Twoją, a szczególnie za jej niepokalane poczęcie.

Wszyscy. Ofiaruję Ci także tę Krew drogą za nawrócenie biednych grzeszników, * za rozkrzewienie i wywyższenie Kościoła świętego, * za zachowanie i pomyślność Ojca świętego i według Jego intencji.

Przewodnik. Chwała Ojcu i Synowi
i Duchowi świętemu,

Wszyscy. Jak była na początku
teraz i zawsze i na wieki. Amen.

Przewodnik. Wieczne Słowo, któreś
stało się Ciałem, ofiaruję Ci przynajdroż-
szą Krew Twoją w połączeniu z Najśw.
Panną Niepokalaną, ze wszystkimi Świę-
tymi nieba i ze wszystkimi wybranymi
na ziemi, na podziękowanie za dary i
przywileje, którymi wzbogaciłeś Maryę
jako najukochańszą Matkę Twoją, i szcze-
gólniej za Jej Niepokalane poczęcie.

Wszyscy. Ofiaruję Ci także tę
Krew drogą za nawrócenie biednych
grzeszników, * za rozkrzewienie i wy-
wyższenie Kościoła świętego, * za zacho-
wanie i pomyślność Ojca świętego i we-
dług jego intencji.

Przewodnik. Chwała Ojcu i Sy-
nowi i Duchowi świętemu,

Wszyscy. Jak była na początku,
teraz i zawsze i na wieki. Amen.

Przewodnik. Wieczny Duchu św., ofiaruję Ci Krew przynajdroższą Jezusa Chrystusa w połączeniu z Najśw. Panną Niepokalaną, ze wszystkimi Świętymi nieba i ze wszystkimi wybranymi na ziemi, na podziękowanie za dary i przywileje, którymi wzbogaciłeś Maryę jako najwierniejszą Oblubienicę Twoją, a szczególnie za Jej niepokalaną poczęcie.

Wszyscy. Ofiaruję Ci także tę Krew drogą za nawrócenie biednych grzeszników, * za rozkrzewienie i wywyższenie Kościoła świętego, za zachowanie i pomyślność Ojca świętego i według jego intencji.

Przewodnik. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi świętemu,

Wszyscy. Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki. Amen.

Przewodnik. *Modlitwa do Najśw. Panny Maryi.* Matko Boża niepokalana, Najświętsza Panno Maryo! Przez miłość, którą masz ku Bogu i przez wdzięczność,

którą żywisz za tyle łask i darów, którymi od Niego zostałeś wzbogacony, szczególnie za przywilej najosobliwszy Twego niepokalanego poczęcia, i przez nieskończone zasługi Jezusa Chrystusa, Syna Twego Boskiego i Pana mojego, proszę Cię i zaklinam, abyś mi wyjednała doskonałe i wytrwałe nabożeństwo do Ciebie i pełną ufność otrzymania przez Twoją najpotężniejszą przyczynę wszystkich łask, o które proszę.

Wszyscy. Już teraz pewny tego, że dostąpię to, o co proszę, przez Twą dobroć macierzyńską, czcę Cię sercem przepełnionem pociechą i wdzięcznością i powtarzam pozdrowienie, którem Cię św. archanioł Gabryel pozdrowił.

Przewodnik. Zdrowaś Marya. (Odpust 300 dni).

Ofiarowanie Najdroższej Krwi Jezusa Chrystusa

*na zadośćuczynienie za wszystkie wyrządzone
Mu obrazy.*

(Zobacz str. 223.)

Polecenie do Pana Jezusa.

(300 dni odp raz na dzień.)

Przewodnik. O Jezu, żyjący w Maryi, przybądź i żyj w służbach swych w duchu Twej świętości, w pełni mocy Twojej, w prawdziwości cnót Twoich, w doskonałości dróg Twoich, wspólności tajemnic Twych.

Wszyscy. Zapanuj nad wszelką wrogą potęgą w duchu Twym na chwałę Ojca. Amen.

2. Litanie.

Litania o Najświętszem Imieniu Jezus.

(Zobacz str. 123.)

Litania Loretańska.

Kyrie elejson. — Chryste elejson. —

Kyrie elejson.

Chryste, usłysz nas.

Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba Boże, Zmiłuj się nad nami.

Synu Odkupicielu świata Boże, Zmiłuj się nad nami.

Duchu święty Boże, Zmiłuj się nad nami.
Święta Trójco jedyny Boże, Zmiłuj się
nad nami.

Święta Maryo,
Święta Boża Rodzicielko,
Święta Panno nad Pannami,
Matko Chrystusowa,
Matko łaski Bożej,
Matko najniewinniejsza,
Matko najczystsza,
Matko niepokalana,
Matko nienaruszona,
Matko godna miłości,
Matko przedziwna,
Matko Stworzyciela,
Matko Zbawiciela,
Panno najroztropniejsza,
Panno czcigodna,
Panno wsławiona,
Panno można,
Panno łaskawa,
Panno wierna,
Zwierciadło sprawiedliwości,
Stolico mądrości,
Przyczyno naszej radości,

M
ó
d
l
i
s
i
ę
z
a
n
a
m
i

Naczynie duchowne,
 Naczynie dostojne,
 Naczynie osobliwego nabożeństwa,
 Różo duchowna,
 Wieżo Dawidowa,
 Wieżo z kości słoniowej,
 Domie złoty,
 Arko przymierza,
 Bramo niebieska,
 Gwiazdo zaranna,
 Uzdrowienie chorych,
 Ucieczko grzesznych,
 Pocieszycielko utrapionych,
 Wspomożenie chrześcijan,
 Królowo Aniołów,
 Królowo Patryarchów,
 Królowo Proroków,
 Królowo Apostołów,
 Królowo Męczenników,
 Królowo Wyznawców,
 Królowo Dziewic,
 Królowo wszystkich Świętych,
 Królowo bez zmazy pierworodnej
 poczęta,
 Królowo Różańca świętego,

M ó d l i e j e z a n a m i

Baranku Boży, który gładzisz grzechy
świata, przepuść nam, Panie,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy
świata, wysłuchaj nas, Panie,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy
świata, zmiłuj się nad nami.

Przewodnik. Pod Twoją obronę
uciekamy się, Święta Boża Rodzicielko,
naszemi prośbami nie chciej gardzić w po-
trzebach naszych,

Wszyscy. Ale od wszelkich złych
przygód wybaw nas zawsze, Panno chwa-
lebna i błogosławiona.

Przewodnik. Dozwól mi chwalić
Cię, o Panno Przenajświętsza.

Wszyscy. Daj nam moc przeciw
nieprzyjaciołom Twoim.

Przewodnik. Błogosławiony Bóg
w Świętych swoich.

Wszyscy. Amen.

Litania do wszystkich Świętych.

Kyrie elejson, — Chryste elejson, —
Kyrie elejson.

Chryste usłysz nas!

Chryste wysłuchaj nas!

Ojcze z nieba Boże, — Zmiłuj się nad
nami!

Synu Odkupicielu świata Boże, — Zmiłuj
się nad nami!

Duchu święty Boże, — Zmiłuj się nad
nami!

Święta Trójco jedyny Boże, — Zmiłuj
się nad nami!

Święta Maryo,

Święta Boża Rodzicielko,

Święta Panno nad pannami,

Święty Michale,

Święty Gabryelu,

Święty Rafale,

Wszyscy święci niebiescy Duchowie,

Módlcie się za nami!

Święty Janie Chrzcicielu, — Módl się
za nami!

Święty Józefie, — Módl się za nami!

Módl się za nami

Wszyscy święci Patryarchowie i Prorocy,
Módlcie się nad nami!

Święty Piotrze,
Święty Pawle,
Święty Andrzeju,
Święty Jakóbie,
Święty Janie,
Święty Tomaszu,
Święty Jakóbie,
Święty Filipie,
Święty Bartłomieju,
Święty Mateuszu,
Święty Szymonie,
Święty Tadeuszu,
Święty Macieju,
Święty Barnabo,
Święty Łukaszu,
Święty Marku,

Módl się za nami

Wszyscy święci Apostołowie i Ewangelistowie, Módlcie się za nami!

Wszyscy święci Uczniowie Pańscy,
Módlcie się za nami.

Wszyscy święci niewinni Młodziankowie,
Módlcie się za nami!

Święty Szczepanie,
Święty Wawrzyńcze,
Święty Wincenty,
Święty Wojciechu,
Święty Stanisławie,
Święty Wacławie,
Św. Floryanie,

Módl się za nami!

Święci Fabianie i Sebastyanie, — Módlcie
się za nami!

Święci Janie i Pawle,
Święci Kosma i Damianie,
Święci Gerwazy i Protazy,
Wszyscy Święci Męczennicy,

Módlcie się
za nami!

Święty Sylwestrze, — Módl się za nami!

Święty Grzegorzu,
Święty Ambroży,
Święty Augustynie,
Święty Hieronimie,
Święty Marcinie,
Święty Mikołaju,
Święty Kazimierzu,

Módl się za nami!

Wszyscy święci Biskupi i Wyznawcy,
Módlcie się za nami!

Wszyscy święci Doktorowie, — Módlcie
się za nami!

Święty Antoni, — Módl się za nami!

Święty Benedykcie,

Święty Bernardzie,

Święty Dominiku,

Święty Franciszku,

Święty Jacku,

Święty Stanisławie Kostko,

Wszyscy święci Zakonnicy i Pustelnicy,

Módlcie się za nami!

Wszyscy święci Kapłani i Lewitowie,

Módlcie się za nami!

Święta Anno, — Módl się za nami!

Święta Maryo Magdaleno,

Święta Agato,

Święta Łucyo,

Święta Agnieszko,

Święta Cecylio,

Święta Katarzyno,

Święta Małgorzato,

Święta Anastazyo,

Święta Barbaro,

Święta Zofio,

Święta Rozalio,

Święta Jadwigo,

Święta Elżbieto,

Módl się za
nami!

Módl się za
nami!

Święta Urszulo z towarzyszkami swojemi,
Módlcie się za nami!

Wszystkie święte Panny i Wdowy,
Módlcie się za nami!

Wszyscy Święci i Święte Panny Boże,
Przyczynicie się za nami!

Bądź nam miłościw, — Odpuść nam,
Panie!

Bądź nam miłościw, — Wysłuchaj nas
Panie!

Od wszego złego, — Wybaw nas, Panie!

Od grzechu każdego,

Od gniewu Twego,

Od powietrza, głodu, ognia i wojny,

Od nagłej i niespodzianej śmierci,

Od sidła szatańskich,

Od gniewu, nienawiści i wszelkiej
złej woli,

Od ducha nieczystego,

Od piorunów i gwałtownej niepogody,

Od potępienia wiekuistego,

Przez tajemnicę świętego wcielenia
Twego,

Przez przyjście Twoje,

Przez narodzenie Twoje,

Wybaw nas, Panie!

Przez chrzest i święty post Twój,
Przez krzyż i mękę Twoją,
Przez śmierć i pogrzeb Twój,
Przez święte zmartwychwstanie Twoje,
Przez cudowne wniebowstąpienie
Twoje,

Przez Ducha świętego, Pocieszyciela
zesłanie,

W dzień sądu Twego,

My grzeszni, Ciebie prosimy, — Wy-
słuchaj nas, Panie!

Abyś nam grzechy odpuścić raczył,
Abyś karanie od nas oddalić raczył,
Abyś nas do pokuty prawdziwej
przyprowadzić raczył,

Abyś Kościół Twój święty rządzić
i zachować raczył,

Abyś Namiestnika przedniejszego a-
postolskiego i wszystkie duchowne
stany w świętej pobożności za-
chować raczył,

Abyś nieprzyjaciele Kościoła świę-
tego poniżyć raczył,

Abyś królom i panom chrześcijańskim
pokój i zgodę prawdziwą dać raczył,

Wybaw nas, Panie!

Wysłuchaj nas, Panie!

Abyś wszystkiemu ludowi chrześcijańskiemu pokój i jedność darować raczył,

Abyś nas też samych w służbie Twojej świętej utwierdzić i zachować raczył,

Abyś myśli nasze ku niebieskich rzeczy pożądaniu podnieść raczył,

Abyś wszystkim dobrodziejom naszym wiekuistą zapłatą uczynność ich nadgrodzić raczył,

Abyś dusze nasze, braci, powinnych i dobrodziejów naszych od wiekuistego zatracenia wyswobodzić raczył,

Abyś urodzaje ziemskie dać i one zachować raczył,

Abyś wszystkie wierne zmarłe do wiecznego odpocznienia domieścić raczył,

Abyś prośby nasze łaskawie przyjąć raczył,

Synu Boży, Ciebie prosimy,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy
świata, — Przepuść nam, Panie!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy
świata, — Wysłuchaj nas, Panie!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy
świata, Zmiłuj się nad nami!

Chryste, usłysz nas! — Chryste, wysłu-
chaj nas!

Kyrie elejson, — Chryste elejson, —
Kyrie elejson.

Ojciec nasz.

Przewodnik. Racz zbawić sługi
Twoje, Panie!

Wszyscy. Boże mój! nadzieję ma-
jącym w Tobie.

Przewodnik. Bądź Panie! dla nas
obroną i mocą,

Wszyscy. Przeciw naszym nieprzy-
jaciołom.

Przewodnik. Panie nie według grze-
chów naszych czyn nam,

Wszyscy. Ani podług nieprawości
naszych odławaj nam.

Przewodnik. Módlmy się za Ojca świętego N. N.

Wszyscy. Panie! utrzymuj go, przedłużaj jego życie, błogosław go na ziemi i nie podawaj go w moc nieprzyjaciół jego.

Przewodnik. Módlmy się za wier-nych zmarłych,

Wszyscy. Racz im dać, Panie! wieczne odpoczywanie,

Przewodnik. Niech odpoczywają w pokoju,

Wszyscy. Amen.

Przewodnik. Ześlij im Panie! pomoc z wysokości,

Wszyscy. A z Syonu racz ich bronić.

Przewodnik. Panie! wysłuchaj modlitwy naszej,

Wszyscy. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

M ó d l m y s i ę .

O Boże! który się pokutą ubłagać dopuszczasz, — racz wejrzeć miłościwie

na prośby ludu Twego do Ciebie z pokorą modlitwy czyniącego, — a kary zapalczywości Twojej, — któreśmy dla grzechów naszych zasłużyli, — racz od nas odwrócić. — Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa Syna Twojego, — który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha świętego, — Bóg na wieki wieków. Amen.

3. Modlitwy.

Modlitwy do Najświętszej Panny Maryi.

(300 dni odpustu każdy raz.)

Przewodnik. Pomnij, o najmiłociwsza Panno Maryo, iż od wieków nie słyszano, aby ktokolwiek, uciekający się pod Twoją obronę, błagający o Twoją pomoc i zebrzący Twego wstawienia, został od Ciebie kiedy opuszczony.

Wszyscy. Tą nadzieją ożywiony, o Panno nad Pannami, o Matko, do Ciebie biegnę, do Ciebie przychodzę, jako grzesznik płaczący stawam przed Tobą. * Nie chciej, Matko Słowa Wcielonego, gardzić

słowami mojemu, ale usłysz je łaskawie i wysłuchaj. Amen.

Witaj Królowo.

Witaj, Królowo, Matko litości, życie, słodkości i nadziejo nasza, witaj! Do Ciebie wołamy wygnańcy, synowie Ewy, do Ciebie wzdychamy jęcząc i płacząc na tym łożu padole. A przeto, Orędowniczko nasza, Twoje miłosierne oczy obróć na nas i Jezusa, błogosławiony owoc żywota Twego po tem wygnaniu nam okaż, o łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Maryo!

Przewodnik. Dozwól mi chwalić Cię, o Panno przenajświętsza!

Wszyscy. Daj mi moc przeciw nieprzyjaciołom Twoim.

M ó d l m y s i ę.

Łaskę Twoją, prosimy Cię, Panie, racz wlać w serca nasze, abyśmy, którzy za zwiastowaniem anielskiem wcielenie Chrystusa Syna Twego poznali, przez

mękę Jego i krzyż do chwały zmartwychwstania byli doprowadzeni. Przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

MODLITWY

na cześć bolejącego Serca Maryi.

(300 dni odpustu na każdy raz.)

Przewodnik. Boże, wejrzyj ku wspomnieniu mojemu.

Wszyscy. Panie, pospiesz się ku ratunkowi memu.

Przewodnik. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi świętemu,

Wszyscy. Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

Przewodnik. Użałam się nad Tobą, o Matko najboleśniejsza Maryo, dla tego smutku, który ogarnął Serce Twe najczulsze w chwili proroctwa św. starca Symeona.

Wszyscy. O Matko ukochana, przez Serce Twoje tak zasmucone błagam Cię, *

uproś mi cnotę pokory i dar św. bojaźni Bożej.

Przewodnik (zaczyna): Zdrowaś Marya.

Przewodnik. Użałam się nad Tobą, o Matko najboleśniejsza Maryo, dla tej trwogi, która przejmowała Serce Twe najtkliwsze w ucieczce do Egiptu i w ciągu Twego tam pobytu.

Wszyscy. O Matko ukochana, przez Serce Twoje tak zatrwożone błagam Cię, uproś mi cnotę hojności, szczególnie względem ubogich i dar pobożności.

Przewodnik (zaczyna): Zdrowaś Marya.

Przewodnik. Użałam się nad Tobą, o Matko najboleśniejsza Maryo, dla tej tęsknoty, w jakiej się czuło Serce Twe najtroskliwsze czasu zgubienia drogiego Jezusa Twego.

Wszyscy. O Matko ukochana, przez Serce Twoje taką tęsknotą ściśnione bła-

gam Cię, uproś mi cnotę czystości i dar umiejętności.

Przewodnik (zaczyna): Zdrowaś Marya.

Przewodnik. Użałam się nad Tobą, o Matko najboleśniejsza Maryo, dla tej żalości, którą odczuło macierzyńskie Serce Twoje w spotkaniu Jezusa, krzyż swój niosącego.

Wszyscy. O Matko ukochana, przez pełne miłości a tak rozbolałe Serce Twoje błagam Cię, uproś mi cnotę cierpliwości i dar mocy.

Przewodnik (zaczyna): Zdrowaś Marya.

Przewodnik. Użałam się nad Tobą, o Matko najboleśniejsza Maryo, dla tego męczeństwa, którego doznało mężne Serce Twoje, patrząc na konanie Jezusa.

Wszyscy. O Matko ukochana, przez Serce Twoje tak współumęczone błagam Cię, uproś mi cnotę wstrzeźliwości i dar dobrej rady.

Przewodnik (zaczyna): Zdrowaś Marya.

Przewodnik. Użałam się nad Tobą, o Matko najboleśniejsza Maryo, dla tej rany, którą litośnemu Sercu Twemu zadało uderzenie włócznią w bok Jezusa raniące najgodniejsze miłości Serce Jego.

Wszyscy. O Matko ukochana, przez Serce to Twoje przeszyte błagam Cię, uproś mi cnotę miłości bliźniego i dar rozumu.

Przewodnik (zaczyna): Zdrowaś Marya.

Przewodnik. Użałam się nad Tobą, o Matko najboleśniejsza Maryo, dla tego ciosu, który wytrzymało Serce Twe najmiłosierniejsze w chwili pogrzebu Jezusa.

Wszyscy. O Matko ukochana, przez Serce Twoje tą najcięższą boleścią utracone błagam Cię, uproś mi cnotę pilności i dar mądrości.

Przewodnik (zaczyna): Zdrowaś Marya.

Przewodnik. Módl się za nami,
Panno najboleśniejza,

Wszyscy. Abyśmy się stali go-
dnymi obietnic Pana Chrystusowych.

Przewodnik. *Módlmy się.* Niech
się wstawia za nami do Twojej łaskawo-
ści, prosimy Cię, Panie Jezu Chryste,
teraz i w godzinę śmierci naszej, błogo-
sławiona Panna Marya, Matka Twoja,
której duszę najświętszą w godzinę męki
Twojej miecz boleści przeniknął. Przez
Ciebie, Jezu Chryste, Zbawicielu świata,
który z Ojcem i z Duchem św. żyjesz
i królujesz na wieki wieków. Amen.

MODLITWY

na cześć 7 boleści i 7 radości św. Józefa.

(100 dni odpustu raz na dzień.)

Przewodnik. O najświętszy Oblu-
bieńcze najświętszej Maryi Panny, chwa-
lebny Józefie święty! jak wielką była
boleść i troska serca Twego miotanego
niepewnością, czy miałeś opuścić prze-
czystą Oblubienicę Twoją, tak wymowną

była radość Twoja, gdy anioł Boży objawił Ci tajemnicę Wcielenia.

Wszyscy. Przez tę boleść i przez tę radość Twoją prosimy Cię, byś teraz i w boleściach zgonu pocieszył duszę naszą radością dobrego życia i świętej śmierci na podobieństwo Twojej w przytomności Jezusa i Maryi. Amen.

Przewodnik (zaczyna): Ojcze nasz. Zdrowaś Marya. Chwała.

Przewodnik. Najszczęśliwszy patriarcho, chwalebny Józefie święty, wybrany na urząd mniemanego Ojca Słowa wcielonego, boleść Twa, której doznałeś widząc, w jakim ubóstwie narodziło się Dzieciątko Jezus, wnet Ci się zmieniła w niebiańską radość, gdyś usłyszał śpiewy anielskie i ujrzał chwałę tej najjaśniejszym światłem oświeconej nocy.

Wszyscy. Przez tę boleść i przez tę radość Twoją błagamy Cię, uproś nam, abyśmy po ukończeniu pielgrzymki tego żywota godni byli usłyszeć anielskie śpiewy i cieszyć się chwałą niebieską.

Przewodnik (zaczyna): Ojcze nasz.
Zdrowaś Marya. Chwała.

Przewodnik. O najposłusznieszy wykonawco prawa Bożego, chwalebny Józefie święty, krew przenajdroższa, którą wylało Boskie Dzieciątko, Zbawiciel nasz, w obrzezaniu swoim, zraniła serce Twoje, ale imię Jezusa nadane mu wnet je pocieszyło i ożywiło najwyższą radością.

Wszyscy. Przez tę boleść i przez tę radość Twoją błagamy Cię, wyjednaj nam łaskę, byśmy wolni od wszelkiego grzechu w tem życiu i z najświętszem Imieniem Jezusa w sercu i na ustach radośnie zeszli z tego świata.

Przewodnik (zaczyna): Ojcze nasz.
Zdrowaś Marya. Chwała.

Przewodnik. O najwierniejszy Święty, powierniku tajemnic Odkupienia naszego, chwalebny Józefie święty, jeżeli proroctwo Symeonowe o tem, co Jezus i Marya cierpieć mieli, śmiertelną zadało

Ci boleść, tedy przejęło Cię oraz najszczęśliwszą radością, przepowiadając zarazem zbawienie i chwalebne zmartwychwstanie niezliczonych dusz, mające nastąpić po tych cierpieniach.

Wszyscy. Przez tę boleść i przez tę radość Twoją błagamy Cię, uprosz nam, byśmy byli z liczby tych, co przez zasługi Jezusa i za przyczyną Maryi chwalebnie zmartwychwstaną.

Przewodnik (zaczyna): Ojcze nasz. Zdrowaś Marya. Chwała.

Przewodnik. O najczujniejszy Stróžu i najserdeczniejszy wcielonego Syna Bożego poufniku, chwalebny Józefie święty, jak wielkich podjąłeś się trudów, by utrzymać i pilnować Syna Najwyższego, szczególnie gdy z nim do Egiptu uciekać musiałeś, ale zarazem jakiejże doznawałeś pociechy w ciągłym towarzystwie z Bogiem Twoim i patrząc, jak przed nim padały bałwany Egiptu.

Wszyscy. Przez tę boleść i przez tę radość Twoją błagamy Cię, zjednaj nam

tę łaskę, ażebyśmy oddalając od siebie piekielnego nieprzyjaciela, szczególnie ucieczką od wszelkich okazji do grzechu, ujrzeni kruszące się w sercach naszych wszelkie bałwany przywiązań ziemskich, a cali oddani służbie Jezusa i Maryi, dla nich tylko żyli i z nimi błogo umarli.

Przewodnik (zaczyna): Ojciec nasz. Zdrowaś Marya. Chwała.

Przewodnik. O aniele ziemski, chwalebny Józefie święty, podziwiający posłuszeństwo Króla niebieskiego na wszelkie skinienie Twoje, jakkolwiek pociecha Twoja z odprowadzenia Jezusa z Egiptu zamącona była boleścią, którą Cię przejmowała obawa Archelausa, wnet jednak przez anioła uspokojony, w pełnej radości z Jezusem i Maryą zamieszkałeś w Nazarecie.

Wszyscy. Przez tę boleść i przez tę radość Twoją błagamy Cię, uproś nam, abyśmy sercem wolnem od szkodliwej trwogi doznawali zawsze pokoju dobrego sumienia, a z Jezusem i Maryą bezpiecznie żyjąc, w środku ich umierali.

Przewodnik (zaczyna): Ojcze nasz.
Zdrowaś Marya. Chwała.

Przewodnik. O wzorze wielkiej świętości, chwalebny Józefie święty, bez Twojej winy zgubiwszy dziecko Jezus, z największą boleścią trzy dni Go szukałeś, dopókiś Go, życie Twoje, z największą radością i uwielbieniem nie znalazł w kościele między doktorami.

Wszyscy. Przez tę boleść i przez tę radość Twoją błagamy Cię sercem i usty, przyczyn się za nami, niech się nigdy nam nie zdarzy, abyśmy ciężką winą mieli utracić Jezusa, a gdybyśmy mieli kiedy to wielkie nieszczęście utracić Go, wtedy daj, niech bez ustanku i z boleścią szukamy, dopóki Go i łaskę Jego z radością nie znajdziemy, zwłaszcza w godzinę śmierci, abyśmy wtenczas do nieba weszli i tam na wieki Go posiadając z Tobą opiewali Boskie zmiłowanie Jego.

Przewodnik (zaczyna): Ojcze nasz.
Zdrowaś Marya. Chwała.

Przewodnik. *Antyfona.* Ten Jezus poczynął być jakoby w trzydziestu lat, jako mniemano, Syn Józefa.

Módl się za nami Święty Józefie,

Wszyscy. Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystusowych.

Przewodnik. *Módlmy się.* Boże, któryś z niewymownej opatrności Twojej Błogosławionego Józefa na oblubieńca Najśw. Rodzicielki Twojej obrać raczył, daj nam, błagamy, ażebyśmy tego, któremu jako opiekunowi naszemu cześć oddajemy na ziemi, obrońcą mieć w niebie sobie zasłużyli. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Wszyscy. Amen.

4. Różaniec.

I. Tajemnica radosna.

Przewodnik. W Imię Ojca i Syna i Ducha św. Amen.

Wierzę w Boga. Chwała Ojcu. Ojcze nasz.

3 Zdrowaś z dołączeniem:

- a) który niech w nas Wiarę pomnaża,
- b) który niech w nas Nadzieję umacnia,
- c) który niech w nas Miłość udoskonala.

Chwała Ojcu.

1. Przewodnik. Cóż czynisz Panno Najświętsza, by się na wcielenie przygotować? Czytasz Pismo św. i modlisz się. Z jaką pokorą! a za kogo? O nie tylko za siebie, ale i za lud Boży, aby Zbawiciel wkrótce przybyć raczył. Do tak wielkich rzeczy przygotowuje się samotnością, modlitwą, miłością.

I jakże anioł przychodzi? radośnie, bo nasze zbawienie zwiastuje, poważnie, bo zastępuje Boży Majestat. Co mówi...? Czy kiedy tak kto witał dziecię Adamowe? a przecie mówi to anioł w poselstwie od Boga! Maryo jakże przyjmiesz anioła? w pokorze i roztropnem słowem. Czy milczysz, czy mówisz u Ciebie wszystko

cnotą, wszystko tchnie pokorą, skromnością i poddaniem się Bogu. — Gdzie znajdziesz duszę piękniejszą? Tak, mój Zbawco! Ty jedynie tam wstępujesz, gdzie widzisz cnoty. I właśnie Maryo wszystkie te cnoty w Tobie się zlały, jakie na sobie ukazał Zbawiciel przy Wcieleniu.

Jakże się wcielasz mój Zbawco? Dopiero za zezwoleniem Maryi, a więc bezeń byłbyś nas nie zbawił. Tobie tedy Maryo wszystko zawdzięczamy. Dajesz przyzwolenie i to tak chętnie! Jakże Ci podziękujemy? Cóż byłoby z nas ubogich, gdybyśmy Zbawcy nie mieli.

Wreszcie jakaż godność na Cię o święta Dziewico spłynęła wskutek wcielenia się Pana. Zbawca Ci winien swe ziemskie istnienie. Tyś Matką Boga, jakie to szczęście dla mnie.

1 Ojcze nasz, 10 Zdrowaś z dodaniem: »Któregoś Ty Panno z Ducha świętego poczęła«. 1 Chwała Ojcu.

2. Przewodnik. Czemu chciałaś Maryo nawiedzić Elżbietę? To pewno, że nie z zamiłowania w podróżach. Bóg tego jednak żąda i Ciebie nakłania a Duch św. Cię oświeca, że masz ważne zadanie spełnić w domu Elżbiety. Zbawca to bowiem chce swe przybycie objawić, — Janowi świętemu błogosławieństwa udzielić i oto Ty masz się stać Jego narzędziem. Oto też myśli, które Cię wśród drogi zajmowały. O gdybym i ja zawsze chodził w obecności Bożej i działał z nadprzyrodzonych pobudek!

Jakże się spieszysz Maryo — nieznasz zwłoki w Bożym rozkazie! a myśli Twe zwrócone ku Jezusowi, którego niesiesz.

Elżbieto, jak kornie pozdrawiasz! Jak obcowanie Twe skromne. Maryo! użyj mi też pobożności.

I jakie skutki sprowadziły one odwiedziny? Elżbieta napełniona Duchem świętym a Jan święty w łonie

macierzyńskiem uświęcony — to skutek Twego słowa, Maryo. Jesteś zaiste pośredniczką w łasce odkupienia! Atoli zarówno dla Ciebie, święta Dziewico, chwila ta była pierwszą, w której Twa godność na jaw wyszła i uczczoną została! Jak wspaniałą zapowiedzią chwały Twej są rzeczywiście słowa Elżbiety. Błogosławioną zowie Cię ona, żeś uwierzyła i wielbi Twą godność i Twe cnoty. Skądże mi — mówi — że matka Boga mnie nawiedza?

1 Ojciec nasz, 10 Zdrowaś z dodaniem: »Któregoś Ty Panno. do Elżbiety nosiła.« 1 Chwała Ojcu.

3. Przewodnik. Z posłuszeństwa dla władzy, Maryo, jak trudną podejmiesz drogę! Nie szemrzesz przecie, bo widzisz w tem palec Boży. W Betleem tak długo musisz szukać mieszkania, aż wreszcie je znajdujesz w stajence. Wszelako myśl o Zbawcy, który chce się narodzić, jest Ci pociechą. O gdybym i ja od Ciebie nauczył się przeciwności znosić

z pokorą i radosnem zdaniem się na wolę Bożą!

A Ty mój Zbawco coś też myślał w tem opuszczeniu i ubóstwie? Co czułaś, Maryo? Kochasz Boże dziecię i ofiarujesz je za nas.

Ja też się Tobie ofiaruję na posługi, rodzinę świętą! Wreszcie pasterze i królowie przybyli. — Jaka nowa radość dla Maryi! — a moje dary gdzież są?

1 Ojcze nasz, 10 Zdrowaś z dodaniem: »Któregoś Ty Panno porodziła.«
1 Chwała Ojcu.

4. Przewodnik. Z jakimi myślami i w jakim usposobieniu szłaś, święta Dziewico, do Jeruzalem? Myślałaś jedynie o Zbawcy, któregoś niosła. Tak i gdzie tylko poznasz, że Bóg czegoś żąda, zaraz to czynisz, a nadto i chęć podziękowania za to, żeś Matką Pana została, do drogi Cię skłania. Jaka zaś czeka Cię nagroda za tę gotowość wypełnienia zakonu

Pańskiego? Zbawca okazuje się a zarazem i Twoją godność. W świątyni wobec ludu Symeon i Anna głoszą, kim jesteś. Jak Elżbieta, tak oni dają nam przykład, jak Cię czcić Maryo! Atoli przy zaszczycie jakaż boleść! Miecz Twoją duszę przeniknie! Odtąd zapewne boleść Syna Twego zawsze stała przed Twymi oczyma. Jak spełniasz Maryo ofiarę? Z razu radośnie — potem boleśnie, wiesz bowiem, że ta ofiara obrazem tylko i cieniem tej, jaką Syn Twój ma złożyć. Sprawujesz też z nabożeństwem. Serce własne składasz w serce Syna i niesiesz oboje za świat w ofierze.

1 Ojciec nasz, 10 Zdrowaś z dodaniem: »Ktoregoś Ty Panno w świątyni ofiarowała.« 1 Chwała Ojcu.

5. Przewodnik. Jak wielką boleść czułaś Maryo, zgubiwszy Syna ukochanego w świątyni? Tak cieszyłaś się, że przyszłaś przed progi Pańskie i to wraz ze Zbawcą — a tu cios taki! Wszak

Jezus — to skarb jedyny serca Twego a niewiedziałaś coć się z Nim stało i pokora Twa czuła się niegodną posiadania Go. Kto zdoła, zmierzyć smutek, trwogę i boleść serca Twego? Jak zaś się zachowujesz w Twojej boleści? Nie szemrzesz przeciw Bogu i tylko siebie samą oskarżasz w pokorze -- nie pozostajesz w bezczynności, podsuwającej żale i rozpacz, ale natychmiast się opanowujesz i zaczynasz wszędy rozpytywać. Chciałbym Cię pocieszyć Panno Najświętsza — niewiem tylko jak? Oto rozważając i mówiąc Ci, czemu Bóg to cierpienie na Cię dopuścił — byśmy mianowicie w Jezusie i Maryi przykład mieli, jak się zachować w codziennych krzyżach i cierpieniach. Krzyż taki jest bardzo ciężki, i dla tego Jezus i Marya musieli dać nam wzór, jak znosić mamy, by łaskę sobie przez to wysłużyć.

Wreszcie, Najśw. Dziewico, znajdujesz pociechę. Jakże uradowałaś się, gdy znów Boskiego Twego Syna znalazłaś

zdrowym i uczczonym ujrzałaś. Było i to dla Ciebie pociechą, że Zbawca chętnie z Tobą wrócił do Nazaret i tak długie lata żył pod Twojem okiem.

1 Ojcie nasz, 10 Zdrowaś z dodaniem: »Któregoś Ty Panno w kościele znalazła.« 1 Chwała Ojcu.

II. Tajemnica bolesna.

Przewodnik. W Imię Ojca i Syna i Ducha św. Amen.

Wierzę w Boga. Chwała Ojcu. Ojcie nasz.

3 Zdrowaś Marya z dodaniem:

- a) który niech w nas Wiarę pomnaża,
- b) który niech w nas Nadzieję umacnia,
- c) który niech w nas Miłość udoskonala.

Chwała Ojcu.

1. Przewodnik. Nie byłaś wprawdzie Maryo przy cierpieniach Syna Twego

w Getsemani, lecz widziałaś zapewne, co się tam działo i udział żywy brałaś. Przedewszystkiem czuć musiałaś boleści Syna Twego i trwogę, wstręt, opuszczenie, boleści bardzo wielkie i głębokie. Toż sam Zbawicielu drżysz przed nimi, prosisz o odwrócenie ich i pocisz się z trwogi i napływu bezmiernego Krwi. Ty zaś Maryo morze tych cierpień odczułaś.

Pojmowałaś zarazem przyczyną onej męki duszy. Trwoga pochodziła z okrutnej a niesprawiedliwej śmierci, jaką Syn Twój widział przed sobą. Budziła się też odraza dla niezliczonych szpetnych grzechów, jakie ludzie tak bez zastanowienia się popełniają, a za które Jezus Twój musi odpokutować, wywoływała ją i niewdzięczność ludzi, którzy nie tylko nie .pomną, co im Jezus uczynił, ale owszem nic dlań nie chcą uczynić, a nawet Go nienawidzą.

Męka ta miała wszystkich zbawić, a jak nieliczni z niej pożytek odnoszą.

Widziałas też, jak Zbawca te boleści znosił — widziałas Jego poddanie się, hart duszy i zwycięztwo — jak trwa w zamiarze odkupienia nas swą śmiercią.

Zbawco mój, cóż oddam Ci za to? Ach nic, jak tylko, że dla żadnej czysto wewnętrznej oschłości, czy wewnętrznych trudności ani Twej służby nie opuszczę, ani Ci żadnej nie odmówię ofiary.

1 Ojczy nasz, 10 Zdrowaś z dodaniem: »Który za nas Krwią się pocił.«
1 Chwała Ojcu.

2. Przewodnik. Byłaś zapewne Matko najświętsza przy biczowaniu Syna Twojego. Widziałas jak kaci Mu szaty odrywali od ciała, jak Go wiązali do słupa? Serce Twe cóż wtedy czuło? —

Widziałas następnie te straszne spadające nań razy — patrzyłaś jak z ran Zbawicielowych strumień Krwi tryskał — słyszałaś jęki Syna Twojego i patrzyłaś, jak znak nienawiści ku dręczycielom nie ukazał się na Jego twarzy — owszem jak dla nich miał tylko słowa miłości i

modlitwy. — Po biczowaniu widziałas Syna Twego padającego ze znużenia. Jak chętnie zawiązałabyś mu rany. — Zaiste współczuciem pragnę Ci Maryo tę boleść osłodzić i nigdy nie zapomnę, za jakie to grzechy szczególnie Zbawca biczowanie odcierpiał. Postanawiam zaś jako dar dla Ciebie, sam się podobnych wystrzegać.

1 Ojciec nasz, 10 Zdrowaś z dodaniem: »Który za nas był ubiczowany«.
1 Chwała Ojcu.

3. Przewodnik. Byłaś obecna zapewne, Panno Najświętsza, przy cierniem koronowaniu. Czemuż On cierniem koronowany? Słyszysz Maryo, co o tem mówią żołnierze. Serce Twe dreszcz trwogi przejmuje! Widzisz też Maryo, jak Syna Twego na słupie sadzają, jak Go starym odziewają płaszczem, a ciernistą koronę na głowę Mu tłoczą. Widzisz jednym słowem, jak szydzą ze Syna Twojego. I ja również na Cię spojrzeć pragnę Królu boleści — na Twą twarz Krwią zbroczoną — na to oblicze, które czczą Anieli!

A Ciebie Maryo jakoż mam w cierpieniu pocieszyć? Oto wśród naigrawań i boleści nie chcę się powodować gniewliwością.

1 Ojcie nasz, 10 Zdrowaś z dodaniem: »Który za nas był cierniem koronowany.« 1 Chwała Ojcu.

4. Przewodnik. Jakże to Zbawco — Tyś to sam krzyż dźwigał? Widzę tłum ciekawego ludu, faryzeuszów, żołdactwo i katów i Ciebie w cierniowej koronie idącego pod krzyżem. Będę rozważał boleści Twe na tej drodze.

Niesiesz krzyż silnie, z cierpliwością, z postanowieniem, że umrzesz na nim! Widzę i Ciebie Maryo, jak pragniesz mieć udział w krzyżu Syna Twego. Cemu? Bo chcesz Go pocieszać, kiedy Go wszystko opuszcza, i nam dać wzór, jak nasze krzyże mamy znosić, wreszcie w zamiarach to Bożych leżało, boś u krzyża miała ujrzyć uwielbienie Boże.

Idziesz istotnie Maryo krok w krok za Zbawcą, odkąd Go spotkałaś. Jak bo-

lesne spotkanie! Widzisz Go upadającego, jak Szymon Cyrenejczyk krzyż na się bierze — sama z radością byś go podjęła! Widzisz z wdzięcznością świętą Weronikę. Chcę i ja z wiarą i miłością znosić cierpienia, jakie na mnie ześle Bóg mój. To są cząstki krzyża Twego, mój Zbawco.

1 Ojcze nasz, 10 Zdrowaś z dodaniem: »Który za nas krzyż dźwigał.«
† Chwała Ojcu.

5. Przewodnik. Jakież to przygotowania, Zbawco, do Twego ukrzyżowania! Jakie uczucia Cię przejmują na widok miejsca Twojej męki? Nie chcesz przyjąć wina z mirrą, by nie zmniejszać katuszy. Po raz drugi odzierają Cię z sukien i do drzewa krzyża przybijają. Marya słyszy uderzenia młotów i widzi tryskającą krew Zbawicielową. Jak straszne to chwile! Wisisz na krzyżu mój Jezu a Marya stoi pod krzyżem. Tak to stoisz, o Matko, przy Tym, który tak opuszczony, iż przy Nim nie masz niko-

go, tak wzgardzony, że Mu nikt nie dobrego nie odważy się wyświadczyć, tak znienawidzony, iż Mu wszyscy chcą tylko boleści przyczynić. Cierpisz z Nim, najświętsza Dziewico, wzgardę, nienawiść i boleść i jak niegdyś bezkrwawym sposobem w świątyni, tak teraz Zbawcę krwawo za nas ofiarujesz. Po śmierci Twej Zbawco nastąpiło zdjęcie z krzyża. Jak cieszyłaś się postępowaniem Józefa z Arymatei i innych, którzy ciało Syna Twego zdjęli i Tobie na łono złożyli. Ale jak bolałaś raz jeszcze oglądając każdą ranę Syna Twojego! O Maryo, za mnie ofiarowałaś, coś miała najdroższego! Jak smutny był potem powrót Twój od grobu i wieczór cały!

1 Ojciec nasz, 10 Zdrowaś z dodaniem: »Który za nas był ukrzyżowany.«
1 Chwała Ojcu.

III. Tajemnica chwalebna.

Przewodnik. W Imię Ojca i Syna i Ducha św. Amen.

Wierzę w Boga. Chwała Ojcu. 'Ojcze nasz.

3 Zdrowaś Maryo z dodaniem:

- a) który niech w nas Wiarę pomnaża,
- b) który niech w nas Nadzieję umacnia,
- c) który niech w nas Miłość udoskonala.

Chwała Ojcu.

1. Przewodnik. Jak Cię pocieszyło Maryo Zmartwychwstanie Syna Twojego. Nie czytamy wprawdzie w piśmie św. by Ci się ukazał, lecz czyż mogłoby być inaczej? Czyż Jezus, który wszystkich pocieszał, mógłby o Tobie zapomnieć? Wszak i jako matka byłaś Mu najbliższa i w Jego cierpieniach największy brałaś udział. Marya z pewnością z tęsknoty nie spała tej nocy! Westchnienia i li-

czne modły słała ku grobowi! Jak też musiała domek przygotowywać, by Mu tem radość okazać? Jakże więc teraz Maryo okazał Ci się? Przyjaźnie, wesoło, chwalebnie ukazałeś się Jej Zbawco, bardziej jeszcze niż komu innemu!

Przedstawię sobie oczyma duszy jak matkę Swoją pozdrawiasz, jak dziękujesz Jej za wierność — jak Ty się radujesz, Dziewico najczystsza! Wierzyć ledwo możesz, że prawdą to wszystko, co widzisz. Życzę Ci szczęścia Maryo! wesel się nieba Królowo! Wszelako gdy radość Twa ztąd także płynęła, że Zbawca tak przyjaźnie z Apostołami przebywał i kończył przez dni 40 urządzenie kościoła: ja też chcę się po chrześcijańsku, skromnie i wewnątrz radować i w szczęściu innych brać udział.

1 Ojcze nasz, 10 Zdrowaś z dodaniem: »Który zmartwychwstał.« 1 Chwała Ojcu.

2. Przewodnik. Jak przed cierpieniem zawsze szłaś za Zbawicielem, Najświętsza

Dziewico, tak teraz Mu towarzyszysz po górze Oliwnej przy Wniebowstąpieniu. Nie mogłeś Jezu już pozostać na ziemi. Dla nikogo tu nie masz stałego mieszkania, tembardziej dla Ciebie mój Zbawco. Z nieba byłeś i wracasz tam, aby nam okazać, iż niebo zakończy cierpienie ci Boga podjęte. Jak czule zegnałaś Maryo, jak ostatnie przyjmowałaś błogosławieństwo, gdy Zbawca nikał w jasnym obłoku! Z jakimiż uczuciami za nim szłaś. W tem ukazują się aniołowie i mówią nam, że kiedyś tak powrócisz, Panie! Tak w niebo teraz wstępaj, aby nam tam miejsce zgotować, zstąpił nas chronić i ku sobie prowadzić, i nawet w swej chwale o nas nie zapominasz.

1 Ojciec nasz, 10 Zdrowaś z dziećmi: »Który do nieba wstąpił.« 1 Chwała Ojcu.

3. Przewodnik. Jakiż udział miał, najświętsza Dziewico w zesłaniu Ducha świętego, które owocem było wniebo-

w łobienia Syna Twego a zarazem narodzinami Kościoła świętego. Nikt się tyle przyczynił do zejścia Ducha świętego, o Ty. Cnoty Twe czyniły serce miłem duchowi świętemu, Twoje modły Go łagaly. W chwili zesłania Ducha świętego jesteś pośród uczniów. Dusza Twa pełna jest łask i wewnętrznej świętości, się niemiennie raduje z łask zesłania apostołom, w ich powołaniu i zebraniu Kościoła — któż nawet i teraz lepiej rozdziela Ducha św. od Ciebie? kto więcej łask wyjednywa? kto więcej grzeszników nawraca? Do Ciebie zatem biegnę, by za Twą przyczyną łaski Ducha św. otrzymać.

Ojcze nasz, 10 Zdrowaś z dodaniem: »Który nam Ducha świętego zesłał. 1 Chwała Ojcu.

1. Przewodnik. Jak różne Maryo Twoje ostatnie chwile i śmierć od naszego rozstania się ze światem! U nas trwoga, nęka, słabość, w około Ciebie jasność, czystość, spokój — Tyś chora, ale z nad-

miaru miłości i tęsknoty. Zachwyt miłości kończy Twe życie. Dusza Twa wzlatuje do Boga jako dym kadzidła! Cieszymy się z Maryą! Jeszcze przed skonem pożegnałaś każdego z Apostołów a oni Cię odnieśli do grobu z boleścią ale i z pociechą zarazem, bo wiedzieli, że poszłaś do nieba, by tam orędowniczą za kościołem. Trzy dni Cię krył kamień grobowy nie naruszając Ciała, poczem Syn Twój z martwych Cię zbudził i Ciało uwielbił. Tak byłaś mu zupełnie podobna i słuszne to było one zbudzenie Cię, bo grzechu na sobie nie miałaś, boś nam Zbawcę porodziła, dlań pracowałaś i zań cierpiełaś.

1 Ojciec nasz, 10 Zdrowaś z dodaniem: »Który Cię, o Panno, wziął do nieba.« 1 Chwała Ojcu.

5. Przewodnik. Jak wspaniałe niebo Maryo, gdzie wziął Cię Twój Syn, jak piękne również Twe uwielbione ciało! Cóż je tak upiększyło? Cnoty to Twoje, co Cię tą wspaniałością odziały: pokora,

czystość i miłość. Jak cieszą się aniołowie!

Jak Ty jesteś szczęśliwa! Uczniowie po trzech dniach do grobu Twego przybywszy, ujrzeli tylko kwiaty i śpiew aniołów słyszeli! Był to owoc Twych cnót Maryo, które nam zostawiłaś ku zbudowaniu, zachęcie i pociesze. Jak wspaniale koronujesz, Zbawco, Matkę Twą w niebie! Z jaką radością dajesz życie wieczne Tej, która Ci dała doczesne, — która tak wiernie stała przy Tobie w pracy, cierpieniu i upokorzeniu! Maryo! Tyś nieba i ziemi Królową. Jak wielką Twoja potęga! Wszystko przez Twoje ręce przechodzi Maryo! I jakże swej władzy używasz? Tylko dla dobra naszego, tak będąc i w tem Boskiemu Twemu Synowi podobną, który panuje, by nam dobrze czynić.

Cieszymy się! Oto Matka nasza można i bogata w niebiesiech! Tak nie jesteśmy opuszczeni, póki Ciebie mamy, póki się modlić do Ciebie możemy, Maryo!

1 Ojcze nasz, 10 Zdrowaś z do-
niem: »Który Cię, o Panno w nieb-
ukoronował.« 1 Chwała Ojcu.

Msza święta.

Modlitwa przed Mszą św.

O Jezu! niewymowną jest Twoja mi-
łość, jaką Ty pałasz ku nam niegodnym
ludziom! Nie dość Ci było wia-
się naszą naturę, wieść tu na ziemi ubo-
gie życie, dać nam przykład cnót naj-
wspanialszych, cierpieć dla nas najokro-
pniejsze męki i ponosić straszną śmierć
na krzyżu, — Ty chciałeś nam zostawić
ustawicznie trwającą i nadzwyczajną po-
miątkę i dla tego ustanowiłeś Najsw.
Sakrament ołtarza, abys mógł osobiście
między nami przebywać jako przyjaciel
pośród swych ukochanych, jako najlepszy
ojciec pośród swych dzieci. Moja
dziękuje Ci za to, o mój dobroczyn-
moje serce zachwyca się nad Twą nie-
pojętą dobrocią.

Z gorącym nabożeństwem chcę teraz być obecnym podczas tej ofiary Mszy św. i wraz z Tobą ofiarować ją Twemu Ojcu niebieskiemu; lecz równocześnie chcę Ci się podziękować za tę tkliwą miłość, jaką mi okazałeś przez ustanowienie tego Najświętszego Sakramentu. Uznaję, że Ty tę naszą ofiarę ustanowiłeś na to, abyśmy mogli nieskończony Majestat Boży należnie czcić, w odpowiedni sposób Mu dziękować, od niego łaski sobie wypraszać i otrzymywać przebaczenie grzechów naszych. Ty jesteś dla tego obecny pod postaciami chleba i wina podczas tej najświętszej Ofiary, abyśmy do Ciebie spieszyli, Twoje nasze potrzeby przedkładali i u Ciebie szukali pociechy w przeciwnościach, pomocy w pokusach, gorliwości w spełnieniu naszych obowiązków i ochoty do dobrego; Ty przynajmniej Cię rzeczywiście do duszy naszej przyjąć, z Tobą się połączyć i przez Ciebie otrzymać żywot wieczny.

O, gdzież jest naród, któryby miał Boga tak sobie bliskich, jako jest Bóg nasz! Do Ciebie może się

każdy zbliżyć: pobożny, by otrzymać od Ciebie wytrwanie w cnocie; strapiony, by znaleźć u Ciebie pociechę w smutku i strapieniu; — słaby woła do Ciebie, a Ty jesteś mu tarczą, która go ochrania przed nieprzyjaciołmi; grzesznika, który z upokorzonem sercem rzuca się przed Tobą i błaga Cię o przebaczenie, Ty dobrotliwie przyjmujesz, chociażby on dotychczas bardzo ciężko Ciebie obrażał, — Ty go wysłuchujesz i obdarzasz go pokojem serca. Ty pokazujesz w Najśw. Sakramencie Ołtarza, że jesteś wszystkim dla wszystkich, że jesteś nas wszystkich ojcem i dobroczyńcą! Oby wszyscy ludzie poznali, jak wielką miłość okazujesz w tym Najśw. Sakramencie, oby wszyscy tę tajemnicę Twego Ciała i Krwi Najśw. tak czcili, by się także mogli stać uczestnikami Twego odkupienia! Amen.

Introit.

„I nakarmił je tłustością zboża: i nasycił je miodem z opoki.“ Alleluja, alleluja, alleluja! „Radujcie się Bogu po-

mocnikowi naszemu: wykrzykujcie Bogu Jakóbowemu.“ (Ps. 80). Chwała Ojcu itd.

Modlitwa (Kollekta).

O Boże! który nam w tym niewymownym Sakramencie pamiątkę Twego cierpienia zostawić raczyłeś: prosimy Cię, udziel nam łaski, byśmy tajemnicę Twego Ciała i Krwi tak czcili, iżbyśmy owocu Twego odkupienia ustawicznie zażywali; który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Epistoła (Lekcya).

(I Kor. 11, 23—29.)

Bracia! »Albowiem ja wziąłem od Pana, com też wam podałem: iż Pan Jezus, nocy której był wydan, wziął chleb: A dzięki uczyniwszy łamał i rzekł: Bierzcie a jedźcie: to jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czynicie na moją pamiątkę. Także i kielich, po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich, nowy Testament jest we Krwi mojej. To czyńcie, ilekroć pić będziecie, na pamiątkę moję. Albowiem ilekroć będzie-

cie ten chleb jedli i kielich pili, śmierć Pańską będziecie opowiadać, aż przyjdzie. A tak ktobykolwiek jadł ten chleb, albo pił kielich Pański niegodnie: będzie winien Ciała i Krwi Pańskiej. Niechajże doświadczy samego siebie człowiek: a tak, niech je z chleba tego, i z kielicha pije. Abowiem, który je i pije niegodnie. sąd sobie je i pije, nie rozsądzając Ciała Pańskiego.«

Graduał.

Oczy wszystkich ufają Tobie, o Panie, a Ty dajesz im pokarm w stosownym czasie. Ty otwierasz Twoją rękę i napełniasz wszystko, co żyje błogosławieństwem. Alleluja, alleluja! Moje Ciało jest prawdziwie pokarmem i moja Krew jest prawdziwie napojem! Kto pożywa mego Ciała i pije Krew moją, ten mieszka we mnie, a ja w nim.

Ewangelia.

(Jan 6, 56—59.)

Wonczas rzekł Jezus do rzeszy Żydów: »Ciało moje prawdziwie jest po-

karm, a Krew moja prawdziwie jest napój. Kto pożywa mego ciała a pije moją krew, we mnie mieszka, a ja w nim. Jako mnie posłał Ojciec żywy, i ja żyję dla Ojca: tak też kto mnie pożywa, i on żyć będzie dla mnie. Ten jest chleb, który z nieba zstąpił. Nie jako ojcowie wasi jedli mannę, i pomarli. Kto pożywa tego chleba, żyć będzie na wieki.«

Offertoryum (Ofiarowanie.)

O mój Zbawicielu! Twojej śmierci na krzyżu zawdzięczam życie mej duszy; Twojej obecności wśród nas w Najśw. Sakramencie zawdzięczam codzienny pokarm dla życia nadprzyrodzonego. O, jak dobrym i łaskawym jesteś, Panie mego życia, dla nas ubogich, głodnych dzieci, które niezawodnie uległyby duchowej śmierci, gdybyś Ty nie zlitował się nad nimi! Dlatego też to moje życie niech będzie Tobie jednemu poświęcone. Oto ja składam na Twoim ołtarzu wszystkie dary i łaski, których mi udzieliłeś w swej nieskończonej wspaniałości, pro-

sząc Cię, byś raczył je przyjąć za miłą ofiarę. Ty mi je dałeś; niech Ci się więc Twoje dary podobają. Lecz ja ofiaruję Ci także mą duszę, którą obdarzyłeś niebieskiem życiem, prosząc Cię, byś ją uczynił podobną do Twojej najśw. duszy. A wreszcie przynoszę Ci w ofierze mą wolę. Ty ją skłoniłeś do siebie i sprawiłeś, że ma upodobanie w Twoich świętych przykazaniach. O, uczynź ją zupełnie podobną do Twojej najśw. woli i spraw, by moja cała istota była najzupełniej z Tobą połączona, mój Panie i Boże!

O, oblubieńcze mej duszy, kiedyż ja Cię będę mógł oglądać i umiłować miłością nieustającą w tej niebieskiej krainie szczęścia! Patrz, oto pragnie moja dusza Ciebie i wzdycha do Ciebie. O mój Boże, zmiłuj się nademną! Wejrzyj na moje westchnienia i spraw, bym rozerwawszy więzy z ciałem mię łączące, dostał się do Ciebie i chwalił Cię na wieki. Amen.

Prefacya.

Prawdziwie godną i sprawiedliwą, słuszną i zbawienną jest rzeczą, byśmy Ci po wszystkie czasy i na wszystkich miejscach dzięki składali, święty Panie, wszechmocny Ojczy, wieczny Boże! Albowiem przez tajemnicę Słowa Wcielnego oczom naszego ludu zaświeciło nowe światło Twojej jasności, abyśmy, poznając Boga widzialnym sposobem, byli przez niego pociągnięni do umiłowania dóbr niewidzialnych. Dlatego też łączymy się z Archaniołami, z Tronami i Mocarstwami i z całym Zastępstwem wojska niebieskiego i wyśpiewujemy z nimi hymn pochwalny Twojego majestatu, mówiąc nieustannie: Święty, święty, święty! Pan Bóg zastępów! Pełna jest ziemia chwały Twojej. Hosanna na wysokości! Błogosławiony, który idzie w Imię Pańskie! Hosanna na wysokości!

Kanon.

Zmiłuj się nad nami, Panie, gdyż bez Twojej łaski nic nie możemy i przyjdź

w pomoc Twemu świętemu Kościołowi, po całym świecie rozszerzonemu, aby Twoi wierni mieli przez Ciebie pokój i między wszystkimi narodami cieszyli się Twoją opieką.

Postaw nad Twoją trzodą prawdziwie apostoelskich pasterzów i wspieraj przełożonych w ich urzędzie, aby według Twojej woli postępowali i szczerze się starali o prawdziwe dobro swych poddanych.

Nawróć, o Panie, nieszczęśliwych braci, którzy zbłądzili we wierze i sprowadź ich na drogę prawdy. Oświeć niewiernych, pociesz uciśnionych, ulecz chorych i przyjdź w pomoc ubogim i opuszczonym. Miej w swojej opiece naszych rodziców, krewnych, dobroczyńców i przyjaciół; spraw, żeby wiernie w swojej wierze wytrwali, swe życie według niej urządzali i kiedyś dostąpili korony chwały wiecznej.

Co Ci się zaś w nas nie podoba, to oddal łaskawie i użycz nam sił do unikania złego a czynienia dobrego, abyśmy żyli według Twojej woli i byli wiernymi

naszemu powołaniu. Przyjmij tę świętą Ofiarę, którą Ci kapłan składa jako prze-błaganie za nasze grzechy i jako dzięk-czynienie za wszystkie otrzymane łaski i dobrodziejstwa. Napełnij nas zupełnie Twoją najświętszą obecnością, abyśmy bez wahania wierzyli w to, czego nie widzimy i szukali tego, co nas może doprowadzić do żywota wiecznego. Amen.

Przeistoczenie (Konsekracya).

Przy podniesieniu Ciała Pańskiego.

O Jezu, źródło wszystkich łask, bądź mi łaskawym! O Jezu, nieprzebrane morze zmiłowania, bądź mi miłosiernym! O Jezu! pośredniku wiecznej sprawiedli-wości, bądź mi pomocą na surowym sądzie! Amen.

Przy podniesieniu Krwi Pańskiej.

O święta Krwi, oczyść mię! O Boska Krwi uświęć mię! O pojednawcza Krwi, uproś mi miłosierdzie i łaskę u Ojca przedwiecznego! Boski Zbawicielu nie dopuść, żeby Twoja najdroższa Krew

święta nadaremnie była za mnie wylana.
Amen.

Po przeistoczeniu.

O Jezu, ukryty Boże w Najśw. Sakramencie! w uznaniu mojej niskości z najgłębszem uszanowaniem upadam na kolana przed tym Najśw. Sakramentem. O mój Boże i najmilszy Zbawicielu! ja najnędzniejszy z Twoich stworzeń, a jednak odkupiony Twoją Krwią Przenajświętszą, zbliżam się do strumieni Twego miłosierdzia, które z tej cudownej Tajemnicy Twojej miłości wypływają. Wszak Ty sam ustanowiłeś ten Sakrament Miłości, aby pociągnąć do siebie nasze serca i przez miłość połączyć je z sobą. Oto odbyła się ustawicznie powtarzająca się ofiara Twojej miłości, której Ty kiedyś na krzyżu krwawym dokonałeś sposobem.

O Jezu! padam na kolana przed tą cudowną Tajemnicą Miłości i gorąco Cię błagam o łaskę nieocenioną miłości. Ty jesteś Bogiem mego serca; oderwij mnie od wszelkiego nieporządnego przywią-

zania do rzeczy ziemskich, aby serce me było wyłącznie Twoją własnością i aby ponad wszystko kochało Ciebie, Miłości, wszystko szczęście przechodząca!

O Jezu, utajony w Najśw. Sakramencie! radości mego życia, światło moich oczu, pociecho w moich smutkach, porcie, do którego skierowane są moje pragnienia, wonny raj mego serca, zadatku mojej chwały, towarzyszu mojej pielgrzymki, duchowny pokarm na pustyni tego życia, lekarstwo na moje rany, łagodny sędzio moich grzechów, nauczycielu w mojej nieumiejętności, przewodniku na mojej drodze, słodkie miejsce, na którym moja dusza znajduje odpoczynek, zwierciadło, w którym się ona przegląda, lasko, na której się ona wspiera, i kosztowny skarb jej chwały! — Jezu, wszystko we wszystkim! Jezu, przed którym zginają się wszystkie kolana w niebie, na ziemi i pod ziemią! Jezu, którego wszystkie języki wychwalają i chwając wyznawają: w świętej radości mego kochającego serca zapraszam wszystkie stworzenia, by Ciebie,

W większej czci godna Miłości w Najśw.
Kramencie, razem zemną chwaliły, ko-
ciły i wysławiały na wieki. Amen.

Memento za zmarłych.

O mój najmiłościwszy i najłaskawszy
Panie, Panie żywych i umarłych! który
się nad wszystkimi Twoimi wiernymi
kujesz, zlituj się nad wszystkimi wier-
nymi zmarłymi, którzy w stanie miło-
ści i łaski Twojej rozestali się z tym
światem, lecz dotychczas jeszcze w czyśćcu
czekują swego wybawienia. Oczyść ich
całkowicie z zmas grzechowych i użyż
im wiecznego pokoju i wiecznego światła.
Zaspokój pragnienie ich dusz i okaż
im się Zbawicielem, w którego za życia
się ufali i którego oglądać z taką
tęsknotą pragnęli. Przyjmij łaskawie tę
moją modlitwę za dusze cierpiące i wpro-
wadź je do Twej wiecznej chwały. Amen.

Agnus Dei i Komunia św.

O Baranku Boży! który tak wiele
za nas wycierpiałeś, zmiłuj się nad nami

i ofiaruj Twoje cierpienia Bogu Ojcu na przebłaganie za nasze grzechy.

O Baranku Boży! który bolesną śmiercią na krzyżu za nas umarłeś, zmiłuj się nad nami i ofiaruj Twoją śmierć Bogu Ojcu na odpuszczenie win naszych.

O Baranku Boży! który wszystką Twoją Krew za nas wylałeś, zmiłuj się nad nami i ofiaruj tę Krew Twemu Ojcu niebieskiemu na uświęcenie duszy naszej. Amen.

O Panie Jezu Chryste! mocną wiarą wyznajemy, że prawdziwie i istotnie jesteś obecny na ołtarzach naszych i że stałeś na nowo jako najdroższy dar ofiarując Twemu Ojcu niebieskiemu dla czci i chwały Jego, Ty, który dla nas stałeś się człowiekiem, niewysłowione męki poniosłeś i za nas ofiarowałeś się na krzyżu przez śmierć okrutną. Do Ciebie, na Panie i Odkupicielu, nasze prośby zanosimy; przed Twoim majestatem padamy na kolana w żałości naszego serca. wielki Boże! nie odpychaj nas. Ty jesteś

tu obecnym nie jako surowy sędzia, ale jak miłościwy nasz Odkupiciel i Zbawca, aby uleczyć wszelką naszą duchowną nędzę, jak to tylko może uczynić wielkość Twojej miłości, wszechmocy i mądrości. Ufając przeto w Twojej niewysławionej mądrości, wszechmocy i miłości, spodziewamy się dla Twoich nieskończonych zasług odpuszczenia wszystkich naszych grzechów, za które serdecznie żałujemy, gdyż nimi obraziliśmy Ciebie, najwyższe dobro; spodziewamy się wszystkich darów i łask według miary Twego świętego upodobania i potrzeby naszej.

O Panie naszego serca, za nas kiedyś na krzyżu tak bardzo uniżony! teraz podczas tej wspaniałej ofiary nowego zakonu z radością patrzymy w świetle wiary na Twoją niewysłowioną chwałę u Ojca. Oby wszystkie stworzenia w złączeniu z nami mogły, jak się należy, poznać, ukochać i wysławiać Cię, Panie! Prawdziwie jestto nasze pragnienie od tej chwili aż na wieki, i dlatego z miłości ku To-

bie ofiarujemy Tobie z pokorą nas samych i wszystko, co mamy, na dziękczynienie za Twoją dobroć bez granic i za wszystko, co dla nas uczyniłeś. Chwalimy Cię z całego serca i pragniemy ścisłego połączenia się z Tobą! Prosimy Cię i błagamy: uczynź nas, Panie, jednego serca i jednej myśli z Tobą. Ponieważ zaś dzisiaj nie możemy się z Tobą połączyć sakramentalnie, to przynajmniej wysłuchaj nasze prośby: zmień nasze serca zupełnie według serca Twego, tak żebyśmy nie my żyli, ale Ty w nas a my w Tobie; zostań z nami i nie dozwól, abyśmy mieli się kiedy od Ciebie odłączyć. Amen.

Ostatnie kollekty.

O niebieski Ojczy! przed Twój tron łaski zaszła nasza matka, Kościół, ten drogocenny dar ofiarny, który kiedyś wydałeś za nas na cierpienia dla złagodzenia win naszych. Przyjm także i dzisiaj ten wspólny dar ofiarny z tą niewymowną miłością, z którą kiedyś Twego Syna przyjąłeś, gdy

Wracając z tego padołu płaczu, ofiarował
Ci, Ojczyźnie niebieskiej, wszystkie zasługi i
cnoty swego Wcielenia i błogosławione rany
Twojego świętego Ciała. Z Twoich oczu,
najlaskawszy Ojczyźnie, nie mogą nigdy
zniknąć owe blizny, które Ci na wieki
pamiętać będą, co za zadośćuczynienie
trzymała Twoja święta sprawiedliwość
nasze winy. O zmiłuj się nad nami
na tej tak świętej Ofiarze! Dla za-
ślę Chrystusa przyjmij prośby nasze za
nas i za wszystkich, których poleciliśmy
Ci. My jesteśmy niezdolni, byśmy
Cię tak wychwalać mogli, jak na to za-
gubujemy; dlatego przyjmij tę cześć, jaką
Ci oddaje w imieniu naszym nasz Po-
średnik w obec wszystkich Duchów nie-
bieskich przez tę świętą ofiarę, i bądź
nam grzesznym łaskawy. Amen.

Na koniec Mszy św.

Niech Ci się podoba moja modlitwa,
Ojczyźnie przedwieczny i dla Twego Boskiego
na wysłuchaj mych pokornych prośb,
które zasłałem do Ciebie z dziecinną ufno-

ścią. Opuszczam teraz Twoją świątynię, aby się zająć memi codziennymi z trudnieniami; lecz moje serce nie powinno Cię nigdy opuścić. Obecnie Twoja powinna zawsze stać przed memi oczyma. Otóż na nowo poświęcam i ofiaruję Tobie wraz z ofiarą mego Zbawiciela moje myśli, słowa i uczynki. Ty zaś wzmocnij mię, abym się stanowiąc wstrzymał od wszelkiego grzechu i aby we wszystkich moich sprawach ten jeden cel miał przed oczyma: wypełnić wolę Twoją świętą, być wiernym moim obowiązkom, starać się o Twoją cześć i być coraz godniejszym Twego upodobania. Zachowaj mię od wszelkiego nieszczęścia na ciele i duszy, wspieraj mię Swoją łaską i spraw, bym do Twego nieba coraz więcej się przybliżał. Amen.

Błogosławieństwo wszechmocnego Boga, które mój Zbawca i Odkupiciel z nieba przyniósł i którego w tym Najśw. Sakramencie całemu światu udziela, niech spełni się na mnie i na wszystkich moich, całej obfitości, niech nas napełni niebia-

skiem pragnieniem i świętymi postanowieniami i niech pozostanie na zawsze z nami w imię Ojca i Syna i Ducha świętego! Amen.

Uciekam się nadto i do Ciebie, o Błogosławiona. Ty jesteś matką Tego, który nam ten cudowny chleb podarować raczył. O módl się za mną, abym w godzinę śmierci miał szczęście posilić się tym niebieskim pokarmem; spraw Twemi prośbami, abym Cię kiedyś oglądał i Twego miłego Syna, któremu cześć i chwała po wszystkie wieki. Amen.

❁ S p i s. ❁

	<i>Strona</i>
List pasterski Jego Eminencyi	3
Odpusty	37
Wskazówki jak się ma odbywać wieczna adoracya	38
Pierwsza godzina	41
Druga godzina	66
Trzecia godzina	86
Czwarta godzina	108
Piąta godzina	127
Szósta godzina	152
Siódma godzina	177
Ósma godzina	203
Dziewiąta godzina	229
Dziesiąta godzina	258
Jedenasta godzina	285
Dwunasta godzina	315
Trzynasta godzina	344
Te Deum	372
Dodatek	375

Wojewódzka Biblioteka
Publiczna w Opolu

5032 S

001-005032-00-0